

எழுத்துத் தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு

மூன்றாம் பாகம்

கலையுலகம், பண்டிதர்

சீ. அப்பாத்திரை

சென்னைப் பல்கலைக் கழக இலக்கியக் களம்

மீதி வங்குகள்

2011-04-23

ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு
மூன்றாம் பாகம்

கலாபூஷணம், பண்டிதர்
சி.அப்புத்துரை

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம்
மீலங்கா
2011 - 04 - 23

நூல் தரவு

நூல் : ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு -மூன்றாம் பாகம்
மொழி : தமிழ்
ஆசிரியர் : கலாபூஷணம், பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை
பதிப்புரிமை : ஆசியருக்கு
பதிப்பு : முதலாம் பதிப்பு
காலம் : 2011.04.23
பக்கம் : 255
அளவு : 13செ.மீX19செ.மீ
பதிப்பகம் : கீதா பதிப்பகம், கொழும்பு - 13
வெளியீடு : தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களம், ஸ்ரீலங்கா
விலை : 750/=

Title : Elathu Tamilppulavar Varalaru - Third Part
Language : Tamil
Author : Kalapooshanam, Pandit S. Appudurai
Copy Right: Author
Edition : First Edition
Date : 2011.04.23
Pages : 255
Size : 13cmX19cm
Printers : Keethaa Publication, Colombo - 13.
Publishers : Tellippalai Kalai Ilakkiya Kalam, Sri Lanka.
Price : 750/=

உ

சிவமயம்

பதிப்புரை

பண்டிதர் சி அப்புத்துரை அவர்கள் ஒரு தமிழ்ப் புலவர். அவரது பாடல்கள் அருமையானவை.

பாடத் தருவன யாவும் முன் பாடற் பணுவல்களாய்ச்
 சூடத் தருவன வாகின சொற்றமிழ் வல்லவர்கள்
 நாடத் தருவன வாகின நாற்றிசை வாழறிஞர்
 தேடத் தருவன வாயின செந்தமிழ்ப் பாவலனே

என்று ஒரு கவிஞன் பாடியது பண்டிதர் அப்புத்துரை அவர்களைப் பார்த்துத்தானோ என்று நான் நினைப்பதுண்டு. நான் இப்படிச் சொல்வது மிகையில்லை என்பதற்கான ஆதாரம் எனது தந்தையார் 'விழிசைச் சிவம்' அவர்கள் பண்டிதர் பற்றிக் கூறியது.

“பண்டிதர்ப்புத் துரையே நீ

பார்புகழ் ஞாயிறோ பனி மதியோ?”

என்பது அவர் உணர்ந்து உரைத்துப் பார்த்து எழுதியவை.

கலை இலக்கியத் துறைகளில் உயர்தர இரசனையைப் பேணுதல், தகுதி வாய்ந்த கலை இலக்கிய வாதிகளைக் கௌரவித்தல், புதிய தலைமுறைக்கலை இலக்கியகாரர்களை வளர்த்தெடுத்தல் போன்ற தெளிவான நோக்கங்களைக் கொண்டு 05.09.1986 இல் ஆரம்பிக்கப்

பட்டது தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்களம். இரண்டு வருடங்களுள் இருபதுக்கு மேற்பட்ட ஒன்றுகூடல்களை இயல், இசை, நாடகம் ஆகிய மூன்று துறைகளிலும் நடத்தி வலி வடக்குப் பிரதேசத்தில் ஒரு புதிய எழுச்சியை ஏற்படுத்தியது.

பண்டிதர்.சி.அப்புத்துரை அவர்கள் கலை இலக்கியக்களத்தின் இயல்துறைத் தலைவராக ஆரம்ப காலம் முதலே தொடர்ந்து பணியாற்றி வந்தவர். அதனால் ஒன்றுகூடல்கள் மட்டுமல்ல, தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்கள வெளியீடுகளாகப் பல நூல்கள் வெளிவரவும் உழைத்தவர். “அறுபது வயது இளைஞர் கலைப் பேரரசு” என்ற நூல் எமது முதல் வெளியீடாக 1988 இல் பிரசுரமானது. “தூவானம் கவனம்” என்ற எனது நாவல்களத்தின் இரண்டாவது வெளியீடாக மலர்ந்தது. தொடர்ந்து பண்டிதர். சி. அப்புத்துரை, சைவப்புலவர் சு.செல்லத்துரை, கலாநிதி நா. சுப்பிரமணியம், திரு.அநு.வை.நாகராஜன் போன்றோரால் எழுதப்பட்ட பல நூல்கள் காலத்துக்குக் காலம் வெளிவந்து கொண்டிருந்தன.

எமது களத்தின் காப்பாளர்களில் ஒருவரான சிவத் தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்கள் தமது அன்னையாரின் நினைவாகக் களத்திற்கு வழங்கிய அறக்கட்டளை நிதியமும் ‘கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அரங்கு’ போன்ற சிறு நூல்கள் வெளிவர உதவின. 1993 இல் கலை இலக்கியக் களம் வெளியிட்ட ‘கோலங்கள் ஐந்து’ என்ற நாடக நூலில் பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை அவர்களின் ‘நா காக்க’ என்ற நாடகம் இடம் பெற்றிருந்தது.

அடம்பன் கொடிதானும் திரண்டால் மிடுக்கென ஆய்ந்த அறிவினர் கூறிப் போந்தனர். தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களத்தின் செயற்பாடுகளிலும் நல்ல பலர் சேர்ந்ததால் நன்மைகள் வாய்த்தன.

ஆயினும் போர் என்ற அரக்கன் நிறுவனங்களின் செயற்பாடுகளிலும் தாக்கத்தை ஏற்பத்தினான். 1990ம் ஆண்டுடன் வலி வடக்குப் பிரதேசம் பெருமளவுக்கு அதி யுயர் பாதுகாப்பு வலயம் என்ற போர்வையைப் போர்த்துக் கொண்டதால் மெல்ல மெல்ல மத்திய குழு உறுப்பினர் களும் மூலைக்கு ஒருவராய் இடம் பெயர நேர்ந்தது.

பண்டிதர் சி. அப்புத்துரை அவர்கள் கொழும்புக்கு இடம்பெயர்ந்தார். அங்கிருந்து நூல்கள் பல எழுதிக் கொண்டிருந்தார். ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர்களின், வர லாறுகள் செம்மையாகப் பேணப்படாமை அவர் மனத்தை உறுத்திக் கொண்டு இருந்தது. “சரியான பதிவின்மை எங்கள் அறிஞர்களது பெரு நிதியமான நேரத்தை வீணாக்குவதற்கு அநுகூலமாகின்றது” என்று சிந்தித்துத் தானே அவற்றைச் செம்மையாக எழுத முனைந்தார்.

ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு பாகம் -1 பாகம் 2 ஆகியவை அழகான தடித்த பச்சை அட்டையுடன் கொழும்பில் இருந்து வெளிவந்த போது தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்கள இணைச்செயலாளர் என்கிற முறையில் அவற்றுக்கும் பதிப்புரை எழுதும் பேறு எனக்குக் கிடைத்தது. அவரது 80வது அகவை நிறைவை இந்த இரு நூல்களின் வெளியீடு மூலம் கொண்டாட முடிந்த திருப்தியைக் கலை இலக்கியக் களம் கண்டது.

இப்போது பண்டிதர் அவர்களுக்கு 83 வயதாகின்றது. மேலும் ஒரு முறை இடம் பெயர்ந்து கனடாவில் வசிக்கிறார். ஈழத்துத் தமிழ்ப் புலவர் வரலாறு பாகம் 3ஐ நிறைவு செய்திருக்கிறார். களத்தின் தற்போதைய தலைவராயிருப்பவர் சைவப்புலவர் ச.செல்லத்துரை அவர்கள். களத்தின் ஆரம்பகாலத் தலைவர் பேராசிரியர் நா. சுப்பிரமணியன் அவர்கள் கனடாவில் வாழ்கிறார். ஆகவே இந்நூல் கனடாவில் வெளிவருவது களத்திற்குப் பெருமகிழ்வு தருவது. பண்டிதர் அவர்களே!

இதவரை நீங்கள் செய்த சேவையின் மீது ஆணை
 இதவரை அருளைப் பெய்த இறைவனின் மீது ஆணை
 இதவரை உங்களாலே அறிவதன் உச்சி சென்ற
 இதயங்கள் உம்மை வாழ்த்தும் வாழ்க பல்லாண்டு என்றே.

கோகிலா மகேந்திரன்
 இணைச்செயலாளர்
 தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்களம்
 அவுஸ்திரேலியா.

உ

சிவமயம்

அணிந்துரை

கலாபூஷணம் பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை ஐயா அவர்களது “ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு” என்ற நூலின் மூன்றாம் பாகம் சமகாலத்தைய ஆளுமைகளைத் தழுவியெழுந்துள்ளது. தனியாள் வரலாற்றினை மரபுவழியான. தமிழ்ப் புலமை வழிநோக்கும் பதிவுகள் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழியல் மரபும் நூலா சிரியருக்குரிய தேடல் முயற்சியும் ஆக்கங்களிலே ஒன்றிணைந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

தகவல்களை நேர்வீச்சாக முன்வைக்காது ஆக்கச் செயல்முறைக்கு (Creative Process) உட்படுத்தியிருக்கும் நிலை வாசிப்பின் நெகிழ்ச்சிக்கும் சுவைக்கும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளது. ஆளுமை வகையினர் அமைப்பியல் ஒருங்கிணைவோடு தெளிவுறப் புனையப்பட்டுள்ளனர்.

தனியாள் வரலாற்றுப் பதிவுகள் நெட்டாங்கு (Linear) நிலையில் எழுத்துருவாக்கப்படும்பொழுது தகவல்கள் ஒழுங்கமைந்த நிலையிலே கிடைக்கப்பெறாத விடத்து இடைவெளிகளும் தொடர்ச்சித் தடங்களும் ஏற்படத் தொடங்கும். இரண்டாம் நிலை மூலகங்களைக் கொண்டு எழுதும் நிலையில் அவ்வாறான இடைவெளிகளின் பரவலுக்கு மேலும் இடமுண்டு. ஆனால் பண்டிதர்

அவர்கள் குறிப்பிட்ட ஆளுமைவகையினரோடு நேரடியான பழக்கமும் ஊடாட்டமும் கொண்டுள்ளமையால் நெட்டாங்குப் பதிவு நீக்கமற நீண்டுள்ளது.

தனியாள் ஆளுமைகளைச் சித்திரிப்பதன் வாயிலாகத் தமிழ் தழுவிய உலக நோக்கின் முகையவிழ்ப்பை உருவாக்குதல் நூலின் வாசிப்பினூடே திரெண்டெழும் அனுபவமாகின்றது. சமூகவியல்பு தனியாள் ஆளுமைக் குரிய தளமாகும் வேளை ஆளுமை வகையினர் தமது ஆக்கங்களோடும் படைப்பு மலர்ச்சிகளோடும் இணைந்த பங்களிப்பைச் சமூகத்துக்குத் தருகின்றனர். அவற்றினூடே சமூகப்பங்களிப்பும் தமிழியல் நோக்கும் மேலெழுந்து வருதல் “தனியாள் வரலாற்றுத் தொகுப்பு” என்ற அமைப்பைக் கடந்து விடுகின்றது. அவ்வாறான “பாய்ச்சல்” நூலாக்கத்துக்குரிய பலமாகின்றது.

ஆக்கம் நெடுங்கோட்டு நிலையிலிருந்தாலும் வாசிப்பின்போது நிகழும் இடைவினை அதாவது நூலியத்துக்கும் வாசகருக்குமிடையே நிகழும் இடைவினை அல்லது ஊடாட்டம் இந்த எழுத்தாக்கத்தைப் “பரிமாற்ற நிலைக்கு” இட்டுச் சென்றுவிடுகின்றது. சமகாலத்தைய புலவர்களை அறிந்தும் பழகிய நிலையிலுமுள்ள வாசகருக்கு அந்தப் பரிமாற்ற நிலை மேலும் பல பரிமாணங்களுடன் இயக்கப்படக்கூடிய வாய்ப்புக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. சமகாலத்தவர் பற்றிய நூலில் இடம் பெறும் இச்செயற்பாடு “நிகழ்நிலைப் பரிமாற்றம்” எனப்படும்.

தனியாட்களின் வலராற்றை எழுதுகையில் வரலாறு என்ற புறவயநிலையும், புனைவியம் (Fictionality) என்ற அகவயநிலையும் பிரிக்கமுடியாது ஒன்றிணைந்து விடுதலுண்டு. இரண்டினுக்குமிடையே பிரிகோடுகள் அற்ற நிலையில் பண்டிதர் ஐயா அவர்கள் தமது எழுத் தாக்கத்தைத் தந்துள்ளார். அந்நிலையில் அறிவியல் வாசிப்புக்கும் இலக்கிய வாசிப்புக்குமிடையேயுள்ள எல்லைகள் தகர்ந்து விடுதலோடு நூலியத்துக்கும் வாசகருக்குமிடையேயுள்ள ஊடாட்டம் வினைத் திறனடை கின்றது.

புலவர்கள் பற்றிய பதிவுகள் தமிழியற் பதிவுகளாக எழுவதனால் தமிழின் சமகால வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வுகளுக்கும் மீள்வாசிப்புகளுக்குமுரிய ஆவணப் படுத்தலாகவும் அமைகின்றது. மரபு வழித்தமிழ்ப் புலமையாளர் ஒருவரால் தரப்படும் ஆவணமாக இருக்கும் நிலையில் அதன் தனித்துவம் மேலும் கவன ஈர்ப்பைப் பெறுகின்றது.

ஆளுமைகளைச் சித்தரிக்கும் நிலையில் ஊர்வளம், கல்விவளம், சூழல் வளம் முதலியவை தொடர்புபடுத்தப் படுதல் தனியாள் புலக்காட்சிக்கு வளமுட்டுகின்றது. தனிமனித ஆளுமைநிலை சூழலின் தெறிப்பாகவும் தொகுப்பாகவும் அமைதலைக் கண்டுகொள்ள முடிகின்றது.

அறிவு என்பது தகவலில் இருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. தகவலை ஒழுங்கமைத்தல் அறிவு நோக்கிய நகர்ச்சி

யாகின்றது. புலவர்களின் பங்களிப்பை வரன்முறைப் படுத்தித் தொகுத்தமைத்திருத்தல் அறிகைத் தொழிற் பாட்டின் அடிப்படையான நியமப்படுத்தலாகின்றது.

தமது ஓய்வு நிலையிலும் தொடர்ந்து தளராது எழுதிக் கொண்டிருத்தலும், தம்மிடமுள்ள மனப்பதிவுகளையும் ஆவணப் பதிவுகளையும் நூல்வடிவிலே தருதலும் தமிழியலுக்குரிய ஆக்கவழித் தொழிற்பாடுகளாகின்றன. பண்டிதர் ஐயா அவர்களது ஆக்கப் பணிகள் தொடர்ந்து மேலெழுந்து நலம்பல பொலிந்தெழ நல் வாழ்த்துக்கள். ஓய்வுநிலையிலுள்ளோர்க்கு அவரது செயல்நிலைப் புலமை காட்டுருவாகட்டும்.

பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா

உ

சிவமயம்

முகவுரை

எம் உள்ளத்து நிலையானதோரிடத்தைப் பெற்றுப் பதிவுவைத்துக்கொண்ட பெரும் புலமையாளர்களாய திரு வள்ளுவர், கம்பர், இளங்கோவடிகள், ஓளவை, புகழேந்தி, சின்னத்தம்பிப்புலவர், சிவசம்புப்புலவர், குமாரசுவாமிப் புலவர், முதலானோரை நினைந்து பார்க்கின்றேன். அவர்கள் பற்றிய சரியான நிறைவான தகவல்களை இன்று எம்மாற் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. திருக்குறள் கிறீஸ்துவிற்கு முந்தியதா பிந்தியதா? சங்க காலத்ததா அல்லது அதற்குப் பிந்தியதா என்பதைத் துணியுந் திறம் எம்மிடம் இல்லை. முந்தநாள் வாழ்ந்த சின்னத்தம்பிப் புலவரையே சரியாக எம்மாற் கண்டுகொள்ள முடிய வில்லை. காரணம் சரியான பதிவுகள் இல்லாமைதான். இவர்கள் காலத்தை நிர்ணயிப்பதற்காக இப்போது அறிஞர்கள் தம் பொன்னான பொழுதின் எவ்வளவு பகுதிகளை வீண்செலவு செய்கின்றார்கள். நூல்கள் எழுதப்பட்ட காலத்தையாவது அந்த நூல்களின் இறுதியில் குறிப்பிட்டிருந்தால் இன்றைய இடர்பாடுகள் எத்தனையோ தீர்ந்திருக்குமே!

இற்றைக்கு இரண்டொரு நூற்றாண்டுகளுக்கு முன்பிருந்த உடுப்பிட்டிச் சிவசம்புப் புலவர் காலம் 1852-1910 என்றும் 1830-1910 என்றும் இருவர் குறிப்பிட்டு விட்டார்கள். தொடர்ந்து எழுதுவோர் எந்தவித ஆய்வுமின்றி முன் எழுதியவர்கள் எழுதியவாறே எழுதிக் கொள்கிறார்கள்.

அதனால் பிழைகள் தொடருகின்றன. புலவர் மறைந்த ஆண்டைச் சரியாக எல்லோராலும் குறிப்பிட முடிகின்றது. ஆனாற் பிறந்த ஆண்டைச் சரியாகக் குறிப்பிட முடியாது போயுளது. ஆளுக்கொரு விதமாகக் குறிப்பிடுகின்றார்கள் என்று வருத்தப்பட்டு பேராசிரியர் ஆ.வேலுப்பிள்ளை பேரா தனைப் பல்கலைக்கழக இளங்கதிர் 1981 ஆண்டு மலரில் சிவசம்புப் புலவர் என்று தலைப்பில் ஒரு கட்டுரை வரைந் துள்ளார்கள்.

சரியான பதிவின்மை எங்கள் அறிஞர்களது பெருநிதியமான நேரத் தை வீணாக் குவதற் கு அனுகூலமாகின்றது. வள்ளுவர் காலச் சிந்தனை எத்தனை உள்ளங்களை வீணாகச் சிதறடித்துளது. இந்த வகைக் கருத்துக்களை மனத்துப் பின்னணியதாக்கிக்கொண்டு எதிர்காலத்திற்கு வாய்ப்பாக இப்பொழுது யாம் முடிந்தவரை சரியான பதிவுகளை ஆவணப்படுத்த முயலுகின்றோம்.

இந்த வகையிலான எண்ணங்களுடன் இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஈழத்துப் புலவர்கள் வரலாற்றுப் பதிவை நிறைவு செய்வதே எனது நோக்கமாகும். இருபதாம் நூற்றாண்டின் ஆரம்ப முதல் நிறைவு வரை யிலான காலப்பகுதியில் வாழ்ந்த புலவர்களையே யான் தேர்ந்துகொண்டுள்ளேன். அந்தக் காலப் பகுதியின் பின் னும் வாழ்ந்துக்கொண்டிருப்பவர்களை ஈழத்துப் புலவர்கள் தொகுப்புள் சேர்த்துள்ளேன்.

இந்த நூலமைப்புப் பற்றிய செய்தியைக் குறிப்பிட்ட போது எம்மை உற்சாகப்படுத்தியோர் பலர், தம்மிடமிருந்த

வரலாற்றுத் தொகுதிகளைத் தந்து உதவியோர் சிலர். இன்னொரு சிலர் வாய்ச்சொல் அருளி உதவினர். இந்தவேளை இளவாலை சைவப்புலவர், சு.செல்லத்துரை, மயிலங்கூடலூர்ப் பி.நடராசன், விழிச்சிட்டித் தம்பதியர் கோகிலாமகேந்திரன், மயிலங்கூடலூர்ப் பன்மொழிப் புலவர் த.கனகரத்தினம், கொல்லங்கலட்டி வே.தனபாலசிங்கம், மண்டுர் புலவர்மணி பெரியதம்பிப்பள்ளை விஜயரத்தினம், முதலானோர் கொடுத்த உற்சாகத்தையும் உதவிகளையும் மறக்கவே முடியாது. வித்துவசிரோமணி சி.கணேசையர் எழுதிய ஈழநாட்டுத் தமிழ்ப்புலவர் சரிதம் (1939), பல்கலைப் புலவர் க.சி.குலரத்தினம் எழுதிய செந்தமிழ் வளர்த்த செம்மல்கள் (1989), வித்துவான், தமிழ்ஒளி க. செபரத்தினம் எழுதிய ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர்கள் (2002), கிழக்கு மாகாண பண்டிதர் வி.சி.கந்தையா எழுதிய மட்டக் களப்புத் தமிழகம் (1964) பேராசிரியர் ஆ.சதாசிவம் அவர்களின் தொகுப்பு நூல் ஈழத்துத் தமிழ்க் கவிதைக் களஞ்சியம் மற்றும் நினைவு மலர்கள் சில எமது இந்த ஆக்கத்துக்கு உதவியவையாகும்.

இன்றுவரை தொகுக்கக்கூடியவையாகக் கிடைத்த வரலாறுகளை ஒன்றுதிரட்டிப் புலவர்கள் வாழ்ந்த கால ஒழுங்கில் முதலாம் பாகம், இரண்டாம் பாகம், என்று வெளியிட்டோம். ஏனைய வரலாறுகளும் தொகுக்கப்பட்டு ஈழத்துத் தமிழ் புலவர் வரலாறு என்ற மூன்றாம் பாகத்தையும் வெளியிடுகின்றோம்.

இந்த நூலுக்கு ஓர் அணிந்துரை தந்துதவுமாறு பேராசிரியர் சபா.ஜெயராசா அவர்களை வேண்டினோம்.

யாம் எழுதியவற்றைப் பொறுமையுடன் வாசித்து அரிய தொரு அணிந்துரையை அவர்கள் எழுதித் தந்துள்ளார்கள். இந்த நூலை வெளியிட்டு வைக்குமாறு தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களத்தினரை வேண்டினோம். எம் வேண்டுகோளுக்கிணங்க இந்த நூலை அவர்களே வெளியிட்டு வைத்துள்ளனர்.

கொழும்பு கீதா பதிப்பகத்தார் தமது கலை வண்ணம் மிளிர் நூலை அழகாக அச்சுப்பதிவிற்குள்ளாக்கியுள்ளனர். எல்லோருக்கும் கொழும்பு பொன்னம்பலவாணைஸ்வரர் திருவருள் கிடைக்கவேண்டுமெனப் பிரார்த்திக்கின்றேன்.

சி.அப்புத்துரை

கனடா.

வொருவடக்கம்

பதிப்புரை		03
அணிந்துரை		07
முகவுரை		11
01.	எருக்கலம்பிட்டி சின்ன இப்றாகீம்(முகைதீன் தற்புடையார் (விதானைப் புலவர்)	1830 - 1904 17
02.	நானாட்டான் சூசைப்பிள்ளை ஆனுப்பிள்ளை	1838 - 1938 23
03.	யாழ்ப்பாணம் அசனாலெப்பைப் புலவர்	1870 - 1918 26
04.	குருவில் பிலிப்புப்பிள்ளை அந்தோனிப்பிள்ளை (சீனிப்புலவர்)	1870 - 1938 29
05.	மன்னார் அந்தோனிப்பிள்ளை சூசைப்பிள்ளை	1878 - 1920 31
06.	இத்திக்கண்டல் தொம்மை மரிசாற் புலவர்	1893 - 1963 34
07.	நானாட்டான் நீக்கிலாப்பிள்ளை செபமாலைப் புலவர்	1895 - 1953 36
08.	அக்கரைப்பற்று அப்துற்றஷீத் ஆலிம்	1905 - 1976 38
09.	புலவர்மணி அல்ஹாஜ் ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன்	1909 - 2001 41
10.	சங்கநூற் செல்வர் பண்டிதமணி சு.அருளம்பலவனார்	1910 - 1966 48
11.	பண்டிதர் செ.துரைசிங்கம்	1912 - 1979 55
✓ 12.	முதுபெரும் புலவர் கலாபூஷணம், புலவர்மணி, ஆசிரியர் வை.க.சிற்றம்பலம்	1914 - 59
✓ 13.	அளவெட்டி பண்டிதர் க.நாகலிங்கம்	1920 - 2010 64
✓ 14.	கலாபூஷணம் பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன்	1921 - 2008 74
15.	சிவத்தமிழ்ச் செல்வி கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி	1925 - 2008 83

16.	அருட்கவி சீ.விநாசித்தம்பிப் புலவர்	1923 - 2005	91
17.	மயிலங்கூடலூர் பன்மொழிப்புலவர் த.கனகரத்தினம்	1927 -	101
18.	பல்துறை எழுத்தாளர் தில்லைச்சிவன்	1928 - 2004	111
✓ 19.	கவிமாமணி பிரம்மஸ்ரீ ம.த.ந.வீரமணிஐயர்	1931 - 2003	121
✓ 20.	கலாபூஷணம், சைவப்புலவர் க.செல்லத்துரை	1938 -	128
21.	பல்கலை ஆளுமை நெறியாளர் திருமதி.கோகிலாதேவி மகேந்திரராசா	1950 -	138
22.	இரசிகமணி கனக செந்திநாதன்	1916 - 1977	156
23.	ஞானசுரபி, ஆத்மஜோதி நா.முத்தையா	1918 -	161
24.	செவாலியர், கலாநிதி ச.அடைக்கலமுத்து	1918 -	172
25.	கலாநிதி க.செ.நடராசா	1919 -	179
26.	பேரறிஞர் முருக.வே.பரமநாதன்	1924 -	184
27.	ஈழத்துப் பூராடனார். கலாநிதி க.தா.செல்வராசகோபால்	1928 -	189
28.	பிள்ளைக்கவி திரு.வ.சிவராச சிங்கம்	1931 -	197
29.	வித்துவான் க. செபரத்தினம்	1931 -	201
✓ 30.	கலாநிதி கவிஞர் வி.கந்தவனம்	1933 -	210
31.	பண்டிதர், கலாநிதி ம.செ.அலெக்ஸ்சாந்தர்	1934 -	216
✓ 32.	கலாநிதி நாகராஜ ஐயர் சுப்பிரமணியன்	1942 -	222
33.	திரு.பொ.கனகசபாபதி	-	229
34.	குறமகள்-திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம்	-	233
35.	திரு.தில்லையம்பலம் விசுவலிங்கம்	1937 -	238
36.	புலவர் ம.பார்வதி நாதசிவம்	1936 -	251

எருக்கலம்பிட்டி
சின்ன இப்றாகீம் முகைதீன் தற்புடையார்
(விதானைப் புலவர்)
1830-1904

விதானை என்ற உத்தியோகம் பார்த்த காரணத்தால் விதானைப் புலவர் என அழைக்கப்பட்ட இவர் மன்னார் மேற்குப் பகுதியைச் சேர்ந்த எருக்கலம்பிட்டி என்னும் கிராமத்துச் சின்ன இப்றாகீம் 1830இல் பெற்றெடுத்த புதல்வன்தான் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. எல்லோராலும் விதானைப் புலவர் என்றழைக்கப்பட்டவர். முகையதீன் கற்புடையார் என்னும் இளமைப் பெயரை உடையவர். கல்விச் செல்வத்தை நிறைவாகப் பெற்று இளமையிலேயே உயர்ந்த அறிஞராக விளங்கிய இவருக்கு, கல்வி முன்னைய பிறவித் தொடர்புகளாற் கிடைத்ததாகலாம். எல்லோரும் பார்த்து வியக்கும் வண்ணம் அவர் கல்வி வித்தகனாக உயர்ந்து நின்றார். அவர் உத்தியோகப் பெயராகிய விதானை என்பது அவர் இயற்பெயராகிய முகையதீன் கற்புடையார் என்பதை விழுங்கிவிட்டது. பிற்காலத்தில் அவர் இயற்பெயரை விடுத்து விதானைப் புலவர் என்றே எல்லோரும் அழைத்தனர்.

கவிதை ஆக்குவதிற் சிறந்து விளங்கிய விதானைப் புலவரைப் பலரும் அணுகிப் பலப்பல வகையான பாடல்களை ஆக்கித் தரும்படி வேண்டினர். சிறப்பாகக் கடல் வழி செல்லும்போது சுறா, திருக்கை, திமிங்கிலம் முதலியவற்றினின்றும் தம்மைக் காத்துக் கொள்ளவும், காட்டு வழிபோகும் போது கொடிய விலங்குகளினின்றும்

பாதுகாக்கவும் இறைவேண்டுகலுக்கு உதவக்கூடிய பிரார்த்தனைப் பாடலை வேண்டினர். அவர் அவர்களுக்கு நேரக்கூடிய ஆபத்துக்களை ஒவ்வொன்றாக முன்வைத்து நபியை இரந்து வேண்டுகல் செய்வதுபோன்று அமைத்துப் பாடியுள்ளார்.

அல்கம்து வில்லாகி ஆண்டவனைப் போற்றி செய்து
 சொல்லுமவன் றாதத் முகம்மதிற் சூழ்நபிமேல்
 நல்ல சலவாத்தை தித்தோதி
 வல்லதிருக் காதல் வருமா றுரைப்பேனே.

நபி பெருமானை வேண்டுகல் செய்வது போன்று பாடப்பட்ட ஒன்றின் முதலாவது பாடல் இவ்வண்ணம் அமைந்துள்ளது. வேட்டைக்காரர், பெருமானே, உங்கள் உதவியை நாடுகின்றனர். கருணையுடன் அவர்களுக்கு நல்லருள் அருள வேண்டும். நாம் வேண்டுகல் செய்கிறோம் என்பதாக இதன் பொருள் அமைகின்றது.

விதானைப் புலவர் அட்டாவதானப் பயிற்சியிலும் ஈடுபாடுடையவர். அந்த முயற்சிக்குத் துணையாக இருந்தவர்களுள் ஒருவர் புதுக்குடியிருப்பு முஸ்லிம் காசிம் என்பவர். இவர் ஒருமுறை எதிர்பாராத வகையிலோ அல்லது உறுதுணையாய் இருந்தவர் வஞ்சத்தினாலோ அவதானத்தைப் பிழைப்படுத்தியமை காரணமாகவோ தவறி விட்டார். அதனாற் சீற்றமுற்றவர் உறுதுணையா யிருந்த புதுக்குடியிருப்பு முகம்மது காசிம் என்பவருக்கு ஒரு ஓலை போக்கி அவர் மனக் கோணலை மாற்றினாரென்றும் சொல்லிய நண்பர் எழுதப்பட்ட பாடலையும் கொடுத்தார். அதனை இங்கே காண்போம்.

ஆவெண்ணு மட்சரத் தாதியீ றறியாத
 அற்பகா யேயுன் றனக்
 காவியுட லோடுகுறில் நெடிலஃ குமீயுவு
 மாய்தமிகு வகையன பெடை
 அரியமெலி வலியிடை யினங்களைண் வேற்றுமை
 அசைச்சொற் குதாரணங்கள்
 ஆண்பெணலி யமுதோடு நச்செழுத் தினமீவை
 யறிந்தோர்க் திடாத நாயே
 பாவென்ற சொற்சீர்க் குறுந்தசைக ளடியியதுகை
 பகுபகாப் பதமோனையும்
 பன்னரிய சந்திசா ரிகைபகுதி விசுதியும்
 படியாது முன்பல் நீண்ட
 பன்றியே விதிவிலக் கறியாது நீயுமொரு
 பாவாண னென்று வெளியே
 பகருவது சிச்சீ நகைக்குமே பெண்கள்பிற்
 பக்கத்தி னாவமிழ்ந்தே
 நவின்றிடாது சீர்நீட்டிடா தோய்ந்தொழிதல்
 நற்குணம தாகு மன்றோவென
 நாணமில் லாதுகவி வாணனென வேதிவெளி
 நண்ணிடா தாஞ்சலிய நேர்.
 நாற்றநா யேயுனக் கேற்றபடி கண்ணிலான்
 நாடகம் பார்ப்ப தொப்பாய்
 நள்ளிரு ளகத்திவற் றழருவத னாவென்ன
 லாபநா யேயுனக்கு

சாவின்ற நாவுட கோடென் றலைந்துவிவகு
 சனர்குடி யறக்கெ டுத்த
 சாபம் பலித்துமுகம் யாவுங் கறுத்தேயிறு
 தாணந் திறத்தி யவர்வாய்ச்
 தலைபெருத் துத்தேய்ந்த தேயுடலி போல்வந்த
 சகுனியே மவுன மாகத்
 தானடங்கு வதுகுணமா மம்மதுக் காசீ
 னென்றபுண் தறுகண் ணனே.

இந்தப் புலவர் தமக்கென்று ஒரு வீடமைக்கத் தொடங்கி
 னார். கீழ்ப்பகுதி வேலையெல்லாம் நிறைவாக்கினார்.
 மேலே கூரை வேலை செய்யவேண்டியது இருந்தது.
 அதற்கு வயிரமான பெண்பனை தேவைப்பட்டது. இருபத்
 தைந்து பனை தந்துதவும்படி சவிரிமுத்து என்பவர்க்கு
 சீட்டுக் கவி ஒன்று எழுதினார். அறிஞர்கள் பார்வைக்கது
 உரியதாக வேண்டுமென்று இங்கு தருகின்றோம்.

ஆசிரியப்பா

திருமருவு மரபமல ரணிபுய வசீகரா
 திவ்யசம் பிரசாதனா
 திகழமுத குணசம்ப னாகந்த ரானனா
 செகமேவு பரிபாலனா
 சித்தபரி பூரணா நித்தியசுப சோபனா
 திண்டிறற் பரிவாகனா
 செயதாங்க சவுசன்னிய விதறண்ணிய குணசுகா
 தனதீர கெம்பீரனா

மருமருவு மினியவைந் தருவுநிக ராகவண்கை
 யாவன்ன தானந்தனா
 மாமேர னோமூர் யாமோக னாமேவு
 வாசனா லோசனாமா
 மதுரக விவேகமுள பதிவீரத னந்தோனி
 உதவுசுத னாவந்தனா
 வணிமது ரகத்தான மணிசவீர் முத்தான
 வாதுங்க னெதிர் கண்டிடக்
 குரைமருவு முவர்புடை சூழுக மீதுபுகழ்
 கூறுமரி யேறை நிகரான்
 குலதிலக நிதியாதி பதிசின்ன இபுறாகீம்
 கொற்றவரீ பெற்ற குமரன்
 கொங்குலவு கவிமாரி சிந்துமுகி லாமின்ப
 கோலாக லப்பிர சங்கம்
 குலவுபல தமிழுணர் முகியதீன் கற்புடையார்
 குணரத்ன மெழுது நிருபம்
 பரிமருவு கோகனகை யாடங்கு மேர்வசதி
 பண்ணவக மெண்ணி யினிதாய்ப்
 பாரமதி யானபல சேகர்த் தாயவின்
 பாதப மிலா தாகையால்
 பரிவா யதற்காய முதுதிருண ராசனிற்
 பாவையா சினியுள் ளதாய்ப்
 பத்துமுன் றைக்தொழிக வித்தகா வுன்னிதய
 பட்சம்வைத் தருளுவாயே.

பல கிறீஸ்தவர்களும் ஏனையோரும் தமக்கு ஏற்பட்ட பிணிதுன்பம் என்பவற்றைச் சொல்லி அவற்றைத் தீர்க்க வேண்டி இவர்பாற் சென்று இரந்து கேட்டுள்ளனர். அவர்களுக்குப் பத்து என்றும் பதிகம் என்றும் அந்தோனியார் பேரிலும், தேவமாதா பேரிலும், பாடிக் கொடுத்துள்ளார். இவர் பாடிக் கொடுத்த பாடல்கள் பல இப்போது கிடைக்கக் கூடியதாகவில்லை. இப்புலவர் திலகம் இறைபதத்தை நண்ணிய ஆண்டு 1904 என்பது இது ஆய்விற்கிடமானது.

ஆதாரம்:

1. மன்னார் மாதோட்டத் தமிழ் புலவர் சரிதம்.
ம.பெஞ்சமின் செல்வம் - நானாட்டான் -1978

நானாட்டான்
சூசைப்பிள்ளை ஆனுப்பிள்ளை
1838 - 1938

ஆனுப்பிள்ளை என்னும் செல்லப் பெயருக்கு உரித்துடையவர் சூசைப்பிள்ளை மரிசாற்பிள்ளை என்பவர். கத்தோலிக்க சமயத்தவராகிய பெற்றோருக்குப் புத்திரராகிப் பிறந்த ஆனுப்பிள்ளைக்கு அவர்கள் மதகுருவால் ஞானஸ் நானம் என்னும் திருமுழுக்குச் செய்யப்பட்டவேளை இடப்பட்ட பெயர்தான் மரிசாற்பிள்ளை என்பது. கத்தோலிக்க குழந்தைகளுக்கு அவர்கள் ஞானஸ்நானத்தின் போது இடப்படும் பெயர்தான் பதிவுப் பெயராகக் கொள்ளப்படும்.

நானாட்டான் கிழக்கில் கற்கிடந்த குளத்தில்தான் வைத்தியர் சூசைப்பிள்ளைக்கு 1838இல் பிறந்து வளர்ந்து உடையார் ஆனவர்தான் ஆனுப்பிள்ளை என்னும் மரிசாற்பிள்ளை அவர்கள். இவர் ஆரம்பக் கல்வியைத் தந்தையிடத்தும் உயர்கல்வியைப் பண்ணைவெட்டுவான் மரிசாற்பிள்ளையிடத்தும், முசலிப் பகுதிப் புதுவெளியூர் வித்துவானும் நொத்தாரிசுஷமாகிய நெயினா முகம்மது மரைக்காரிடமுங் கற்றவர்.

கவிபாடுந் திறமையையும் பெற்றுக் கொண்ட இவர் இலக்கண இலக்கியங்களிலும் வல்லவரானார். தம்மை நாடி வந்த அநேக மாணவர்க்கு இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்பித்துமுள்ளார். புராணங்களில் மிகுந்த விருப்புடையவர். அவற்றிற்கான பொருளை விரித்துரைக்குந் தகுதியும் பெற்றிருந்தார். இவற்றுடன் அவர்தம்

பரம்பரைக் கலையாகிய வைத்தியத்தையும் கற்றுக் கொண்டார். பண்டைக் கால வைத்தியர்கள் சோதிடக் கலையிலும் வல்லவராகி விளங்கினர் என்பதற்குச் சான்று பகர்பவராக மரிசாற்பிள்ளையும் விளங்கினார்.

வசன நடையிலிருந்த சிறந்த மருந்து வகைகள் சம்பந்தப்பட்ட தொடர்களை கற்போர்க்கு எளிதாமாறுபாக்களில் அமைதி கண்டு மகிழ்ந்தார் மரிசாற்பிள்ளை. இலக்கண அமைதி சிறப்பாயமையப் பாடுவதில் வல்லவர். இவர் பாடலை எல்லோரும் விரும்பிப் படிப்பார்கள். அவர் பாடல்களை மனனஞ் செய்யவும் பின்னிற்கமாட்டார்கள். யேசுகவாமி பெயரிலும் அவர் அன்னை தேவமாதா பெயரிலும் கவிதைகள் பல பாடியுள்ளார். பலர் படித்திருந்தார்கள். பாடுந்திறனும் பெற்றிருந்தார்கள். இருந்தும் மன்னார்த் தவப்புலவர்கள், தவப்புதல்வர்கள் சமூக சமய சரிதங்களை மிகுதியும் நாடகங்களாகப் பாடினரேயன்றி வரலாறாகவோ இலக்கியங்களாகவோ பாடினாரல்லர். இவரும் தம் சாகியத்தினருக்குப் பயன்படும் வகை புதுக்கியும் திருத்தியும் பூரணப் பொருளாக்கி ஏடாக்கி அதற்கோர் சாற்ற கவியும் அமைத்து முதன்முதல் 1900இல் தம் சாகியத்தவர் பெயரால் மேடையேற்றஞ் செய்துள்ளார்.

1906இல் நானாட்டான் கமவிதானையாகவும், 1910இல் இருந்து 1921 வரை நானாட்டான் பொலிஸ் விதானையாகவும் 1921இலும் 1922 இலும் நானாட்டான் மேற்கு உடையாராகவும் சேவை செய்துள்ளார். உடையார் மரிசாற்பிள்ளை திருமணஞ் செய்து நான்கு புத்திரர்களுக்குத் தந்தையானவர். பிள்ளையவர்கள் பாடிய ஞான

சவுந்தரி நாடகம் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் அவர்களாற் பரிசோதிக்கப்பட்டு 1967இல் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. அதன் காப்புச் செய்யுளை இங்கே காண்போம். நேரிசை வெண்பாவாய் அமைந்த அப்பாடல்

சீர்மேவு வாசந் தீகழ்ந்துவரி வண்டொலியுத்
தார்க்கேச ஞான சவுந்தரிமீன் ~ னார்கதையைச்
செந்தமிழூல் நாடகஞ்செஞ் செய்யுள்சொல ஏகாதி
தந்தமலர்ச் செங்சாணங் காப்பு.

என்பதாகும்.

பிறந்த நாள் தொடங்கித் தந்தை சூசைப்பிள்ளை உடையார் 1901இல் இறக்கும் வரை கற்கிடந்த குளத்திலே வாழ்ந்தவர். தந்தை மறைவின் பின் மனைவி ஊராகிய நானாட்டானில் 1905 இற் குடியேறிச் சகல செழுமை களுடனாகி வாழ்ந்து 1938 ஆனி 14இல் யேசுநாதர் திருவடி மலர்களிற் சங்கமமானார்.

ஆதாரம்:

1. மன்னார் மாதோட்டத் தமிழ் புலவர் சரிதம்.
ம.பெஞ்சமின் செல்வம் - நானாட்டான் -1978
2. ஈழநாட்டின் தமிழ்ச்சுடர் மணிகள் -
தென்புலோலியூர் மு.கணபதிப்பிள்ளை - 1967

யாழ்ப்பாணம்
அசனாலெப்பைப் புலவர்
1870-1918

தமிழ்மொழி வளர்ச்சிக்காகத் தொண்டாற்றிய ஈழத் தமிழகத்தின் இஸ்லாமியப் புலவர்களுள் யாழ்ப்பாணம் அசனாலெப்பைப் புலவருங் குறிப்பிடக்கூடிய ஒருவர். இஸ்லாமியக் கலை கலாசாரம் பண்பாடு என்பற்றினூடு மொழி வளர்ச்சியைக் குறியாகக் கொண்டு செய்யப்பட்டவை அவர் இலக்கியங்கள். யாழ்ப்பாணத்தில் தோன்றிய ஏனைய புலவர்களுடனாகி நிற்குந் திறத்தன அவர் ஆக்கங்கள். அத்தகு சிறந்த புலவர் யாழ் வண்ணார்ப் பண்ணையில் வாழ்ந்த சுல்தான் முகியித்தீன் என்பவருக்குப் புதல்வராக 1870இல் தோன்றினார்.

பாடசாலைக் கல்வியிற் சிறப்புற்று விளங்கிய அசனாலெப்பை அவர்கள் தாய்மொழியாகிய தமிழிலும் மார்க்க மொழியாகிய அரபியிலும் மிக உயர்ந்த தேர்ச்சியுடன் காணப்பட்டார். அதேவேளை ஆங்கிலத்திலும் நல்ல தேர்ச்சியுடன் காணப்பட்டார்.

தென்னிந்தியத் தமிழகத்தில் அசனாலெப்பைப் புலவருக்கு குலாம் காதிரு நாவலர் என்றொரு நண்பர் இருந்திருக்கின்றார். அவரியற்றிய நூல்களான திருமக்கா திரிபந்தாதி, பிக்ஹூரி மாலை, ஆரிபுநாயகம், நாசூர்ப் புராணம் முதலான நூல்களுக்கு அசனாலெப்பைப் புலவர் சாற்றுகவி வழங்கியுள்ளார். ஆரிபுநாயகம் என்னும் காப்பியத்தை அசனாலெப்பைப் புலவரின் வேண்டுகலாக

காகவே குலாம் காதிரு நாவலர் ஆக்கினாரென்றும் அதனை யாழ்ப்பாணத்திலேயே அரங்கேற்றினாரென்றும் வரலாறு நிலவுகின்றது.

மிகச் சிறந்த ஆற்றல் பொருந்தியவரான அசனா லெப்பைப் புலவரின் எழுபத்துமூன்று பாடல்கள் கொண்ட நவரத்தினத் திருப்புகழ், பத்து ஆசிரிய விருத்தப் பாடல்களைக் கொண்ட முகியிதன் ஆண்டகை பேரிலான கவிதைகள், சாஹுல் ஹமீது ஆண்டகை பேரிற் பாடப்பட்ட இருபத்தேழு முனாஜாத்துப் பாடல்கள், நூற்றிருபது பாடல்கள் கொண்ட பதாயிசுப்பதிற்றுத் திருக்கந்தாதிப் பாடல்கள் என்பவற்றைத் தொகுத்துப் புகழ்ப்பாவணி என்ற பெயரில் ஒரு நூல் வெளிவந்துள்ளது. இவர்தம் இன்னொரு நண்பரான சுலைமான் லெப்பைப்புலவர் இந்நூலுக்குச் சிறப்புப் பாயிரம் வழங்கியுள்ளார்கள்.

அசனாலெப்பைப் புலவரின் மற்றுமோர் நல்ல ஆக்கம் குத்புநாயகம் அனுகாசனம் என்ப. இது இருநூற்று நாற்பத்து நான்கு பாடல்களைக் கொண்டது. மேலாகத் திருநாகை நிரோட்டகயமகவந்தாதி, பஞ்சமணித் திருப்புகழ், பகுதாதந்தாதி, சத்தரத்னத் திருப்புகழ், பதாயிசுப்பதிகம், இருபதிச் சிலேடை முதலான சிற்றிலக்கியங்களையும் எழுதியுள்ளார். அவை அச்சுப்பதிவாகவில்லை என்றொரு செய்தியுங் கிடைக்கிறது.

இந்திய வான சாஸ்திரத்தையும் அரேபிய வான சாஸ்திரத்தையும் நன்கு பயின்று ஒப்பியல் முறையில் ஆராய்ந்தவர் அசனாலெப்பைப் புலவர் என்றுந் தெரி

கின்றது. அதற்குச் சான்றாக எந்தவித குறிப்பையும் பெறமுடியவில்லை.

மிக இளமையிலேயே அதாவது 1918.12.18 ஆம் தேதி இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தவர் புலவர். அவர் வழிகாட்டலின் கீழ் யாழ்ப்பாண இஸ்லாமிய இளைஞர்கள் பலர் வளர்ந்துள்ளனர் என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியது.

துணைநூல்கள்:

1. பைந்தமிழ் வளர்த்த ஈழத்துப் பாவலர்கள்.

குருவில்
பிலிப்புப்பிள்ளை அந்தோனிப்பிள்ளை
(சீனிப்புலவர்)
1870-1938

அந்தோனிப்பிள்ளை எனும் இயற்பெயருக்குரிய சீனிப்புலவர் 1870ம் ஆண்டுவரையில் மாந்தை வடக்கில் கட்டுக்கரைக் குள வளாகத்திலுள்ள குருவில் என்னும் பகுதியில் பிலிப்புப்பிள்ளை சுவானாப்பிள்ளை தம்பதிக்கு மூத்த மகனாகப் பிறந்தவர். இவர் இயற்பெயர் அந்தோனிப்பிள்ளை என்பது. சுற்றத்தவர் அயலிலுள்ளோர் அனைவரும் இவரைச் சீனி என்றே அழைத்து வந்தனர். அந்தோனிப்பிள்ளை என்பது அவர் ஞானஸ்நானப் பெயராகிப் பதிவிற்குரியதாகி இருக்கலாம். கட்டுக்கரைக் குளப் பகுதியில் நீரைக் கூடுதலாகத் தேங்கச் செய்யவேண்டிப் பதினேழு கிராமங்களிலுள்ள மக்களைக் குடிபெயரச் செய்தனர். அந்தவேளை சீனிப்புலவரின் குடும்பமும் குடிபெயர்ந்து இத்திக்கண்டல் என்னுங் கிராமத்திற்கு குடியேறியது. இறுதிக் காலம் வரை சீனிப்புலவர் குடும்பம் அங்கேயே வாழ்ந்ததாக வரலாறு.

அந்தோனிப்பிள்ளை எங்கே கல்வி பெற்றார் என்பது பற்றிய எந்தவொரு செய்தியையும் பெற்றுக்கொள்ள முடியவில்லை. வாழ்க்கையுடனானமை பற்றிய வரலாறுகளையுங் கண்டுகொள்ள முடியவில்லை. இலக்கண இலக்கியங்களில் திறமையுள்ளவராக விளங்கினார் என்றும் கவிபாடும் திறம் கைவரப் பெற்றவரென்றுந் தெரிகிறது.

பராபரக்கண்ணி என்றொரு சமூக நாடகமும் அடைக்கல மாதா, செவதியார் என்னும் இருசமயஞ் சார்ந்த பாவாலா கிய நாடகங்களும் பாடியுள்ளார். அர்ச் செவத்தியார் என்னும் நாடகத்தின் காப்புச் செய்யுள்

காராழி யுலகிபொரு ளுயிர்கள் யாவும்
 கருதியறு தீவசமதிற் காண்ட லுற்ற
 தேராளி யானாதி பீதாச் சுதனின்
 திருமறைக்கா யவளிதனிற் சிதைவு உற்று
 நீராழி யெனக்குளிர்மா கதியிற் சேர்ந்த
 நிமலகிட்ட செவத்தியாரின் நிருபங் கூற
 ஆராளி பெருகுபீசாச் சுதனிஸ் பிரீத்த
 அவர்களிரு கமலபதம் அருள்காப் பாமே.

என அமைந்துள்ளது. தனிநிலைக் கவிதைகளும் இவர் பாடியுள்ளார் என அறிகிறோம். சீனிப்புலவர் என எல்லோராலும் அழைக்கப்பட்ட அந்தோனிப்பிள்ளை 1938இல் இயற்கை எய்தினார் என்றும் அறிகின்றோம்.

ஆதாரம்:

1. மன்னார் மாதோட்டத் தமிழ் புலவர் சரிதம்.
 ம.பெஞ்சமின் செல்வம் - நானாட்டான் -1978

மன்னார்

அந்தோனிப்பிள்ளை சூசைப்பிள்ளை

1878-1920

மன்னாரில் இருந்ததொரு வாசிகசாலையின் பொறுப்பதிகாரியாக நீண்டகாலமாகச் சேவை செய்து வந்த காரணத்தால் வாசிகசாலைச் சூசைப்பிள்ளை என்று அன்று அழைக்கப்பட்ட மன்னார் அந்தோனிப்பிள்ளை சூசைப்பிள்ளை என்னும் புலவர் அந்தோனிப்பிள்ளை இலேனாப்பிள்ளை தம்பதிக்கு மூத்த புதல்வராக 1878இல் யாழ்ப்பாணம் நாரந்தனையிற் பிறந்தார். நாரந்தனையிற் பிறந்தவர் மன்னார் பட்டினத்தைச் சேர்ந்து ஏன் வாழத் தொடங்கினார் என்ற கருத்துக்களை அறிந்து கொள்ள முடியவில்லை. அமரத்துவம் எய்துவதுவரை மன்னார் நகரத்துடன் சேர்ந்த பகுதியிலேதான் வாழ்ந்துள்ளார் என்று தெரிகின்றது. இந்தியத் தமிழ் நாட்டை சேர்ந்த மதுரைமா நகருக்குச் சென்று அங்கு உயர்கல்வி கற்றுள்ளார் என்றொரு கருத்தும் நிலவுகிறது. அந்தக் கருத்தை நிறுவுவதற்கும் சரியான சான்று எதுவும் கிடைக்கவில்லை.

இயற்கையாகவே சொற்களை பொருட்களை செறியும் பாடல்களைப் பாடக்கூடிய, ஆக்கக்கூடிய வல்லமையைப் பெற்றிருந்தார். அந்தக் கால வழக்குப்படி வடமோடியுடன் சம்பந்தப்பட்டனவாய் வடபாங்கு நாடகப் போக்கில் மன்பத வர்த்தகன், கப்புராசி முதலான சமூக நாடகங்களை எழுதியுள்ளார். மன்னார் சமரச ஞானக் கும்மி என்றொரு பாடலையும் எழுதியுள்ளார்.

ஏற்பட்ட கேசுக் கெதிர்ச்சாட்சி யாய்த் தந்தை
 எய்தினா வும்மனம் தைந்துருக
 ஆப்பிட்டாற் போற்கேள்வி கேட்டு வழக்கைவெல்
 வானந்தரும் புறக்கரும் வாழியவே.

தந்தைய ரானாவும் சரிந்தி சொல்கின்ற
 சற்குணன் கச்சேரிக் கெற்கிழாக்கு
 சுந்தர முத்துக்கு மாரு குடும்பமும்
 சுபசோ பனமாய் வாழியதே

என்பன அக்கும்மியில் இடம்பெறும் இரு பகுதிகள்.

கப்புராசி நாடகத்தில் வரும் காப்பு நேரிசை
 வெண்பாவை இங்கே கண்டோம்.

பூலோக மெய்க்கும் புகழ்வணிகள் தன்காதை
 நாலா விதக் கவிதை நான்தெரிந்து ~ மேலாக
 இந்நிலத்திற் பாடி இசைந்துவினை யாடுதற்குக்
 கன்னிமரி யன்னைபதங் காப்பு.

அந்த நாடகத்தின் ஆரம்பப் பாடலை இங்கே காண்போம்.

சீர்மேவு மதிகநலம் சிறந்தபரி செனும்நகரில்
 ஏர்மேவு வணிகேசன் இயல்கதையைப் பாட
 கார்மேவு காசிறையில் காலியுறை பதியிடத்தில்
 ஓர்நாளி வதித்தசுதன் உபயவதஞ் துணையே.

இப்பாடலும் காப்புச் செய்யுள் போன்ற அமைதியைத்தான் கொண்டுள்ளது. இந்தவேளை தமிழ் நாட்டைச் சுற்றிப் பார்வையிடச் சென்றவர் நோயினாற் பீடிக்கப்பட்டு இராமேஸ்வரம் என்னுமிடத்தில் கன்னிமரியாள் பதத்திலடைக்கலமானார். தமது நாப்பத்திரண்டாவது வயதில் 1920 இல் அவர் இயற்கை எய்தினார்.

ஆதாரம்:

1. மன்னார் மாதோட்டத் தமிழ் புலவர் சரிதம்.
ம.பெஞ்சமின் செல்வம் - நானாட்டான் -1978

இத்திக்கண்டல்
தொம்மை மரிசாற் புலவர்
1893~1963

மாந்தை வடக்கு இந்திக்கண்டல் என்னுங் கிராமத்தில் தொம்மை விக்ரோறியா தம்பதியர்க்குப் புதல்வனாக 1893இல் பிறந்தவர் இவர். ஆரம்பத்தில் திண்ணைப் பள்ளிக் கூடத்தில் ஆரம்பிக்கல்வியைப் பெற்ற இவர் உயர் கல்வியை அதே ஊரினராய சீனிப்புலவரிடம் கேட்டும் ஐயங்களை முயன்று புலமையாளர்களுடன் தொடர்பு கொண்டு கேட்டுத் தெளிவு பெற்றார். பாடல் ஆக்கும் ஆர்வம் இருந்தமையால் அந்த ஆவலையும் சீனிப்புலவர் தொடர்பால் நிறைவு செய்து கொண்டார். இத்திக்கண்டல் என்ற இடத்தில் வாழ்க்கையை நிறுத்திப் புனியாங்குளம் என்னும் கிராமத்திற்கு மாறிக் கொண்டார். இறுதிக்காலம் வரை அங்கேயே வாழ்ந்தார்.

சினேகிப்பம்மாள் என்னுஞ் சமூக சரிதையை வடபாங்கில் நாடகமாகப் பாடியவர். அந்த நாடகத்தின் பிரதம பாத்திரமாகிய இராயன் தானுபதியின் பாத்திரத்தைத் தாமே ஏற்று நடித்தவர். அந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் இடம்பெறும் வரவு கவிதையை இங்கு காண்போம்.

கடகரியும் பரிநிரையும் தாளை சூழ்க்

காசினியோர் தான்புகழ்ச் செரை கொண்டாட

மடமயிலார் வந்துநின்று நடனமாட

மகிபர்களும் அருகிருந்து மகிழ்ச்சியாக

அடவிமிசை மனைவிமைந்தன் தன்னைத் தேடி
அழகுறுதா னாபதியு மமைச்சர் மேவ
குடவலிமை மிகுன்றவனாக் திறையான் மன்னன்
கூறருமிச் சபையதனிற் றோற்றி னாரே.

தொம்மை மரிசாற் புலவர் தமது எழுபதாவது வயதில்
1963 இவ்வுலக வாழ்வை நீத்தார்.

ஆதாரம்:

1. மன்னார் மாதோட்டத் தமிழ் புலவர் சரிதம்.
ம.பெஞ்சமின் செல்வம் - நானாட்டான் - 1978
2. ஈழநாட்டின் தமிழ்ச்சுடர் மணிகள் -
தென்புலோலியூர் மு.கணபதிப்பிள்ளை - 1967

நானாட்டான்
நீக்கிலாப்பிள்ளை செயமாலைப்புலவர்
1895-1953

நானாட்டான் நீக்கிலாப்பிள்ளை கண்மணி தம்பதிக்கு இரண்டாவது புதல்வனாக 1895.05.25 இற் பிறந்தவர்தான் செயமாலைப் புலவர். ஆரம்பக்கல்வியை இவர் நானாட்டான் பாடசாலையிலேயே கற்றார். உயர்கல்வியை ஆனுப்பிள்ளை பண்ணைவெட்டுவான் சீமான்பிள்ளை என்போரிடங்கற்றார். இலக்கண, இலக்கியங்களிலே நல்ல தேர்ச்சியும் பெற்றுக் கொண்டார்.

இளமையிலேயே பாடுந்திறமும் கைவந்ததாயிற்று. வாத்தியக்கருவிகளை வாசிக்குந்திறமும் சேர்ந்து கொண்டது. மிருதங்க வாத்தியத்திற் சிறப்புப் பெற்றார். அதனாலை மிருதங்க வித்துவான் என்று அழைக்கவும் பட்டார்.

றோமைச் சக்கராதிபத்தியம் எம்பரதோர் சீசரின் சரிதையை நாடகப் போக்கிற்கு அமையத் தாமே நெறிப்படுத்திப் பாத்திரங்களை முறைப்படி வகுத்துச் சேசாரெம்பரதோர் என்னும் பெயருடன் நாடகமாய்ப் பாடி 1946இல் மேடையரங்கேற்றஞ் செய்தவர். அந்த நாடகத்தின் காப்புச் செய்யுளாகி முதலில் வருவது இங்கே காணப்படுவது.

ஏர்பொங்கு செம்பொன் இலங்குசெங் கோலியற்றும்
 நேர்பொங்கு சேசாரம் னெம்பரதோர் - பேர்பொங்கு
 சந்தமுறு நாடகப்பண் சாற்றுதற்குத் தேவகன்னி
 கந்தமலர்ப் பாதமிணை காப்பு.

என்பதே அக்காப்புச் செய்யுள். இந்த நாடகத்தின்
 அவையடக்கச் செய்யுள்

திறிகனியைப் பிலவங்கம் பிய்த்தொழுகு தேனும்
 சிந்துரங்கள் குகையுடைக்கச் சிந்துந் தேனும்
 குறிகரும்புட் குடைந்துதிரண் டொழுகித் தேனும்
 குலவுநதி துரந்தபுலனல் குரவை சார்ந்து
 எறிளொளிசு நவமணிகள் குவியும் றோமை
 இலங்குநகர் சேசாரம் பரதோ ராயன்
 நெறிகொள்சரி தையைப்பஹவ லியற்று தற்கு
 நேசுபரன் மலர்ப்பதமுன் னிறுத்தி னேனே.

என்று அமைதி பெறுகின்றது. செபமாலைப் புலவர்
 1953.05.25 இல் ஆதி பராபரனடியிற் சங்கமமானார்.

ஆதாரம்:

1. மன்னார் மாதோட்டத் தமிழ் புலவர் சரிதம்.
 ம.பெஞ்சமின் செல்வம் - நானாட்டான் -1978

**அக்கரைப்பற்று
அப்துற்றஷீத் ஆலிம்
1905-1976**

அக்கரைப்பற்று அப்துற்றஷீத் ஆலிம் சின்ன மௌலானா (அஷ்ஷெய்க் அப்துஸ்ஸமத் அல்-எமானி) அவர்களின் பேரன். அபூபக்கர் ஆலிமின் நான்காவது புதல்வராக 1905 இற் பிறந்தவர். இவருக்கு மூன்று சகோதரரும் உளர். நால்வருமே ஆலிம்களாவர். காலியிலுள்ள பஹ்ஜியத்துல் இப்றாஹிமிய்யா அரபுக் கல்லூரியிற் பயின்றவர். இவரது பாட்டனாரின் “ஸமதிய்யா” நூத்திப் வைபவத்தை மிகுந்த பக்தி சிரத்தையோடு செய்து வருபவர். ஹதீஸ் கலையில் நிபுணராக விளங்கிய இவர் ஹதீது சொல்லுகிறார் என்று கேள்விப்பட்டால் மக்கள் பெரும் அணிஅணியாகத் திரண்டு வந்து குழுமுவர். அழகாக இனிமையாக ஆழமான கருத்துக்களுடன் ஹதீது சொல்லுவார். அரபு எழுத்தணிக் கலையில் உயர்ந்து விளங்கியவர் இவர்.

இவர் அரபு அட்சரங்கள் அச்சுப் போன்றவை. ஜின் வாசலாத்து வாணராகப் புகழ் பெற்றிருந்தார். சமூகப் பணிகளை நிறைவேற்றுவதிலும் முன்னின்றார். பொருத்த மற்ற ஒழுக்க மரபிறந்த செயற்பாடுகளை வெறுத்தார். இவர் திண்ணைப் பள்ளிக்கூடம் நடத்தியவர். அந்தப் பாடசாலையிற் குர்ஆன் சமயக்கல்வி கற்றுத்தேறியோர் பலர். பலர் உயர் பதவிகளில் இருக்கின்றனர். அக்கரைப்

பற்றுச் சின்னப் பள்ளிவாசலில் “பேஷ் இமாமாக”க் கடமையாற்றியுள்ளார்.

அகில இலங்கைச் சோனகர் சங்கத்தின் ஆயுட் காலத் தலைவராயிருந்த மர்ஹும் சேர் றாஸிக் பரீத் ஜே.பி.யூ.எம் என்பவரின் ஒன்றுவிட்ட சகோதரியை மணம் முடித்தவர். கிழக்குமாகாண அதிபராய் 1941இல் சேவை செய்த மர்ஹும் ஏ.எம்.ஏ.அசீஸ் அவர்களின் கலிபாவாகச் செயற்பட்டதால் அசீஸ் இவருக்கு நிலக்கொடை அன்பளிப்புக் களைச் செய்தார்.

சிறந்த தமிழ்ப் புலமை பெற்றவரான இவர் தமிழ் அரபு இருமொழிகளிலும் பாடல்களை எழுதியுள்ளார். ஸலவாத்துக் கோவை, ஆத்மீக ஆவலம், பஞ்சாமிர்தக் கீர்த்தனை, முச்சுடர் மாலை, என்பவற்றோடு பல தனிப் பாடல்களையும் பாடியுள்ளார். 1975ஆம் ஆண்டில் இடம் பெற்ற பெருவெள்ளம் காரணமாக இவர் ஆக்கங்கள் பலவும் அழிந்து போயின. நினைவிலிருந்து எழுதிய வையும் மற்றுஞ் இவரிடம் இருந்தவையும் அச்சாகி யுள்ளன. அவரது கீர்த்தனைகளுள்

பஞ்சாமிர்தக்கீர்த்தனை

நாரெணம் தரத்து அஹதவாகி

நாதனமான சிற்றதற்குள்

நாவினன்றொரு வெள்ளி வெளியாக்கிட

நாடும் நாட்டத்திற் குன்னென் றோத

மாறாமுகம்மது ஒளி வெளியாய்

மகிழ்ந்து யான்சீற்று தரத்து என்றே

சீராயுரைத்தனன் சிற்றதனால்

சிநுஷ்டிப்பனையவும் வெளியானதே.

அக்கரைப்பற்று அப்துற்றஷீத் ஆலிம் 1976இல் அமரத்து
வமெய்தினார்.

உதவிய நூல்கள்:

1. அக்கரைப்பற்று வரலாறு. - 1990
2. ஏறாவூர் வரலாறு.

புலவர்மணி அல்ஹாஜ் ஆ.மு.ஷரிபுத்தீன் 1909-2001

ஈழத்து கிழக்கு மாகாணத்தின் அம்பாறைத் தொகுதியில் மருதமுனை என்னுமிடத்தே ஆதம்பாவா பாத்திமாதம்பதிக்கு 1909 மே நாலாந்தேதி பிறந்தவர்தான் புலவர்மணி அல்ஹாஜ் ஷரிபுத்தீன் அவர்கள். அவர் ஆரம்பக்கல்வியை மருதமுனை அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் (இப்போது மருதமுனை தேசிய பாடசாலை) ஆரம்பித்தார்கள். மாணவ ஆசிரியர் இறுதி வகுப்புவரை அங்கேயே கற்றார். யாழ்ப்பாணம் கே.எஸ் வேலுப்பிள்ளை மட்டக்களப்பு காரைதீவு ஸ்ரீ கே.எஸ்.வைரமுத்து என்போர் அவ்வேளை தமிழ் இக்கண, இலக்கியங் கற்பித்தார்கள். அந்த இரு ஆசிரியர்களுமே ஷரிபுத்தீன் புலவர்மணி ஆவதற்கு அடித்தளமிட்டு வைத்தார்கள் என்று சொல்லவேண்டும். இவர்களை ஆசிரியர்களாகப் பெற்றமை ஷரிபுத்தீன் செய்த பாக்கியம் என்பது உறுதி. பின்னே முத்தமிழ் வித்தகர் விபுலானந்த அடிகளாரிடமும் இலக்கண இலக்கியங்களையும், சமஸ்கிருதத்தையும் துறைபோகக் கற்றுள்ளார்.

கிழக்கிலங்கையின் முதல் முஸ்லிம் ஆசிரியர் என்னும் நிலையை அடைந்த ஷரிபுத்தீன் தான் கற்ற பாடசாலையிலேயே 1924இல் ஆசிரிய நியமனம் பெற்றார். அன்று கிடைத்தது மாணவ ஆசிரியர் என்ற நியமனம். மூன்று ஆண்டுகளின் பின் 1927இல் உதவியாசிரியராய் அரசு நியமனங் கிடைக்கின்றது. இந்த நியமனத்தின் மூலம் ஆசிரிய தராதரப் பத்திரம் பெற்ற ஆசிரியராய்ச்

சேவை செய்து 1942இல் தலைமையாசிரியராக உயர்வு பெற்றுக் கண்டி உடத்தலவின்ன மடிகே அரசினர் முஸ்லிம் வித்தியாலத்திற் பதவியேற்றார். அங்கிருந்து அக்கரைப் பற்று ஆண்கள் முஸ்லிம் வித்தியாலத்திற்கு மாற்றம் பெற்றவர் அங்கிருந்து மருதமுனை அரசினர் ஆண்கள் பாடசாலைக்கு அதிபராகி வந்தார். பாடசாலையில் அதிபர் பதவியுடனாகி இருந்த அதேவேளை மேல்வகுப்புக்களின் ஆசிரியராகவும் பணிபுரிந்தார். புலவர்மணியின் மாணவர்கள் நல்லவர்களாக வல்லவர்களாக வெளியேறினர். எழுத்தாளர்களாகக், கவிஞர்களாகக், கதாசிரியர்களாக, எழுதுவினைஞர்களாகக், கல்விப் பணிப்பாளர்களாகப் பல இடங்களிலும் பல்வேறு துறைகளுடனாகியும் பரிமளித்தனர். 1950-1951இல் தம்முடன் கற்று உயர்வு பெற்ற மாணவர்களுடனாகி அட்டாளைச்சேனை ஆசிரிய பயிற்சிக் கலாசாலை சென்று பயிற்சி பெற்ற ஆசிரியராகி வெளியே வந்து மீண்டும் அதிபர் சேவையிலமர்கின்றார். 1961இல் வட்டாரக் கல்வி அதிகாரி என்னும் பதவி உயர்வு கிடைக்கின்றது.

அந்தவேளை தன்னுடைய கிராமத்துடனான உயர்வு பற்றிச் சிந்தித்த அவர் தனது சூழலுடனாகிய பணியை வைத்துக் கொண்டு அவர்கள் கல்வி வளத்தை மேம்படுத்த மற்றையோர் உதவியையும் பெற்ற முதியோர் கல்வியை வளம்படுத்தினார். எதிர்காலச் சிறார்களுக்கு ஆங்கிலம் அவசியம் என்பதை உணர்ந்து பிள்ளைகள் ஆங்கிலத்தில் உயர்வு காண முயற்சித்தார். சேர் ராசீக் பரீத் போன்ற பெரியவர்கள் மூலம் தமது சூழலில் ஒரு ஆங்கில மொழி மூலமான பாடசாலையை நிறுவிக்க முயன்றார்.

தமது ஞானகுரு கே.எஸ்.வைரமுத்து அவர்களின் ஆலோசனைப்படி தன் தாய்மாமன் ஜனாப் மீராலெப்பை அவர்களின் இரண்டாவது புதல்வி முஹம்மது ஆயிஸா அம்மையாரை 1937இல் வாழ்க்கைத் துணைநலமாக்கி எட்டு ஆண்பிள்ளைகளுக்கும் ஒன்பது பெண்பிள்ளைகளுக்கும் தந்தை ஆயினார்.

“தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவர்
எச்சத்தால் காணப் படும்”

புலவர்மணி ஷரிபுத்தீனின் பிள்ளைகள் எல்லோருமே நல்ல பயனுள்ளவர்களாக வாழுவது கொண்டு அப்பாவின் தகைமையை யாம் மதிப்பீடு செய்ய முடியும். தன் பிள்ளைகளின் வளர்ச்சியிற்றான் கருத்துச் செலுத்தினார் என்றில்லை. தன்னூரவர்கள் தான் பணிபுரிந்தவ பாடசாலையிற் கற்றவர்கள் அனைவரையுமே அவர் சிந்தித்தார். தனது மாணவர்கள் எல்லோரும் தமிழ்க் கல்வியோடு ஆங்கிலக் கல்வியும் பெற உதவினார். பல மாணவர்கள் ஆசிரியர்களாகத் தோற்றம் பெற உதவினார்.

தன்னுடைய கிராமத்தே கிராம முன்னேற்றச் சங்கம், சனசமூக நிலையம், கூட்டுறவு இயக்கம், ஐக்கிய நாணய சங்கம் என்னும் அமைப்புகள் உருவாக ஊக்குவிப்புத் தந்தார். அவற்றுள் பல அமைப்புகளுக்குத் தான் தலைவராக அல்லது செயலாளராக இருந்து அவற்றை நல்ல முறையில் இயங்க வைத்தார். வாசிகசாலை ஒன்றை உருவாக்கி எல்லோரையும் வாசிப்பினுடனாக்கினார்.

உமறுப்புலவரின் சீறாப்புராணம் என்னும் நூலின் பதுறுப் படலம் என்னும் பகுதிக்கு உரை எழுதியுள்ளார்.

1970 இல் கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கான பாடத்திட்டத்திற்கமைவாக ஒரு நூல் எழுதவேண்டி ஏற்பட்டபோது அதனைச் ஷரிபுத்தீன் அவர்களே செய்து முடித்தார்கள். 1967இல் பெருமானார்(ஸல்) அவர்களின் பொன்மொழிகளுள் நாற்பதைத் தேர்ந்து வெண்பா யாப்பில் நபிமொழி நாற்பது என்னுந் தலைப்பில் ஒரு நூல் செய்தார். 1969இல் இந்த நூலுக்கு இலங்கை சாஹித்ய மண்டலத்தின் பரிசில் கிடைத்ததென்பது குறிப்பிடத்தக்கது. இதேகாலப் பகுதியிற்றான் “வீராங்கனை சயிதா”என்னுங் கவிதை நூலும் வெளியிடப்பட்டது. இவை இரண்டும் அரசு வெளியீடாகப் பிரசுரமாயின. தென்னிந்தியப் பெரும் புலவர் சேகு அப்துல் காதிர் நெய்னார் ஆலிம் எழுதிய புதுகுஷ்ஷாம் என்னும் காப்பிய நூலுக்கு 1979ல் இவர் உரை எழுதினார். 1979இல் கொழும்பு பண்டாரநாயக்கா சர்வதேச மகாநாட்டு மண்டபத்தில் நடந்த நான்காவது இஸ்லாமிய உலகத் தமிழ் மகாநாட்டு விழாவின் போது நான்கு தொகுதிகளாக வெளியிடப்பட்டது. இந்த வைபவத்தின்போது தமிழ் நாட்டு அறிஞர் ஆ.கா.ஆ.அப்துஸ்ஸமது அவர்கள் புலவர்மணியவர்களை “வெண்பாவிற் புலி ஷரிபுத்தீன்” என்று பாராட்டினார்கள். அதே ஆண்டில் அரசின் பணிப்பை ஏற்று புதுகுஷ்ஷாம் வசன நூல் ஒன்றினை ஆக்கிக் கொடுத்தார்கள். இது க.பொ.த. சாதாரண தரத்திற்கான ஒரு பாடநூலாக ஏற்றுக் கொள்ளப்பட்டுள்ளது. இசைவருள் மாலையும் இதோப தேசமும் என்பதொரு புலவர் மணியின் கவிதை நூலும் இதே காலத்தில் வெளியிடப்பட்டது. அல்லாஹ்வின் அழகுத்திருநாமங்களை அவற்றின் பொருளைப் புலப்

படுத்தும் வகையில் இசைவருள் மாலையும் என்னும் முதற்பகுதியும், மக்களுக்கு அறிவுரை வழங்குவதுபோன்று இதோபதேசம் என்னும் இரண்டாம் பகுதியும் அமைதிம பெற்றது. மட்டக்களப்பின் கலையம்சமாகச் சுடரும் நாட்டுப் பாடல்களைச் சங்க இலக்கியங்களுடன் ஒப்புநோக்கிக் “கனிந்த காதல்” என்னுந் தலைப்பிலான நூலை 1984இல் வெளியிட்டார்கள். இது கல்ஹின்னை தமிழ்மன்ற வெளியீடாகும். உலகியல் விளக்கமும் ஈழத்து நானிலக் காட்சிக் களும் என்னும் கவிதை நூல் அன்னை வெளியீடாக அச்சுப்பதிவாகியது. அந்நூலிலுள்ளதொரு பாடல்:

உதரங் கொடுத்தலகி வண்டாங் குழந்தைக்
குதிரங் கொடுத்துணவா யூட்டி ~ எதிராய
துன்பமெலாந் தான்பொறுத்துத் தூயவனாய் வாழவைத்த
அன்புடையா ளன்னை யவள்.

என்று தாய்மை இயல்பை இங்கு காண வைத்துள்ளார். அதேநூலிலுள்ள உலகியல் விளக்கம் என்னும் பகுதியிலிருந்து ஒரு பாடல். இப்பகுதி நானிலக் காட்சிகள் என்று காட்டப்பட்டுள்ளன.

விழுப்பலாக் கணியின் றேறல் வெள்ளமுஃ கமுகம் புவின்
இழிநறா வெள்ள மும்மா வின்கனி கனிந்த ழிந்து
ஒழுகிய பாகின் வெள்ள மும்மலைச் சுணைநீ ரோடு
நழுவீப்பல் படிசெய் பாய்ந்து நல்கிடும் நினைவு மாதோ.

இப்பாடலில் எங்கள் நாட்டு வளத்தின் செழிப்பு நிலை பேசப்படுகின்றது. இது 1997இல் வெளியிடப் பெற்றது.

முதுமொழி வெண்பாவும் சூறாவளிப் படைப்போரும் என்னும் ஷரிபுத்தின் அவர்கள் கவிதை நூல் 1998இல் வெளியிடப்பட்டது. முதுமொழி வெண்பா என்னும் பகுதியிலிருந்து ஒரு பாடல் காண்போம்.

சோதனைக்கு மேலும்பல் சோதனைக்குள் ளாயொருவர்
வேதனையும் வேறு விளைவாதல் - நூதனமோ
பட்டகால் தானே படுவென்பார் சீரீழந்து
கெட்டகுடி மேலுங் கெடும்.

பட்டக்காலே படும்; கெட்டகுடியே கெடும் என்பது,

புயலரக்கனின் போர்த்திறத்தைப் புலப்படுத்துவதாக அமைந்தது. சூறாவளி படைப்போர் என்னும் பகுதி அப்பகுதியிலிருந்து ஒரு பாடல் காண்போம்.

மாடி வீட்டில் மகிழ்வோ டிருந்தவர்
மண்ணில் குடிசையில் வாழ்க்கை நடத்தியோர்
கோடி மங்கா துடுத்தி மகிழ்ந்தவர்
கோவ ணத்தோடு கூதல் பொறுத்தவர்
வாடிக் கஞ்சி யடுத்தி யிருந்தவர்
வகையா முண்டிக ளுண்டு மகிழ்ந்தவர்
கூடி யொன்றெனக் காண வியற்றிய
கொடிய மாளுதன் கொடுமை குறிக்கவோ

மாருதத்தின் கொடுமை எல்லோரையும் ஒன்றாகக் காண வைக்கும்.

புலவர்மணி ஷரிபுத்தீன் தனது கிராம வளர்ச்சியை மனத்துக் கொண்டு பெருமானார் வழிபாட்டில் மக்களை

ஈடுபடுத்த எண்ணி 1953இல் 'மத்ரஸாவையும்', அல்பாக்கியத்துஸ் ஸாலிஹாத் என்றவொரு பள்ளிவாசலையும் உருவாக்கி அதன் ஆயுள்காலப் போஷகராகவிருந்து ஒழுங்காக நடைபெற வழிகாட்டியாக விருந்தார்.

இணக்கசபையின் தலைவராகவிருந்து நீதிவழுவா நெறிமுறையில் நிகழ்வுகளைக் கவனித்தவர் சமாதான நீதவான், கலாபூஷணம் முதலான கௌரவ விருதுகளையும் பெற்றுள்ளார். ஆசிரியமணி, வெண்பாவில் புலி, புலவர், இலக்கிய மாமணி என்பனவாகப் பல கௌரவப் பட்டங்கள் புலவர்மணியை வந்தடைந்த போதும் கிழக்கில் தோன்றிய பேரறிஞர் பெரியதம்பிப்பிள்ளை வழங்கிய புலவர்மணி என்னும் கௌரவ விருதையே அவர் விரும்பிப் போற்றினார்.

வெண்பாவி லென்னைநீ வென்றாய் ஷரிபுத்தீன்
 நண்பாவென் நாம முனக்களித்தேன் ~ பண்பாளா
 வாழி யறபுதமி முள்ளளவும் வாழிநீ
 வாழிநம தன்பு மலர்ந்து.

என்னும் வெண்பமூலம் ஷரிபுத்தீனைப் பெரியத்தம்பிப்பிள்ளை வாழ்த்தியிருக்கிறார். அத்தகு பெருமை பெற்ற புலவர்மணி ஷரிபுத்தீன் 2001 ஆண்டு அமரராயினார்.

சங்கநாற் செல்வர் பண்டிதமணி

சு.அருளம்பலவனார்

1910-1966

யாழ்நகருக்கு அணித்தாகவுள்ள கடலாற் சூழப்பட்ட நிலப்பரப்புக்கு முன் கவினார் காரைநகர் மிக அண்மையாக உள்ளதாகும். அங்கு சைவவேளாளர் மரபிற் தோன்றிய வரும் சிவனடிமறவாச் சிந்தையருமாகி வாழ்ந்த சுவாமிநாதன் சிதம்பரம் தம்பதியருக்கு 1910 ஏப்ரல் பதினோராந் தேதி பிறந்தவர்தான் பண்டிதமணி அருளம்பலவனார் அவர்கள். குழந்தை பிறந்த இரண்டொரு தினங்களுள் அங்கு சென்ற சிறுவனொருவன் பிறந்துள்ள குழந்தைக்கு அருளம்பலம் என்று பெயர் வைக்குமாறு அறிவுறுத்தினான். கள்ளங்கபடமற்ற வெள்ளையுள்ளத்துடனாகிய அச்சிறுவன் சொன்னதை மாற்ற விரும்பாத சுவாமிநாதன் தன் குழந்தைக்கு அருளம்பலமென்றே பெயர் சூட்டிவிட்டார்.

மிகுந்த சுறுசுறுப்புடையவராகி வளர்ந்த அருளம்பலவனாருக்குத் தந்தை சுவாமிநாதனே வித்தியாரம்பஞ் செய்து வைத்தார். வழிபாட்டுடன் கூடித் தான் தேவார திருவாசகங்களை ஓதும்போது குழந்தையையும் பக்கலிலேயே வைத்துக்கொள்ளுவார் சுவாமிநாதர். அதனாற் குழந்தையும் குருபக்தி அடியார் பக்தியுடனாகி வளர்ந்தது. குழந்தை ஆரம்பக்கல்வி பெறுவதற்காக அயலிலுள்ள அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலையிற் சேர்க்கப்பட்டார். குழந்தையின் பதினோராவது வயதில் தந்தையார் அமரத்துவம் எய்தினார். தந்தையோடு கல்விபோம்

என்பதற்கிணங்க நடந்துவிடக் கூடாதே என்னும் எண்ணத்தை மனத்துக் கொண்ட அன்னை குழந்தையைத் தம் சைவத்துடனாக்கி வளர்க்க வேண்டுமே என்று கருதிச் சுப்பிரமணிய வித்தியாலயத்தில் பிள்ளையைச் சேர்த்து விடுகின்றார். அங்கு அந்தவேளை பணியாற்றிய ஆசிரியர்களாய் பேரம்பலம், விசுவலிங்கம், பஞ்சாட்சர ஐயர், விசுவலிங்கச் செட்டியார் முதலானோரின் அரவணைப்புடன் குழந்தை வளர்ந்தது. அந்தவேளை அன்னை நோய்வாய்ப்பட்டார். எந்தநேரமும் சிவசிவ என்று உச்சரித்தபடி படுத்திருந்தார். சிலநாள்களுள் சிதம்பரம் அம்மையாரும் இறைவன் திருவடி நீழலைச் சென்றடைந்தார்.

பெற்றோரை இழந்த அருளம்பலவனார் ஸ்ரீமத் சி.சுப்பிரமணிய தேசிகருடனாகித் தமிழைப் பயின்றார். பெற்றோரை இழந்தவர் என்ற காரணத்தால் மிகுந்த அன்பாதரவுடன் தேசிகர் அவருக்குத் தமிழை ஊட்டினார். அருளம்பலவனார் மிகுந்த திறமை நிறைந்தவராகக் காணப்பட்டார். அதனாற் பற்றுடன் கூடிய தேசிகரின் ஊட்டல் அருளம்பலவானரை எல்லோரும் வியக்கும் வகை வளர்த்தது. தன்னுடைய கல்வி வளர்ச்சிக்குச் சுப்பிரமணிய தேசிகரே காரணர் என்று உணர்ந்த அருளம்பலவனார் பிற்காலத்தில் எந்தச் சந்தர்ப்பத்திலும் தேசிகரைப் போற்றத் தவறியதில்லை. அவர் நினைவை அருளம்பலவனார் என்றும் மறந்தது கிடையாது.

தனது பதினெட்டாவது வயதில் அருளம்பலவனார் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சிக்காகச் சேர்ந்தார். அந்தவேளை அங்கு மட்டுவிலைச் சேர்ந்த ம.க.வேற்பிள்ளையின் மகன், பரீட்சை

எடாத பண்டிதர், மகாலிங்க சிவம், தமிழ்ப் பண்டிதராக பணிபுரிந்துகொண்டிருந்தார். இலக்கியத்தில் ஊறித் திளைத்த மகாலிங்கசிவத்திடம் கற்ற கல்வி அருளம்பல வனாரை மேலும் மேலும் கற்கத்தூண்டியது. தமிழ் மீது அளவிலதாகிய மோகங்கொண்டார். இரண்டு ஆண்டுகள் பயிற்சிநிறைவுடன் தமிழையும் மாந்தி வெளியேறினார்.

ஓவியக்கலையிலும் சிறப்புற்று விளங்கிய அருளம்பலவனார் 1961இல் சித்திர ஆசிரியதரப் பரீட்சைக்குத் தோற்றி அதிலுஞ் சித்தி பெற்றார். இரண்டு வருட ஆசிரியப் பயிற்சி நிறைவெய்தியதும் முதன் முதலாக ஏழு ஆண்டுகள் காரைநகர் சுப்பிரமணிய வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியப் பணியை ஏற்றுச் செவ்வனஞ் சேவை செய்து வந்தார். இங்கு கற்பித்துக் கொண்டிருந்த காலத்திலே 1935 இல் காரைநகரில் நீலிப்பந்தனை என்னுமிடத்தைச் சேர்ந்த நல்லத்தம்பி சிவகாமிப்பிள்ளை தம்பதியருக்கு இரண்டாவது புதல்வியாகத் தோற்றியவரும், ஆசிரியப் பணி புரிந்துகொண்டிருந்தவருமாகிய மங்கை நல்லாள் விஜயசௌந்தர அம்மா என்பவரை வாழ்க்கைத் துணை நலமாக ஏற்று இல்லறத்தை நல்லறமாகத் தொடர்ந்தார். 1929ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கம் நடத்திய பிரவேசப் பரீட்சையிலும் 1930இல் பாலபண்டித பரீட்சையிலும் சித்தி எய்தியவர். 1936 ஆம் ஆண்டில் மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கம் நடத்திய பண்டித பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சித்தியெய்தினார்.

மறைமலையடிகள் செய்த சங்கநூல் ஆராய்ச்சி களைத் தேர்ந்தார். அவர் அறிவாற்றலை வியந்தார்.

அவரது முல்லைப்பாட்டாராய்ச்சி, பட்டினப்பாலை ஆராய்ச்சி என்பவற்றைத் தெளிந்து அவற்றை முன்மாதிரியாகக் கொண்டு சங்கநூல்களை ஆராயத் தொடங்கினார். திரு முருகாற்றுப்படையை ஆராயத் தொடங்கினார். அதன் ஆராய்ச்சியுரையை எழுதி வெளியிட்டார். இந்த ஆராய்ச்சிகள் காரணமாக அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களான ந.மு.வேங்கடசாமிநாட்டார், சோமசுந்தர பாரதியார், ஜம்புலிங்கம்பிள்ளை என்போருடன் அருளம்பலவனாருக்கு அறிமுகம் உண்டாயிற்று. 1937இல் வெளியாய பெரும் பாணாற்றுப்படை ஆராய்ச்சியுரையைத் தொடர்ந்து 1938 இல் கணவனையும் மனைவியையும் புத்தளம் நுரைச்சோலை அரசினர் தமிழ்ப் பாடசாலைக்கு அரசினர் மாற்றம் செய்தனர். அருளம்பலவனாரைத் தலைமையாசிரியராகப் பதவி உயர்வுடன் மாற்றியிருந்தனர். நான்கு ஆண்டுகளின் பின் கொட்டாஞ்சேனை அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலைக்கு மாற்றப்பட்டார். சில மாதங்களின் பின் உலக மஹாயுத்த நெருக்கடி காரணமாக அருளம்பலவனாரும் பாரியாரும் காலி உயர்தர பாடசாலைக்கு மாற்றப்பட்டனர். பன்னிரண்டு ஆண்டுகள் அங்கு சேவை செய்தனர். இந்த இடைவேளையினுள்ளே உ.வே.சாமிநாதையர் பதிப்பித்த பதிற்றுப்பத்து என்னுஞ் சங்க இலக்கியத்திற்கு ஓர் ஆராய்ச்சியுரை எழுத முற்பட்டார்கள். இதை எழுதும்படி சுப்பிரமணியதேசிகர், பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை என்போர் ஊக்குவித்தனர். செவ்விதாய்ப் பார்வையிட்டருளியவர் அருளம்பலவனாரின் நண்பர் தும்பளை த.கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள். பதினான்கு ஆண்டுகளாய் எழுதி முடித்த இந்த ஆய்வுரையை 1960இல் யாழ்ப்பாணம் ஆனந்தா அச்சகத்

தில் அச்சிட்டனர். இந்த இடைக்காலத்தில் காலியிலிருந்து களுத்துறைக்கு மாறியவர்கள் இனக்கலவரத்தின் போது மயிரிழையில் உயிர் தப்பி யாழ்ப்பாணத்திற்கு மாற்றம் பெற்று வந்தனர். பதிற்றுப்பத்தின் இரண்டாம் மூன்றாம் நான்காம் ஐந்தாம் பத்துக்களே ஆய்வு முடிக்கப் பெற்று முதலாம் பாகமாக அச்சிடப்பட்டது.

1960இல் தலங்களுக்குப் புனித யாத்திரை செல்ல வேண்டுமென்று விரும்பிய அருளம்பலவனார் நான்காவது மகனுடனும் துணைவியாருடனும் தமிழ்நாட்டிற்கு சென்றார். அங்கே அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் தெ.பொ.மீனாட்சிசுந்தரனார், விரிவுரையாளர் மு.அருணாசலம், மகாவித்துவான் தண்டபாணி தேசிகர், வித்துவான் வெள்ளைவாரணனார், டாக்டர் மு.வரதராசனார், துணைப் பேராசிரியர் அ.ச. ஞான சம்பந்தன், பேராசிரியர் டாக்டர் மா.இராசமாணிக்கனார், சொல்லின் செல்வர். R.P.சேதுப் பிள்ளை முதலான கல்வியாளர்களைச் சந்தித்தார். அவர்கள் கௌரவித்து அளவளாவினினர். அவர்கள் விருந்தினராயும் இருந்தார்.

1961இல் பதிற்றுப்பத்து உரையைக் கௌரவித்து இலங்கையரசு சாகித்ய மண்டலப் பரிசில் வழங்கியது. பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை தலைமையில் காரைநகர் இந்துக்கல்லூரி நடராச ஞாபகார்த்த மண்டபத்தில் 1961.10.08 ஆந்தேதி ஒரு பாராட்டுக் கூட்டமும் நடைபெற்றது. பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் அருளம்பலவனாருக்குப் பொற்கிழி வழங்கினார்கள். அன்று தான் “சங்கநூற் செல்வர்” எனும் கௌரவ விருதும்

வழங்கப்பட்டது. 1962இல் நோய்வாய்ப்பட்ட அருளம் பலவனார் யாழ்ப்பாணம் பெரியாஸ்பத்திரியிற் பரிகரிப்புப் பெற்றார். வயிற்றினுட் குடல்பகுதியுடனாகிய அறுவைச் சிகிச்சையால் நோயினின்றும் விடுவிக்கப்பட்ட சங்கனூற் செல்வர் மீண்டும் பதிற்றுப்பத்து ஆய்விற்குள்ளானார். இலங்கையரசின் சாகித்ய மண்டலம் வழங்கிய ஆயிரம் ரூபாவும், காரைநகர் தமிழ் வளர்ச்சிக் கழகம் வழங்கிய பொற்கிழி முந்நூறு ரூபாவும், யாழ்ப்பாண ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம் வழங்கிய இருநூறு ரூபாவும் அருளம்பலவனாருக்கு இரண்டாம் பாகம் வெளியிட ஓரளவு உதவியாயின. அண்ணாமலைப்பல்கலைக்கழகமும் பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சியுரை முதற்பாகத்தை பாடநூலாக அங்கீகரித்தமையால் அருளம்பலவனாருக்குப் பெரிய ஒரு உந்துசக்தியை ஊட்டியது. மேலும் மேலும் எழுதும் உற்சாகம் வளர்ந்து கொண்டே இருந்தது.

பதிற்றுப்பத்து ஆராய்ச்சி இரண்டாம் பாகம் நிறை வெய்தியதும் யாழ்ப்பாணம் ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கத்தின் ஆதரவில் சேர் கந்தையா வைத்திய நாதன் தலைமையில் யாழ்.வண்ணை வைத்தீஸ்வர வித்தி யாலயத்தில் வெளியீட்டுவிழா நடைபெற்றது. ஆறுமுக நாவலர் அடிச்சுவட்டிலே அருமையானதொரு ஆராய்ச்சியை அருளம்பலவனார் எழுதியுள்ளாரென்றும் அவருக்குப் “பண்டிதமணி” எனும் கௌரவ விருதினை வழங்குவ தாகவுங் குறிப்பிட்டு அமைந்தார்கள். பதற்றுப் பத்திற்குக் காரணர்களாகிய சேரமன்னர்களது இலச்சினையாகிய வில்லை அடையாளப்படுத்திய தங்கப்பதக்கமொன்றை

அந்த நேரத்திய வித்தியாதிபதி எஸ்.யு.சோமசேகரம் அவர்கள் அருளம்பலவனாருக்கு வழங்கினார்கள்.

பண்டிதமணி அவர்கள் தொடர்ந்து திருவாசக ஆராய்ச்சியுரை எழுதத் தொடங்கினார்கள். அந்த அருட் பாடலுடன் தொடர்புடைய தலங்களை நேரிலேயே தரிசிக்க வேண்டுமென விரும்பினார்கள். போனபோன இடங்களிலெல்லாம் திருவாசகத்தேற்பட்ட ஐயங்களையே உசாவினார். 1965 வரையில் ஈழத்திற்குத் திரும்பியவர் திருச்சதகம், வரையிலான முதலாம் பாகத்தை நிறைவு செய்து சண்முகநாதன் அச்சகத்திற் பதிவிற்காகக் கொடுத்தார்கள். நோய் மீண்டும் அவரைப் பீடித்தது. நோய்வாய்ப்பட்டுள்ளார்களேயென்று பார்க்கச் சென்ற எல்லோரிடமும் திருவாசகம் பற்றியே பேசிக் கொண்டு இருந்துள்ளார்.

1966மே இருபதாம் தேதி அதிகாலை பண்டிதமணி அருளம்பலவனார் உற்றார் உறவினர் அனைவரும் அலறித் துடிக்க ஆடலழகன் அடியிணைகளிற் சங்கமமானார்.

பண்டிதர் செ.துரைசிங்கம்

1912~1979

யாழ்ப்பாணத்தில் நீர்வளம், நில்வளம் என்பவற்றாற் சிறப்புற்று விளங்குவதும், விவசாயத்தில் உயர்ந்த பயன் தந்து கொண்டிருப்பதுவும் வரலாற்றுப் பெருமைகிக்க பல ஆலயங்களைத் தன்னகத்தே கொண்டதுவும் உயரிய கல்விமான்களையும் புலமைத்திறத்து உயர்தகமை பெற்றவர்களையும் உருவாக்கி வளர்த்த கல்விக்கூடங்களைத் தன்னகத்தே நிறைத்ததுமாகிய நீர்வேலிக் கிராமத்தே சைவவேளாண் மரபிலே சிவபக்தி அடியார் பக்தி என்பவற்றுடனாகி ஊறித் திளைத்தவர்களாகிய - ஏனையோர்க்கு எடுத்துக்காட்டாக வாழ்ந்தவர்களாகிய செல்லைய முத்துப்பிள்ளை தம்பதியருக்கு 1912.09.14இல் பிறந்தவர்தான் பண்டிதர் துரைசிங்கம் அவர்கள்.

நீர்வேலி மஹான் சிவப்பிரகாச பண்டிதர் அவர்களால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு நடத்தப்பட்டு வந்த சைவப்பிரகாச வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெறத் தொடங்கிய பண்டிதர் துரைசிங்கம் அவர்கள் உயர்கல்வியையும் நிறைவு செய்து 1931இல் ஆசிரியப் பயிற்சி பெறவேண்டித் திருநெல்வேலி ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரிக்குச் சென்றார். ஆரம்பக்கல்வி பெற்ற பாடசாலையின் பின்னணிக்கேற்றத் தெய்வபக்தி, கடமையுணர்வு, நேர்மை, பணிவு, துணிவு போன்ற இயல்புகளில் பாராட்டுக்குரியவராகி எல்லோராலும் கௌரவிக்கப்பட்டார். பயிற்சிக் கலாசாலையில் அவர் பற்றுக்குரியவராகிய பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை,

மௌனதவமுனி பொ.கைலாயபதி, கல்லூரி அதிபர் சி.சுவாமிநாதன் என்போரின் தொடர்பு இந்த இயல்புகளை மேலும் வளம்பெறச் செய்தது.

பயிற்சி நிறைவேய்தியதும் சிறுப்பிட்டிச் சைவவித்தியா சாலையில் ஆசிரியப்பணி கிடைத்தது. ஆசிரியப்பணி புரிந்துகொண்டிருந்த வேளை 1937இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கத்தினர் நடாத்திய பண்டித பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சித்தியெய்தினார். அந்தவேளை தருக்கவியலில் முதன்மைப் புள்ளிப் பெற்றுப் பரிசில் பெற்றமை குறிப்பிடத் தக்கது. தொடர்ந்து கோப்பாய் சரவணபவானந்த வித்தியா சாலை, குப்பிளான் விக்நேஸ்வர வித்தியாசாலை, திரு நெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலை முதலானவற்றிலும் உதவியாசிரியராகப் பணி புரிந்துள்ளார். கெருடாவில் சைவவித்தியாசாலை, நீர்வேலி றோமன் கத்தோலிக்க வித்தியாசாலை முதலியவற்றில் அதிபராகியும் பணி புரிந்துள்ளார்.

1942இல் நெடுந்தீவு நிலப்பரப்பில் தனிநாயக முதலியார் மரபில் தோன்றிய சத்தியதேவி என்னும் பெண்ணினல்லாளை வாழ்க்கைத் துணைநலமாக்கி ஏற்றுக்கொண்டார். சத்திய தேவியும் ஒரு பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியர். அத்துடன் பண்டிதர்த்தரமும் பெற்றவர். இவர்கள் இருவரும் தம் கல்விப் பணியுடன் சமூகப்பணி சமயப்பணி என்பவற்றிலும் முன்னின்றார்கள். இருவரும் காந்தியத்தை விரும்பியவர்கள். அதனாற் காந்தியக் கொள்கையுடனாகி நின்றவர்கள். 1947இல் காந்திய சேவா சங்கத்தை ஆரம்பித்து அதன் தலைவராக இருந்து நடத்தியவர்.

காந்தீயம் பத்திரிகை ஒன்றை ஆரம்பித்து நடத்தியவர். சர்வோதய ஆச்சிரமம் அமைத்துப் பனந்தொழில் அபிவிருத்திக்காக உழைத்தவர். சர்வோதய மகாநாடுகளை பண்ணாகம், நீர்வேலி என்னுமிடங்களில் நடத்தியவர். 1956இல் காஞ்சிபுரத்திலும் 1957இல் கேரளாவிலும் நடைபெற்ற மகாநாடுகளில் இலங்கைப் பிரதிநிதியாகப் பங்குபற்றியவர்.

ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தின் செயலாளராகி மொழிவளம் பெறப் பாடுபட்டவர். அந்த அமைப்பினால் நடத்தப்படும் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றும் மாணவர்களுக்கு உதவும் வகையில் வகுப்புக்களைத் தொடங்கி நடத்தியவர். யாழ்.வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயத்தில் விடுதலை நாள் வகுப்புக்களாக நடத்தப்பட்ட இந்த வகுப்புக்களைப் பண்டிதர் துரைசிங்கம் அவர்களும் அவர்தம் துணைவியாருமே முக்கிய பங்கேற்று நடத்தியுள்ளனர். அதேகாலத்தை அண்டிய காலப்பகுதியில் மல்லாகத்தில் ஏழாலைப் பண்டிதர் பொன்னுத்துரையால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பண்டித மாணவர் கழகத்திலும் பங்கு கொண்டு தொல்காப்பிய இலக்கணத்தின் சில பகுதிகளைக் கற்பித்துள்ளார். சிறிய அளவில் தொடங்கிய மல்லாகம் பண்டித மாணவர்கான வகுப்பு பண்டித மாணவர் கழகம் என்று வளர்வதற்குக் காரணமானவர்களுள் பண்டிதர் துரைசிங்கமும் ஒருவர் என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியது.

சென்னையில் நடைபெற்ற உலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டின் போது இலங்கையின் பிரதிநிதிகளுள் ஒருவராகப் பண்டிதர் துரைசிங்கம் அவர்களும் சென்றுள்ளார்கள்.

இறுதிக் காலத்தில் நீரவேலி வாய்க்காற்றரவைப் பிள்ளையார் கோயில் திருப்பணி வேலைகளில் மிகுந்த ஆர்வமுள்ளவராகி முன்னின்று செயற்படுத்தினர் கோயிற்றிருப்பணிகளில் அமைதி கண்டபெருமகன் பண்டிதர் துரைசிங்கம் 1979இல் இறைவன் திருவடி நீழலுடன் சங்கமமாகினார்.

முதுபெரும் புலவர்
கலாபூஷணம், புலவர்மணி, ஆசிரியர்
வை.க.சிற்றம்பலம்
1914

தமிழையும், சைவத்தையும் போற்றிவளர்த்த பேரறிஞர்களும், சைவச்சான்றோர்களும் வாழ்ந்த இணுவிலம் பதியில் தோன்றியவர் திரு.வை.க.சிற்றம்பலம் ஆசிரியர் அவர்கள். பரராசசேகரப் பிள்ளையார் திருவருளால் பேராயிரமுடையார் மரபில் வந்த வைத்திலிங்கம் கந்தருக்கும் தாயார் கொடிகுடை, முருகர்பகுதி ஆனந்திப்பிள்ளைக்கும் 1914-09-16 இல் மகனாகப் பிறந்தவர் இவர்.

இவர் தனது ஆரம்பக்கல்வியை இணுவில் அமெரிக்கமிஷன் பாடசாலையில் சேர்ந்து கற்றார். அங்கே நடைபெறும் எழுத்து, பேச்சுப் போட்டிகளில் முதலாம் வராகத் தேறினார். ஆசிரியர்களின் அன்பையும் ஆசியையும் பெற்றுச் சிறந்த மாணவனாகத் திகழ்ந்தார். மேல்வகுப்புப் படிப்பை அதாவது மூன்று தொடக்கம் சிரேஷ்ட வகுப்புவரை 1925-1930 கோண்டாவில் சைவவித்தியா சாலையில் கற்றுச் சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்றார். அங்கும் சிறந்த மாணவனாக சகலதுறை வல்லுனராகத் துலங்கி சகமாணவர்கள், ஆசிரியர்களின் அன்பையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றார்.

இவரின் திறமை கண்ட கல்விப்பகுதியினர் ஆரம்ப ஆசிரியராக 1930இல் இணுவில் சைவ மகாஜன வித்தி

யாசாலையில் நியமித்தனர். இவர் தான் பொறுப்பேற்ற ஆசிரியத் தொழிலை மிகவும் கண்ணியமாகவும், கடமையுணர்வுடனும் செய்து அதிபர் ஆசிரியர்களின் அன்பையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றார். இவ்வாறு 1932வரை கடமையாற்றிக் கொண்டிருந்த வேளை திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலைக்கு ஆசிரிய பயிற்சிக்காகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1933-1934 இல் இவர் தம் பயிற்சியைச் செவ்வனே முடித்து மீண்டும் 1935-1970 வரை ஆசிரியராக பணிபுரிந்து பல நல்ல மாணவர்களை, கல்விமான்களை உருவாக்கினார். இவரின் பெருமதிப்புக்குரிய குரு பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். அவரின் வழிகாட்டலில் தமிழிலும், சைவசமயத்திலும் நிறைந்த ஆற்றலுடையவராகத் திகழ்ந்தார்.

இவர் 1939இல் தென்னிந்திய தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய இளந்தமிழ்ப் புலவர் பரீட்சையில் சித்தியடைந்தார். 1943-1946 வரை மதுரைப் பண்டித பரீட்சை, வித்துவான் பரீட்சைக்கு ஆயத்தஞ் செய்து கொண்டிருந்த இறுதிக் காலம் அதாவது பரீட்சை நடைபெறுவுள்ள காலகட்டத்தில் முதல் மனைவியார் காலமானதால் பரீட்சையில் தோற்ற முடியாமற் போனார்.

இவர் கவிபாடுவதிலும் வல்லவர். 1945இல் யாழ் செங்குந்தா இந்துக்கல்லூரியில் அதிபராக இருந்து மாற்றலாகிச் சென்ற அ.த.முத்துக்குமாரசுவாமிப்பிள்ளைக்கு பாடிய பிரிவுபசாரப் பாடலை தொடந்து வாரந்தோறும் ஈழநாட்டுப் பத்திரிகையில் பலவித மரபுச் செய்யுள்கள் எழுதினார். கும்பழாவளை விநாயகர் நான்மணிமாலை

நூலை எழுதினார். இதன் பின் தொடர்ச்சியாக பல பிரபந்தகங்கள் பாடினார். *

2000ஆம் ஆண்டு உடுவிலூரில் சொர்ண விநாயகர் ஆலயத்தில் காளிகோயில் கதவு அக்காளியம்மனின் ஆணைப்படி பூட்டப்பட்டது. திருமுறைப்பாடினால் தானாகத் திறக்கும் என்று அக்கோயில் முகாமை அம்மாவுக்குத் தெரிவிக்கப்பட்டது. சுமார் ஆறுமாதகாலம் யாழ்மாவட்டப் பண்ணிசை அடியார்கள் பலர் இடைவிடாது பாடியும் கதவு திறக்கப்படவில்லை. அவரின் மகன் சிவஞானராசாவின் வேண்டுகலின்படி ஒருபதிகம் பாடி நூலாக்கிக் கோயில் முகாமையம்மையாரிடம் கொடுத்து அக்கோயிலில் அரங்கேற்றிச் சிலநாள் பாடினார்கள். ஒருநாள் அந்நூலை வழக்கமாகப் பாடத்தொடங்கி மூன்றாம் பாட்டுப் பாடும் போது கதவு மெல்லத் திறந்தது. அவர்கள் அழைப்பின் பேரில் சென்று கதவு திறந்திருப்பக்கண்டு பெருமகிழ்ச்சி அடைந்தார். மூன்று நாள்களின் பின் கதவு முழுமையாகத் திறக்கப்பட்டது.

தனது குலதெய்வமாகிய சிவகாமியம்மையை இடைவிடாது வழிபடாமல், அவ்வம்மையின் அருள்வாக்குப் படி முதலில் சிவஞான சக்தியையும் பின் திருவருட்சக்தியையும் வணங்கியபின் அவர் சுமார் ஆறுமாதங்களின் பின் அம்மையின் அருள்வாக்குப்படி சிவலிங்கத்தை என்றும் வணங்கி வருகின்றார்.

2007இல் சிவகாமி சமேத சிவலிங்கமுள்ள கோயில் உண்டோ என எண்ணியபோது அவர் அகத்தில் முதலில்

அவ்வாறான கோயில் இருப்பது தென்படவில்லை. பின்னர் சிலநாட் கழித்தபின் சித்தங்கேணிச் சிவன்கோயிலை மனக்காட்சியில் காட்டி அதன் முன்மண்டபத்தில் நிலத்திலே ஒரு அறுபது வயது மதிக்கத்தக்க அந்தணப் பெரியார் இருப்பது போலவும் காணமுடிந்தது. அவ்வாறு மனதில் காட்டக்கண்ட அக்கோயில் இருப்பதும் அவருக்கு நினைவில் வந்தது. முன்பு செல்லாத அந்தக் கோயில், வேறு யாரும் போகவுமில்லை. எனினும் அக்கோயில் குருக்களுக்கு கடிதம் எழுதினார். அவர் எழுதிய கடிதத்தின்படி சிவகாமி சிதம்பரரேசர் கோயில் என்பதை அறிந்து கொண்டார்.

இவர் பாடிய பாடல்கள்:

ஒருபா ஒருபது	- 4,	திருவிரட்டை மணிமாலை	- 4,
மும்மணிமாலை	- 2,	நான்மணிமாலை	- 4,
திருஊஞ்சல்	- 5,	திருப்பள்ளி எழுச்சி	- 1,
திருப்பதிகம்	- 9,	பிள்ளைத்தமிழ்	- 3,
வருக்கமாலை	- 1.		

பரிசுபெற்றவை:

1. 1992இல் விபுலானந்த நான்மணிமாலைக்கு- முதற்பரிசு (கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம்)
2. 1994இல் இலங்கையில் வெளிவந்த மரபுக்கவிதை நூல்களில் இவர் இயற்றியது. நல்லூர் முருகன் இறைமணிமாலை. இதற்கும் கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கம் முதற்பரிசு அளித்தது.

நூலியற்றல்:

நல்லூர் முருகனின் அருள்வாக்குப்படி மகனின் திருமணம் தடைப்பட்டது. அதனைப் பண்டிதமணி. சி.கணபதிப் பிள்ளையிடம் கூறியபோது அவரும் வியந்து நல்லை முருகன்மீது பாமாலை பாடு என்று “திருமுருகன் பாதம்” எனப் பாடல் அடியையுங் கொடுப்ப 1994இல் நல்லூர் முருகன் மீது “இறைமணிமாலை” பாடினார். நல்லை ஆதினத்திலேயே அரங்கேற்றம் செய்தார். மனைவியாரின் வேண்டுகோட்படி 1986இல் அளவெட்டிக் கும்பழாவளைப் பிள்ளையார் நான்மணிமாலை பாடி ஆலயத்திலே அரங்கேற்றினார். இவ்வாறாகப் பலபிரபந்தகங்களைப் பாடியவர் தன் குருநாதரான பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை மேல் “பண்டிதமணி நான்மணிமாலை” பாடினார்.

2004 இலண்டன் ஸ்ரீமுருகன் கோயில் கும்பாபிஷேகஞ் சார்பாக பதினாறு சீர்கொண்ட பன்னிரண்டு விருத்தப்பாக்களைப் பாடி அவர்களது பாராட்டைப் பெற்றார். இதுவரை இவர் பாடியவை பதின்மூன்று பிரபந்தங்கள் (130 பாடல்கள்) பாடியுள்ளார். 2009இல் “கொக்குவில் சந்திரசேகரப் பிள்ளையார் மும்மணிமாலை” எனும் நூலை வெளியிட்டுப் பாராட்டப்பெற்றார்.

இவ்வாறு தன்காலத்தைப் பொன்போற்பேணி சைவமும் தமிழும் வளர்க்க அரும்பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கும் இவர் இன்னும் பல ஆண்டுவாழ்ந்து மனம் நிறைந்த மக்கட் சேவை செய்து பேரும், புகழும் பெற இறைஆசி கிடைப்பதாக.

அளவெட்டி
பண்டிதர் க.நாகலிங்கம்
1920 - 2010

யாழ் அளவெட்டி கனகர் சின்னப்பிள்ளை தம்பதிக்கு ஒரேயொரு ஆண்மகவு என்றவகையில் 1920ஆம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் நாலாந் தேதி பிறந்தவர் பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்கள். அவருக்கு பின்னே தங்கை ஒருவர் பிறந்ததுமுண்டு. தாய் தந்தையருடன் பண்டிதருடன் தங்கையுமாக நால்வர் சேர்ந்தே இவர்கள் சிறிய குடும்பம்.

பண்டிதர் அவர்களின் ஆரம்பக் கல்வி அளவெட்டி வடக்கு சீனன்கலட்டி ஞானோதய வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்துத் தொடர்ந்தது. அங்கு நான்காவது வரை கற்றவர் தொடர்ந்து ஆங்கிலக் கல்வியைக் பெறவிரும்பி அளவெட்டி ஆங்கில பாடசாலையிற் சேர்க்கப்பட்டார். அங்கு ஐந்தாவது வகுப்பிற் கற்றுக்கொண்டிருக்கும் போது நோய்வாய்ப்பட்டார். அதனாற் பாடசாலைக்குச் செல்வது தடைப்பட்டது. அளவெட்டி ஞானோதயாவில் அவர் திறமையை அவதானித்திருந்த அப்பாடசாலை ஆசிரியர் இரத்தினசாமி ஐயர் பண்டிதரின் பெற்றோரை அணுகிப் பிள்ளையை ஞானோதயாவிற்கே மீண்டும் அனுப்புங்கள்: அவன் உயர்ந்த கல்விமானாக வருவான் என்று சொல்லிப் பண்டிதரை ஞானோதயா மாணவனாக்கினார். இரத்தினசாமி ஐயாவின் விருப்பிற்குரிய மாணவன் என்ற காரணத்தால் எல்லோருமே அவனிடம் மதிப்பு செலுத்தினர். ஞானோதயாவில் ஆறாவது வகுப்பிற் சேர்க்கப்பட்ட

பிள்ளை படிப்பில் உயர்வு பெற அனைத்து ஆசிரியர்களும் அன்பான ஒத்துழைப்புக் காணப்பட்டது. 1938இல், அவ்வேளைய சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் சித்தி எய்தினார். அந்த வித்தியாலய ஆசிரியர்களான அருணாசலம், இரத்தினசாமி ஐயர் என்போரிடம் பிரத்தியேகமாகக் கற்றுப் பாலபண்டிதப் பரீட்சைக்குத் தோற்ற ஆயத்தமாகிக் கொண்டிருந்த வேளை பரமேஸ்வரக் கல்லூரியில் 1939ஆம் ஆண்டிற்கான ஆசிரிய பயிற்சி மாணவர்களை தேர்ந்தெடுக்கும் புகழுகத் தேர்விற்கு விண்ணப்பங் கோரப்பட்டது. அந்தவேளை அரசாங்க உறுப்பினராகவிருந்த சு.நடேசபிள்ளை அவர்களின் பெருமுயற்சியால் 1936இல் ஆரம்பிக்கப்பட்ட பரமேஸ்வரா ஆசிரிய கலாசாலைப் பயிற்சியிற் சேர்ந்து கொள்வதற்காகப் பண்டிதரும் விண்ணப்பித்தார். மூன்று வருடங்கள் பயிற்சி; அந்தக் காலத்திலேயே பண்டித பரீட்சையிலுஞ் சித்தியெய்தி விடவேண்டும்; அப்படியானவர்களுக்குத்தான் பயிற்சி ஆசிரியர்களுக்கான பூரணத்துவமான தராதரப் பத்திரங்கிடைக்கும். மூன்று ஆண்டுகளுள் பண்டிதத்தையும் ஆசிரிய பயிற்சியையும் நிறைவு செய்வது கடினம். பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்கள் பிரவேச தராதரப் பத்திரத்தையோ பாலபண்டித தராதரப் பத்திரத்தையோ அந்தவேளை பெற்றிருந்தவரன்று. அப்படியிருந்தும் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கான புதுமுக எழுத்துப் பரீட்சையிலும் நேர்முகப் பரீட்சையிலுஞ் தெரிவாகிவிட்டார். அந்த ஆண்டிலேயே பயிற்சிக்காகச் சேர்த்துக் கொள்ளப்படும் விட்டார். ஆசிரியர் பயிற்சிக்காகச் கலாசாலையில் முன்பாவே சேர்த்துக் கொள்ளப்பட்டுப் பரீட்சைகளும்

நிறைவாகிப் பயனை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருந்த இருபத்து நான்கு மாணவர்கள் பரீட்சையிற் சித்திபெறவில்லை என்று அறிவிக்கப்பட்டிருந்தனர். இப்படியான பரீட்சை முடிவு வெளிப்பாட்டிற்கு ஏதோ காரணம் இருக்க வேண்டுமென வெளியிற் பலரும் பேசிக்கொண்டனர். அந்தவேளை வெளியாய்தொரு துண்டுப்பிரசுரம் வெளியே பேசிக்கொண்டிருந்தவர்களது சிந்தனை சரியானதுதான் என்று ஊர்சிதஞ் செய்தது.

இந்த இருபத்துநான்கு பேர்களினதும் விடைத்தாள்கள் மீள் பரிசீலனைக்காக மற்றோரிடத்திற்கு அனுப்பப்பட்டு மதிப்பீடு செய்விக்கப்பட்டது. அப்போது பதினொருவர் சித்தி பெற்றனர் என்பது குறிப்பிடக்கூடியது. இந்தச் சம்பவத்தைத் தொடர்ந்து பரமேஸ்வர ஆசிரியர் பயிற்சிக்கலாசாலை மாணவர்கள் யாரும் ஆரியதிராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கப் பரீட்சைகளுக்குத் தோற்றுவதில்லை. இந்த நிலையில் பண்டித பரீட்சைக்காக ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தை விடுத்து பரமேஸ்வரக் கல்லூரி அசிரிய மாணவர் மதுரைத் தமிழ் சங்கப் பரீட்சைக்குத் தோற்றலாம் எனச் சிந்தித்தனர். இந்த முடிவு மாணவர்களுக்கு ஓரளவு தயக்கத்தைக் கொடுத்ததுண்டு. எனினும் கல்லூரி நிர்வாகம் எடுத்த முடிவே நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டது. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் பரீட்சை கொஞ்சம் தரங்கூடியது என்பதாலேயே மாணவர்கள் தயக்கங்காட்டினர். அந்த வேளை பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்கள் மாணவர்களை உற்சாகப்படுத்திப் படிக்கவைத்தார். தாமே ஆசிரியராகிக் கூட்டுப்படிப்பையும் வளர்த்தார். அந்தத் தொகுதி மாணவர்கள் பரீட்சைக்குத் தோற்றியவேளை

ஒன்பதின்மர் திறமைச் சித்தி பெற்றனர். கல்லூரியும் பெயரைச் சம்பாதித்துக் கொண்டது.

அந்தவேளை பரமேஸ்வராப் பண்டித ஆசிரிய கலாசாலையைத் தலைமை தாங்கி நடத்தியவர் கலாநிதி கு.சிவப்பிரகாசம் அவர்கள். இவர் புலோலி வ. குமார சுவாமிப்புலவர் அவர்கள் மகன் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது. அளவெட்டி க.சிதம்பரம்பிள்ளை B.A,B.Sc வித்துவான் கார்த்திகேசு, அதிபர் ஆகிய மூவருந்தான் பண்டித ஆசிரிய கலாசாலை ஆசிரியர்களாகப் பணிபுரிந்தனர். புலவர்மணி பண்டிதமணி க.சு.நவந்தகிருஷ்ணபாரதியார் திரு.சு.நடேச பிள்ளை BA,B.L என்போரும் ஆசிரிய பயிற்சி மாண வர்க்குக் கற்பித்தனர் பண்டிதர் நாகலிங்கத்துடன் பயிற்சிக் கலாசாலையுட் புகுந்தோர் 1942ஆம் ஆண்டு பண்டிதர் களாகிப் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியத் தரத்துடன் வெளியேறினர். பண்டிதர் நாகலிங்கத்துடனான கூட்டுப்படிப்பாளர்களுள் பதின்மர் பண்டிதராகி இருந்தனர் என்பது மகிழ்வுடன் குறித்துக் கொள்ளக்கூடியது. அதிபர் கு.சிவப்பிரகாசம் பண்டிதர்க்காய நற்சான்றிதழில் இச்செய்தியைக் குறிப்பிடத் தவறவில்லை.

அதிபர் கலாநிதி சிவப்பிரகாசம் தாமே ஒரு பிரத்தியேக பண்டித வகுப்பை நடத்தியதுண்டு. அந்த வகுப்பிற் கற்பிக்கும் ஆசிரியர் யாராவது வருகைதரத் தவறினால் அந்த வேளை வகுப்பு இடையீடுபட்டுப் போகாவகை காத்துக்கொள்ளும் பொருட்டு பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களையே அதிபர் அனுப்புவதுண்டு. அந்த வகையிலும் நிறைவான பயிற்சி பெற்றவர் பண்டிதர் அவர்கள்.

அதே கால கட்டத்தில் பரமேஸ்வராக் கல்லூரி ஆசிரியர் ஞானப்பிரகாசம் B.A, B.Sc. அவர்கள் தாம் ஆரம்பித்து நடத்திய பண்டித பாலபண்டித வகுப்புக்களுக்கு ஓர் ஆசிரியராகப் பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களை நியமித்தார்கள். அந்த வகுப்புகளில் வித்துவான் கார்த்தி கேசு, வித்துவான் வேந்தனார் என்போரும் கற்பித்தனர்.

நீர்வேலிப் பண்டிதர் செ.துரைசிங்கம் அவர்களுடனாகி யாழ் வைத்தீஸ்வர வித்தியாலய அதிபர் அம்பிகைப்பாகன் அவர்கள் அநுசரணையுடன் அவ்வித்தியாலத்தில் பண்டித பால பண்டித வகுப்புகளை ஆரம்பித்தனர். அந்தக் காலத்திற்கு அண்மையாக மல்லாகத்தில் பண்டிதர் ச.பொன்னுத்துரை அவர்களால் பண்டித பாலபண்டித வகுப்புகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அவ்வகுப்புகளிற் கற்பிப்பதற்கு இலக்கணவித்தகர் இ.நமசிவாய தேசிகர், இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி மு.கந்தையா, சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி, பண்டிதர் வ.நடராசா, வித்துவான் க.கந்தசாமி, பண்டிதர் க.நாகலிங்கம் முதலியோரது அநுசரணையை பண்டிதர் பொன்னுத்துரை அவர்கள் நாடினார்கள். அதனால் எங்கள் பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களுக்கு வைத்தீஸ்வர வித்தியாலயக் கற்பித்தல் மெல்ல மெல்ல நிறுத்தப்பட வேண்டியதாயிற்று.

இவர்தம் பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரெனுங் கல்விப் பணியை அளவெட்டிச் சதானந்த வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்தார். தொடர்ந்து எட்டு வருடங்கள் அங்கேயே கற்பித்தவர் இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் நடத்திய டிப்ளோமா வகுப்பிற்கு தேர்வு பெற்றுப் பேராதனையிற்

பயின்று பின் அளவெட்டி அருணோதயாக் கல்லூரியில் ஆசிரியப் பணியைத் தொடர்ந்தார். அங்கு கற்பித்தபோது சிரேஷ்ட தராதரப்பத்திர வகுப்பினருக்கு பாடசாலை நேரத்திற்குப் புறம்பான நேரங்களில் ஆரிய திராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்கப் பிரவேச வகுப்பிற்காக பரீட்சைக்குரிய பாடத்திட்டத்திற்கமைவான நூல்களைக் கற்பித்து அப்பரீட்சைக்குத் தோற்றச் செய்தார். நல்ல பெறுபேறுகளையும் பெற வைத்தார். ஒருமுறை அகில இலங்கையிலும் முதலிடத்தைப் பெற்றவர் பண்டிதர் கற்பித்த அருணோதயக் கல்லூரி மாணவி என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்கள் கூட்டுறவுத் துறையிலும் பெரும்பணியாற்றியவர். 1942இல் பண்டகசாலைச் சங்கங்களாக இவை ஆரம்பிக்கப் பட்டவேளை அளவெட்டி மேற்கில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஐக்கிய பண்டகசாலைச் செயலாளராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டார். பின்னர் நடந்த தேர்தலிற் தலைவரானார். அதேவேளை வலிகாமம் வடக்குப் பண்டகசாலைகள் பொருள் விநியோகிக்கும் வலிவடக்குப் பண்டகசாலைகளின் சமாச இயக்குநர் சபை உறுப்பினராக 1963இல் தெரிவு செய்யப்பட்டார். 1966இல் அச்சங்கத்தின் தலைவராகப்பட்டார். இவர் தலைவராக இருந்த காலத்திற்றான் கன்னாகம் பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்கக் கட்டிடம் கட்டப்பட்டது. 1971இல் கூட்டுறவுச் சங்கம் மறுசீரமைக்கப்பட்டபோது அளவெட்டி மல்லாகம் கூட்டுறவுச் சங்கம் அமைதி கண்டது. அச்சங்கத் தலைவராக 1978 ஆம் ஆண்டு முதல் 1990ஆம் ஆண்டுவரை பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களே தலைவராக இருந்து சங்கத்தை வழிநடத்தினார்.

அளவெட்டி முதலியவேள் ஆலயத் தர்மகர்த்தா சபைத் தலைவராக நீண்டகாலம் சேவையாற்றியுள்ளார். அந்தவேளை இந்தச் சூழலில் இருந்த போர் நிலைமை காரணமாக யாழ்ப்பாணத்தை விட்டு வெளியேறி வவுனியா கனகராயன்குளத்தில் தன் மகள் மருமகனுடன் தங்கியிருந்துள்ளார். 1996இல் தம்மிடதிற்கு மீண்டார். எறிகணை வீச்சுகளால் அழிவுற்றிருந்த சூழலைப் பார்த்தார். வீடுகளை ஆலயங்களைப் புனரமைப்புச் செய்யும் பணியை மக்களுடன் மக்களாக நின்று செய்து நிறைவு கண்டார். அதே தேவை நிறைவினைக் கருத்திற் கொண்டு ஏற்படுத்தப்பட்ட சபையின் தலைவராகவிருந்து பொருள் திரட்டிச் சிறப்பான அமைதி காணப்பட்டது. ஆலயங்கள் முதலான பொது அமைப்புக்கள் நல்ல அமைப்புக்களாக்கப்பட்டன.

இதேவேளை கும்பிழாவளைப் பிள்ளையார் கோவிலைப் புனருத்தாரணஞ் செய்யவேண்டுமென அதன் தர்மகர்த்தா சபை விரும்பியது. அதை நிர்வகிக்கவென ஒரு உப குழுவையும் அமைத்தது. அதன் தலைவராகவும் பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்களே அமைதி கண்டார்கள். அந்த உபகுழுவின் நிர்வாகத்தில் ஆலயப் புனருத்தாரணம் நடைபெற்றதும் கும்பாபிஷேக நடைபெற்றதும் நாமெல்லாம் அறிந்ததுதான்.

அளவெட்டி முழுமைக்குமாகச் சேவை செய்யும் அளவெட்டி மஹாஜன சபை அளவெட்டிக்கிராம முன்னேற்றச் சங்கம் என்பவற்றின் தலைவராக நீண்டகாலம் பணியாற்றியவர் பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்கள். அந்தக் காலத்தில் வடக்கிலொன்றும் தெற்கிலொன்றுமாக இரு

நெசவு நிலையங்களை அரசினர் நிதி உதவியுடன் இயங்க வைத்தவர். அளவெட்டிச் சலவைத் தொழிலாளர்களுக்கு உதவும்வகை வடக்கில் அழகொல்லை விநாயகராலயக் குளத்திலும் தெற்கிலும் உத்திரிகைக் குளத்திலும் ஒவ்வொரு கிணறு அமைக்கப்பட்டது. பதினைந்து பதினைந்து தொட்டிகளும் துணி துவைப்பதற்காகக் கற்களும் அமைத்துக் கொடுக்கப்பட்டன. மடங்கள் மலசலகூடங்கள் என்பனவும் அமைக்கப்பட்டுள்ளன.

அளவெட்டியிலுள்ள வீதிகள் நல்ல முறையிற் செப்பனிடப்பட்டுள்ளன. இப்படியாக நடைபெற்றுள்ள கிராமாபிவிருத்தி வேலைகள் பலப்பல. அளவெட்டியின் எந்தப் பகுதியினருங் குறைகூறமுடியாத அளவிற்கு வேலைகள் எல்லா இடமுஞ் செயற்படுத்தப்பட்டுள்ளன. தலைவர் இதில் மிகுந்த அக்கறை உடையவராகச் செயற்பட்டுள்ளார்.

பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்கள் அரசியலிலும் நல்ல ஈடுபாடுடையவர்கள். தந்தை செல்வநாயகம் தலைமையில் அமைக்கப்பட்ட தமிழரசுக்கட்சியில் பண்டிதர் தம்மையும் ஒரு உறுப்பினராக இணைத்துக் கொண்டு அக்கட்சி சார்பில் நடத்தப்பட்ட அபிவிருத்திப் பணிகளிலெல்லாம் முன்னின்றுழைத்தார்.

இவர் புலவர்மணி க.சு.நவநீதகிருஷ்ணபாரதியாரைத் தமது குருநாதராக வரித்துக் கொண்டவர். யாழ். பரமேஸ்வரா ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியில் மூன்று ஆண்டுகள் இலக்கண இலக்கியங்களையும் செய்யுளி யற்றலையும் இவரிடங் கற்றுக்கொண்டவர். ஆசிரியபயிற்சி நிறைவாகிய

பின்னும் இரண்டு ஆண்டுகள் குருவிடஞ் சென்று இலக்கண இலக்கியங்களைக் கற்றவர். வித்துவான் கார்த்திகேயன் போன்றவர்களிடமுஞ் சென்று ஐயங்களைத் தீர்த்துக் கொள்வார். புலவர்மணி திருவாசக ஆராய்ச்சியுரையை எழுதி முடிப்பதில் பெரும்பங்காற்றியவர் எங்கள் பண்டிதர் நாகலிங்கம் அவர்கள். பாரதியார் இயற்றிய உலகியல் விளக்கம் என்னும் நூலுக்கு பொற்கிழி வழங்க விரும்பினர் நூல் நயந் தெரிந்தோர். ஏழாலை சைவப்பெரியார் ஞானப்பிரகாசம் B.A., B.Sc அவர்களைத் தலைவராகக் கொண்டமைக்கப்பட்ட பொற்கிழி வழங்கும் சபைக்கு எங்கள் பண்டிதர் செயலாளர் ஆனார். ஒரு பாடலுக்கு ஒரு பவுண் என்ற வகையிற் கொடுப்போம் என்று சபை எடுத்த முடிவை நிறைவுறச் செய்து பெருமை செயற்குழு வையே சாரும். பொற்கிழி வளங்கும் வைபவம் யாழ்ப்பாணம் மாநகரசபை மண்டபத்தில் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் கணபதிப்பிள்ளை தலைமையில் 1952 ஆவணியில் நடைபெற்றது.

கல்வி சம்பந்தமான பல சங்கங்களிலும் பண்டிதர் நாகலிங்கம் தொடர்புடையவராய் இருந்திருக்கின்றார். அகில இலங்கைப் பண்டித ஆசிரியர் சங்கத் தலைவராய் இருந்து பண்டித ஆசிரியர்களுக்குப் பட்டதாரிகளுக்கான சம்பளம் கிடைக்கவேண்டுமென வாதிட்டுள்ளார். யாழ்ப்பாணம் ஆரியதிராவிட பாஷாபி விருத்திச் சங்க நிர்வாக சபையின் 1948ஆம் ஆண்டு முதல் உறுப்பினராக இருந்த இவர் 1980வரை பரீட்சைச் செயலாளராகப் பணி புரிந்துள்ளார். இடையே சில ஆண்டுகள் பொருளாளராகவும் பணி புரிந்துள்ளார். பரீட்சகராகவும் பணி புரிந்துள்ளார்.

தொல்காப்பியம் என்னும் இலக்கணக் கடலைப் பண்டித மாணவர்களுக்காகப் பலமுறை நீந்தியவர். அங்கு தெளிவற்றுக் காணப்பட்ட இடங்களை மிகத் தெளிவுடையனவாக்கி செந்தமிழிலக்கண விளக்கம் என்று எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். இந்நூலின் முதலாம் பாகம் எழுத்த திகாரம் சொல்லதிகாரம் எனும் இரு பகுதிகளையும் உள்ளடக்கியதாக 2000 ஏப்ரலில் வெளிவந்துள்ளது. நூலின் இரண்டாம் பாகத்தின் முதலாம் பகுதி செய்யுளியலும் அணியியலும் அடங்கியதாக 2003 ஏப்ரலில் வெளிவந்துள்ளது. செந்தமிழிலக்கண விளக்கம் இரண்டாம் பாகம் இரண்டாம் பகுதி. இவர் 2010இல் இறையடி சேர்ந்தார்.

கலாபூஷணம் பண்டிதர் க.சச்சிதானந்தன்
1921~2008

கல்வியும், செல்வமும், கடவுள் வழிபாடும், கடின உழைப்பும் வடமராட்சி மண்ணோடு ஊறியவை. மண் வளமும், மனவளமும், மனிதவளமும், மூளைவளமும் ஒருங்கே அமைந்த தும்பளைத் தெய்வீகச் சூழலில் தோன்றிய கனவான் கணபதிப்பிள்ளை தெய்வானைப் பிள்ளை தம்பதியர்க்கு அருந்தவப் புதல்வனாக 1921.10.19 இல் அவதரித்தவர் பண்டிதர் சச்சிதானந்தம் அவர்கள். இவர் சாந்தமே உருவானவர். மிக எளிமையானவர். இவர் தன் தந்தையரால் ஏடுதொடக்கி வித்தியாரம்பஞ் செய்யப் பட்டார். தாயார் பிறந்த இடமான மாவை முருகன் பதியாம் மாவிட்டப்புரத்தில் வாழ்ந்த காலம். அதனால் அதன் சமீபமாக உள்ள காங்கேயன்துறை நடேஸ்வராக் கல்லூரியில் ஆரம்பக் கல்வியைக் கற்றார். தன்னடக்கமும், சாந்த குணமுங் கொண்ட இவர் ஆரம்பக்கல்வியில் நல்ல திறமை பெற்றதோடு அங்கு கற்பித்த ஆசிரியர்களின் ஆசியையும் அன்பையும் பெற்றார்.

பின்பு இடைநிலைக் கல்வியைத் தந்தையின் இடத்தருகேயுள்ள பருத்தித்துறை சித்திவிநாயகர் வித்தியாலயத்திலும் கற்றுச் சிறந்த தேர்ச்சியடைந்ததோடு அங்கும் ஆசிரியர்களின் அன்பையும், ஆசியையும் நன் மதிப்பையும் பெற்றார். இலங்கையிலேயே அக்காலத்தில் சிறந்த கல்லூரியென எல்லோராலும் மதிக்கப்பெற்ற காட்லிக் கல்லூரியில் 1936-1937 வரை படித்து நல்ல

உயர்கல்விப் பெறுபேற்றையும் பெற்றார். பின்பு 1938-1940 வரை உயர்கல்வியைப் பரமேஸ்வராக் கல்லூரியிற் பெற்று உயர்திறமையடைந்தார். அங்கேயும் பலரிடமும் நன்மதிப்பைப் பெற்ற அவர் அவ்வப்போது தன் தந்தையாரிடம் வானியலும் சோதிடமும் கற்றார். அக்காலத்திலேயே சிவப்பிரகாச தேசிகரிடமும், சுப்பிரமணிய சாஸ்திரிகளிடமும், பாலசுந்தரக் குருக்களிடமும் சமஸ்கிருதக் கல்வியையுங் கற்றார்.

1941.09.30 இல் மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய பண்டித பரீட்சையிலும், இலங்கையில் நடைபெற்ற பண்டித பரீட்சையிலும் முதன்மைச் சித்தி பெற்றார். 1940-1945 ஆகிய காலப்பகுதியில் சுவாமி விபுலானந்தருக்கு ஆராய்ச்சித் துணைவராக இருந்து சிறந்தமுறையில் தொழிற்பட்டார். அவர் தொழில் முறைகண்ட விபுலானந்தர் வாழ்த்திப் பரிசும் அளித்தார். 1946 இல் நீர்கொழும்பு சென்மேரிஸ் கல்லூரியில் கணித ஆசிரியராகக் கடமையாற்றிப் பலமாணவர்கள் கணித வல்லுனர் களாக்கினார். திறமைச் சித்தியடையச் செய்தார். 1947-1959 காலப்பகுதியில் யாழ்.உடுவில் மகளிர் கல்லூரியில் கணித ஆசிரியராகத் தொழில்புரிந்து அங்கேயும் மாணவிகள் கணிதபாடத்தில் அதிதிறமைச் சித்தியடையச் செய்தார். அதிபர், ஆசிரியர்கள், மாணவர்களின் அன்பையும் வாழ்த்தையும் பெற்றார். அக்காலப் பகுதியில் இலண்டன் B.A. சிறப்புப்பட்டமும் பெற்றார்.

1949.08.26 அன்று மாவைக் கந்தன் அருள் பெற்று யர்ந்து வாழ்ந்த கந்தையா தம்பதியரின் அருந்தவப்

புதல்வியராகிய பரமேஸ்வரியைத் திருமணஞ் செய்து இல்லற வாழ்வையும் இனிதே நடாத்தினார். 1960ஆம் ஆண்டு பரமேஸ்வராக் கல்லூரியில் கணித ஆசிரியராகப் பணியை ஏற்றுத் திறம்படச் சேவை செய்து பல கணித மேதைகளை உருவாக்கினார். 1969இல் இலண்டன் உயர்தரக் கல்விப் Dip.in.Education (London) பட்டமும் பெற்றார். 1961இல் யாழ்.இந்துக்கல்லூரியில் தமிழாசிரியராகப் பணிபுரிந்து அங்கேயும் சிறந்த செந்தமிழை வளர்க்க வழிசமைத்தார். கணிதத்தில் மட்டுமல்லத் தமிழிலும் திறமையுடையவர் என்பதை மாணவர்கள் மூலம் வெளிக்கொணர்ந்தார்.

1962-1965 ஆகிய காலப்பகுதியில் யாழ்.மத்தியக் கல்லூரியில் கணித ஆசிரியராகச் சேவையாற்றிப் பல மாணவர்களைக் கணிதத் துறையில் முன்னேற வைத்தார். அவரின் தமிழ்த்திறன் கண்ட இலங்கை அரசினர் பாடநூற்சபை 1965-1967 வரை பாடநூல் எழுத்தாளராகச் சேர்த்துக் கொண்டது. அக்காலக்கட்டத்தில் வெளிவந்த பாடநூல்களில் வசனப்பிழையோ, எழுத்துப்பிழையோ இருந்ததாக யாருங் கூறிற்றிலர். சிறந்த தமிழை மாணவர் மனதில் பதிக்க வாய்ப்பளித்த காலம் அது. 1967-1981 வரையான காலப்பகுதியில் பலாலி அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் உளவியந்துறைப் பேராசிரியராகக் கடமையாற்றினார். ஆசிரிய மணிகளாக வெளிவர அப்போது பயிற்சிபெற்ற ஆசிரிய மாணவர்க்கு உதவினார்.

1978இல் இலண்டன் நடத்திய M.Phil in Psychology பரீட்சையில் பட்டம் பெற்றார். இவருக்கு யாழ்.

பல்கலைக்கழகம் கலாநிதிப்பட்டம் வழங்கிக் கௌரவித்தது.

இவர் குடும்பம் எல்லோராலும் போற்றத்தக்க குடும்பமாகும். இவர்கள் உலகுக்களித்த செல்வங்கள் ரவீந்திரநாதன், சாருகாசினி, மஞ்சுகாசினி, கணநாதன், பத்மசனி, சிவநாதன், குகநாதன் ஆவர். இவரின் பேரப்பிள்ளைகள்:- சாலினி, சசிவர்ணன் என்போர். தந்தையின் வழிநின்று தமிழர் பண்பையும் தமிழையும் காத்து வருகின்றனர்.

இவர் தமிழ் மண்ணுக்கும் தமிழர்க்கும் அளித்த நூல்கள் மற்றும் ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகள்:-

- 1955இல் ஆனந்தத்தேன் (கவிதை)
- 1959இல் தியாக மாமலை வரலாறு
- 1997இல் தமிழர் யாழியல் - ஆராய்ச்சி
- 1998இல் யாழ்ப்பாணக் காவியம்
- 2001இல் மஞ்சுகாசினியம், இயங்கு தமிழியல்
- 2002இல் Fundamentals of Tamil Prosody
- 2002இல் இலங்கைக் காவியம், பருவப்பாலியர்படும்பாடு.
- 2003இல் மஞ்சுமலர்க்கொத்து (சிறுவர் பாட்டு)
- 2004இல் எடுத்த மலர்களும் தொடுத்த பாவையும் - கவிதை S.I.V.Chelvanayaham (in print)

இவர் எழுதிய கட்டுரைகளும் கவிதைகளும்:-

- * தமிழன்(மதுரை), சக்தி, ஈழகேசரியில் வந்த இருபதுக்கும் மேற்பட்ட சிறுகதைகள், ஈழகேசரியில் தொடராக வெளிவந்த “அன்னபூரணி” என்ற முழுநாவல்(1942)

Ceylon Daily News இல் வந்த உளவியற் கட்டுரைகள்,

- * யாழ்ப்பல்கலைக்கழக வெள்ளிவிழாவின் போது சமர்ப்பித்த வானியல் (ஆராய்ச்சி) கட்டுரை.
- * ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தில் படிக்கப்பட்ட தமிழ் ஒலி மூலங்கள் (1989).
- * கலாநிதி கு.சிவப்பிரகாசம் நினைவாக வாசிக்கப்பட்ட உளவியல் அடிப்படையில் உவமை இயல் (1990)
- * யாழ் பல்கலைக்கழகத்தில் வாசிக்கப்பட்ட இடைச்சொல் பற்றிய மூன்று எடுகோள்கள். (1991) முதலியனவாக எண்ணிறந்தன எழுதப்பட்டன.

இப்பெரியார் பெற்ற விருதுகள்:

1999 இலங்கையில் இலக்கியத்துக்காக வழங்கப்படும் அதியுயர் விருதான 'சாகித்தியரத்ன'

2001 சம்பந்தன் விருது

2003 வட கீழ்மாகாண ஆளுநர் விருது

2004 தந்தை செல்வா நினைவு விருது

2004 இலங்கை இலக்கியப் பேரவை விருது

2005 கலாகீர்த்தி தேசிய விருது

இவற்றைத் தவிர அவ்வப்போது எழுதிய கவிதைகளுக்காகத் தேசிய மட்டத்திலும் மாகாண மட்டத்திலும் பலமறை பரிசுகள் பெற்றுள்ளார்.

இவருடைய ஆற்றலை வாழ்த்தியும் உதவியும் வந்தோர்.

1. “நெஞ்சத்திலேறி வந்தான்” கவிதை 1999 தைப்பூசத் தன்று எழுதப்பட்டது. கையெழுத்துப் பிரதி. உதவியவர் மூதறிஞர் வைத்தீஸ்வரக் குருக்கள்.
2. ஓர் ஆசிரியருக்கு நற்சான்று - வித்துவான், மதுரைப் பண்டிதர் இலக்கண வித்தகர் தும் பளை க.கிருஷ்ணபிள்ளை அவர்கள் எழுதியது.

எழுத்தொடு பொருளின் சொல்லின்
 இலக்கணம் இலக்கியங்கள்
 விழுப்புற விளங்கக் கற்றோன்
 பிறர்க்கவை விரித்துச் செல்வோன்
 என்னிடம் கற்றோர் தம்முள்
 ஏற்றமே பெற்றான் மேலும்
 தன்னுணர் வாலாங் கற்றான்
 தந்தையின் அறிவும் பெற்றான்.

3. ஆனந்தத்தேன் என்ற தமிழ்ப்பாவுக்கு அவர் ஆசிரியரான க.க.நவநீத கிருஷ்ணபாரதியார் வழங்கிய அணிந்துரை (1953)
4. 2008.09.21 பண்டிதர் சச்சிதானந்தம் இறையடி சேர்ந்ததை அறிந்த மகாராஜீ.சு.து.ஷண்முகநாதக் குருக்கள் ஆதீனகர்த்தா பிரதமகுரு கந்தசுவாமி கோயில் மாவையாதீனம் தெல்லிப்பழை. வழங்கிய இரங்கல் உரை.

அவரது பிரிவறிந்த பேராசிரியர் என்.சண்முகலிங்கம் அவர்கள் தகைசார் ஓய்வுநிலைப் பேராசிரியர் சு.சுசீந்திர ராசா அவர்கள், பண்டிதர் க.நாகலிங்கம் அவர்கள், பேராசிரியர் அ.சண்முகதாஸ் அவர்கள், செங்கை ஆழியான் க.குணராசா அவர்கள், ஆறுதிருமுருகன் - அதிபர், ஸ்கந்தவரோதயா கல்லூரி அவர்கள், சிரேஷ்ட விரிவரையாளர் யாழ் உயர்தொழில்நுட்பவியல் நிறுவனம் க.கதிரமலை அவர்கள் ஓய்வுநிலைப் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளர் கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள், க.ஸ்ரீகுமரன் அவர்கள் ஓய்வுபற்ற ஆசிரியர் திரு.வே.மதிபாலசிங்கம் அவர்கள் முதுபெரும் புலவர் கலாபூஷணம், ஆசிரியர் வை.க.சிற்றம்பலவனார் அவர்கள், பண்டிதர் ம.ந.கடம் பேஸ்வரன் அவர்கள், 'சிற்பி'சி.வ.சரவணபவன் அவர்கள், பேராசிரியர் சி.சிவலிங்கராசா அவர்கள், தமிழ்த்துறைத் தலைவர் கவிஞர் சோ.பத்மநாதன் அவர்கள், கலா பூஷணம், சைவப்புலவர் சு.செல்லத்துரை அவர்கள், த.ஜெயசீலன் அவர்கள், ம.பா.மகாலிங்கசிவம் அவர்கள், புலவர் ம.பார்வதிநாதசிவம் ஆகியோர் பண்டிதர் சச்சிதானந்தனின் சைவத் தமிழ் சேவைகளை எடுத்துக்கூறி அவர் சேவையை வாழ்த்தி இரங்கலுக்கு எழுதியுள்ளனர்.

பண்டிதர் சச்சிதானந்தம் எழுதிய பாடல்களுள் சில:

1. மாலை சிந்து

மாலை வடிவேலவனை நீலமயில் வாகனனை
 மாவைநக ராணைநிதம் தேடி
 மாதவர்கள் கூடுவார்கள் கோடி
 மால்மருக னென்று புகழ்பாடி

2. உன்னைச் சுமந்தேன்

பொன்னைச் சுமந்தார், பொருளைச் சுமந்தார், புடைவையொடு
மின்னும் அணிகள் சுமந்தார்: மிகச் சுமந்தார், அசைதனை
வன்னமயில் வடிவேலோடு நின்னைச் சுமந்திருப்ப
உன்னைச் சுமந்தேன் மனத்தினில் உள்ளவா என்செல்வம்

3. நெஞ்சத்திலேறி வந்தான்

மஞ்சத்தி லேறிய மாமுருகன் ~ என்றான்
நெஞ்சத்தில் ஏறி வந்தான் ~ வீழிக்
கஞ்சத்தில் ஊறி வந்தான் ~ களி
கொஞ்சம் தமிழ் கொணர்ந்தான்.

4. அன்னைக்கு அஞ்சலி

கணபதிப் பிள்ளை கணிதப்பரம்பரைக்கு
குணமக்கள் வேண்டிக் குலமகளைத் தேடி
தொட்டுப் பிடித்த தாமலர்க்கை பட்டக்கால்
இட்டக்கலம் பெருகும் எடுத்த கலம் பொன்னாகும்
வைத்த பயிர் காய்குவுங்கும் வளர்த்த பசு பால் சொரியும்
செத்தமரம் துளிர்க்கும், திருமலர்க்கை தெய்வக்கை

5. விண்ணின் அமுதம்

தங்க வளைக்கைகள் தொட்டுச் சமைத்தது
சாலக்கமழு தையா - இதில்
அங்கமெ லாம்மிகப் பொங்கி வழிந்திடும்
அன்புங் கலந்த தையா

6. காக்கையாரே காக்கையாரே எங்கே போனீர்

பிள்ளை: காக்கையாரே காக்கையாரே எங்கே போனீர்

காக்கை: காணாத இடமெல்லாம் காணப்போனேன்
கண்டு வந்த புதினங்கள் சொல்லக்கேளும்
செட்டியார் வீட்டிலே கலியாணம்

7. காத்திருப்போம் காத்திருப்போம் வாட்டும்

தூரத்துச் சிவப்பெல்லாம் வசுவாகத் தோன்றும்

சுமையுடலை மாற்றுதற்கு கால் ஒரு கால் மாறும்

நேரத்தை அளந்த நெஞ்சு நீட்டி வீடும். மூச்சு

நின்றவத்தோம் காத்திருப்போம் கத்திருப்போம் வரட்டும்

8. முத்திரையிற் காண்போம் முகம்

புத்தகத்திற் காண்போம் புதிய உரைநடையிற்

சித்தகத்தைக் காண்போமே தித்திக்கீ ~ உத்தமனார்

வித்தகத்தைக் காண்போம் கவிதை விளக்கத்தில்

முத்திரையில் காண்போம் முகம்

இவ்வாறு எண்ணரிய பாடல்களை இலக்கண வரம்புக்க
மையவும் பொருள் பொதிந்ததாகவும் பாடி வழங்கிய
பண்டிதர் சச்சிதானந்தம் அவர்கள் தாம் கற்ற சோதிட
அறிவு கொண்டு நீண்டகாலமாகப் பஞ்சாங்கம் கணிப்ப
திலும் வல்லவராக விளங்கினார். அவரின் பஞ்சாங்கத்தில்
மாறுபட்ட கருத்துக்கள் வரஇடமளிக்கப்படவில்லை. அவர்
புகழ் என்றும் நிலைபெறும்.

சிவத்தமிழ்ச் செல்வி
கலாநிதி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி
1925~2008

சைவ உலகின் ஒளிர்வை நினைந்து ஒரு சற்புத்திரரை வேண்டி இறைவழிபாட்டுடனாகி இருந்த யாழ்.மல்லாகம் கந்தர் அப்பாக்குட்டி, அப்பாக்குட்டி தையற்பிள்ளை தம்பதியர் 1925 ஜனவரி ஏழாந் தேதி ஒரு பெண் மகவைப் பெற்றெடுத்தனர். சைவ உலகின் வளத்தைப் பரிமளிக்கச் செய்யவென வந்த அந்தப் பிள்ளைக்கு தங்கம்மா எனப் பெயர் சூட்டினர். மல்லாகம் அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலையில் ஆரம்பக்கல்வியைத் தொடங்கிய தங்கம்மா உயர்கல்வியை மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியாலயத்தில் தொடர்ந்தார். அந்தக்காலத்திய பாடசாலைக் கல்வியில் கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சை என்று ஒன்று இருக்கவில்லை. அதற்கு பதிலாக சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சை என்று பாடசாலைக் கல்வி நிறைவில் நடைபெறுவது வழக்கமாகவிருந்தது. மல்லாகம் விசாலாட்சி வித்தியாலயத்திருந்தே அப்பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சித்தி பெற்றார் தங்கம்மா. அதே ஆண்டிலேயே யாழ்ப்பாணம் ஆரியதிராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கப் பாலபண்டித பண்டித பரீட்சைத் தொடரில் பிரவேசக் பரீட்சைக்குத் தோற்றி அதிலுஞ் சித்தி பெற்றார்.

1941ஆம் ஆண்டு ஆசிரிய கலாசாலைப் பிரவேசத் திற்கான பரீட்சை பற்றிய செய்தி வெளியாயது. அப்பரீட்சைக்கு விண்ணப்பித்தவர் பரீட்சைக்குத் தோற்றித்

தெரிவிற்குரியவரானார். தெரிவு செய்யப்பட்டவர் சுன்னாகம் இராமநாதன் பயிற்சிக் கல்லூரிக்கு அனுப்பப்பட்டார். 1944 வரை அங்கேயே பயிற்சி நடைபெறுகின்றது.

பயிற்சி நிறைவாகி வெளியேறிவரை 1946இல் மட்டக்களப்பு சென் சிசிலியா ஆங்கில பாடசாலைக்குப் பயிற்றப்பட்ட தமிழ் ஆசிரியராக அனுப்புகின்றனர். 1949 இல் கொழும்பு பாத்திமா பெண்கள் பாடசாலைக்கு மாற்றம் கிடைக்கின்றது. அங்கு பணிபுரிந்துகொண்டிருந்த காலத்திலே 1952இல் பாலபண்டித பரீட்சையிலும் 1953இல் பண்டித பரீட்சையிலும் சித்தி எய்துகின்றார். 1958இல் சென்னை சைவசித்தாந்த சமாசம் நடத்திய, சைவப்புலவர் பரீட்சைக்குத் தோற்றி அதிலுஞ் சித்தி எய்துகின்றார். அதே ஆண்டில் அன்னையை இழந்தவர் 1960இல் தந்தையையும் இழக்கின்றார்.

இந்தக் காலக்கட்டத்திலே இலங்கை வானொலியிலே சொற்பெருக்காற்றத் தொடங்கினார். தொடர்ந்து ஆலயங்கள், பாடசாலைச் சமய நிகழ்ச்சிகள் என்று அவர் சொற்பொழிவுகள் விரிவடையத் தொடங்கின. உத்தியோகம் சார்ந்த நிலையில் யாழ்ப்பாணத்திற்கான மாற்றமும் வந்து சேருகின்றது. யாழ்ப்பாணச் சூழலில் அவர் பேச்சுப் பெரிய மதிப்பைப் பெறுகின்றது. நேரமில்லை என்று சொல்லக் கூடிய அளவிற்கு நிகழ்ச்சிகள் நாளும் பெருகின. இனிமையான சாரீர் வளம் நிறைந்த குரல்; கேட்டார்ப் பிணிக்குத் தன்மையானவான சொற்றொடர் மொழிகள்; பார்வைக்கினிய தோற்றம்; பண்பான அணுகுமுறை; பெரியர் சிறியர், கற்றவர் கல்லாதவர் என்று ஏற்றத் தாழ்வு காட்டாது மதிக்கும் உயர்கௌரவ நிலை என்றின்னோரன்ன

கோலங்கள் அன்னையிடம் ழுதிப்பை வளர்த்தன. அதனால் ஆலயங்கள் எல்லாமே அவர் சொற்பொழிவிற்கு முக்கியத் துவங் கொடுத்தன.

ஏழாலையைச் சேர்ந்த பண்டிதர் பொன்னுத்துரை அவர்கள் மல்லாகத்தில் பண்டித மாணவர்களுக்கென ஒரு வகுப்பை ஆரம்பித்தார். அந்தப் பாலபண்டித பண்டித வகுப்புகளிற் கற்பிக்க வருமாறு அன்னையைக் கேட்ட போது எந்தவித மறுப்புமின்றி அன்னை ஏற்றுக்கொண்டார்கள. மற்றும் இலக்கியகலாநிதி பண்டிதமணி மு.கந்தையா, இலக்கணவித்தகர் இ.நமசிவாயதேசிகர், பண்டிதர் வ.நடராசன் அவர்கள், பண்டிதர் செ.துரைசிங்கம், பண்டிதர் க.நாகலிங்கம், வித்துவான் க.கந்தசாமி என்று திறமை வாய்ந்த ஆசிரியர் பலராகினர். அதனால் கற்கும் மாணவர் தொகையும் பெருகியது. மல்லாகம் பண்டித மாணவர் கழகம் என்று பெயரும் மாறியது. வகுப்புகள் அன்னையின் ஆரம்பக் கல்வி வகுப்புக்கள் நடைபெற்ற அதே அமெரிக்க மிஷனின்றான் நடைபெற்றன. அன்னையின் வீடு அந்தப் பரட்சாலைக்கு அண்மையாகத்தான் இருந்தது. ஏதாவது தேவை ஏற்படின் வகுப்பிலுள்ளவர்கள் அன்னையிடம் ஓடுவதுதான் வழக்கம். யாராவது ஒரு ஆசிரியர் இன்று பாடநேரத்திற்கு வருகை தரவில்லை என்ற செய்தியை அன்னைக்கு அறிவித்துவிட்டால் உடனும் அவர் வருகை தந்து அந்த மாணவர்களுக்கு வேண்டியதைக் கற்பிக்கும் திறமை அவரிடம் இருந்தது. நேரத்தின் அருமையை உணர்ந்தவர் அவர். இந்தக் கழகத்தினூடு எத்தனையோ பண்டிதர்களையும் சைவப்புலவர்களையும் குறிப்பிட்ட ஆசிரியர் குழாம் வெளிக்கொணர்ந்துள்ளது.

பண்டித மாணவர் கழகத்தினர் மாதமொருமுறை கூடுவர். பல அறிஞர்களை வருகை தரச் செய்து அவர்கள் நல்ல கருத்துக்களைக் கேட்டுக் கொள்வர். பாடல்கள் ஆக்கும் போட்டிகள் நடைபெறுவதுண்டு. அந்த நிகழ்வு அன்னையின் தலைமையிலேயே பெரும்பான்மையும் நடைபெற்றது. “பண்டிதன்” என்றொரு கையெழுத்துப் பிரதியையும் வெளியிட்டதுண்டு. 1964இல் ஒரே ஒரு இதழ் சிறப்புமலராக அச்சிடப்பட்டதுண்டு. அந்த இதழில் இதழ் செயற்குழு உறுப்பினர்கள் புகைப்படப் பிரதி அன்னையைச் சேர்த்துக் காணப்படுகின்றது.

1970 வரை வளர்ந்து வந்த பண்டித மாணவர் கழகம் அரசியல் மாற்றங்கள் காரணமாக முழுதாக நின்றுபோகும் நிலை வந்தது. வருவாய்க்குரிய கல்வி என்றில்லாத காரணத்தாற் கற்கும் மாணவர்களும் இல்லாது போயினர்.

பண்டித மாணவர் கழகத்துடனான தொடர்புடன் கூடிய காலத்திலேதான் அன்னைக்குத் “தெல்லிப்பளைத் துர்க்காதேவியுடனான தொடர்பும் நெருக்கமடைகின்றது. 1964இல் தெல்லிப்பளை யூனியன் கல்லூரிக்கு மாற்றம் பெற்று வந்த அண்மைக் காலத்திலேதான் துர்க்காதேவி ஆலயத் திருப்பணிச்சபை உறுப்பினர் ஆகின்றார். தெல்லிப்பளை மகாஜனக் கல்லூரியின் முன்னை நாள் அதிபர் தெ.து.ஐயரத்தினம் அவர்கள் இந்தத் திருப்பணிச் சபையின் முன்னைத் தலைவராக இருந்த காலத்திலேதான் அவர் ஆலோசனைக்கேற்ப அன்னையைத் திருப்பணிச் சபையின் பொருளாளர் ஆக்கினர்.

1965இல் தமிழ்நாடு சிதம்பரத்திலும் அண்ணாமலை பல்கலைக்கழகத்திலும் சொற்பெருக்காற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்றிருந்தார். 1971, 1972, 1974 என்னும் ஆண்டுகளில் மலேசியா, சிங்கப்பூர் முதலான இடங்களுக்குச் சென்று சைவ சமய விடயங்கள் பற்றிச் சொற்பொழிவாற்றியுள்ளார். 1973இல் தென்னிந்தியத் திருவிடைமருதூரில் நடைபெற்ற திருமுறை கருத்தரங்கிற்குத் தலைமை தாங்கியுள்ளார். இந்த நிகழ்விற்கு அண்மையான காலப்பகுதியில் காசியாத்திரை ரிஷிகேச யாத்திரை என்பனவும் நடைபெற்றுள்ளன.

1977இல் அன்னைக்குத் துர்க்காதேவி ஆலய பரிபாலனசபைத் தலைமைப்பதவி கிடைக்கின்றது. அந்த ஆண்டின் ஆரம்ப காலத்திலிருந்தே தேர்த் திருப்பணியும் ஆரம்பமாகின்றது. அபிவிருத்தி வேலைகள் பலவுந் தொடரத் தொடங்கின. கந்தபுராணம் பத்துச் சொற்பொழிவுகள் நூலுக்குச் சாகித்ய மண்டலப் பரிசில் பெற்றதுடன் இந்தியாவில் ஆரணியில் நடைபெற்ற மங்கையர் மகா நாட்டிற்குத் தலைமை தாங்கினார். 1981இல் தென்னிந்திய சென்னை சைவசித்தாந்த மகா சமாசத்தினது பவள விழா மூன்று நாள்கள் தெல்லிப்பளைத் துர்க்காதேவி ஆலய நிர்வாகத்தின் அநுசரணையுடன் நடைபெற்றது. தொடர்ந்து அன்னை இலண்டன் பயணமானார். அது நடந்தது 1987இல். அங்கு மூன்று வாரங்கள் வரை நின்று பல்வேறு சைவக் கோயில்களிலும் சைவ அமைப்புக்களிலும் சொற் பெருக்காற்றினார். அன்னையின் வருகையால் அந்தநாடு பெரும்பயன் அடைந்ததென்று சொல்லமுடியும். எத்தனையோ குடும்பங்கள் அன்னையின் தொடர்பினாற்

சைவத்தைத் தமிழை ஆழமாக தொடர்பிற்குரியதாக்கிக் கொண்டனர். ஆங்கிலத்தையே வீட்டு மொழியாகக் கொண்டிருந்த பலர் தமிழைப் பேசத் தொடங்கினர். சைவசமய ஒழுங்கங்களை வீட்டிலுங் கைக்கொள்ளத் தொடங்கினர்.

அன்னை பெற்ற கௌரவ வீருதுகள்:

- * மதுரை ஆதீனம் 1966 இல் 'செஞ்சொற்செம்மணி' என வழங்கியது.
- * ஈழத்துச் சிதம்பரம் 1970இல் 'சிவத்தமிழ்ச் செல்வி' என வழங்கியது.
- * கொழும்பில் அகில இலங்கை இந்துமாமன்றம் 1973இல் 'சிவஞானவித்தகர்' என வழங்கியது.
- * தெல்லிப்பளை துர்க்காதேவி தேவஸ்தானம் 1973இல் 'துர்க்காதூரந்தரி' என வழங்கியது.
- * இலங்கை அரசு 1982 இல் 'சமாதான நீதவான்' என வழங்கியது.
- * இலங்கை அரசு 1991இல் 'கலாகுரி' என வழங்கியது.
- * யாழ்ப்பல்கலைக்கழகம் 1998ல் கௌரவ 'கலாநிதி' என வழங்கியது.
- * கனடா சைவசித்தாந்த மன்றம் 1999இல் 'துவிநோத்தமி' என வழங்கியது.

நிசத்துடனாகி நினைவினைச் சொல்லி நிற்பன:

- * ஆலயத்தின் முன்னே தென்புறமாக அமைந்துள்ள திருமுறை மடம்.

- * 1977 இல் ஆக்கம் பெறாத் தொடங்கிய தேர் அமைதி.
1978 இல் தேர்ப் பவனி.
- * 1982 இல் துர்க்கா புஸ்கரணி தீர்த்தக்குளம் அமைவு.
- * 1986இல் துர்க்காபுரம் மகளிர் இல்லம் இரண்டு மாடிக்
கட்டிடத்திறப்பு.
- * 1989இல் சுன்னாகம் திருமகள் அழுத்தகம் விலைக்குப்
பெறப்படல்.
- * 1998இல் நல்லூரில் துர்க்காதேவி மணிமண்டபம்
திறந்து வைத்தல்
- * 2000இல் சிவத்தமிழ் செல்வி அன்னையர் இல்லம்
திறந்து வைத்தல்.
- * 2002இல் சிவத்தமிழ்ச் செல்வி ஆய்வு நூலகம் திறப்பு.

அன்னையால் வெளியிடப்பட்ட நூல்களும் அவர்
நினைவுடனாகி வந்தவையும்

- * கோகிலா மகேந்திரன் எழுதிய நூல்
- * பத்துச் சொற்பொழிவுகள்
- * சித்திரத்தேர் மலர்.
- * 1985இல் சிவத்தமிழின்பம், சிவத்தமிழ்ச்செல்வம்,
சிவத்தமிழ் ஆராய்சிக் கட்டுரைகள்.
- * 1987இல் இலண்டனில் ஏழுவாரம்
- * 1990 ஸ்ரீ லலிதா சகஸ்ரநாமம்

- * 1991 சைவக்கிரியைகளும் விரதங்களும்
- * 1993 வாழும் வழி
- * 1997 தங்கம்மா நான்மணிமாலை
- * 2001 பெண்மைக்கு இணையுண்டோ
- * 2004 அறிவுவொளி காட்டிய சான்றோர் வரிசையில்
- * 2005 சுந்தர் தேவாரம் - மீள்பதிப்பு
- * 2005 நளவெண்பா மீள்பதிப்பு.

அருட்கவி சீ.விநாசித்தம்பிப் புலவர்

1923-2005

யாழ்.அளவெட்டி மேற்கில் முருகபுரம் சீனியர் அன்னப்பிள்ளை தம்பதியருக்கு நான்காவது பிள்ளையாக 1923.11.03 ஆந் திகதி பிறந்தவர்தான் அருட்கவி விநாசித்தம்பிப் புலவர் அவர்கள். சீனியர் சிறந்தவொரு விவசாயி. அதேவேளை நல்லதொரு நடிகனுங்கூட. அரிச்சந்திரா நாடகத்தில் விசுவாமித்திரர் பாத்திரம் அவருக்கு மிகமிகப் பொருத்தமானது. அதனால் விசுவாமித்திரர் என்றே பலரும் அவரை அழைப்பதுண்டு. பண்ணிசை பாடுவதிலும் சிறந்து விளங்கினார் என்பது குறிப்பிடக்கூடியது. தாய் சின்னையா மகள் அன்னப்பிள்ளை பாடசாலைக் கல்வியில் உயர்வு பெறவில்லை. ஆனால் கேள்வி அறிவு மூலமான புராணக் கதைகளிலும் தெய்வாம்சக் கதைகளிலும் நிறைவான புலமை பெற்றிருந்தார்.

இத்தம்பதியர்க்கு நான்காவது பிள்ளையாக அருட்கவி பிறந்தார். முன்னை இருவர் தவமணி, இராசம்மா எனும் பெண் குழந்தைகள். மூன்றாமவரும் ஒரு பெண் குழந்தையே! அவர் பிறந்தவுடனும் அமரராகிவிட்டார். நான்காவதிடத்துப் பிறந்தவர் அருட்கவி. ஐந்தாவதாகப் பிறந்தவரும் மகாலிங்கம் எனப் பெயரிய ஆண் குழந்தையே!

அளவெட்டி மேற்கில் பதினைந்து குடும்பங்கள் வரை ஒன்றுசேர்ந்து வாழ்ந்த ஒரு குடிப்பரம்பல் நிலப்பரப்பு;

அந்த நிலப்பரப்பின் சூழலில் அரை மைல்தூரம் வரை செம்பாட்டு மண் நிலம்; அந்த நிலப்பரப்புடனாகிய குடிமனையை முருங்கையப்புலம் என ஆதியில் அழைத்தனர். பின்னர் காலப்போக்கல் முருகபுரமென்றாகி அப்பெயரே நிலையானதாகியுள்ளது.

இந்த முருகபுரத்திற்கு அண்மையாகவுள்ள கல்வி நிலையம் அருணாசலம் வித்தியாசாலை என்பது. இங்கேதான் அருட்கவி தன் ஆரம்பக்கல்வியை ஆரம்பித்துத் தொடர்ந்தார். அந்தக் காலத்திய சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சைக்கான வகுப்பு வரை அங்கேயே கற்று எதிர்வந்த அந்தப் பரீட்சையிலும் சித்தி பெற்றார். பின்னர் அருணோதயக் கல்லூரியிற் சேர்ந்து J.S.C.வரை ஆங்கில மொழி மூலங் கற்றார்.

குடும்பபாரத்திற் பங்கேற்க வேண்டிய நிர்ப்பந்தங் காரணமாக அளவெட்டி தெற்குக் சுட்டுறவுச் சங்கக் கடையில் விற்பனையாளராகச் சிலகாலம் வேலை செய்தார். நாவலப்பிட்டியில் 1945.03.12 இல் ஆசிரியப் பணியை ஏற்றார். பெற்றோர் விருப்பப்படி 1947.06.05 இல் அன்னம் என்னும் பெண்ணல்லாளைத் திருமணஞ் செய்துகொண்டார். அந்த வேளையிலேயே திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாலைக்கு ஆசிரிய பயிற்சிக்காத் தேர்வுசெய்யப்படுகின்றார். பயிற்சி நிறைவெய்தியதும் 1950.01.16 தொடக்கமாக அளவெட்டி அருணாசலம் வித்தியாலயத்தில் ஆசிரியர் சேவையை ஆரம்பிக்கின்றார். 1966.01.01 தொடக்கமாகக் கொழும்பு இரத்தமலாளை இந்துக்கல்லூரிக்கு மாற்றம் பெற்றவர் 1967.01.01 தொடக்கமாக யாழ் சண்டிலிப்பாய் தமிழ்க்

கலவன் பாடசாலைக்கும் 1971.01.01 தொடக்கமாக அளவெட்டி அருணோதயக் கல்லூரிக்கும் மாற்றம் பெறுகின்றார். 1981.03.01 இலிருந்து அரச பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளார்.

1946 இல் நாவலப்பிட்டியில் ஆத்ம சோதி முத்தையாவைத் தரிசிக்கக் கிடைத்த வாய்ப்பைப் பின்னர் எண்ணி பார்க்கின்றார் அருட்கவி. ஆத்மஜோதி முத்தையாவின் ஊக்குவிப்பால் கதாப்பிரசங்கம் செய்யும் முனைப்பிற்கு உள்ளானார் அருட்கவி. அந்த விருப்புடனானவர் பிரசங்கம் செய்யவுந் தொடங்கிவிட்டார். பித்துக்குளி முருகதாஸ் சுவாமிகளின் தொடர்பு அம்பிகையை உபாசிக்கும் நிலைமையை உருவாக்குகின்றது. அங்கே உள்ளதொரு முத்துமாரியம்மன் கோயில், அந்தக் கோயிலுக்கு காலையும் மாலையுஞ் சென்று வழிபடும் வழக்கம் தொடருகின்றது. ஒருநாள் இரவு படுக்கையில் இருந்தவேளை அம்பாள் அழகிய பெண் வடிவில் தோன்றி நாக்கை நீட்டும்படி சொன்னார். நீட்டிய நாக்கில் சூலத்தால் ஏதோ எழுதினார். அடுத்த தினத்திலிருந்து அருட்கவி பாடல்களை பாடத் தொடங்கிவிட்டார். அந்த அம்பிகை பேரில் ஒரு அந்தாதி பாட ஆரம்பித்து நிறைவு செய்தார். அதற்குக் கபரக்கொல்ல முத்துமாரி அம்பாள் அந்தாதி எனப் பெயருஞ் சூட்டினார். அவர் தமது குலதெய்வமாகிய வயிரவப் பெருமானுக்கு தமது பதினான்காவது வயதிலேயே ஒரு திருப்பொன்னூஞ்சல் பாடியுள்ளார் என்பது நினைக்கப்பட வேண்டியதாகின்றது. கதாப்பிரசங்க நோக்கிலோ அல்லது சொற்பொழிவு நோக்கிலோ அவர் எந்தவொரு ஆலயத்திற்குச் சென்றாலும் அந்த அந்த

ஆலய மூர்த்தியின் மீது வெண்பாவான ஒரு வாழ்த்துப் பாடுவது அவரது வழக்கமாக இருந்தது. அப்படி அவர் பாடியவையே பல ஆயிரம் எனலாம். சங்கீதத்திலும் ஆசிரியர் தராதரப் பத்திரம் பெற்றவர் அருட்கவி. அதனால் இராகங்கள் பண்கள் என்பவற்றுக்கு அமைவாகவும் அவர் பாடல்கள் அமைதி பெறும்.

ஆலயங்களிற் பலியிடுதலை வெகுவாக வெறுப்பவர் அவர் என்பதனால் தமது பிரசங்கங்களிடையே பலியிடுதலைக் கண்டித்துப் பேசுவார். நவாலியூர் சோமசுந்தரப் புலவர் பாடிய ஆடு கதறியது என்னும் தலைப்பிலான பாடலை உள்ளம் உருகப் பாடுவார். அருட்கவி பாடுவதைக் கேட்டே கண்ணீர் சொரிபவர்கள் பலர். அருட்கவியின் பேச்சைக் கேட்டவர்கள் பலர் பலியிடுதலை நிறுத்திக் கொண்டார்கள்.

கலையரசு சொர்ணலிங்கம் தலைமையில் நாடக கதாப்பிரசங்கம் என்றொரு நிகழ்ச்சி 1958 இல் தொடங்கப்பட்டுத் தொடர்ந்தது. அந்த நிகழ்வின் போது ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரிச் சித்திர ஆசிரியர் சி.பொன்னம் பலம், ஏழாலைச் சைவப்புலவர் ச.சச்சிதானந்தம் என்போர் அருட்கவியுடனாகிப் பாத்திரங்களை ஏற்று நடித்தனர். நிகழ்ச்சியில் முதலில் அருட்கவியின் பிரசங்கம்; பின்னர் இடையிடையே நாடகமாக நடித்துக் காட்டப்படும். அருட்கவி பிரசங்கத்துடன் நடிப்பிலுஞ் சேர்ந்துகொள்வார். இந்த நிகழ்ச்சி திருக்கோணேஸ்வர், திருக்கேதீஸ்வரம் முதலான பிரபல த்லங்களில் நடைபெற்றதுண்டு. அறிஞர்களின் பாராட்டையும் பெற்றதுண்டு. 1960 தொடக்கம் அருட்கவி தனித்துப் பிரசங்கம் செய்யத் தொடங்கிவிட்டார்.

1963இல் நல்லூர் முருகன் தண்ணீர்ப் பந்தலில் கந்தபுராணம் தொடர்சொற்பொழிவு அருட்கவியினால் நிகழ்த்தப்பட்டது. நிறைவின் போது மாப்பாணதாச முதலியாரால் முருகன் திருவருட்குறிப்பின் பிரகாசரம் அருட்கவிக்குப் பொன்னாடை போர்த்து 'அருட்கவி' என்ற கௌரவப் பட்டமும் வழங்கப்பட்டது. தொடர்ந்து அந்த வேளைய கல்விப்பணிப்பாளர் எஸ்.யு.சோமசேகரம், சுங்கத்திணைக்கள அதிபர் திருநாவுக்கரசு, சேர்கந்தையா வைத்தியநாதன் முதலானோர் பாராட்டிப் பேசினார்கள். அந்தவேளையில் கதாப்பிரசங்கம் பண்ணிசை என்பவற்றை இலங்கை வானொலியிலும் அருட்கவி செய்ததுண்டு.

ஆரம்பகாலத்திற் சோதிட நம்பிக்கை குறைந்தவராக வாழ்ந்த அருட்கவியைப் பயிற்சிக் கலாசாலையில் நயினாதீவுக் கந்தையா சந்திக்கின்றார். நல்ல சோதிடப் புலமையாளரான கந்தையா கதையோடு கதையாகச் சொல்லும் சோதிடச் சிந்தனைகளை இவர் ஏற்றுப் பதிவிற் குள்ளாகிக் கொள்வார். இருவரும் ஒருவரோடொருவர் மிகப் பற்றுடன் நடந்துகொள்வர். மெல்ல மெல்ல அவர் சோதிடப்புலமை இவரிடத்து வளர்ந்து கொண்டிருந்தது. இருவரும் திருமணமானவர்கள். கந்தையா இல்வாழ்க்கைக் குரியவனாகிப் பத்தாண்டுகள் நிறைவானவர். ஆனாற் குழந்தைப் பாக்கியம் கிடைக்கவில்லை. இடையிடையே அதைச் சொல்லி வருந்துவார். ஒருமுறை உரையாடலிடையே அருட்கவி சொன்னார் "வருந்தாதே! நாகபூஷணியம்மை திருவருள் உனக்குண்டு; உனக்குப் பிள்ளைப் பாக்கியம் உண்டு;" என்று சொல்லிவிட்டார். விடுதலை நிறைவாகிக் கல்லூரிக்கு மீண்டதும் அருட்கவியின்

கையைப் பிடித்து இழுத்துச் சென்ற கந்தையா தனிமையான ஓரிடத்து நிறுத்தி, நீ குருவை வென்ற சிஷ்யன் ஆகிவிட்டாய்; உன் வாக்குப்படி என் மனைவி கர்ப்பவதியான அறிகுறி தெரிகிறது” என்று அருட்கவியைப் பாராட்டினார். கந்தையா சோதிட புலமையாளன். அருட்கவி தெய்வ நம்பிக்கைச் சித்தி நிறைந்தவர். அம்பிகையின் அருள் அவருக்கு நிறைவாகப் பலிதமாகியிருந்தது. அந்த அருளாட்சியைப் பின்னே அவர் நிறைவாக வளர்த்துக் கொண்டார். தூரத்தே வருகின்ற போதே பார்க்கும் பார்வையை மதிப்பீடு செய்து, முன்பு தெரியாதவராக இருந்தபோதும், பெயரைச் சொல்லி அழைக்கும் அளவிற்கு வல்லமையை வளம்படுத்தியிருந்தார். இந்த நிலைமை அவருக்குச் சோதிடம் தெரியும் என்ற நம்பிக்கையை மக்களிடம் வளர்த்துவிட்டது. மக்கள் நினைவைக் காப்பதற்காவது அவர் சோதிடத்தை அறிந்து கொள்ள வேண்டியதாயிற்று. அல்லாமலும் கலங்கிய நெஞ்சுடன் தெய்வ நம்பிக்கைமேல் உறுதியான நம்பிக்கையுடனாகி வருபவர்களை நம்பிக்கைமேல் உறுதிகொண்டு செல்லவைக்கச் சோதிடம் வேண்டும்; அதற்காகவும் சோதிடக் கலையை வளர்க்கத் தொடங்கியவர் பிற்காலத்தில் உண்மையான ஒரு சோதிட வித்துவான் ஆகியிருந்தார் என்பது குறிப்பிடப்படவேண்டியது.

ஒரு வீடு, அது பேய் வாழும் வீடு என்பது மக்கள் நம்பிக்கை; பகல் நேரத்தில் உரத்த சத்தங்கள் கேட்கும். அந்த வீட்டை அருட்கவி வாங்க முற்பட்டார். பலருந்தடுத்தனர். அந்தத் தடைகளுட் கட்டுப்படாத அருட்கவி அந்த வீட்டினை பேய் வாழும் வீட்டினை வாங்கிவிட்டார்.

அந்த வீட்டு நிலப்பரப்பிலே ஒரு வழிபாட்டிடத்தையும் அமைத்துக் கொண்டார். அது சிறிய கோயிலாக மாறியது. வயிரவர் வழிபாட்டிடமும் ஒன்று. தமது முன்னோர்கள் யாரோ வழிபட்டு வந்த நாராயணமூர்த்தியை அவர்கள் அருள்வாக்குடனாகி அங்கு வழிபாட்டில் தொடர்புபடுத்தினார். நாராயண மூர்த்திக்கான ஆலயம் விரிவாகியது. அந்த நிலத்திற் பெரியதோர் ஆலயங்கண்டு இன்று மஹோற்சவங்களுடனாயது நாகவரத நாராயணமூர்த்தி ஆலயமாகியதுடன் பாடல் பெற்ற தலமாகவும் மாறியுள்ளது.

இந்து சமயப் பேரவை என்றோரமைப்பு, ஆத்மஜோதி முத்தையா தலைமையில் இயங்கி வந்தது. முற்றோதல், தலயாத்திரை முதலான நிகழ்வுளும் நடைபெற்றதுண்டு. ஆத்மஜோதியின் மறைவின் பின் அந்தப் பொறுப்பினை அருட்கவி தாமே ஏற்றுக்கொண்டார். சுமார் பத்தாண்டு களுக்கு மேலாகத் தலைமைப் பதவியை ஏற்று நடத்திக் கொண்டிருந்தவர் பண்ணிசை வளர்ச்சியை ஊக்குவித்தார். கூட்டு வழிபாட்டினையும் வளம்படுத்தினார்.

பதினான்காவது வயதிலே தமது குடும்ப வழிபாட்டுத் தெய்வமாகிய வயிரவர் மீது திருவூஞ்சற்பா பாடியவர். கபரக்கொல்ல முத்துமாரியம்பாள் அந்தாதி, காரைநகர் பயிரிக்கூடல் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ், ஸ்ரீநாகவரத நாராயணர் பிள்ளைத் தமிழ், ஸ்ரீசெல்வச் சந்நிதித் திருத்தல புராணம் என ஐம்பது பிரபந்தங்களுக்கு மேல் இவர் பாடியுள்ளார் என்று தெரிகின்றது. அவற்றுள் காரைநகர் பயிரிடக்கூடல் ஸ்ரீசுப்பிரமணிய சுவாமி பிள்ளைத்தமிழ் என்னும் பிரபந்தம் பத்துப் பருவங்களுக்கும்

பருவத்திற்குப்பத்து என்ற கணக்கில் நூறு பாடல்களை உள்ளடக்கியுள்ளது. அங்கே காணும் முதலாவது காப்புப் பருவ முதலாவது செய்யுளை இங்கு காண்போம்.

பேர்பெருகு கணபதிப் பிள்ளையா ரப்பனே
 பிறைகூடி தந்த மகனே
 பெற்றவன் வருதேரி னச்சிறுத் தருளாடல்
 பேணுமொரு விக்ன ராஜா
 நீர்பெருகு காவிரி யழைத்துலகு காத்தமரர்
 நிறைவுபெற நின்று களிநே
 நித்திய சுமங்கலை வல்லபை மணாளனே
 நினையுமவர் மனவி ளக்கே
 சீர்பெருகு வேலா யுதம்வாக்கி எண்ணரிய
 சினவசுரர் குலம ழித்துச்
 செந்திலம் பதியிலே சிவபூசை மலர்கொண்டு
 திகழ்கின்ற வடிவி ரைசன்

கார்பெருகு திரையாழி கைதொழுங் காரைநகர்க்
 கண்ணனைய பயிரிக் கூடல்
 காரத்திகே யக்குழந் கைப்பிள்ளைத் தமிழ்பாடக்
 காத்திருந் தெமைக் காக்கவே.

அளவெட்டி நாகேஸ்வரம் ஸ்ரீநாகவரத நாராயணர் பிள்ளைத்தமிழ் என்ற பிரபந்தத்தைக் காண்போம். இதுவும் பருவத்துக்குப் பத்துப் பாடல்களாய்ப் பத்துப் பருவங்

களுக்கும் நூறு பாடல்களைக் கொண்டது. செங்கீரைப் பருவத்து மூன்றாவது பாடலை இங்கு காண்போம்.

அப்பனே முப்பத்து முக்கோடி தேவர்களும்
 அறுநான் கிரண் டாயிரம்
 ஆயமுனி வருமேத்தும் ஆதியாங் கேசனே
 ஆல்லைத் துயின்ற மாலே
 ஒப்பரிய வசுதேவன் தேவகி வயிற்றிலே
 உதித்த வெட்டாங் கருவென
 உயர்திங்கள் ஆவணியு ரோகிணியொ டட்டமியில்
 ஒங்கிருட் சிறைய கத்தே
 இப்புவிமில் வந்தவ தரித்திடையர் கோகுலத்
 தெழிலார் யசோதை மகனாய்
 இசையாதி சேடனெனும் பலராமன் முதலாய
 இளைஞருடன் ஆடிப் பாடி
 செப்பரிய அற்புதம் செய்தகோ பாலனே
 செங்கீரை யாடி யருளே
 தீகமுநா கேஸ்வரம் பயில்வரத நாரணா
 செங்கீரை யாடி யருளே.

தொண்டைமானாறு ஸ்ரீ செல்வச்சந்நிதிக் கந்தன் திருத்தல புராணம் என்னும் பிரபந்தத்தை இனிப் பார்ப்போம். நூற் பயன் செய்யுளுடன் நூற்றைம்பது பாடல்களையுடையது இந்நூல். இந்தப் பிரபந்தத்தின் பதினோராவது பாடல் ஐம்பத்தோராவது பாடல் என்று குறியீடு செய்யப்பட்டு இலக்கம் தொடருகின்றது. பாடல்களின் எண்ணிக்கை நூற்றுப் பத்துத்தான். ஏன் இப்படி மாற்றம் நிகழ்ந்ததோ தெரியவில்லை. நூலின் நான்காவது இடத்துள்ள பாடல்:

பார்வதி பால னீண்டு பயிலுமாட் டிடையன் போலும்
 சோர்பசி யுடையர் போலும் தொழுபடி யாரைப் போலும்
 போர்பயில் வேடர் போலும் புனிதவே தியரைப் போலும்
 கார்மயில் சேவல் போலும் காட்சிகள் காட்டி னானே.

இப்படியாக அவர் பாடிய பிரபந்தங்கள் இனிமையான பாடல்களைக் கொண்டவை. தனிப்பாடல்களும் பல செய்துள்ளார். நினைத்த உடனுமே பாடக்கூடியவர். ஆசுகவி என்றும் அவரைச் சொல்லலாம்.

மூன்று பெண் குழந்தைகளுக்கும் இரண்டு ஆண் குழந்தைகளுக்கும் தந்தையான அருட்கவி 2005.12.11 இல் மகா சமாதியாயினர் அவர் மகா சமாதி நாக வரத நாராயணர் ஆலயத்தின் மேற்குப்புறத்தே அமைந்துளது. அவர் வழிபட்டு வந்த காசி விசுவலிங்கம் அங்கே பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டுள்ளது. மனைவியின் சமாதியுடனாக்கியே இது அமைதிகண்டுள்ளது. அதற்கு நாளும் பூசனை நடைபெறுகின்றது.

மயிலங்கூடலார்
பன்மொழிப்புலவர் த.கனகரத்தினம்
1927

புண்ணிய பூமியாகிய நகுலேஸ்வரத்தை அடுத்துள்ள யாழ்.தெல்லிப்பளை தென்மேற்கு மயிலங்கூடலில் தம்பு சின்னாச்சிப்பிள்ளை தம்பதியருக்கு அருந்தவப் புதல்வராக 1927.04.09 ஆந் தேதி பிறந்தவர்தான் பன்மொழிப் புலவர் கனகரத்தினம் அவர்கள். அவர் தமது ஆரம்பக் கல்வியை அண்மையதாகவுள்ள இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்து சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திர வகுப்பு வரை அங்கேயே பயின்று இறுதித் தேர்விலும் சித்தியெய்திய பின் ஆங்கிலமொழித் திறன் பெறவேண்டுமே என்பதற்காகத் தெல்லிப்பளை மகஜனாக் கல்லூரியிற் சேர்ந்தார். அந்தக் காலத்திலேதான் 1943-இல் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப் படுகின்றார். 1943-1944 என்னும் ஆண்டுகளில் யாழ்.திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாலையில் ஆசிரியப் பயிற்சி பெறுகின்றார். அங்கு அதிபர் மயிலிட்டிச் சி.சுவாமிநாதன், பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, மௌன தவமுனிவர் பொ.கைலாயபதி முதலானோருடைய தொடர்பு புலவரின் வளர்ச்சிக்கு உறுதுணையாகின்றது. இரண்டு வருடப் பயிற்சியை நிறைவு செய்தவர் திருநெல்வேலிச் சைவாசிரிய கலாசாலையை விட்டு வெளியேறியாழ்.வசாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலயத்திலே சேர்ந்து ஆங்கிலக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். அங்கு ஆங்கில மொழி மூலமாக G.C.E.O/L பரீட்சையை

நிறைவுசெய்திருந்த வேளை 1949 செப்டம்பர் முதற் தேதி தொடக்கமாக குருணாகல் பம்மனை அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையில் ஆசிரியப் பணிகிடைக்கின்றது. தொடர்ந்து 1951 ஜனவரி முதல் தேதி தொடக்கம் புத்தளம் நுரைச்சோலை அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலும், 1951 மே முதல் வவுனியா முள்ளிவளை அரசினர் சிரேஷ்ட பாடசாலையிலும் (வித்தியானந்தாக் கல்லூரியிலும்) ஆசிரியப் பணி புரிந்தார். தொடர்ந்து 1953 ஜனவரி ஒன்பதாந் திகதி தொடக்கம் வவுனியா தண்டுவான் அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிற் பதில் தலைமையாசிரியராகப் பணியை ஏற்றார். இப்பணியிலிருந்து மீண்டும் 1954ஆம் ஆண்டு ஜனவரி பதினொன்று தொடக்கம் முள்ளியவளை வித்தியானந்தக் கல்லூரிக்கே மாற்றம் பெற்று வருகின்றார். அங்கிருந்து மன்னார் பாலம்பிட்டி அரசினர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலைக்கு 1954 ஏப்ரல் முதல் தேதியிலிருந்து பதில் தலைமை ஆசிரியராக அனுப்பப்படுகின்றார். 1954 யூன் ஏழாந் திகதி தொடக்கமாகக் கொழும்பு தேஸ்டன் கல்லூரிக்கு ஆசிரியராக அனுப்பப்பட்டார். பின்னர் கொழும்பு கிறீன்லண்ட்ஸ் கல்லூரிக்கு 1959 ஜனவரி முதல் தேதி அனுப்பப்படுகின்றார். 1967 ஓகஸ்ட் முப்பத்தொன்று வரை அங்கு ஆசிரியப் பணி புரிந்தவர் 1967 செப்டெம்பர் முதலாந்தேரி தொடக்கமாக இலங்கைக் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் எழுத்தாளர் பதவி பெற்றார்.

1949 செப்ரெம்பர் முதல் தேதியிலிருந்து 1967 ஓகஸ்ட் முப்பத்தோராந் தேதி வரை ஆசிரியப் பணி புரிந்த பன்மொழிப்புலவர் 1967 செப்ரெம்பர் முதலாந் தேதி

தொடக்கம் கல்வி வெளியீட்டுத் திணைக்களத்தில் ஓர் எழுத்தாளர் ஆயினார். 1981 டிசம்பர் முப்பத்தோராந்தேதி தொடக்கம் இலங்கைக் கல்வி சேவையில் (SLES) தமிழ்ப் பாடநூற் பகுதித் தலைவராக அரச பணியிலிருந்து ஓய்வு பெறுவது வரை சேவை செய்தார். இந்தச் சேவையுடனாகப் பிரதான பதிப்பாளர் சேவையையும் கவனித்தார். 1979 தொடக்கம் 1985 வரை அந்தப் பணியுடன் பரீட்சைத் திணைக்களத்தின் பிரதான தமிழ்ப் பகுதிப் பரீட்சகராகவும் பணி புரிந்துள்ளார். 1985 இல் அவர் அரச பணியிலிருந்து ஓய்வு பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஆசிரியப் பணி தொடங்க முன்னும் பணி தொடங்கியப்பின் விடுதலை காலத்திலும் தம் கல்வியைப் பன்மொழிப்புலவர் தொடர்ந்து கற்றுக்கொண்டே இருந்தார். பாடசாலைகளில் வகுப்புமுறைக் கல்வி நிறைவாகியபின் மரபுமுறைக் கல்வியைத் தொடர்ந்தார். அந்த வகையில் ஆரம்பத்தில் பண்டித மணியிடம் இலக்கண இலக்கியங்களிற் தேர்ச்சி பெற்றார். தொடர்ந்து மகாவித்துவான் கணேசையாவிடம் தொல்காப்பியத்தைப் பயின்றார். இந்தப் பயிற்சிகளை ஆதாரமாகக் கொண்டு 1949இல் ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கத்தினர் நடத்திய பாலபண்டித பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சித்தி பெற்றார். ஆங்கிலமொழித் திறத்துடனாகி 1966 இல் இலண்டன் பல்கலைக்கழக கலைமாணி B.A பட்டப்பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சித்தி பெற்றார். 1983 இல் கல்வி டிப்ளோமா பரீட்சையிலுஞ் சித்தி பெற்றார். இலங்கை திறந்த பல்கலைக்கழகத் தொடர்புடன் பங்கு கொண்டவ் சிறப்புச் சித்தி பெற்றார் என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

சிங்களமொழியையுங் கற்று G.C.E O/L தரம் பெற்றுள்ளார். சிங்களமொழி நூல்களைத் தமிழாக்கஞ் செய்துள்ளார். சிங்களமொழி மூலமானவர்கள் தமிழ் கற்பதற்கு வாய்ப்பாக இலகுதமிழ் என்னும் மொழியறிவுப் பயிற்சி நூலினை 1991இல் வெளியிட்டுள்ளார். இலங்கை ஜனாதிபதி ஜே.ஆர்.ஜெயவர்த்தனாவால் முதன்முதலாக அளிக்கப்பட்ட இலவச பாடநூல் விநியோகம் பற்றி எழுதப்பட்ட கவிதையினைச் சிங்களத்திலிருந்து தமிழில் மொழி பெயர்ப்புச் செய்துள்ளார். சிங்களத்தில் தர்மசேன ரசாபான என்பவர் எழுதிய பாடல் இது. சிங்கள இலக்கியங்களையும் வாசித்து சிங்கள தமிழ் இலக்கிய உறவு என்றொரு நூலை 1996 இல் வெளியிட்டுள்ளார். சிங்களச் சிறுகதைகளைத் தமிழிலும் தமிழ்ச் சிறுகதைகளைச் சிங்களத்திலும் மொழி மாற்றஞ் செய்து வெளியிட்டுள்ளார்.

ஆசிரியப் பணியிற் தொடர்புகொள்ள முன்பாகவே 1949இல் கீரிமலை சிவஸ்ரீ இராமையரிடம் சம்ஸ்கிருதம் கற்கத் தொடங்கிவிட்டார். ஆசிரியப் பணி தொடங்கிய பின் விடுதலை காலத்தில் அது தொடர்ந்தது. யாழ்ப்பாணம் வித்துவசிரோமணி சீதாராமசாஸ்திரிகளிடமுந் தொடர்ந்து கற்றுள்ளார். சிங்கள மொழி பாளி என்பவற்றைக் கற்றுக்கொள்ள இது பேருதவியாக இருந்துள்ளது.

பன்மொழிப்புலவர் சங்கானையைச் சேர்ந்த திலகவதி என்னும் மங்கை நல்லாளை வாழ்க்கைத் துணை நலமாக்கிக் கொண்டார்கள். அவரும் ஒரு கலைப்பட்டதாரி. கொழும்பு சைவமங்கையர்கழகத்தில் சேவையின் இறுதிக் காலத்தில் உப அதிபராக இருந்தவர்.

பன்மொழியாற்றலுடனாக வேண்டுமென விரும்பிய புலவர் பாளி, மலையாளம், ஹிந்தி முதலான மொழிகளையும் பயின்றார். அவற்றிலுந் திறமைத் தேர்ச்சி பெற்றுத் திகழ்ந்தார்.

கல்வித் திணைக்களத்தில் மாணவர்க்காய நூல்கள் வெளியீட்டுடனாகிச் செயற்பட்டுக் கொண்டிருந்தவேளை 1980 தொடக்கம் 1982 வரை வருகைத் தரும் விரிவுரையாளராகக் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத் தொழிலாளர் கல்விப் பகுதியில் பணி புரிந்தார். அத்துடன் இப்பல்கலைக்கழகச் சித்த மருத்துவப் பகுதி உயர்தமிழ் இலக்கண வருகை விரிவுரையாளராக 1983 முதல் 1984வரை பணியாற்றியுள்ளார்.

தமிழ் மொழியினை வேற்று மொழியாளர்க்குப் பயிற்றும் விருப்புடன் 1986 தொடக்கம் இன்றுவரை இலங்கை அபிவிருத்தி நிர்வாக நிறுவகத்தில் தமிழ் மொழி விரிவுரையாளராகக் கற்பித்து வருகின்றார். அத்தோடு 1986 தொடக்கம் பண்டாரநாயக்கா அனைத்துலகக் கல்வி நிலையத்தில் (BCIS) தமிழ் விரிவுரையாளராகப் பணி புரிந்து கொண்டிருக்கின்றார். அதேவேளை கொத்தலாவல பாதுகாப்புக் கழகப் பல்கலைக்கழகத்தில் (KDA) வருகை விரிவுரையாளராகப் 1992 முதல் பணிபுரிகின்றார். 1998 முதல் கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் பத்திரிகையியல் டிப்ளோமா பகுதியில் வருகை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றிய வண்ணமுள்ளார்.

பொதுவாகவே எல்லா மாணவர்களுமே தேர்ந்து கொள்ளவேண்டும் என்பதற்காக வானொலி மஞ்சரி, ஓலை,

ஞான அறிவுச் சுடர், சிந்தனைச் சுடர் போன்றவற்றில் தமிழ் இலக்கணம், இலக்கியம் சார்பான விடயங்களை ஓர் ஆசிரியர் அருகிருந்து கற்பிப்பது போலத் தொடர்ந்து எழுதி விளங்க வைப்பது அவர் அயரா உழைப்பினை எடுத்துக் காட்டுவது. நேர்காணல் போன்ற நிகழ்வுகள் ஊடாகவும் ஐயங்களைத் தெளிவு படுத்தும் இயல்பு கொண்டவர். தெருவிலே சந்திக்கும் வேளைகளிற்கூட ஐயங்களை வினவித் தெளிந்து செல்ல அவர் சந்தர்ப்பம் அளிப்பார்.

அனைத்துலக தமிழ் மகாநாடு, அனைத்துலகச் சைவ மகாநாடு, உலக இஸ்லாமியத் தமிழ் இலக்கிய மகாநாடு முதலானவற்றிலே தொடர்ந்து பங்குபற்றிய பன்மொழிப் புலவர் பல ஆராய்ச்சிக் கட்டுரைகளை அங்கே சமர்ப்பித்துள்ளார். 1974ஆம் ஆண்டு யாழ்ப்பாணத்தில் நடைபெற்ற நான்காவது அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டிலே பாளி சிங்கள இலக்கியங்களுடன் தமிழ் இலக்கிய உறவு என்னுந் தலைப்பிலான ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார். 1981இல் மதுரையில் நடைபெற்ற ஐந்தாவது அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மகாநாட்டில் 'தமிழ் சிங்கள மொழிபெயர்ப்பு இலக்கியங்கள்' என்னுந் தலைப்பிலான ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். 1987இல் மலேஷியாவில் நடைபெற்ற அனைத்துலக, ஆறாவது தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் 'தமிழ் சிங்களத் தூதிலக்கியங்கள்' என்ற தலைப்பிலமைந்த ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார். 1989இல் மொறிசியசில் நடைபெற்ற ஏழாவது தமிழாராய்ச்சி மகாநாட்டில் "சிலப்பதிகாரமும் ஈழமும்", அன்றும் இன்றும்

தமிழ் வழக்கிற் குறிப்பு வினை” என இரு ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். ஒரே மகாநாட்டில் இரு ஆய்வுக் கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்துள்ளார். ஒரே மகாநாட்டில் இரு ஆய்வுக்கட்டுரைகளைச் சமர்ப்பித்த பெருமை பன்மொழிப் புலவர் அவர்களையே சாரும். 1992இல் தமிழ்நாடு சென்னையில் நடைபெற்ற அனைத்துலகத் தெய்வத் தமிழ் மகாநாட்டில் “பாளி சிங்களமொழி இலக்கியங்களிலே தெய்வத் திருக்குறட்கருவூலங்கள்” என்னும் ஆய்வுக் கட்டுரையை சமர்ப்பித்துள்ளார். பாளியிற் செய்யப்பட்ட தம்மபதம் என்னும் நூலிலும் சிங்கள மொழியிற் செய்யப்பட்ட உலோகோபகாரய என்னும் நூலிலும் காணப்படுவதாக ஆய்வுக் கட்டுரை ஆசிரியர் கூறுகிறார். 1996இல் சென்னையில் நடைபெற்ற ஒப்புரவாளர் மகாநாட்டில் “திருவள்ளுவர் காட்டும் ஒப்புரவின் உயர்வு” எனுந் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார். 1997 இல் தமிழ்நாடு சென்னையில் நடைபெற்ற உலக சைவமகாநாட்டில் சமய நெறியிற் பண்பாடு” எனும் ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார். 2003இல் கொழும்பில் நடைபெற்ற இரண்டாவது உலக இந்துமகாநாட்டில் இந்து சமயமும் பிறசமயத் தொடர்புகளும் எனும் தலைப்பில் ஆய்வுக் கட்டுரை சமர்ப்பித்தார். 2002 இல் கொழும்பில் நடைபெற்ற உலக இஸ்லாமிய தமிழ் இலக்கிய மகாநாட்டில் குழுந்தை இலக்கியம் என்ற ஓர் ஆய்வுக் கட்டுரையைச் சமர்ப்பித்தார்.

இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் ஒப்பீட்டு இலக்கிய ஆய்வுகளை மேற்கொண்டுள்ளார். இந்த நிகழ்ச்சிகளின் தொகுப்பினை “தமிழ் சிங்கள இலக்கிய உறவு” என்னும் பெயரில் வெளியிட்டுள்ளார். இலக்கிய சங்கமம் என்ற தலைப்பில் சிங்களம், பாளி, சம்ஸ்கிருதம், தமிழ் என்னும் மொழி இலக்கியங்களின் ஒருமைப்பாடு நீதிநூல்களின் போக்குகள் எல்லாம் சிந்திக்கப்பட்டுள்ளன.

யாம் பெற்ற அறிவை முடிந்தவரை எல்லோரும் பெறவேண்டுமென்னும் பக்குவ நிலையால் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தில் ஒரு பண்டித வகுப்பை ஆரம்பித்து இளையவர் முதியவர் என்று பாராது அனைவர்க்குங் கல்வி புகட்டினார். தொடர்ந்தும் அது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றது. தமிழ்ச்சங்க ஒன்றுகூடல் நிகழ்வில் திருக்குறள் விளக்கம் ஒவ்வொரு புதன்கிழமைதோறும் நடைபெறுவது. இதை முன்னைத் தலைவர் சிவகுருநாதன் காலத்திலிருந்து தொடர்ந்தனர்.

பன்மொழிப்புலவர் ஒரு கவிஞருந்தான். சிறுவர்க்கான கவிதைகள் முதியோர்க்கான கவிதைகள் எனப் பலவும் செய்துள்ளார். சிறுவர் பாடல் என்றொரு நூல் வெளியாயது முண்டு.

விட்டமின் சேர்ந்தது தாய்ப்பால் - நல்ல

வீரந் தருவது தாய்ப்பால்

பெட்டியி லுள்ளது பால்மா - அது

நட்டம் விளைக்குது நாட்டினிலே

அக்கறையில்லாத தாய்மாரைக் கிண்டல் செய்வதாக அமைந்தது இது.

செந்தமிழ்த்தாய் மாலைதிரு வாயிரமாய்த் தந்தாய்
 சேர்ந்தநூல்கள் ஆயிரமாய்ப் பாடிவைத்தாய் தாய்க்கே
 வந்தனைசெய் பாடல்கள் வான்பிள்ளைத் தமிழாய்
 வாழ்த்திடவே யாப்பணிக ளெல்லாம் சூட்டிச்
 சிந்தனைகள் சிறகடிக்கச் சேர்ந்தவுலாக் காட்டில்
 சுந்தரமா யோடியுலாக் கண்டுவரச் செய்தாய்
 அந்தமொடு ஆதியாக அத்தனையும் பாடி
 வந்தனையுஞ் செய்தனையே வாழ்த்திடுவோம் நாமே.

இது இந்தியாவிலிருந்து உவமைப்பித்தன் என்ற கவிஞர் முனியமுத்துவிற்குக் கொடுத்த வாழ்த்துப்பாவில் ஒன்று. இப்படி எங்கள் பன்மொழிப் புலவர் பாடிய பாக்கள் ஏராளமாகவுண்டு.

மக்கள் சேவையை மதித்த பன்மொழிப்புலவர் சாரணர் சங்கம், செஞ்சிலுவைச் சங்கம், சென் ஜோன்ஸ் அம்புலன்ஸ் படை என்பனவற்றில் உறுப்பினராகித் தன்னை இணைத்துக் கொண்டு மக்களுக்கு அவற்றினூடு செய்யக்கூடியவற்றை எல்லாஞ் செய்துவந்தார்.

பன்மொழிச் செயல் திறங்கொண்ட புலவர் ஈழத்து இலக்கிய உலகிற்கு முடிந்த பணியாற்ற விரும்பி கொழும்பு தமிழ்ச் சங்கத்தை தளமாக்குவது நல்லது எனக் கருதி அதில் இணைந்து கொண்டார். அறிவு விருத்திக்கான பல முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டு வந்தார். தமிழ்ச்சங்கத்தின்

நிரந்தர உறுப்புரிமையைப் பெற்றுக்கொண்டவர். காலத்திற்குக் காலம் பல்வேறு பதவிகளையும் வகித்துள்ளார். முதுமை காரணமாக இப்போது போஷகராக்கப்பட்டுள்ளார்.

வானொலிப் பேச்சு, மேடைப் பேச்சு, கவியரங்கு என்பவற்றிலும் துறைபோயவராய் பன்மொழிப் புலவர் சான்றான்மை மிக்குடைய ஒரு பெரும் புலமையாளர். அவர் சான்றான்மையைப் போற்றிக் கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கம் சங்கச் சான்றோன் என்னும் விருதினை 2005.03.22 இல் வழங்கிக் கௌரவித்துள்ளது.

இலங்கை அரசு 2008இல் கலாபூஷண விருதளித்துக் கௌரவித்துள்ளது என்பதுங் குறிப்பிடத்தக்கது.

பல்துறை எழுத்தாளர் தில்லைச்சிவன்

1928~2004

ஈழத்தின் மூத்த எழுத்தாளர்களுள் ஒருவரான சிவசாமி அவர்கள் 1928.01.05 இல் மண்டைத்தீவு ஆறுமுகம் தில்லையம்பலம் அவர்களுக்கும் சரவணையூர் சுப்பர் சின்னத்தம்பி பொன்னம்மா அவர்களுக்கும் மகனாகச் சரவணையிற் பிறந்தார். சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியாசாலையில் தமது ஆரம்பக்கல்வியை ஆரம்பித்தார். பண்டிதர் இ.மருதையனார், நுணாவில் இ.மாணிக்க வாசகர், பண்டிதர் க.சோமசுந்தரம், வித்துவான் இ.பொன்னையா, சு.வைத்தியர் முதலிய அறிஞர்களிடம் கல்வி பயின்று இளமையிலேயே சிறந்த கல்வியாளனாக விளங்கினார். 1945இல் சிரேஸ்ட் பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையிற் சித்தியெய்தினார்.

அவரது பாட்டனார் சின்னத்தம்பி. அவர் மூன்றாம் வகுப்பு கற்கும்போதே வெற்றிவேற்கை, நல்வழி, முதுரை முதலிய அறம் போதிக்கும் நூல்களை முழுமையாகக் கற்பித்துவிட்டார். அயலில் வாழ்ந்தவரும் புகழ்பெற்ற கவிஞருமான வேந்தனாருடன் இளமைமுதலே பழக்கம் ஏற்பட்டது. வேந்தனாரிடம் கவிதை எழுதப் பழகி அவர் சீடரானார். தமிழகத்தில் இருந்து வெளியாகும் திராவிட இதழ்களை அவரிடமிருந்து பெற்று வாசித்து வந்தார். இதனால் இளமை முதலே அவர் கவிதை எழுதத் தொடங்கியதோடு தமிழ் இன உணர்வு உள்ளவராகவும் வளர்ந்தார். பதினான்கு பதினைந்து வயதிலேயே இவரும்

நல்ல கவிஞரானார். சரவணை நாகேஸ்வரி வித்தியா சாலையிற் பயின்ற போதே அங்கு சைவமாணவர் போதினி என்ற கையெழுத்து இதழ் வெளிவந்தது. அதில் கவிதை, கதை, கட்டுரை முதலிவற்றை இவர் எழுதத் தொடங்கினார். அந்த இதழின் ஆசிரியர் செ.சுப்பிரமணியன் இவர் தந்தை பெயரின் முன் பகுதியையும் தந்தையின் தந்தை பெயரின் முன் பகுதியையும் சேர்த்து தில்லைச் சிவன் என இவர் ஆக்கங்களைப் புனைபெயருடன் வெளியிட்டார். பாடசாலை கையெழுத்து இதழின் எழுத்தாளரான தில்லைச் சிவன் பின்னர் புகழ்பெற்ற இதழ்களான வரதரின் மறுமலர்ச்சி, இராவணன் புயல், நடேசையரின் வீரன், மின்னொளி, ஈழகேசரி, சுதந்திரன், வீரகேசரி, தினகரன், மல்லிகை, ஆதவன், தினக்குரல் முதலான இதழ்களிலும் பல்துறை ஆக்கங்களை வெளியிட்டுள்ளார். சைவ மாணவர் விழாவில் வெளிவந்த பட்டணத்து மச்சினி என்ற பாடலின் சிறப்பைப் பாராட்டி தி.க.வரதராசன் தமது மறுமலர்ச்சியில் மீண்டும் வெளியிட்டார். இவரது 'பழக்கம்' என்ற தலைப்பிலமைந்த ஒற்றையங்க நாடகமே மறுமலர்ச்சியில் முதலில் வெளிவந்த ஆக்கமாகும். ஈழத்தில் மட்டுமன்றித் தமிழகத்திலும் அணிநலம், பாப்பாமலர், திராவிடநாடு, வசந்தம் முதலிய இதழ்களிலும் தொடர்ந்து வெளிவந்தன. சுதந்திரன் இதழில் வெளிவந்த பல கவிதைகளைத் திராவிட இதழ் தேர்ந்தெடுத்து மீண்டும் வெளியிட்டமை இவரது கவிதைச் சிறப்புக்குச் சான்றாகும்.

1949ஆம் 1950ஆம் ஆண்டுகளில் தில்லைச்சிவன் அவர்கள் தா.வ.தியாகராசா அவர்களுடன் சேர்ந்து இதழாசிரியராகி தமிழன் என்ற இதழை வெளியிட்டுவந்தார்.

பின் 1950, 1951 ஆம் ஆண்டுகளில் எஸ் இரத்தின மதி கே.வி.இராசரத்திம் ஆகியோருடன் இணைந்து தில்லைச் சிவன் கலைச்செல்வி என்ற இதழை வெளியிட்டார். 1955 முதல் 1966 வரை தில்லைச் சிவன் வீரகேசரி இதழின் தீவகச் செய்தியாளராகவும் பணியாற்றினார்.

தில்லைச் சிவன் ஆசிரியராவதை விரும்பிய போதிலும் அவரால் ஆசிரியராக முடியவில்லை. எனவே தொடர்ந்தும் அவர் எழுத்தாளராகவும் பேச்சாளராகவும் கவியரங்கக் கவிஞனாகவும் பணியாற்றினார். இந்நிலையில் அவர் வேலணை ச.தாமோதரப்பிள்ளை செல்லம்மா தம்பதியினரின் மகளான செந்தமிழ்ச் செல்வியை திருமணம் செய்து கொண்டார். இந்த நிலையில் தில்லைச் சிவனுக்கு நல்லூர் கிறிஸ்தவ ஆசிரிய பயிற்சிக்கலாசாலையில் ஆசிரியர் பயிற்சி பெறும் வாய்ப்பு கிட்டியது. பயிற்சி நிறைவாகியதும் இருபது ஆண்டுகள் ஆசிரியராகவும் பத்து ஆண்டுகள் வேலணை ஆத்திச்சூடி வித்தியாசாலையில் அதிபராகவும் பணியாற்றி ஓய்வு பெற்றார்.

முதன்முதலில் புனல் இதழில் வெளிவந்த தீப்பொறி என்ற படைப்பை நூலாக வெளியிட முயன்றார். எனினும் அது அச்சு நிலையிலேயே கருகி அழிந்துவிட்டது. அதனால் அது நூலாகவில்லை. 1961ஆம் ஆண்டில் அவரது முதன்நூலாக கனவுக்கன்னி என்ற கவிதைத் தொகுதி வேலணை பாரதீய இளைஞர் கழகத்தால் வெளியிடப்பட்டது. இந்த நூலின் முன்னுரையை தி.ச.வரதராசன் எழுதியிருந்தார். அதில் தில்லைச் சிவனின் கவிதைச் சிறப்பை பின்வருமாறு போற்றுகின்றார்.

‘கனவுக்கன்னி’ என்ற நூலின் பெயரைப் பார்த்த வுடனேயே இது ஒரு கவிதை நூல்தான் என்று எனக்குள் தெரிந்துவிட்டது. அதன்பின் உள்ளே திறந்து பார்க்கலாமா என்று தயங்குவதற்குள் எழுதியவர் பெயர் தில்லைச்சிவன் என்றிருப்பதைக் கண்டேன். “ஓகோ” “தில்லைச்சிவன்” என்று ஆவலோடு திறந்து படித்தேன். ஏனென்றால் தில்லைச்சிவனை எனக்குத் தெரியும். அவருக்குள்ளே நிறைய கவிதைகள் இருக்கின்றன. அவ்வளவும் உயிருள்ள நல்ல கவிதைகள். அவற்றில் கற்பனைகள் இனிக்கும். காதல் துள்ளும். உணர்ச்சி குளுகுளுக்கும். தமிழ் மணக்கும்.”

இரண்டாவது நூலாக 1969இல் புதுமைலோலனின் அன்பு வெளியீடாகத் “தாய்” கவிதை தொகுதி வெளிவந்தது. இரசிகமணி கனகசெந்திநாதன் இதற்கு நீண்டதொரு அணிந்துரையை வழங்கியுள்ளார். தொடர்ந்து கூடல் வேலணை செந்தமிழ்ச் செல்வி வெளியீடாக நாவலர் வெண்பா நூலாசிரியரின் பொழிப்புரையுடன் 1997இல் கவிதை நூலாக வெளிவந்தது. தில்லைசிவன் அவர்களின் துணைவியார் செந்தமிழ்செல்வி அவர்களின் பெயரிலான பதிப்பக வெளியீடாக இந்நூலும் மேலும் பல நூல்களும் வெளியிடப்பட்டன.

தில்லைச்சிவன் அவர்களுடைய 90 கவிதைகளின் சிறந்த தொகுப்பாக தில்லைச் சிவன் கவிதைகள் அதே பதிப்பகத்தால் 1998இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. இவருடைய கவிதைகளின் சிறப்பை உணர்ந்த சிலர் அவற்றைத் தமது பெயர்களிலும் வெளியிடுவதாகக் கவிஞர் தில்லைச் சிவன் பின்வருமாறு என் உரையிற் குறிப்பிட்டுள்ளார்.

“இப்போது எனது கவிதைகள் சில வேறு பெயர்களுடன் சில இதழ்களில் வெளிவருதைக் கண்டு ஆச்சரியப்பட்டேன். இப்படியே போனால் எனது கவிதைகள் சுவீகரிக்கப்பட்டு விடலாம் என்றும் நான் உயிருடன் இருக்கும்போதே மீண்டும் பதிப்பிக்க வேண்டும் என்ற ஆவலும் மீதூர எனது முன்னைய கவிதைகள் சிலவற்றைத் திருத்தியும் புதுக்கியும் இந்தப் பதிப்பை வெளியிடுகின்றேன்.”

தமிழ்ப் பேரறிஞரும் அரசியல் தலைவருமான க.பொ.இரத்தினம் பற்றிய கவதை நூல் வேலணைப் பெரியார் க.பொ.இரத்தினம் என்ற தலைப்பில் கொழும்பு தாய்நாடு பதிப்பகத்தால் 1999இல் வெளியிடப்பட்டுள்ளது.

தில்லைச்சிவன் பல காவியங்களையும் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் ஒன்று அவரது பத்துறைப் பணிகளையும் ஆற்றலையும் கூறும் “நான்” காவியமாகும்.

டொமினிக் ஜீவாவின் மல்லிகைப்பந்தல் 1993இல் இக்காவியத்தை வெளியிட்டது. செந்தமிழ்ச் செல்வி வெளியீடாக ஆசிரியை ஆகினேன் என்ற காவியம் 2000இல் வெளிவந்தது.

“இக்காவியத்தின் நாயகி சுந்தரி, இந்தப் பெயர் மட்டும் எனது கற்பனை, ஏனைய சம்பவத் திரட்டுக்கள் நான் கண்டும் கேட்டும் அனுபவித்த உண்மைகள். இக்காவியம் பலன் பெண்களின் உயர்வு; விடுதலை.”

இது தினக்கரன் வார இதழில் வெளிவந்த காவியம். தில்லைச்சிவனின் வாழ்வின் இறுதி வெளியீடு “தந்தை செல்வா காவியம்” என்ற ஈழத்தமிழர் வரலாற்றுக் காவியமாகும். இந்நூல் வெளியீடு 2004 நடுப்பகுதியில்

யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்தில் மிகச் சிறப்பாக நடைபெற்றது. இந்நூலின் சிறப்புப் பற்றி வரலாற்றுத் துறைப் பேராசிரியர் சி.க. சிற்றம்பலம் பின்வருமாறு தமது அறிமுகவுரையில் விளக்குகின்றார்.

“எமது இளஞ் சந்ததியினர் எமது இனம் நடந்து வந்த பாதையை அறிவதன் மூலம் தமது அறிவை பெருக்குவார்கள். அதுமட்டுமன்றி இத்தகைய இலட்சியப் பயணத்துக்குத் தமது பங்களிப்பு என்ன என்று அவர்களது மனச்சாட்சியைத் தொடவைக்கும் தகுதியும் இந்த நூலுக்குண்டு. காலத்தின் தேவைக்கேற்ப வெளிவரும் இந்நூலைப் படித்துப் பயன்பெற்று எமது பங்களிப்பினை எமது இன விடுதலைக்கு ஆற்றுவோமானால் இந்நூலாசிரியரின் கனவு நனவாகும் என்பதில் எள்ளளவும் சந்தேகமில்லை.

ஆசிரியராக முப்பது ஆண்டுகள் பணியாற்றிய தில்லைச் சிவன் குழந்தைகளுக்கான இலக்கியங்களில் மிகுந்த ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். சிறுவர் இலக்கியங்களை வெளியிடுவதற்கான தமது நோக்கத்தை அவர் பின்வருமாறு விளக்குகின்றார்.

“அதிகரித்த வாசிப்பு பயிற்சிகளாலும் பாடல்களை மனனஞ் செய்வதாலும் மொழியாற்றல் மிகும். படிக்கும் எல்லாச் சொற்களும் பொருள் அறிந்துதான் படிக்க வேண்டும் என்றில்லை. மனனஞ் செய்த பாடல்களின் பொருள் காலப்போக்கில் தாமாகவே விளங்கவரும் என்ற கருதுகோளின்படி இந்நூலில் (படைப்போம், பாடுவோம்) காணும் பாட்டுக்களை மனனஞ் செய்வதால் சிறுவர்கள் தமது சொல்வளத்தைப் பெருக்கிக் கொள்வர். பொருள்

றிந்து நயப்பர்; என்பது எனது நம்பிக்கை. இதன்காரணமாக இந்தப் பிள்ளைப்பாட்டுக்கள் நூலுருப் பெற்றன. இந்தப் பாடல்களை எல்லாத் தர மாணவர்களும் பிறரும் பாடி அனுபவிக்கலாம்.

இவர் வெளியிட்ட குழந்தைப் பாடல் நூல்களின் விபரம் பின்வருமாறு:

1. குழந்தைப் பாடல்கள்: வேலணை திரு.கந்தையா கணபதிப்பிள்ளை நினைவு மலர் 1985.
2. பாப்பாப் பாட்டுக்கள் 1986
3. பூஞ்சிட்டு, பாப்பா பாட்டு: அட்மிரல் கிரபிக்ஸ் கொழும்பு 1998
4. படைப்போம் பாடுவோம்: செந்தமிழ்ச் செல்வி வெளியீடு 2001.

இவர் தாம் இளமைக் காலத்தில் ஆசிரியர்கள் மூலம் படித்த குழந்தைக் கதைகளின் நான்கை எளிய தமிழில் எழுதி வெளியிட்டுள்ளார்கள்.

நூல் விபரம் வருமாறு:

1. சிறுவர் கதை பெட்டகம்: அட்மிரல் பதிப்பகம் 1999.
- சமயத்துறை சார்ப்பாக பின்வரும் மூன்று கவிதை நூல்களை தில்லைச்சிவன் வெளியீட்டுள்ளார்.
1. ஐயனார் அருள்வேட்டலும் திருவஞ்சலும் - 1972
 2. தில்லை மேடைத் திருப்பாட்டு - 1974
 3. தாழம்பூ - 1996

சிறுகதைத்துறை சார்ந்த பின்வரும் இருநூல்களையும் அவர் வெளியிட்டுள்ளார்.

1. அந்தக் காலக் கதைகள் - மல்லிகைப் பந்தல் - 1997
2. காவல் வேலி - தேசிய கலை இலக்கியப் பேரவை - 2003

காவல்வேலியில் பதின்மூன்று தரமான கதைகள் இடம்பெற்றுள்ளன. கவிதை ஈடுபாடு காரணமாக அதிக கதைகளை எழுதமுடியவில்லை என்பது அவரது கருத்தாகும்.

வேலணையில் வாழ்ந்த இருபத்திரண்டு புலமை அறிஞர்களின் வரலாற்றை வேலணைப் புலவர்கள் வரலாறு என்ற உரைநடை நூலாக எழுதி வேலணை பலநோக்குக் கூட்டுறவுச் சங்க மூலம் 1996 இல் வெளியிட்டுள்ளார்.

சரவணையில் தில்லைச் சிவன் அவர்கள் நண்பர் வை.தியாகராசா அவர்களுடன் இணைந்து முத்தமிழ் விழா நடத்தியுள்ளார். இவ்விழாவில் வித்துவான் வேந்தனார் தமிழன் வாழ்வில் மறுமலர்ச்சி என்ற தலைப்பில் சொற்பெருக்காற்றினார். இது அவர்களால் நூலாக்கப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

பிற்காலத்தில் சோளாவத்தை சனசமூக நிலையத்தையும் பள்ளம்புலம் - சோளாவத்தை கிராம முன்னேற்றச் சங்கத்தையும் தொடக்கி அவர் தலைவராகப் பணியாற்றினார். வேலணை ஐயனார் ஆலய அறங்காவற்சபைத் தலைவர் பதவியை ஏற்று ஆலயக் கிரியைகள் தவறாது

நடக்க வழி செய்ததோடு பிறர் துணை போற்றிப்பெற்றுப் பல திருப்பணிகளையும் நடத்துவித்தார். பள்ளம்புல முருகன் அறங்காவலர் சபையில் கால்பதித்து அளப்பரிய பணியினை ஆற்றினார்.

1969ஆம் ஆண்டில் அவர் வெளியிட்ட “தாய்” கவிதை தொகுப்பு சாகித்திய மண்டலம் பரிசுக் குழுவால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டதாகவும் பேராசிரியர் ஒருவரால் நிராகரிக்கப்பட்டதால் பரிசு வழக்கப்படவில்லை என்றும் தமிழ் உரிமை அரசியல் ஈடுபாடே இதற்கு காரணமாக அமைந்தது என்றும் வீரகேசரியின் செய்தி ஒன்று வந்ததாகவும் குறிப்பிட்டிருந்ததாகத் தகவல் கிடைத்தது.

தீவக மக்கள் இடம்பெயர் நேர்ந்த வேளையில் தில்லைச்சிவன் குடும்பத்தினர் கொழும்பில் வாழ நேர்ந்தது. இதனால் அங்கு பல நூல்களை வெளியிடும் வாய்ப்பு அவருக்குக் கிடைத்தது. பின் யாழ்ப்பாணம் வந்து அம்மன்வீதி தாமரை இல்லத்தில் வாழ்ந்து வந்தார். உடல்நலத்தோடு மோட்டார் சைக்கிளில் எங்கும் பயணம் செய்த அவர்கள் நாள்தோறும் நல்லை முருகன் ஆலயம் சென்று வணங்கி வந்தார்கள். திடீரென்று நோயுற்று 26.11.2004 இல் 76 வயதின் இறுதியில் அமரரானார்கள். பண்டிதர் க.பொ.இரத்தினம் அவர்கள் எண்பத்தைந்தாம் வயதைப் பூர்த்தி செய்வதை போற்றி வாழ்த்துவோம் என எண்ணுகை முடிவில் வாழ்த்திய கவிஞர் தில்லைச்சிவன் அவர்கள் மறைவு தமிழ் கூறும் நல்லுலகிற்கும் பேரிழப்பாகும்.

ஆயுர்வேத வைத்தியர் சின்னர் ஐயம்பிள்ளையின் மறைவின் போது தில்லைசிவன் பாடிய பாடல்களிலிருந்து

மெய்வருத்த முற்றோர் மிகநொந்து நெஞ்சினிலே
ஐயம்பிள் னையென அழைத்திடவே ~ வெய்ய
கொடுநோயும் விட்டு கோல்தாரம் ஓடிப்
படுமென்பர் உள்ளோர் பலர்.

வேலணைக்குள் நாளும் வீற்றிருந்து பிள்ளைகோ
சாளக்கடி தோட்டுந் தன்மையதால் ~ கோல
எழில் பெற்று வாழ்ந்தோம் இங்கினியென் பிள்ளை
பழிவிட்டடைந்தான் பதம்.

நன்றி: வேலணை ஒரு வரலாற்று அறிமுகம்.

ஆதாரம்:

1. வேலணை - ஒரு வரலாற்று அறிமுகம் - 2006
2. வேலணைப் புலவர்கள்.

கவிமாமணி
பிரம்மணீ ம.த.ந.வீரமணிஐயர்
1931~2003

பயிர்கள் செழித்து வளர்வதற்கேற்ற மண்வளஞ் செறிந்த ஊரான யாழ்.இணுவில் இசை நடனம் முதலான கலைகளின் வளர்ச்சிக்கேற்றதாகவும் இருந்திருக்கின்றது. தவில் மேதைகள், நாதஸ்வர வித்துவான்கள், நடன கலாவல்லுனர்கள் வாழ்ந்த ஊர் அதுவெனல் நினைவு கூரப்படவேண்டியது. அந்த மண்ணிலேதான் கவிமாமணி நடனகலா வித்தகர் பிரம்மணீ வீரமணி ஐயர் இசைத்துறைச் சார்புள்ளவரான பிரம்மணீ ம.த.நடராஜ ஐயர் ஸ்ரீமதி சுந்தராம்பாள் தம்பதிக்கு 1931 ஒக்ரோபர் பதினைந்தாந் தேதி இரண்டாவது மகவாகப் பிறந்தார். மூத்தவர் பிரம்மணீ கந்தசுவாமி ஐயர். பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியராகப் பணி புரிந்தவர். இளமையிலேயே தந்தை தாயரை இழந்த வீரமணிஐயர் அண்ணன் கந்தசுவாமி ஐயரால் வளர்க்கப் பட்டார்.

தமது ஆரம்பக்கல்வியை இணுவில் சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையிலும் (இப்போது இணுவில் இந்துக்கல்லூரி என்று பெயர் பெற்றுள்ளது) உயர் கல்வியை மானிப்பாய் இந்துக் கல்லூரியிலுந் தொடர்ந்து கற்றவர். இளமை தொடக்கமே வீரமணிஐயர் நடனம் சங்கீதம் என்பவற்றில் ஈடுபாடு கொண்டவராகக் காணப்பட்டார். அவரை விஞ்ஞானத்துறையுடன் தொடர்புபடுத்த வேண்டுமென்று விழைந்த அண்ணா கந்தசாமி தம்பியைச் சென்னைக்கு

அனுப்பினார். இசையிலும் நடனத்திலும் விருப்புக் கொண்டிருந்த தம்பி தமிழ்நாடு சென்றதும் சென்னை கலாவேடித்திரா மாணவனாகச் சேர்ந்துகொண்டார். வீணை கிருஷ்ண மாச்சாரியார், டைகர் வரதாச்சாரியார், மைசூர் வாசுதேவாச்சாரியார், காரைக்குடி சாம்பசிவஜயர், பந்தனைநல்லூர் மீனாட்சி சுந்தரம்பிள்ளை, மைலாப்பூர் கௌரிஅம்மா, அருண்டேல் ருக்மணி அம்மையார் முதலானோரை அணுகி அங்கு பலவிதமான அனுபவங்களை வீரமணி ஐயா பெற்றுக்கொண்டார். விட்டகுறைதொட்டகுறை என்று சொல்லக்கூடியவனாக இசையிலும் நடனத்திலும் நிறைவான வளர்ச்சியைப் பெற்றுக்கொண்டார்.

அங்கு நடனத்தில் மேனிலையாளராக விளங்கிய ஸ்ரீமதி ருக்மணி அருண்டேல் அவர்களிடம் மிகுந்த பற்றுள்ளவராகி அவரையே குருவாக மனத்தில் வரித்துப் பயிற்சி பெற்று வந்தார். அவரையே பரதகலா குருவாக மனத்தமைத்துப் போற்றினார். இசைத்துறையில் இசை மேதை எம்.டி.இராமநாதையர் அவர்களிடம் மிகுந்த ஈடுபாட்டுடனும் பயபக்தியுடனும் நடந்து பயிற்சி பெற்றார். அவர்களே வீரமணி ஐயா அவர்களின் கௌரவமிக்க சங்கீதகலா குருவாக அவர் மனத்திடமாக அமைதி கண்டார். ஐயா அவர்களின் சாகித்ய கலா குருவாகச் சாகித்ய கலா குருநாதர் பாபநாசஞ்சிவன் அவர்கள் ஐயாவின் உள்ளத்தில் அமர்ந்து கொண்டார்கள்.

தமது விருப்பத்திற்குரிய கல்வியில் ஓரளவு நிறைவு கண்டு ஈழந் திரும்பிய வீரமணி ஐயர் தாம் உயர் கல்வி கற்ற பாடசாலையிலேயே ஆசிரியரானார். சிறிது காலத்தின் பின் பலாலி கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரிகளின்

விரிவுரையாளராகிச் சுமார் முப்பது ஆண்டுகளுக்கு மேலாகப் பயிற்றிப் பல நடன சங்கீத ஆசிரியர்களை வெளிக்கொணர்துள்ளார்.

வீரமணிஐயர் யாழ்க்குடா நாட்டிற்குள்ளேயும் அதற்கு வெளியேயும் உள்ள பல ஆலயங்களுக்கு திருவூஞ்சல் பாடியுள்ளார். நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சைவாலயங்கள் ஐயாவின் திருவூஞ்சற்பாவைப் பெற்றுள்ளன. பதிகங்கள் கீர்த்தனைகள் முதலானவையும் பாடியுள்ளார். அவர் பாடியுள்ள பெரும்பாலான பாடல்கள் மரபுக் கவிதை களாகவே அமைந்துள்ளன என்பது குறிப்பிடப்பட வேண்டியது. இந்த நிலையில் அவரை உலகு புகழ வைத்தது ஒரு கீர்த்தனை. எத்தனையோ நூற்றுக் கணக்கான கீர்த்தனைகள் அவராற் பாடப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள்

“கற்பகவல்லிநின் பொற்பதங்கள் பிடித்தேன்
நற்கதி அருவாய் அம்மா”

என்று தொடங்கும் கீர்த்தனைதான் அவரை உலகு புகழ் நாயகனாக்கி உயர்த்தியது. அந்தப் பாடலை நாடறிந்த இசைக்கலை மேதை T.M.சௌந்திரராசன் பாடிப் பதிவுசெய்துள்ளார். வாழ்க்கையிற் தமக்குக் கிடைத்த கீர்த்தனைகளுள் இதுபோன்று வேறு எந்தப்பாடலும் தன் உள்ளத்தை உருக்கியதில்லை என்று அவரே சொல்லியுள்ளார். இந்தப் பாடலைத் தமிழ்நாட்டிலுள்ள காபாலீச்சுரர் ஆலய உட்பிரகாரச் சுவரிலே பதிவு செய்துள்ளமையை இன்றுங் காணமுடியும். இசைவல்லவர் T.M.சௌந்திரராசன் எப்போ ஈழம் வந்தாலும் வீரமணி

ஐயாவைச் சந்திக்காமல் திரும்பமாட்டார். இந்த வகையில் ஈழத்துக் கொடிகாமம் சுட்டிபுரம் சிவகாமி அம்மன் கோயிலில் கச்சேரி செய்வதற்காக வந்திருந்த வேளை வீரமணி ஐயாவையும் அழைத்து கொண்டு போயுள்ளார். தெருவிலே பட்டி மாடுகள் குறுக்கே வந்து பயணத்தைத் தடை செய்தன. அப்போது வீரமணி ஐயர்

“ பட்டிப்பசு இனங்க ளெல்லாம் பாலாபி ஷேகஞ்சியும்
சுட்டிபுரம் வாழும் சிவகாம சுந்தரியே
கட்டியுந்தன் கால்பிடித்தேன்
கருணைக்கண் பாராயம்மா ”

என்னும் வரிகளடங்கும் கீர்த்தனையைப் பாடிக் கொடுத்தார். கச்சேரியில் அப்பாடலும் பாடப்பட்டது. அந்தப் பாடல் சபையோராற் பெரிதாகப் பாராட்டப்பெற்றது.

1957ஆம் ஆண்டு திருமலைக் குறவஞ்சி என்ற நூலை வெளியிட்டுப் பெரும் பாராட்டினைப் பெற்றார். 1965இல் நல்லை ஆதீன சஞ்சிகையான அருளமுதத்தில் “சாரங்கன் மருகனே, சாவேரி பாலனே, மோகன குமாரனே, நாயகி நாயகனே” என்ற பல்லவியைக் கொண்ட பதினாறு இராகங்களில் அமைந்த இராக மாலிகைக் கீர்த்தனையை வெளியிட்டுப் பெரும்புகழடைந்தார். இந்தப் பாடலை மகாராசுபுரம் இசைவல்லார் சந்தானம் பாடிப் பெரும் புகழ் சம்பாதித்துக் கொண்டார்.

வீரமணிஐயர் முந்நூற்றைம்பதிற்கு மேற்பட்ட நாட்டிய நாடகங்களை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். அவற்றுள் பெரும்பாலானவை அச்சிடப்படவில்லை என்பது குறிப்பிடத்

தக்கது. ஒருசில நாடகங்கள் இணுவில் கார்த்திகேசு கணேசன் நினைவாக வெளிவந்துள்ளன. இந்த வகையிலாது ஐயாவின் நாட்டிய நாடகங்களை முழுமையாக வெளிவரச் செய்யவேண்டும்.

அவர் பாடியுள்ள கீர்த்தனைகளுள் வேலணை புளியங்கூடல் மகமாரி கீர்த்தனைகள், கோப்பாய் கற்பக விநாயகர் கீர்த்தனைகள், கோண்டாவில் தில்லையம்பதி சிவகாமி அம்பாள் கீர்த்தனைகள் என்பனவே அச்சாகி வெளிவந்துள்ளன.

இலங்கைக் கலைக்கழகம் ஐயாவின் திருக்கேதீஸ் வரக் குறவஞ்சி என்ற நாட்டிய நாடக நூலுக்கு 1968இல் இரண்டாம் பரிசில் வழங்கிக் கௌரவித்தது. “ஸௌந்தர்ய லஹரிக் கீர்த்தனா ஸதகம்” என்னும் ஐயா அவர்களின் நூலுக்கு இலங்கைச் ஸாகித்ய மண்டலம் 1999இல் பரிசில் வழங்கிக் கௌரவித்தது. அத்துடன் இந்த நூல் அமரரான அவர் அன்பிற்குரிய துணைவியார் ருக்மணி அம்மையாரின் நினைவிதழாகவும் அமைதி கண்டிருந்தது. ஐயாவின் கலைச் சேவையைப் பாராட்டி வடக்கு கிழக்கு ஆளுநரின் விருதொன்றும் வழங்கியிருந்தனர்.

ஓய்வு பெற்றிருந்தவேளையிலும் ஐயாவின் சேவையை இசைநடன உலகம் பெரிதாகப் பயன்படுத்தியுள்ளது. யாழ் பல்கலைக்கழகத்தின் இராமநாதன் நுண்கலைப் பீடம் வருகைதரு விரிவுரையாளராகப் பயன் கண்டுள்ளது. இசைத்துறையில் உயர்வு எண்ட மகாவித்துவான் வீரமணி ஐயர் எழுபத்திரண்டு மேளகர்த்தா இராகங்களுக்கும் நூற்று எழுபத்தைந்து தாளங்களுக்கும் உருப்படிகளை ஆக்கி வெளியிட்டுள்ளார்.

2003 ஓக்ரோபர் எட்டாந்தேதி அறிஞருலகு கண்ணீர் வடித்து நிற்க ஐயா அமரத்துவம் எய்தினார். தமிழ்நாட்டைச் சேர்ந்த ஸ்ரீமதி நித்தியஸ்ரீ மகாதேவன் போன்ற மாமேதைகலெல்லாம் அனுதாபத்துடனான கண்ணீர் அஞ்சலிச் செய்தி அனுப்பியிருந்தனர்.

வீரமணி ஐயர் வயற்றிருந்த கௌரவ விருதுகள் அநந்தம்.

- 1968இல் “இயலிசை வாரிதி” எனக் கொழும்பு தியாகராசகான சபாவினரும்
- 1971இல் சாகித்ய சிரோமணி என நல்லை ஸ்வாமிநாத தேசிகர் ஞானசம்பந்தம் பரமாசாரிய சுவாமிகளும்
- 1973இல் நாட்டிய சாகித்ய கலா வேந்தன்” என பரமானந்த வாசிகசாலையினரும்.
- 1980இல் “முத்தமிழ் வாரிதி” என இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையும்
- 1982இல் “கவிமாமணி” என வடஇலங்கைச் சங்கீத சபையாரும்.
- 1986இல் “சாகித்ய சாகரம்” என கோப்பாய் ஆசிரிய பயிற்சிக் கல்லூரியினரும்
- 1986இல் “சாகித்ய மாமணி” என நாவலர் சபையினரும்
- 1986இல் “கலாரத்தினா” என கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களத்தினரும்,

- 1987இல் “சிருஷ்டி ஞாயிறு” என பிரதேச அபிவிருத்தி அமைச்சினரும்
- 1993இல் “அருட்கலை வாரிதி” என இந்து கலாசார அமைச்சினரும்
- 1997இல் “கலாபூசணம்” என இலங்கை அரசினரும்
- 1998இல் “மஹாவித்துவான்” என நல்லை திருஞான சம்பந்தர் ஆதீனத்தினரும்,
- 1998இல் “சம்பாதீஸ்வரர்” என நல்லூர் ஸ்ரீபாலகதிர்காம தேவஸ்தானத்தினரும்,
- 1998இல் “ஞானக்கவிமணி” என இந்து சமயப் பேரவையினரும்,
- 1999இல் “கௌரவ முதுகலைமாணி (M.A)என யாழ்பல்கலைக்கழகத்தினரும்,
- 2002இல் “முத்தமிழ்க் கலாநிதி” எனச் சர்வதேச இந்து மத பீடத்தினரும்,
- 2003இல் “லலிதகலா அபிஞ்சு” என கும்பகோண நகர அனைத்து இசைக்கலைஞரும்,
- 2003இல் “அருளிசை வித்தகர்” என சென்னை மயிலை உலகத் தமிழ் மையத்தினரும்
- 2006இல் “சமாதான நீதிபதி” என இலங்கை அரசினரும் கௌரவ விருதுகளை வழங்கினர்

கலாபூஷணம், சைவப்புலவர்

சு.செல்லத்துரை

1938

வயலும் வயல்சார்ந்த மருதநிலமும், பனைகளும் தென்னைகளும் கமுகுகளும் பழந்தரு மரங்களான மா, பலாவும் ஒன்றாக வளர்ந்து, காடுபோல் காட்சிதரும் முல்லைநிலைமும் இவற்றின் வடபால் கீரிமலையும், இந்து சமுத்திரமும் நெய்தல் நிலமாகக் காட்சிதர நடுவே இளநங்கைபோல் விளங்குவதுதான் இளவாலை எனும் அழகிய கிராமம். இது தெல்லிப்பழை வடமேற்கில் அமைந்துள்ள அழகிய கிராமமாகும். இங்குள்ள மக்கள் கல்வியும் செல்வமும் கடவுள் வழிபாடும் கடின உழைப்பும் கொண்டவர்கள். இக்கிராமம் பல உப தொகுதிகளை உள்ளடக்கியுள்ளது. அத்தகு சிறப்புவாய்ந்த பகுதியில் ஒன்றுதான் பத்தாவத்தை இளவாலை. இக்கிராமத்தில் அறநெறிநின்று அருந்தவஞ்செய்த சுப்பிரமணியம் பத்தனிப்பிள்ளை தம்பதியருக்கு 1938.03.28இல் அருந்தவப் புதல்வராகத் தோன்றியவர்தான் செல்லத்துரை எனும் ஆசான்.

இவர் இளம்பிறையென வளர்ந்து உரிய காலத்தில் வள்ளல் ஏழூர் இராசரத்தினம் அவர்களால் வித்தியாரம்பம் செய்விக்கப் பெற்றார். தொடர்ந்து 1944இல் ஏழூரால் நிறுவப்பெற்ற இளவாலை மெய்கண்டான் வித்தியாலத்தில் பாலர் வகுப்பிற்சேர்ந்து கற்கத்தொடங்கினார். “வளரும்

பயிரை முளையிலே தெரியும்” என்ற கூற்றுக்கமைய அவர் கல்வி வளர்ச்சியோடு இரக்கம், மனிதாபிமானம், பெரியோரை மதித்தல், பிறருக்குதவுதல், பொறுமை போன்ற குணங்களும் வளர்ந்தன.

இவருக்கு ஒரு அக்காவும் இரு தங்கைகளும் சகோதரர்களாகவுள்ளனர். எல்லோரின் அன்பையும் ஆசியையும் பெற்றுப் பெற்றோருக்கும் உறுதுணையாக விளங்கினார். தன் சிறு வயதிலேயே தந்தையை இழந்த இவர் பாடசாலைப் படிப்புத் தவிர்ந்த நேரங்களில் தாயாருக்கு துணையாக விவசாயத்திலும் ஈடுபட்டு வீட்டு வருமானத்தைப் பெருக்கவும் உதவினார்.

சின்ன வயதிலேயே படிப்பும் வேலையுமாக காலத்தைக் கழித்தவர் 1954 மார்ச்சுமீயில் நடைபெற்ற (SSC) சிரேஷ்ட பாடசாலைப் பரீட்சையிற் தோற்றி முதலாம் வகுப்பிற் சித்தியடைந்தார். அந்தக் காலகட்டத்திலும் ஆலயப்பணி, பொதுப்பணி செய்வதிலும் முன்னின்று ஹைத்தவர். 1955இல் கொழும்பு வீரகேசரிப் பத்திரிகையில் ஒப்புநோக்குநராகச் சேர்ந்து 1956வரை கடமையாற்றியதுடன் அறிவையும் கூட்டி நற்பெயரையும் கற்றோர் மதிப்பையும் பெற்றார்.

1956இல் நடைபெற்ற ஆசிரிய கலாசாலைப் புகுமுகத்தேர்வில் சித்தியடைந்து 1957-1958 காலப்பகுதியில் பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்றுச் சிறந்த பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியரானார்.

1960-1968வரை மன்னார் சித்திவிநாயகர் இந்துக் கல்லூரியில் சிறந்த ஆசிரியராகவும், பெற்றார் ஆசிரியர்

சங்கச் செயலாளராகவும் மன்னார் இந்து சமயவளர்ச்சிச் சங்கச் செயலாளராகவும் பணிபுரிந்து எல்லோரின் அன்பையும் பாராட்டையும் பெற்றார். 1963இல் சென்னை சைவ சித்தாந்த மகாசமாசம் நடாத்திய சைவப்புலவர் தேர்வில் சித்தியடைந்து சைவப்புலவர் பட்டம் பெற்றார்.

அருளாளர்களும் அறிவாளிகளும் வாழும் இணு விலம்பதியை இருப்பிடமாகக் கொண்ட தில்லையம்பலமும் தங்கச்சி முத்துவும் தெய்வப்பயனாகப் பிறந்த சிவகாம செளந்தரி என்ற நல்மங்கையைத் திருமணஞ்செய்து இல்லறத்தில் நல்லறமாற்றி இனிதேயிருந்தனர். அவர்கள் இல்லம் சிறிதெனினும் உள்ளம் பெரிது. வருவோரை உளமார உபசரிக்கும் உள்ளம் படைத்தவர்கள். அவர்கள் இல்லமும் சைவக் கலாசாரத்தை விளங்க வைப்பதான அமைப்பை உடையது. வாயலில் கோலம், களைத்தோர் இளைப்பாறத் திண்ணைகள், வாயிலில் வாளியில் தண்ணீர் என்பன சைவ இல்லம் என்பதைப் புலப்படுத்தும். முன்னே சுவரில் இடபங்கள் பின்னே பசுவின் கூடாரம், சொல்லிலும் செயலிலும் வாழ்ந்து காட்டியவர்கள் இவர்கள்.

இவர் தன் கடமையில் தவறாதவர். கடமையை உயிரினும் மேலாக மதிப்பவர். பிழையெனக் காணுமிடத்து தயங்காது தட்டிக்கேட்கும் பண்புடையவர். ஒழுக்கத்தை உயிரினும் மேலாக மதிப்பவர். “கண்டிக்கத் தெரியாதவன் கருணை காட்டமாட்டாதவன்” என்பது சாலவும் பொருந்தும் தன்மையுடையவர். தவறுவோரைத் தக்கவழியில் திருத்த முயல்பவர். தண்டிக்க வேண்டுமெனினும் தண்டித்துத் திருத்துவார். மக்கள் நலமே மனிதமேம்பாடு என எண்ணி

தம்மாலானவரை அயராது உழைப்பவர். துஷ்டரைக் கண்டால் தூர விலகி விடுபவர். இவர் ஏழைகளின் கூட்டாளி. இயன்றவரை பிறர்துயரைப் போக்க முயல்பவர். துன்மதியாரைத் தூற்றாது, தூர விலத்தி விடுபவர். அன்புடையாரையும் அகவை கூடியவரையும் அணுகி அவர்கள் தேவைகளை அன்போடு நிறைவு செய்பவர். இறைவன் படைத்த எல்லா உயிர்களிலும் அன்புடையவர். உயிர்வதை கண்டு துடிப்பவர். கோமாதாவை உயிரினும் மேலாக மதிப்பவர். பசுவதையை கண்டனம் செய்ததோடு 'கோமாதா' என்ற நூலையும் எழுதி வெளியிட்டவர். இத்தகைய குடும்பத்து வாரிசாக 1968.05.13இல் நாவரசன் என்ற மைந்தன் பிறந்தான். அம்மகனும் தந்தை தாயார் விருப்பப்படி சைவஆசாரம் உடையவராய் சைவத்தையும் தமிழையும் இருகண்களாகக் கொண்டு வளர்த்து வருகின்றார். புலம்பெயர்ந்து இலண்டனில் வாழும் அவர் அங்கும் தந்தையின் விருப்பப்படி சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்க்கின்றார். எல்லோரும் மெச்ச நாவுக்கரசனாகச் செயற்படுகின்றார்.

1969-1970இல் கீரிமலை நகுலேஸ்வர வித்தியாலய ஆசிரியராகவும் 1971ல் தெல்லிப்பழை மகாஜனக் கல்லூரி ஆசிரியராகவும் சேவை செய்து பலபிள்ளைகளின் கல்வியை வளர்த்து வளம் பெறவைத்தார். 1971-1974இல் முதலாந்தரத் தலைமை ஆசிரியராகப் பதவி உயர்வுபெற்று வவுனியா /மாங்குளம் அ.த.க வித்தியாலய அதிபராகப் பணிபுரிந்தார். 1975 - 1998 வரை இளவாலை மெய்கண்டா னில் அதாவது முன்பு அவர் படித்த பாலர்பாடசாலை தொடங்கியதும் இப்போது மகாவித்தியால யமாகத்

திகழ்வதுமான மெய்கண்டான் மகாவித்தியா லத்தில் முதலாந்தர அதிபராகப் பணியாற்றினார். அப்பாட சாலையை மகாவித்தியா லயமாக்கி க.பொ.த உயர்தர வகுப்பைத் தொடங்கியதுடன் இரண்டு மாடிக்கட்டிடம், விளையாட்டு மைதானம், திறந்த வெளியரங்கு சிறுவர் பூங்கா, தனித்தனியாக ஆண்பெண் மலசலகூடங்கள், நிறுவனர்சிலை, சரஸ்வதி தடாகம் என்பனவற்றை எண்ணி யெண்ணி ஒன்றன்பின் ஒன்றாகச் செய்து பாடசாலையின் தரத்தை உயர்த்தி பலரும் போற்ற வளர்த்தார்.

நாடகத்துறையில் அதிகம் ஈடுபாடு கொண்ட இவர் 1965இல் ஆதவனே மன்னிப்பாய் என்னும் நாடகத்தை மன்னார் அரசாங்க உத்தியோகத்தவர்களை நடிகர்களாகக் கொண்டு மேடையேற்றிக் கலைக்கழக முதற்பரிசைப் பெற்றார். தொடர்ந்து நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களை எழுதி நெறிப்படுத்திப் பல பரிசில்களையும் பெறவாய்ப் பளித்துள்ளார். அதுமட்டுமல்லாது உரைநாடகம், இசை நாடகம் நாட்டிய நாடகம், தாளலய நாடகம், சிந்து நடைகூத்து, தெருக்கூத்து, கும்மி, வில்லுப்பாட்டு, முதலான பலவகையான படைப்புக்களை ஆக்கியும், அரங்கிலேற்றியும் பரிசுகள் பெறவும் வைத்துள்ளார். 2007இல் அரங்கப் படையல்கள் என்னும் நாடக நூலையும் வெளியிட்டுள்ளார்.

இவர் தன் கிராமத்து வளர்ச்சிக்காகப் பல அரிய சேவைகளைச் செய்துள்ளார். 1952இல் காடிவளை இந்து இளைஞர் சனசமூக நிலைய ஸ்தாபத் தலைவராகவும் போசகராகவும் 2002வரை சேவை செய்துள்ளார். 1974-

1982 ஆகிய காலப்பகுதியில் தெல்லிப்பழை வடமேற்கு கிராம அபிவிருத்திச் சங்கச் செயலாளராக இருந்தார். அக்காலப்பகுதியில் மெய்கண்டான் வீதியை அகலமாக்கித் தாரிட்டு பஸ் ஓடவும் செய்துள்ளார்.

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்களம், ஆரிய திராவிட பாஷாபிவிருத்திச் சங்கம், சைவப்புலவர் சங்கம், யாழ் சைவபரிபாலன சபை, நாவலர் தர்மகர்த்தா சபை, அகில இலங்கைத் திருமுறைமன்றம், ஒல்லுடை ஞானவைரவர் ஆலய பரிபாலன சபை முதலான சமய, சமூக நிறுவனங்களில் பொறுப்பான பதவிகளிலிருந்து சேவை செய்துள்ளார்.

இத்தம்பதியர் அநுட்டித்த விரத மகிமையால் 1978 அக்டோபர் 30ஆம் நாள் மாவிரதன் எனும் மைந்தன் இரண்டாம் மகனாகப் பிறந்தார். இவரும் தந்தையின் செயல்வழிநின்று சமய, சமூக சேவைகள் செய்வதோடு இந்து கலாசாரத் திணைக்களத்தில் உயர்ந்த பதவியிலும் உள்ளார். அதிலிருந்தும் சைவமும் தமிழும் வளரத் தன்னாலான முயற்சிகளைச் செய்து வருகின்றார்.

இவரது மணிவிழாவில் தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக்களம் கலைப் பேரரசு ஏ.ரி.பொன்னுத்துரை எழுதிய இவரது வரலாற்றுடன் கூடிய 'அரங்கக் கலைஞர் ஐவர்' எனும் நூலை மணிவிழா நினைவாக வெளியிட்டுக் கௌரவித்தது.

இவர் காரைக்கால் வரலாறும் திருவூஞ்சலும் வாக்கும் வாழ்வும், கோமாதா, அரங்கப் படையல், ஆத்ம விமோசனம், மங்கல தரிசனம், கல்வளை அந்தாதி உரை

விளக்கம், காரைநகர் ஆண்டிக்கேணி ஐயனார் புராண உரை, சிவநெறி, அண்ணாபொன் ஏடு, வாழ்வாங்கு வாழ்தல் முதலான பல்வேறு நூல்களின் ஆசிரியர் ஆவார். இவர் மெய்கண்டான் பொன்மலர், காங்கேயன் கல்விமலர், சித்தாந்த ஞானக் களஞ்சியம், நகுலேஸ்வரக் குரு பவளம் மலர், கந்தபவளமலர், மெய்கண்டான் பவளமலர், நித்திய கல்யாணி, சைவபுலவர்கள் வரலாறு, வலிவடக்குப் பிரதேச மலர், சைவநாதம் முதலாய மலர்களின் ஆசிரியர்களுள் ஒருவராகத் திகழ்ந்துள்ளார்.

இவர் பெற்ற கௌரவப் பட்டங்கள்

- 2002 இல் கலைஞான கேசரி
- 2004 இல் கலாபூஷணம்
- 2005 சித்தாந்தச் செல்வன்
- 2005 சிவநெறிப் புரவலர்
- 2005 கலைச்சுடர் என்னும் கௌரவப் பட்டங்கள் பலவும் பெற்றுள்ளார்.

சிறந்த சொற்பொழிவாளர், நாடகாசிரியர், கவிஞர், உரையாசிரியர், நூலாசிரியர், எழுத்தாளர், வானொலி தொலைக்காட்சிகளில் உரை நிகழ்த்துபவர், கல்வி வளவாளர், பரீட்சகர் எனும் பலதிறமைகளை உடையவர்.

- * இலங்கை வானொலியில் நற்சிந்தனைகள், பேச்சுக்கள் நிகழ்த்தும் இவர் தொடர்ந்தும் திருமந்திர விளக்கவுரை நிகழ்த்தி வருகின்றார்.
- * திருவாவடுதுறை ஆதீனம் கொழும்பில் நடத்துகின்ற திருமுறைப்பயிற்சிமையம், சைவசித்தாந்தப் பயிற்சி மையம் என்பவற்றில் விரிவுரையாளராயுள்ளார்.

* வெள்ளவத்தை கிரியா பாபாஜி ஆரண்யத்தில் திருமந்திர வகுப்பு நடத்தி வருகிறார்.

* இவர் பலவாழ்த்துப் பாக்களும் செய்துள்ளார்.

இவரின் பாடல்களில் ஒருசில வருமாறு:-

மூன்றாங்கை நாம் கொடுக்கும் நம்பிக்கை

என்னாலே முடியுமென்ற நம்பிக்கை ஒன்றேதான்
என்னாளும் மக்களது இலட்சியநன் மந்திரமாம்
சொன்னாலும் பொருளாலும் சாதிக்க முடியாத (தை)
என்னாலே முடியுமென்ற எண்ணத்தால் வென்றிடலாம்.

காலாலே கோல்பிடித்துக் கையில்லார் எழுவதும்
வாயாலே தூரிகையால் ஓவியங்கள் தீட்டுவதும்
காலில்லார் பொய்க்காலால் கருமங்கள் ஆற்றுவதும்
கண்ணிலார் கல்வியிலே உயர்வதும் காணீரோ.

சிலம்புக்காவியப் பாவியல்

அளவில் பொன் குவையிருந்தும் இளங்கோவின் சிலம்புதரும்	
அணிபுணைய அறியார்போல் எழிலார்ந்த செய்தியெலாம்	
பழையதமிழ் இலக்கியங்கள் தளம்பாமல் வகுத்தெடுத்துத்	
படிக்குமொழித் திறனிலதால் தன்னினிய மொழிநடையில்	
வழக்கொழிந்து செல்லுகின்ற உளமாரத் தொகுத்துரைக்கும்	
வகைதடுத்து மீளமைத்து ஓரீனிய காவியமாய்	
பழகுதமிழ்ச் சொல்நடையில் வளர்தமிழுக் களித்ததமிழ்	
படைத்தார்இக் காவியத்தை வள்ளல் செவ்வவேல்வாழி	

தீபாவளி

அகந்தை இருள் நீங்க அருள்ஒளி ஏற்றிடுவோம்

கொலையும் களவும் கன்காமம் கொள்ளை கொடுமை வஞ்சனைகள் நிலைதடு மாறிடும் பேராசை நீசத்தனங்கள் அத்தனையும் நிலையெனச் செய்யும் இழிசெயலை அழிப்பதே அகர சங்காரம் மலைபோல் இருக்கும் உண்மையிது மறவாதிருப்போம் மனதினிலே

எங்கள் மனதில் இருக்கின்ற அகரகுணங்கள் அத்தனையும் தங்கா மல்நாம் அழிக்கின்ற நாளே இந்த விரதங்கள் எங்கோ யாரோ செய்ததென ஏண்ணி நாங்கள் ஏமாந்தால் இங்கே இந்தக் கொண்டாட்டம் எல்லாம் வீணாய்ப் போமன்றோ

பழைய உடைகள் பண்டங்கள் கழித்துப் புதிய புனைவதெலாம் பழையன தீயன நீங்கிந்தம் புதியன நல்லன செய்திடவே அழைக்குந் தினமே தீபாவளி அதுவே நரகாசுரவதமாம் பிழையாம் அகந்தை இருள்நீங்க அருளாம் ஒளியை ஏற்றிடுவோம்

சிவத்தமிழ்ச் செல்விக்கு

நடமாடும் நாலகமாய் நம்முன்னே வாழ்ந்த அன்னை திடமான சிவத்தமிழ்ச் செல்வி ஆய்வு நாலகந்தான் இடமாக்கி எழில்ஞானச் சுரபியாய் இங்குவைத்து நடமாடும் சிவனடிக்கே நன்றாலாய்ச் சென்றனையோ

தேசமெலாம் சிவத்தமிழைச் செழிக்கவைத்த தெய்வமகள் பாசமிலாப் பெருவாழ்வில் பணிசெய்து பணியென்று மாசில்லா மாணிக்க மணியேநீ சிவனடியில் தேசுற்று நின்றொளிரச் சிவபுரமே சேர்ந்தனையோ

**இவர் தனது துணைவியின் நினைவாக
வெளியிட்ட வாழ்வாங்கு வாழ்தல் எனும் நூலில்
அவரைச் சொற் கோவிலில் வைத்த பாடல்**

என்னுள் உறங்கி இனிதிருந்த ஆற்றலினை
உன்னுடைய நண்ணுணர்வால் ஊக்குவித்தே ~ இந்நிலத்தில்
பல்கலையில் வல்லவனாய்ப் பார்மதிக்க வைத்த உணைச்
சொல்லால்ஆம் கோயிலில் வைத்தேன்.

இத்தகு வருமகனார் பல்லாண்டு வாழ வாழ்த்து

செல்லத் துரையும் சிவகாம சௌந்தரியும்
நல்லறம் போற்றி நீதம் நாடுகாதீர் ~ எல்லோரும்
நன்மக் களாய் வாழ நாளும் உழைத்தநீர்
மேன்மேலும் மேன்மையுற வாழ்வீர்.

இ.அ

**பல்கலை ஆளுமை நெறியாளர்
திருமதி.கோகிலாதேவி மகேந்திரராசா**

1950

ஈழவளநாட்டின் மூளையெனத் திகழும் யாழ்ப்பாணத்தில் சிறந்த அறிஞர்களும், பல கல்லூரிகளும், வரலாறு பெற்ற ஆலயங்களும் அமைந்தருளும், அழகும், அமைதியும் தருவதாயமைந்து விளங்குவது தெல்லிப்பழை, அதன் தென்மேற்கில் பன்னாலை தையிட்டிப்புலம், கொல்லங்கலட்டி, கீரிமலை, அளவெட்டி ஆகிய கிராமங்களை இணைக்கும் தெருக்களின் நடுவே கற்பகத்தருக்களும் தென்னஞ் சோலைகளும் கமுகந்தோப்புகளும், முக்கனிதரு, மரங்களும், மாதுளை, தோடை எலுமிச்சை, நெல்லி, நாவல், விளாத்தி, போன்ற பயன்தரு விருட்சங்களும் சூழவும் அதன் ஒருபால் வயல்களும், மறுபால் தோட்டங்களும் எந்நேரமும் பச்சைப் பச்சை எனக் காட்சிதரும் குளிர் நிலப்பரப்பாக அமைந்து 'விழிதீட்டி' என்ற பெயர் மருவி விழிசிட்டியாகிப் பின் வித்தகபுரமான இவர் கிராமம். இங்கு மக்களுக்கு அருள்பாலிக்கும் "விழிதீட்டி ஞானவைரவர் ஆலயம், வீரபத்திரர்கோயில், குருநாதசுவாமி கோவில், பொற்கலந்தம்பை வைரவர் கோயில் என்பவற்றுடன் வரலாற்றுப் புகழ்பெற்ற கீரிமலை நகுலேசுவரம், மாவிட்டபுரம், கந்தசுவாமி கோயில் என்பனவும் நடந்து சென்று வழிபட்டு அருள்பெற்றுவர வாய்ப்பாக அமைந்தன.

இக்கிராமத்தில் சகல தொழிலாளர்களும் வாழ்ந்தனர். ஆனால் ஒருவர்க்கொருவர் சகல விடயங்களிலும்

தம்மாலான ஒத்துழைப்பை நல்கி மற்றவர்களையும் சமூகத்தில் நற்பிரசையாக வாழ வழிகாட்டி வாழ்ந்துள்ளனர். அத்தகு கிராமத்தில் கல்வியிலும், பண்பிலும், சமய ஆசாரத்திலும் சிறந்து விளங்கியவரான செல்லையாவுக்கும் சின்னாச்சிப் பிள்ளைக்கும் இறைவன் கருணையால் கிடைத்து வாழ்ந்த ஒரே பிள்ளையான சிவசுப்பிரமணியமும் மனைவி செல்லமுத்து அம்மையாரும் திருவருட்டுணையால் திருமணஞ் செய்து இல்லறவாழ்வை இனிதே நடாத்தினர். கூட்டுக்குடும்ப வாழ்க்கை. அக்கிராமத்திலுள்ளவர்கள் பெரும்பாலும் ஒருவர்க்கொருவர் உறவினராகவும், நெருக்கிய நண்பர்களாகவும் எதையும் கூடிச் சிந்தித்துத் செயல்படுபவர்களாகவும், வயதுக்கும், கல்விக்கும் மதிப்புக் கொடுப்பவர்களாகவும் வாழ்ந்தனர். அதனால் அங்கு சைவமும் தமிழும் பண்பும் அன்பும் ஒழுக்கமும் ஒருங்கே வளர்ந்த மக்கட் கூட்டத்தையே காணமுடியும். சிவசுப்பிரமணிய ஆசிரியர் சைவசமயத்தில் ஆழ்ந்த நம்பிக்கையும் பக்தியுங்கொண்டவர். கடமையை உயிரினும் மேலாக மதிப்பவர். ஆசிரியத் தொழிலில் தன்கடமையோடு சமூசநலம் பேணுவதிலும் நல்ல மனிதநேயமுடைய மக்கள் கூட்டத்தை உருவாக்குவதிலும் வாய்மையைக் கடைப்பிடித்தும், கடைப்பிடிக்க வைப்பதிலும், சிவநெறியை வளர்ப்பதிலும் உழைப்பின் உயர்வை எடுத்துக் கூறி உழைத்து வாழ வைப்பதிலும் கவனஞ் செலுத்தியவர்.

இத்தகைய சிவநெறி வழுவாச் சிந்தையர்க்குத் திருமணமாகி சிலஆண்டுகளாகியும் மக்கட் பேறு கிடைக்காமையால் மனம் மிக வருந்தித் தினம் வழிபட்டுந்

நகுலேஸ்வரர் ஆலயக் குருக்களிடம் முறையிட்டனர். அவர் நீவிர் இருவீரும் ஒவ்வொருமாத முதல் ஞாயிற்றுக் கிழமையிலும் சிவனுக்கு அபிஷேகம் செய்யுங்கள். அவன் அருளால் மகப்பேறு கிடைக்கு மென்றார். குருவின் அருள் வாக்கை சிவன்வாக்காகக் கொண்டு ஒவ்வொரு மாதமும் வரும் முதல் ஞாயிறன்று காலை அபிஷேகஞ்செய்து வந்தனர். அத்துடன் பிரதோஷ விரதம், கார்த்திகை விரதம், அமாவாசை விரதம், சதுர்த்தி விரதமெனப் பலவிரதங்கம் அநுட்டித்து வந்தனர். அவ்வாறு வருநாளில் 1950 ஆம் ஆண்டு நொவம்பர் மாதம் பதினேழாந் திகதி முத்தேவியரும் ஒருரு எடுத்து உதித்தாற்போன்று பூமியிடைத் தோன்றினார் கோகிலா தேவி அவர்கள். பெற்றோர் பேரானந்தம் அடைந்தனர். எனினும் குருக்களையா சொன்ன நேர்த்தியை அவர்கள் இறுதிக்காலம் வரை செய்து வழிபட்டுவந்தனர்.

ஆண்டுபல தவங்கிடந்து அருமையாய்ப் பெற்றமகள் கோகிலா நாளொருமேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமாக வளர்ந்து நாமகரணம், தொட்டிலிடல், பால்பருக்கல், பல்லுக்கொழுக்கடடை கொட்டல் முதலிய கருமங்களெல்லாம் உரிய காலத்தில் நடைபெற்று ஏடுதொடக்கும் நிலையை அடைந்தார். இவருக்கு நகுலேஸ்வரக் குருக்களையா ஏடுதொடக்கினார். இவர் தாய்தந்தையருடன் நடந்து நகுலேஸ்வரர் ஆலயம் செல்லும்போதே பட்டுப்பூச்சிகளை எண்ணி எண் கணிதப் படிப்பை ஆரம்பித்தார். நிறங்களையும் அளவுகளையும் கூட வழிவழியே படித்துச் செல்ல வாய்ப்பை அளித்தார் அப்பா. வண்ணத்துப் பூச்சிகளின் நிறம், பூக்களி வடிவம், தோட்டங்கள், தரை,

காடுகளில் வளரும் விதவிதமான விஞ்ஞான ஆய்வுச் செடிகளான நாகதாளி, சதுர்க்கள்ளி, கொடிக்கள்ளி, பிள்ளைக்கற்றாளை என்பவற்றையும் பெயர்சொல்லி விளங்க வைப்பார். அதுமட்டுமல்ல ஆலயஞ் செல்ல புறப்பட்டநேரம் தொடக்கம் ஆலயஞ் சென்றடையும் வரை தேவார, திருவாசகங்களைப் பாடியே வருவார். அவரின் இசையோடு கலந்த பாட இனிமையாகக் கேட்டுவருவார். நாளும் கேட்டுவளர்ந்து வந்ததனால் தேவார திருவாசகங்கள், புராணங்கள், இலக்கியப் பாடல்கள் எல்லாம் மிகச் சிறுவயதிலேயே பாடமாக்கிக் கொண்டார். கருவிலே திருவுடையராதலின் சூழல் அவருக்கு அவ்வாறாமைந்தது. “கம்பன் வீட்டுக் கட்டுத்தறியுங் கவிபாடும்” என்ற ஆன்றோர் வாக்குப் பொய்யாகுமா?

ஒருவருடைய சூழலே மனிதனை மனிதநேயமுடைய பண்பான மனிதனாக்குகிறது. ‘விழிதீட்டி’ என்னும் காரணப்பெயர் கொண்ட ஞானவைரவர் அருளும், தமிழறிவிலும் சமயப்பண்பாடு கலாசாரங்களிலும், புராண படனத்திலும், தேவாரங்களைப் பண்ணோடு பாடுதலிலும், பாடல்களை இயற்றுவதிலும் சிறந்த பல அறிஞர்கள் அக்கிராமத்தில் வாழ்ந்துள்ளனர். அவர்களுள் சிவசுப்பிரமணியம் ஆசிரியர் (கோகிலாதேவியின் அப்பா) அம்பலச் சட்டம்பியார், காசி சட்டம்பியார், கணபதிச் சட்டம்பியார், அருணாசல உபாத்தியாயர், டாக்டர் பொன்னையா, சி.முருகேசு (CCS) பெளராணிகர் ஆறுமுகம், பண்டிதர் க.உமாமகேஸ்வரம் பிள்ளை, ஓதுவார் கனகசபை போன்ற பேரறிஞர்களையும் சைவப் பண்பாட்டாளர்களையும் கொண்டு விளங்கியதால் அம்மண்வாசனை

இவ்விடத்துதித்த திருமகள் கோகிலாதேவிக்கும் அமையப் பெற்றது வியப்பன்று. சிறுவயதிலிருந்தே திருக்குறள் மனனம், தேவாரங்கள், பேச்சுக்கள், ஆங்கிலப் பாடல்கள், பேச்சுக்கள் என்னும் போட்டிகளில் பங்குபற்றிப் பலபரிசில் களைப் பெற்றுள்ளார். தந்தையார் ஆரம்பத்திலிருந்தே இவற்றைக் கவனித்து ஊக்கமளித்து வந்ததால் அவர் வளர்ந்து பெரியவளாகியும் அப்பழக்கமும் அவரைப்போல் வளர்ந்து நாட்டின் பலதிசையிலும் புகழ்பரப்பி நிற்கின்றது. தந்தையின் பலதிறப்பட்ட கல்வியாற்றலை மகளிடத்தும் காணக்கூடியதாக இருக்கிறது. அக்கிராம மக்கள் சைவா சாரமான உணவை உண்பவர்களாகவும் சிறந்த ஆலய வழிபாடுடையவர்களாகவும், எந்நேரமும் திருநீறு பூசிய நெற்றியை உடையவர்களாகவும் இருந்து தொழிற்பட்ட நிலையை பின்வந்தோரிடையேயும் காணமுடிகிறது. இவர்களும் அவ்வழிவந்த பிறவிச் சைவர்களே.

சிறுபிள்ளையாக இருந்தபோதே பல விளையாட்டுகளையும் விரும்பி விளையாடிப் பழகியதால் பாடசாலை விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் பலமுதலாம் இடங்களைப் பெற்று வெற்றிக் கிண்ணங்களைப் பெறக்கூடியதாக இருந்தது. முன்வைத்த காலை பின்வைக்காத தன்மையுடையவர். எதிலும் வெற்றியே இலக்காகும்.

இவர் தன் ஆரம்பக்கல்வியைப் பன்னாலை சேர்க்கை சபை வித்தியாலயத்தில் ஆரம்பித்தார். அப்போதிருந்த அதிபர், ஆசிரியர்களின் அன்பையும் மதிப்பையும் பெற்றார். எல்லோருடனும் அன்பாக பழகுந் தன்மையால் சக மாணவர்கள், ஏனைய மாணவர்களிடமும் அன்பையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றார். அக்காலத்திலேயே போட்டிகள்

யாவற்றிலும் பங்குகொண்டு முதலாம் இடத்தைத் தட்டிக் கொள்வார். அதனால் பாடசாலையிலுள்ள அனைவரும் கோகிலாதேவிமேல் தனி அன்பும், மதிப்பும் வைத்திருந்தனர். பெற்றவர் இன்பம் பேசவும் வேண்டுமா?

தொடர்ந்து ஆறாம் ஆண்டை யா.மகாஜனாக் கல்லூரியில் ஆரம்பித்துப் பல்கலைக்கழகஞ் செல்லும்வரை அக்கல்லூரிக்குப் பேரும் புகழும் தேடிக்கொடுக்குஞ் சிறந்த மாணவியாகத் திகழ்ந்தார். அதிபர்கள் திரு.தே.ச. ஜெயறட்ணம் திரு.பொ.கனகசபாபதி ஆகியோரின் அன்புக்கும், மதிப்பிற்கும் பாத்திரராக விளங்கினார். மகாஜனாக் கல்லூரியில் கற்பித்த ஆசிரியர்கள், கற்ற மாணவர்கள் அனைவருமே இவரை அறிவர். இவர் மேல் அபார அன்பும் மரியாதையும், நம்பிக்கையும் வைத்திருந்தனர். இவர் பங்குபற்றும் போட்டிகளான பேச்சு(தமிழ், ஆங்கிலம்) நாடகம், விளையாட்டு என்பனவற்றிலெல்லாம் முதலிடம் எடுத்து கல்லூரிக்கும் தன் ஊருக்கும் பெற்றோர் உறவினர்க்கும் பெருமை சேர்த்தார். இவர் பேச்சில் கம்பீரம், நடையில் எளிமை, புன்சிரிப்பு எல்லோருடனும் அன்பாகப் பழகுந்தன்மை, மற்றவர்களுக்கும் கல்வியில் இயன்ற உதவிகளைச் செய்தல் ஆகிய பண்புகள் நிறைந்திருந்தன. வகுப்புரீதியாக ஆண்டுதோறும் கிடைக்கும் பரிசுகளும், எல்லாப் பாடங்களுக்கும் இவருக்குத் தான் கிடைக்கும். அத்தகு திறமைசாலி.

இவர் சிறந்த ஆசிரியராக வந்து நம்தமிழ்ப் பிள்ளைகளை கல்விமான்களாக்கவேண்டும், சைவமும், தமிழும் உயர்ந்து ஓங்கவேண்டும், தமிழர் பண்பாடு, சைவக்கலாசாரம் மிளிர்வேண்டும் என்பது தந்தையார்

விருப்பம். ஆனால் இவர் க.பொ.த.உயர் பரீட்சையில் முதலாம் முறையில் மருத்துவத்துறைக்கு தெரிவுறாத போதும் ஆசிரியர்கள் பலரின் வேண்டுகளின்படி இரண்டாம் முறைப் பரீட்சையில் விஞ்ஞானத்துறையிலே அதிகூடிய புள்ளிகள் பெற்றுப் பேராதனைப் பல்கலைக்கழகஞ் சென்றார். அங்கே கற்றுக்கொண்டிருந்த வேளையில் ஏற்பட்ட சுகவீனங்காரணமாகத் தானாகவே அப்படிப்பை நிறுத்தி ஆசிரியத் தொழிலுக்கு வந்தார். அப்பணியிலும் திறம்படச் சேவையாற்றிப் பலமாணவர்களின் வாழ்க்கை கல்விபால் உயர் வழிகாட்டினார்.

தான் கற்ற ஆசிரியர்களிடம் கண்ட சிறந்த பண்புகளையெல்லாந் தன்னகத்தே கொண்டதனால் அவர் சிறந்த ஆசிரியராகவும் பின்னர் அதிபராகவும் அதன்பின்னர், கல்வி அலுவலராகவும் திகழ்ந்துள்ளார். அதனால் அவர் எல்லோரின் மதிப்பையும் பெற்று வாழ்ந்தார்.

அவரின் பொழுது சிறு வயதிலிருந்தே கதைகள் கேட்டல், வாசித்தல், பாடல்களைக் கேட்டல், பஞ்ச புராணங்கள் கேட்டல், புராணபடனங் கேட்டல் என்ற வகையில் ஆரம்பித்துத் தொடர்ந்தும் பாடசம்பந்தமான, இலக்கியஞ் சம்பந்தமான பல கதைகளை, கட்டுரைகளை, நாடகங்களை வாசிப்பதில் பயனுள்ளதாக அமைத்துக் கொண்டார். எப்பொழுதும் ஓய்வுநேரங்களில் கல்விச் சம்பந்தமான தேடலிலேயே மூழ்கிவிடுவார். அவருக்குத் தந்தையும் உறவினர்களும் உறுதுணையாக இருந்தனர்.

இவர் பெற்றோர் இவருக்குத் திருமணஞ் செய்துவைக்க விரும்பிக் கரவெட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்ட கிருஷ்ணர் மகேந்திரராசா ஆசிரியரைத்

திருமணஞ் செய்துவைத்தனர். அவரும் பெயருக்கேற்ற உயரமும், உயர் பண்பும், எல்லோரிடமும் அன்பாக பேசும், பழகும், சபாவமும், கடமையில் மிகவும் திறமையும் நேர்மையும் உடையவராவார். இருவரும் இணைந்து இல்லறத்தை இனிதே களிப்பதோடு தத்தம் கடமைகளையும் சிறப்புறச் செய்துவந்தனர். திரு.மகேந்திரராசா அவர்கள் கோகிலாதேவிக்கு ஒரு சிறந்த நண்பனாக, ஆலோசகராக, சாரதியாக, சிறந்த கணவனாக, வாழ்ந்து அவர்பெற்ற, பெறும் முயற்சிகளுக்கும் உயர்வுகளுக்கும் உறுதுணையாகச் செயற்படுகின்றவர். அதனால் சிவசுப்பிரமணியம் தம்பதியர்க்கு 'மருமகன்' மகனானார். அவர்களின் தேவைகள் அனைத்தையும் தன் பெற்றோர்க்குச் செய்வதுபோல் செய்வார். மாமியார் சுகவினமுற்றிருந்த சந்தர்ப்பத்தில் தேங்காய் துருவுதலுடன், தண்ணீர் நிறைத்து வைத்தல், விறகு கொத்தி வைத்தல் போன்ற வேலைகளைச் செய்து உதவி வந்துள்ளார். எந்நேரமும் சாந்த குணத்துடனும் அவர்களோடு பழகுவார். அத்தகைய மருமகனை மகனாகப் பெற்ற அவர்கள் மனநிறைவில் மகிழ்ந்தனர். இத்தம்பதியரின் தவப் பயனாகப் பிரணவன் எனப் பெயர் சூட்டப்பெற்ற புத்திரன் அவதரித்தார். அவரும் அம்மை, அப்பர், பாட்டா, பாட்டியின் அருள்வழி வந்தவராகையால் ஞானசம்பந்தக் குழந்தை போன்றே கருவிலே திருவுடைவராகத் தன் மிகச் சின்ன வயதிலேயே தேவாரம், திருவாசகம், அறநெறிக் கதைகளை பேரனார் திரு.செ.சிவசுப்பிரமணியம் தாத்தா வாயிலாகக் கேட்கும் புண்ணியத்தைப் பெற்றார். உரிய காலத்தில் ஆரம்பக் கல்வி, தொடர்ந்து உயர்க்கல்வியை

யும், மகாஜனாக் கல்லூரியிற் கற்று க.பொ.த.உ. பரீட்சையம் உயர்சித்தியடைந்து அவுஸ்திரேலியாவில் முதலாந்தர பொறியியலாளராகச் சித்தியடைந்து கலாநிதியாகி அங்கேயே தொழில்வாய்ப்பையும் பெற்று மேலும் கல்வியில் எவ்வளவு உயரமுடியுமோ அத்தனை முயற்சிகளையும் மேற்கொண்டு வருகின்றார்.

“தந்தையார் செய்யனை தனயனில் அறியலாமே” என்பதற்கு உதாரணமாகத் திகழ்கின்றார். தன் தாயாருக்கு இவர் ஒரு மாணவனாக, இளம் நண்பனாக, எதிர்காலத் திட்டமிடலாளராக, உயிர்க்காக்கும் வைத்தியனாக விளங்குகின்றார். ‘குடும்பம் ஒரு பல்கலைக்கழகம்’ என்பதற்கு இவர்கள் குடும்பம் ஓர் எடுத்துக் காட்டாகும். திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் நாடகமும் அரங்கியலும் என்ற பாடத்தை க.பொ.த.உ.பரீட்சையில் எடுக்கத்தக்கதாக மாணவர்களிடையே ஆர்வமுண்டாக்கி சிறந்த பெறுபேற்றைப் பெற்று பல்கலைக்கழகஞ் செல்லவும் பலருக்கு வாய்ப்பளித்தார். அவர்கள் இல்லத்தில் சிவன் கல்வி நிலையம் என ஒரு கல்வியூட்டல் அமைப்பை உருவாக்கி அதில் திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் ஆங்கிலமும் விஞ்ஞானமும் திரு.கி.மகேந்திர ராசா அவர்கள் சமூகவியல், வர்த்தக கணிதமும், திருமதி தங்கம்மா சண்முகநாதன் (கோகிலாவின் சின்னம்மா) கணிதம், திரு.செ.சுப்பிரமணியம் அவர்கள் தமிழ் சமயம் என நேர சூசியமைத்துப் படிப்பித்தனர். அந்த நிறுவனத்திலேதான் பன்னாலை, விழிச்சிட்டி, கொல்லங்கலட்டி, அளவெட்டி, மயிலங்கூடல், இளவாலை, கீரிமலை, கருகம்பனை ஆகிய கிராமங் களைச் சேர்ந்த பெரும்

பான்மையான மாணவர்கள் கற்றுச் சிறந்த மாணவர்களாகவும், பண்பு, அன்பு, ஒழுக்கம் உடையவர்களாகவும் உயர்ந்த பல உத்தியோகத்தர்களாகவும், வைத்தியர்களாகவும், பொறியியலாளர்களாகவும் உள்ளனர்.

திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் எந்நேரமும் சுறுசுறுப்பாகத் தொழிற்படுவார். எண்ணுவதை செயலுருவில் வடிப்பவர். தான் மட்டுமல்லாது தன்னோடு சேர்ந்தவர்களையும் அவ்வாறு இயங்க வைப்பவர். நாளும் காணும், கேள்வியுறும் செய்திகளை வைத்துத் தத்ரூபமாக நேரே பார்ப்பதுபோன்ற உணர்வுடன் தன் கதைகளை ஆக்குபவர். வாசிப்போர் மனமும் கதையை வாசித்து முடிக்கும் வரை தூண்டுதலாக அமையும் ஒழுக்காறு உடையதாக இருக்கும். கதைகள் கிராமப்புறக் காட்சியாகவும் இருக்கும். சில கதைகள் பட்டினத்தை மையமாகக் கொண்டும் அமையும். எதிலும் அவர் தான் எண்ணிய கருவை வாசிப்போர் உள்ளத்தல் வடிவமைப்பதற்கேற்ற வகையில் எழுதுந்திறன் கொண்டவர். இவர் ஒரு சிறந்த விஞ்ஞான ஆசிரியராகையினால் விஞ்ஞானக் கருக்களையும் கதையுருவில் வடித்துள்ளார். படிக்கும் காலத்தில் மேடைகளில் நடித்துப் பரிசுகளும் பெற்றவர். உளவளத்துறையில் ஈடுபாடு கொண்டு தொழிற்படும் சீர்மியர் இச்சேவையினால் இன்றைய காலகட்டத்தில் நாடிழந்து, வீடிழந்து, மக்கள் உறவு, துணை இழந்து மனநோயாளர்களாகி அல்லல்பட்ட, படுகின்ற மக்களுக்கு ஆறுதல் கூறித் தேற்றி உதவுகின்றார். காலத்தின்

கட்டாயத்தால் அவருடைய சேவை நாட்டுக்கு இன்றியமையாததாகியுள்ளது. ஈருருளியில் திரு.கி.மகேந்திரராசா அவர்களின் வாகனத்தின் முன்னிருந்து சென்று செய்த கடமைகள் ஏராளம். சோர்வின்றி சொந்த வேலையென எண்ணி எலும்புடைந்த வேளையிலும் இடுக்குத்தடி கொண்டு நடந்து இடம்பெயர்ந்து இராமநாதன் கல்லூரியில் இயங்கிய மகாஜனாக் கல்லூரிக்குச் சென்று கடமைபுரிந்தமை அவர் நாடகங்களில் தோற்றிய ஒரு காட்சியைப்போல கண்களில் படுகின்றன. கடமையே கண்ணாகக் கொண்டவர். மற்றையோருக்கு முன்மாதிரி யானவர். பேச்சிலும் செயலிலும் ஒரேதன்மை கொண்ட சீரியர். இவளைப் பெற இவர் தந்தை தாயார் எந்நோற்றனர் என எண்ணும்படியான அதீத துணிச்சலோடு சோர்வின்றித் துலங்கியவர். எந்நிலையிலும் மக்கள் மனதை நோகடிக்காத உத்தமர். ஏழைகள் மேல் இரக்கங் கொண்டவர். இக்குடும்பத்தவர்கள் தங்கள் கிராமத்துக்கு மக்களுக்கு மட்டுமல்லாது அண்டிய அயற்கிராம மக்களுக்கும் கல்வியில் பணியாற்றிப் பலரை நன்னெறிப்படுத்திய பெருமைக்குரியவர்கள். அவர்கள் என்றும் எல்லா நலனும் பெற்று வாழ இறைவனைப் பணிவோம்.

ஆசிரியச் சேவைக்காலத்தில் இவரது கல்விப் பெரும்பணியைப் பாராட்டி “நல்லாசான்” என்ற பட்டமளித்து விருது வழங்கிப் பண்டத்தரிப்புக் கோட்டம் கௌரவித்தது.

இதுவரை இவர் எழுதி வெளியிட்ட சிறுகதை நூல்கள்:

1. மனித சொரூபங்கள் - 1982
2. முரண்பாடுகளின் அறுவடை -1983
3. அறிமுக விழா - 1984 (இரத்தினவேலானுடன் இணைந்து)
4. பிரசவங்கள் - 1986
5. வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம் -1997
6. விஞ்ஞான கதைகள் - 2000
7. முகங்களும் மூடிகளும் - 2003

பரிசுகள்

1. பிரசவங்கள் - சாகித்திய மண்டலப்பரிசு - 1986
இலக்கிய வித்தகர் பட்டம் - 1986
2. வாழ்வு ஒரு வலைப்பந்தாட்டம் - சாகித்திய மண்டலப் பரிசு - வடக்குக் கிழக்கு மாகாணக் கல்வி பண்பாட்டுத் துறை அமைச்சின் விருதும் கிடைத்தது.
3. சுடர் சிறுகதைப் போட்டி - 1980
4. நீர்பாசனத் திணைக்களத் தமிழ்ப் பண்பாட்டுக் கழகச் சிறுகதைப் போட்டி - 1985
5. நோர்வே தமிழ்ச்சங்க சிறுகதைப் போட்டி - 1986
6. முரசொலி குறுநாவல் போட்டி - 1987
என்பவற்றில் இவரது கதைகள் பரிசு பெற்றுள்ளன. சிறுகதைகள் பல எழுதிய அனுபவத்தால் நாவல்களை எழுதவும் துணிந்து துயிலும் ஒருநாள் கலையும் - 1986
தூவானம் கவனம் - 1989

இவருடைய சிறப்பு ஆற்றலும், துணிவும், தன்னடக்கமும் தான் நினைத்ததை வெளிக்கொணரும் பக்குவமும் இவர் ஒரு சிறந்த எழுத்தாளராக உருவாகக் காரணமாயிற்று. நிறைந்த வாசிப்பும், சிந்தனையும், அதற்கேற்றவாறு கதைகளை நாவல்களை அமைப்பதும், பல அறிஞர் களுடன் கலந்துரையாடலும் இவரின் எழுத்து வளர்ச்சிக்குத் தூண்டுதல்களாக அமைந்தன.

ஆரம்பக் கல்விக்காலத்திருந்தே நாடகங்களில் பங்கு கொண்டு பலபாத்திரங்களில் நடித்துப் பாராட்டும், பரிசுகளும் பெற்றுள்ளார். அந்த அனுபவத்தால் பலநாடகங்களை எழுதி மாணவர்களை நடிக்கவைத்துப் பரிசில்கள் பெறவைத்துள்ளார். இவருக்கு நாடகம் சார்ந்த கற்கை நெறியையும் நிறைவாக அறியும் விருப்பம் ஏற்பட பல்கலைக்கழகமும், கலாசாரப் பேரவையும் இணைந்து நடத்திய ஒருவருட நாடக “டிப்ளோமா” பயிற்சி நெறியில் சேர்ந்து பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன், பேராசிரியர் கா.சிவத்தம்பி, குழந்தை ம.சண்முகலிங்கம், கலாநிதி சி.மௌனகுரு, திரு.வி.வி.வைரமுத்து போன்றோரிடம் நாடகம் பயின்றார். வடஇலங்கை சங்கீதச் சபையின் தேர்வுக்காக “பௌர்ணமிநாள்” என்ற நாடகத்தை எழுதி, அதில் தானும் பிரதான பாத்திரமேற்று நடித்து நாடக வித்தகர் பட்டமும் பாராட்டும் பெற்றார். தொலைக்கல்விப் பயிற்சிமூலம் பயின்றப்படும் ஆசிரியர்களுக்குப் போதனா ஆசிரியராக பணிபுரிந்தார். 1991-1993 காலப்பகுதியில் யா.பல்கலைக்கழகத்தில் நாடகமும் அரங்கியலும் பாடத்துக்கான வருகை விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார். மான்செஸ்டர் (U.K) பல்கலைக்கழக விரிவுரையாளர்

திரு.ஜேம்ஸ் தோம்சன் நடத்திய பிரத்தியே அரங்கு பயிற்சி நெறியில் கலந்து கொண்டதுடன் மந்திரக்கடை என்ற நாடகச்சிகிச்சை முறையைச் செயல்முறையில் யாழ்ப்பாணத்தில் அறிமுகஞ் செய்தார். .

தெல்லிப்பழைக் கலை இலக்கியக் களத்தின் செயலாளராக இருந்து மாணவர்களின் கல்வி வளர்ச்சிக்காக பலபோட்டிகளை நடாத்திப் பரிசில்கள் வழங்கல் புதிய ஆக்கங்கள் வெளியிடல் மூப்பு நிலையிலுள்ளோரை பாராட்டல் கௌரவித்தல் போன்ற செயல்களையும் முன்னின்று செய்து வருகின்றார். தெல்லிப்பழை சோலைக் குயில் அவைக்காற்று க்களம் என்ற அமைப்பின் தலைவராக இருந்து அக்களத்தின்மூலம் பலநூற்றுக் கணக்கான மாணவர்களுடன் கலந்து பேசியதன் விளைவாக நாடக அனுபவங்களை பகிர்ந்துகொள்ளும் வாய்ப்பினைப் பெற்றார். இவரின் நாடக ஆக்கங்களில் 'மீண்டும் நிலவு பொழியும்' "பட்டங்கள் மீண்டும் பறக்கும்" "பாலாய் நிலவு பொழியும்" என்பன மிகுந்த பாராட்டையும் புகழையும் பெற்றுக் கொடுத்தன. இவர் எழுதிய நாடகங்கள் எட்டு அடங்கிய தொகுதி 'குயில்கள்' முதற்பதிப்பு 2001 இலும் 2005இல் மறுபதிப்புஞ் செய்யப்பட்டது. கிரேக்கத்தின் தொல்சீர் அரங்கு 1997இலும்; அரங்கக் கலையின் 50 ஆண்டு 2003 இலும் வெளிவந்த நாடக நூல்களாகும்.

இவர் 1993இல் முறையாக உளவியல் கல்வியை முடித்து உளநல ஆலோசகரானார். பேராசிரியர் D.J. சோமசுந்தரம் அவர்களது மேலான வழிகாட்டலில் சாந்திகத்தில் பயிற்றப்பட்ட பல உளவளத்துணை அணியினருக்கும், G.T.Z இனால் பயிற்றப்பட்ட சுமார் 150

உளவளத்துறை ஆசிரியர்களுக்கும் 1500க்கு மேற்பட்ட நட்புதவியாளர்களுக்கும் பிரதம பயிற்றுனராக பணியாற்றியுள்ளார். மனவடுவுக்குரிய விசேட சிகிச்சை முறையை இத்தாலி நாட்டுக்குச் சென்று கற்றுக்கொண்டார். பலபொது நிறுவனங்களுடன் சேர்ந்து மக்கள் மனநோயை போக்கினார்.

உளவளத்துறையிலும் நூல்கள் எழுதியுள்ளார். எங்கே நிம்மதி (பொதுமக்களுக்காக) மனச்சோர்வு (உளவளத்துறையினருக்கு) அத்துடன் துணைநூல்களான 'சிறுவர்' உளநலம் பேராசிரியர் D.J. சோமசுந்தரம், உளத்தத்துவ நிபுணர் சிவயோகன் என்போருடன் இணைந்து எழுதப்பட்டது.

உள்ளக்கமலம் - உளவளத்துறை ஆசிரியர்களோடு இணைந்து பிரதம ஆசிரியராக செயற்பட்டது - சுனாமியில் சிதறிய சித்திரங்கள், முற்றத்தில் சிந்திய முத்துக்கள் ஓவியச் சிகிச்சை முறையையும் வெளிநாட்டுப் பெண் பயிற்சியாளர் ஒருவரிடம் சாந்திகத்தில் கற்றுள்ளார். இப்பயிற்சி சிறுவர் உளப் பிரச்சனையை போக்க பெரிதும் உதவின. இத்துறை சார்ந்த நூலறிவோடு வடபால்பெற்ற அநுபவ அறிவும் இவரை மேலும் கூரறிவாக்கின. இடம்பெயர்ந்து, சனமிழந்து, வீடிழந்து, உறவிழந்து, கொழும்பில் பயந்து மனநோய்ப்பட்ட மக்களுக்குக் 'கோகிலா மகேந்திரன்' கொழும்பில் வாழ்வது பேருதவியாயிற்று. அத்தகைய நிலையடைந்த அனைவரும் இவரை அண்டி உரையாடி அவர் சொற்படி நடந்தும் ஆறுதலடைந்துள்ளனர்.

இவர் சிறுவயது முதலே பேச்சு வன்மை மிக்கவராகத் திகழ்ந்துள்ளார். இதனால் இவர் பேச ஏறாத அரங்குகளே இல்லை எனலாம். தெல்லிப்பளை, யாழ்ப்பாணம், கண்டி, கொழும்பு, எனப் பல இடங்களிலும் இவர் குரல் ஒலித்தது. அதுமட்டுமல்லாது, யாழ் மகளிர் சார்ப்பாக சீனாவின் தலைநகர் பீஜிங்கில் நடைபெற்ற பெண்கள் மகாநாட்டில் 1995 இல் கலந்து கொண்டு யாழ் மகளிர் பெருமையை உணர வைத்தார்.

2002 இல் இலண்டனில் ஒக்ஸ்போட் நகரில் நடந்த உலக மாணவர்களின் விழுமியங்கள் தொடர்பான மாநாட்டில் கலந்து சிறப்பும் பெற்றார். இவர் ஊடகத்துறையான பத்திரிகை, வானொலி தொலைக்காட்சி என்பவற்றில் கருத்துரைகளும், நேர்காணலும் நிகழ்த்தியுள்ளார்.

காலவேளை இவருடைய ஆன்மீகமும் உளவிலும் கலந்துரையாடல்களும் தொடர்ந்து சக்தி தொலைக்காட்சியில் இடம் பெறுகின்றமை அனைவரின் உள்ளங்களுக்கும் புத்தூக்கம் அளிப்பதாக அமைகின்றது.

ஈழநாடு தினக்குரல் வீரகேசரி முதலிய நாளிதழ்களில் கோகிலா மகேந்திரன் நேர்காணல்கள் பிரசுரமாயின. கனடாவில் வெளிவரும் வைகறை என்ற பத்திரிகை எழுத்தாளர்கள் மனித ஆளுமையில் பெரிய மாற்றத்தை ஏற்படுத்தக்கூடியவர்கள் என கோகிலா மகேந்திரன் போன்ற எழுத்தாளர்களின் வலிமையைப் பற்றிக் குறிப்பிட்டனர். இவர் நூல்கள் பலவற்றுக்கு விமர்சனமும் செய்துள்ளார். சிவத்தமிழ்ச் செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டியைப் பற்றியும் அவரின் தலைமைத்துவம் பற்றியும் எண்ணித் தங்கத்

தலைவி என்ற நூலை எழுத்தியுள்ளார். இந்நூல் ஒருவழி காட்டி நூலாக அமைந்துள்ளது. திருமதி கோகிலா மகேந்திரன் அவர்கள் விழிசைக் குயில், பசுந்தி என்ற புனைபெயர்களிலும் எழுத்தியுள்ளார். அவர் தான் எழுதிய நூல்கள். பன்னிரண்டு. எழுத்தாளர்களோடு இணைந்து வெளியிட்டது ஏழுநூல்கள். இவர் செயற்பட்ட பேச்சு, நாடகம், எழுத்து உளவளத்துறை அனைத்தும் மக்கள் மனத்தை மகிழ்வித்து மாண்பு பெறவைப்பன.

உளவளத்துறையில்

- * மனம் எனுந் தோணி:- உளவியற் கட்டுரைத் தொகுப்பு. இது வடமாகாணப் பண்பாட்டு அமைச்சின் பரிசைப் பெற்றது.
- * சீர்மியக் கதைகள்: எனும் நூலின் தொகுப்பாசிரியர் இவர்.
- * உளநலத்துறை வைத்திய நிபுணர் எஸ் சிவதாஸனுடன் இணைந்து உளநோயாளர்களுக்கு உளநலச்சிகிச்சை அளித்தல்
- * திங்கட் கிழமைகளில் இலங்கை வானொலியில் 'நவசக்தி' நிகழ்ச்சித் தொடரில் உளவலுவூட்டல் கருத்துகள் வழங்கல்.
- * தினக்குரல் வாரமலரில் உள்ளம் பெருங்கோயில் எனுந் தொடர்கட்டுரை எழுதுதல்.

ஆகிய பணிகளை நிறைவாகச் செய்துவருகின்றார்.

வெளியீடுகள்:

1. இதுவரை நூற்றுக்கு மேற்பட்ட சிறுகதைகள் எழுதியுள்ளார். அவற்றுள் ஏழு சிறுகதைத் தொகுதிகள் நூலுருப் பெற்றுள்ளன.
2. இரண்டு “நவீனங்கள்” வெளிவந்துள்ளன. இன்னும் ஐந்து கையெழுத்துப் பிரதியாக உள்ளன.
3. நாடகத் தொகுதி ஒன்று நூலுருப்பெற்றுள்ளது. நாடகங்கள் எழுதித் தயாரித்து மேடையேற்றப்பட்டுள்ளன.
4. முப்பதுக்கு மேற்பட்ட கவிதைகள் நூலுருப் பெற்றுள்ளன.
5. நூற்றுக்கு மேற்பட்ட கட்டுரைகள் பத்திரிகைகள் சஞ்சிகைகள், மலர்கள் என்பவற்றில் வெளிவந்தன.
6. 2009 இல் கொடகே தேசிய இலக்கிய விருது பெற்ற ஒரேயொரு தமிழ் பெண்மணி கோகிலா மகேந்திரன் என்பது தமிழர்கள் அனைவரும் பெருமைப் படக்கூடியது.

இவர் குடும்பம் சிறந்த பல்கலைக்கழகமாகப் பல்லாண்டு பல்லாண்டு சகல துறைகளிலும் பேரோடும். புகழோடும் சுகமாகக் கூட்டுக் குடும்பமாக வாழ எல்லாம் வல்ல விழிதீட்டி ஞானவயிரவர் அருள் புரிவாராக.

இரகமணி கனக செந்திநாதன்

1916~1977

அம்மன் அருளாட்சியில் அறிஞர்கள் பலர் தோன்றிப் புகழ்பரப்பிய குரும்பசிட்டி எனும் ஊரிலே பிறந்தவர்தான் கனக செந்திநாதன். இவர் தந்தையார் கனகசபை. தாயார் பொன்னம்மா. உடன் பிறந்தவர் மீனாட்சியெனும் பெயருடைய அக்கா. செந்திநாதன் 1916ஆம் ஆண்டு கார்த்திகை மாதம் ஐந்தாந்திகதி (1916-11-05)இல் பிறந்தார். இவருக்குப் பெற்றோர் இட்ட பெயர் திருச்செவ்வேல் என்பது. இவர் பிறந்த ஆறுமாதங்களில் தந்தையார் காலமானார். இதனால் அக்குடும்பம் வறுமைப்பட்டது. எனினும் அன்னையின் அயரா முயற்சியால் மகனின் கல்வி இடையீடின்றி வளர்ந்தது. தாயின் விருப்பப்படி தனையனும் அவ்வூரிலுள்ள மகாதேவ வித்தியாசாலையிலும் மேல் வகுப்புக்களை திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி வித்தியாசாலையிலும் கல்விக் கற்றுச் சிறந்த மாணவனாகத் திகழ்ந்தார். 1934ஆம் ஆண்டு எஸ்.எஸ் (எல்)சியில் சித்தியெய்தினார்.

1936ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற ஆசிரிய தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் சித்தியடைந்து 1937, 1938ஆம் ஆண்டுகளில் திருநெல்வேலி சைவாசிரிய கலாசாலையிற் பயின்று பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக வெளியேறினார். 1939ஆம் ஆண்டு தைமாதம் ஆசிரிய உத்தியோகத்திற் சேர்ந்த செந்திநாதன் 32 ஆண்டுகளாகப் பத்துப் பாடசாலைகளில் சிறப்பாக ஆசிரியப் பணியாற்றினார்.

பணியாற்றிய பாடசாலைகளிலெல்லாம் சிறந்த முறையில் கல்வியை வளர்த்து மாணவர்களின் எதிர்காலத்தை ஒளிமயமாக்கினார்.

1940 ஆம் ஆண்டு ஆனி மாதத்தில் செந்தி நாதனுக்கும் அவ்வூரைச் சேர்ந்த நாகம்மா என்னும் நல்லாளுக்கும் திருமணம் நிறைவேறியது. இவ்விருவரும் செய்வறப்பணியால் நான்கு பெண் குழந்தைகளும் ஒரு ஆண் மகனும் பிறந்தனர். குடும்ப வாழ்க்கை கஷ்டமாக இருந்தபோதும் தன் கடின உழைப்பால் குடும்பப் பொறுப்பை நன்கு கவனித்து ஊதியமற்ற எழுத்துத் துறையிலும் ஆர்வங்காட்டினார். ஆசிரிய கலாசாலையில் பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளையின் விருப்புக்குரிய மாணவனாகவும் சிந்தனைச் செல்வர் பொ.கைலாசபதி அவர்களிடம் பத்திரிகைத் துறைக்குத் தேவையான அறிவைப் பெற்றும் இரசிகமணித் திரு.சோ.சிவபாத சுந்தரத்தின் வழிகாட்டலோடும் எழுத்துத் துறையிற் புகுந்தார். எழுத்துலகில் தனித்துத் தமிழை மட்டுமே படித்த தன்னாலும் பலகாரியங்களை எழுத்துமூலம் சாதிக்க முடியும் என்று துணிந்தார்.

அதற்காகத் தனது சிறிய ஊதியத்தின் பெரும் பங்கைப் புத்தகங்கள், பத்திரிகைகள், விசேட மலர்கள் என்பவற்றை வாங்கிச் சேகரிப்பதில் செலவிட்டார். இரசிகமணியவர்கள் எழுதுவதிலும், எழுத்தாளர்களைச் சந்திப்பதிலும் அவர்களை ஊக்கப்படுத்திப் பேசுவதிலும் பேரின்பங் கண்டார். எழுத்தாளர் சங்கங்கள், புத்தக வெளியீடுகள், இலக்கிய விரிவுரைகள், எல்லாவற்றுக்கும் சென்றார். பல எழுத்தாளர்களின் இன்பதுன்பங்களில் பங்கு

கொண்டார். எழுத்தாளர்களைத் தன் உறவினர்கள் போல் எண்ணி நடந்தார். அவர் இலக்கியத்தை உள்ளத்தால் நேசித்தார். எழுத்தாளர்களுடன் உண்மையான உள்ளன்புடன் பழகினார்.

இரசிகமணியின் இலக்கியப்படைப்புக்கள் அனைத்தும் அவரது அறுபதாண்டு நிறைவையொட்டிப் “பூச்சரம்” என்ற தலைப்பில் தொகுக்கப்பட்டது. இவர்தம் அன்புக்குரிய வர்களாகிய பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை, ஈழகேசரி நா.பொன்னையா, கலாகேசரி.ஆ.தம்பித்துரை, சிற்பக் கலைஞர் ஆறுமுகம் என்போரின் வாழ்க்கை வரலாற்றை அழகுத்தமிழில் வடித்துள்ளார். சோமசுந்தரப் புலவர் அல்வாயூர்க் கவிஞர், அம்பி ஆகியோரின் கவிதைகள் பற்றி விமர்சன நூல்கள் எழுதி வெளியிட்டிருக்கின்றார். பள்ளு, பரணி, கலகம்பம் என்பவை பற்றிய அவரது வானொலிப் பேச்சுக்கள் நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன. மாணவர்களுக்கான நல்ல தரமான இலக்கிய இரசனைக் கட்டுரைகளைக் “கடுக்கனும் மோதிரமும்” என்ற தொகுப்புப் பெற்றுள்ளது.

“ஈழத்து இலக்கிய வளர்ச்சி என்ற நூலை 1964இல் வெளியீட்டு எமது நாட்டின் இலக்கிய வளத்தின் சிறப்பைத் தமிழ்கூறும் நல்லுலகு முழுவதும் அறியும்படி செய்தார். ஈழத்து கவிஞர்கள், பேனா மன்னர்கள், தற்காலக் கவிஞர் பற்றிய ‘முற்றத்து முல்லை’ க்கட்டுரைகள், ஈழத்துக் குழந்தைப் பாடல்கள் பற்றிய இரசனைக் கட்டுரைகள் போன்றவை மூலம் எங்கள் நாட்டின் எழுத்துத்துறைக்கு மதிப்பும், மகிமையும் மாண்புறத் தொண்டாற்றினார்.

இத்தனையுள் அடங்காது அவர் ஆக்கப்படைப்புக் களாக 'வெண்சங்கு' என்ற சிறுகதைத் தொகுதியும் 'ஒருபிடிசோறு' என்ற நாடகமும் வெளிவந்துள்ளன. 'விதியின் கை' 'மத்தாப்பு' என்ற இரு நாவல்களும், 'நீதிக்கரங்கள்' என்ற கவிதைத் தொகுதியும் நூல்களாக்கப்பட்டுள்ளன. 'செம்மண்' என்ற இவரது சிறுகதை 'ஒப்சேவர்' பத்திரிகையில் ஆங்கிலத்திலும் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. 'ஒரு பிடிசோறு' என்ற மற்றொரு சிறுகதை ரூஷ்சிய மொழியில் வெளிவந்த இலங்கைச் சிறுகதைத் தொகுதியிலும் இடம்பெற்றுள்ளது.

இவர் இருபத்தைந்து சிறுகதைகளையும், நான்கு நாவல்களையும், பன்னிரண்டு நாடகங்களையும் எமக்கு வழங்கியுள்ளார். இவரது பொதுச் சேவையில் பலசங்கங்கள் உருவாகின. மறுமலர்ச்சிச் சங்கம், முற்போக்கு எழுத்தாளர் சங்கயாழ்கிளை, அகில இலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம், யாழ் இலக்கிய வட்டம், என்வற்றின் வளர்ச்சிக்காக அயராது உழைத்தவர். சொந்த ஊராகிய குரும்பசிட்டியில் ஈழகேசரி நா.பொன்னையா அவர்களால் தோற்றுவிக்கப்பட்ட சன்மார்க்க சபையின் வளர்ச்சியிலும் அவர் ஒன்றிக் கலந்திருக்கின்றார்.

இரசிகமணியின் இலக்கிய சேவையைப் பாராட்டிய சங்கங்கள் பல.

1964 ஆம் ஆண்டு கிழக்கிலங்கை எழுத்தாளர் சங்கம் 'இரசிகமணி' என்ற பட்டம் சூட்டிப் பாராட்டியது.

- 1967 ஆம் ஆண்டு யாழ் இலக்கிய வட்டம் அவரது 50வது ஆண்டு நிறைவை ஓர் இலக்கியப் பெருவிழாவாகக் கொண்டாடியது.
- 1969 இல் அம்பனைக் கலைப் பெருமன்றம் 'இலக்கியச் செல்வர்' என்ற பட்டதையளித்துக் கௌரவித்தது.
- 1976 ஆம் ஆண்டு யாழ் இலக்கிய வட்டம் அவருக்கு 'மணிவிழா' எடுத்து.

ஈழத்து இலக்கியத் துறையிலும், தமிழ் நாட்டு நவீன இலக்கியப் பரப்பிலும் ஆழ்ந்த புலமை மிகுந்த ஒரு பேராசிரியர் இரசிகமணி அவர்கள். எழுத்தாளர், படிப்பாளர், படைப்பாளர், பண்பாளர், தொழிலாளர் என்போரின் சங்கமந்தான் இரசிகமணி எனப்படும் கனக செந்திநாதன் தமிழ் இலக்கியமே அவரது உயிரும், உடலும், பேச்சும், மூச்சும், கனவும், நினைவும் என ஈழத்து இலக்கிய வானில் இருசிறகெழுப்பிப் பறக்கும் பறவைபோல இன்பமாகப் பிரகாசித்தவர். இத்தகையவர் 1977-11-16இல் மறைந்தும் ஒளிவிடும் இலக்கியச் சுடராகப் பிரகாசிக்கின்றார். ஈழத்து இலக்கியவானில் இணையற்ற பிரகாசத்துடன் விளங்கிக் கொண்டிருந்த அவர் தம் தமிழர் வாழ இலக்கியம் வாழ வழிகாட்டி இறையடி சேர்ந்தார்.

ஞானசுரபி, ஆத்மஜோதி
நா.முத்தையா அவர்கள்

1918

முத்தான தொண்டர் எனப்போற்றப்படும் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள் ஈழத்துப் பூதந்தேவனார் முதல் பலபெரும் புலவர்களைப் பெற்றெடுத்த யாழ்ப்பாணத்திலே வயலும் வயல் சூழ்ந்த மருதநில நடுவே முக்கனிகளும் நாலாபக்கமும் நின்று வரவேற்கின்ற ஏழாலை என்னும் கிராமத்திலே சங்கரி என்ற திருவருட் செல்வருக்கும் மனைவிக்கும் கந்தன் அருளால் கிடைத்த அருந்தவப் புதல்வன் சந்ததியில் தோன்றிய சின்னத்தம்பிக்கும் பொன்னுப் பிள்ளை அம்மையாருக்கும் பிறந்த பிள்ளைகளில் பத்திவளம் நிறைந்த நாகமணியும் ஒருவர். இவரின் அருமை மனைவி பொன்னுப்பிள்ளை அம்மையார். இவ்விருவரும் செய்த இடையறாத அறத்தால் சைவமும் அறங்களும் தழைக்கவும் அன்புள்ளங்கள் உருவாகவும் அனாதைகள் என்ற வார்த்தை இல்லாமற் போகவும் இலந்தைகட்டிஞான வைரவர் அருளால் 1918.05.25ஆந் திகதி பிறந்தவர்தான் ஆத்மஜோதி முத்தையா அவர்கள். இவர் முத்தைப்போல் பரிமளிப்பார் என்ற முன்னோக்கோடு 'முத்தையா' எனப் பெற்றோர் பெயரிட்டனர்.

பெற்றோர் இட்டபெயருக்கு ஏற்ப வளர்க்கப்பட்ட முத்தையா அவர்கள் தமையன் கந்தையா, தமக்கையார் செல்லமுத்து, சின்னமுத்து ஆகியோரின் அன்புக்கும், அரவணைப்புக்கும், இனிய பேச்சுக்கும் உள்ளாகி இன்பங்

கண்டார். இவரின் வளர்ப்பில் பேரனார் சின்னத்தம்பி பெரிதும் அக்கறை காட்டினார். நீதிநியாயம், தரும சிந்தனைகளை வளர்க்கும் கதைகளைக் கூறி அவ்வண்ணம் வாழ்வை நெறிப்படுத்தினார். தற்செயலாகப்பட்ட எண்ணெயுடன் வீடுவந்த முத்தையாவுக்குப் பேரனார் கூறிய அறிவரை 'தெரிந்தோ தெரியாமலோ ஆலயத்துக்குச் சொந்தமான சொத்தை ஒருநாளும் வீட்டுக்குக் கெண்டுவரக்கூடாது' என்பது. அவர் கூற்றைச் சிரமேற் கொண்ட முத்தையா அவர்கள் தன்னுடம்பு அழியும்வரை கடைப்பிடித்தார்.

இவர்தன் ஆரம்பக்கல்வியை ஏழாலைக் கத்தோலிக்கப் பாடசாலையில் ஐந்தாம் வகுப்புவரை கற்றார். கிறிஸ்தவ மாணவர்களின் 'சாம்பல் பூச்சு' என்ற ஏழனப் பேச்சைப் பொருட்படுத்தாது, திருநீறு நெற்றியிலிட்டே சென்றார். இவர் பெற்றோருடன் சென்று ஆலயங்களில் சரியைத் தொண்டும் செய்வார். இவர் வீட்டுக்கு வந்த சரவணைச்சாமி ஆசிப்படி ஆசிரியரானதுடன், உலகம் முழுவதும் செல்லும் சிறப்பினையும் அடைந்தவர். ஒரு குறையும் இல்லாது எல்லோரும் போற்றி ஏத்த வாழ்ந்தார். அவர் ஆறாம் வகுப்புமுதல் மயிலணி சைவ வித்தியாசாலையில் படித்துவந்தார். முறையான சமயக்கல்வி இங்கேயே ஆரம்பமாகியது. பலாலி பொன்னம்பலம் ஆசிரியரிடம் திருவருட்பயன் விளக்கமாகப் படித்ததுடன் சமயத்ததுவங்கள் பலவற்றுக்கு விளக்கமும் பெற்றார். இவ்வாசிரியருக்கு மாணவர் முத்தையாமீது பேரன்பும் ஏற்பட்டது. இவருடைய வாழ்க்கையில் 'இல்லை' 'முடியாது' என்ற வார்த்தைகள் இடம்பெறவில்லை. யோகர்

சுவாமிகளால் மதிக்கப்பட்ட சன்னாகம் செல்லாச்சி அம்மையாரைத் தரிசித்த பேற்றுடன் உள்ளத்தில் சமய உணர்வையும் வளர்த்துக் கொண்டார்.

அடுத்து திருநெல்வேலி முத்துத்தம்பி சாதனா பாடசாலையில் ஆசிரிய தராதரப் பத்திரப் படிப்பை மேற்கொண்டிருந்த காலத்தில் நாவலர் பெருமானின் அண்ணாவின் மகன் கைலாசபிள்ளை அவர்களிடமும், வித்துவ சிரோமணி, பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை ஆகிய அறிஞர்களிடம் பாடங்கேட்டமையால் திரு.முத்தை யாவின் சமய உணர்வும், அறிவும் மேலும் அதிகமாயிற்று. இவர்கணித பாடத்தில் மிகத்திறமையுள்ளவராக இருந்தார். சுவாமி மகாதேவரைச் சந்தித்த வாய்ப்பினால் இவர் வேதாந்த ஞானத்தையும் வளர்த்துக் கொண்டார்.

1937ஆம் ஆண்டு திருநெல்வேலி சைவாசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலைக்குத் தெரிவுச்செய்யப்பட்டார். இக்கலாசாலையில் கற்கும் காலத்திலேயே பண்டித மணியின் பக்குவப்பார்வை அவர் மீது விழுந்தது. பண்டிதமணியிடம் கற்றவர்கள் தமிழ் அறிவிலும் சிவஞானத்திலும், ஒழுக்கத்திலும், உள்ளப் பக்குவத்திலும் மேம்பட்டவர்களாக விளங்கினர். இவரதுபயிற்சிக்காலம் முடிந்ததும் 1939.10.15 ஆந் திகதி நாவலப்பிட்டியிலுள்ள சென்மேரிஸ் மகாவித்தியாலயத்தில் ஆசிரியராகப் பதவி ஏற்றார். 1948 ஆம் ஆண்டு நாவலப்பிட்டி கதிரேசன் குமார மகாவித்தியாலத்துக்கு மாற்றம் பெற்று 1976இல் ஓய்வு பெறும்வரை அங்கேயே கடமையாற்றினார். இந்துசமயம், தமிழ்மொழி, தமிழ் இலக்கியம் என்பன இவர் படிப்பித்த பாடங்கள். இவருக்கு விருப்பமான கணிதம், பூமிசாத்திரம்,

சரித்திரம், ஆகிய பாடங்கள் படிப்பிக்கும் வாய்ப்பும் கிடைக்கவில்லை. விரும்பிய பாடங்களைக் கற்பிக்கும் வாய்ப்பும் அக்காலத்தில் இருக்கவில்லை. 1960இல் எல்லாப் பாடசாலைகளையும் அரசாங்கம் பொறுப்பேற்ற பின்னரே விரும்பிய பாடங்களைப் படிப்பிக்கவும், விசேட வகுப்புகளை நடத்தவும் ஆசிரியர்களுக்குச் சுதந்திரம் கிடைத்தது.

மலைநாட்டுப் பிள்ளைகளின் பின்தங்கிய கல்வியை உயர்த்தி அவர்களும் கல்விமான்களாக வெளிவர வேண்டும் என்பதில் முக்கியமானவரும் முதன்மையானவரும் குரு முத்தையா அவர்களே. மாணவரிடையே ஓழுக்கத்தையும், கட்டுப்பாட்டையும் நிலைநாட்டக் கடுஞ் சொற்களையும், பிரம்பையுமே உபயோகித்து வந்த ஆசிரியர் மத்தியில் புன்முறுவலையும், சகிப்புத்தன்மையையும், அரவணைப்பையும் துணையாகக் கொண்டு தன் அன்பாலும் பண்பாலும் ஆசிரிய மாணவ நல்லுறவை உண்டாக்கிக் கல்வியை மேன்மையுறச் செய்த பெருமை முத்தையா ஆசிரியர் அவர்களையே சாரும். மலை நாட்டில் அறியாமை இருளை ஓட்டி அறிவொளியை உண்டாக்கிய அவருடன் மாவணர்களும், பெற்றோர்களும் எப்பொழுதும் துணையாக இருப்பார். எப்பொழுதும் அவர்கள் உளத்திலும் நாவினும் அவர்பெயர் உச்சரிக்கப்படும்.

1942இல் நாவலப்பிட்டி ஆசிரியர் சங்கச் செயலாளராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்டார். சில ஆண்டுகளில் அவரைத் தலைவராகத் தெரிவு செய்து இளைப்பாறும் வரை அவரையே தலைவராகத் தொடர்ந்து வைத்திருந்து பெருமை கண்டது. 1945ஆம் ஆண்டில் மத்திய மாகாணத்

த.ஆ.ச.செயலாளர் பதவியை ஏற்றார். அவரின் அயரா உழைப்பினால் இளைப்பாறும் வரை சங்கத்தலைவராக வாழ்ந்தார். அ.இ.த.ஆசிரிய சங்க உபகாரியதரிசியாகவும் 1950 ஆம் ஆண்டு தெரிவானார். அதன்பின் சங்கத்தின் பரீட்சைக் காரியதரிசி, உபதலைவர் போன்ற பதவிகளிலிருந்து அதன் வளர்ச்சிக்காக அரும்பாடுபட்டார். 1960 ஆம் ஆண்டிலிருந்து 1976ஆம் ஆண்டு ஓய்வுபெறும்வரை நாவலப்பிட்டி கதிரேசன் குமாரமகா வித்தியாலயத்தின் அதிபராகவும் இருந்து நற்சேவை செய்தார். கடமையைச் சரியாகச் செய்யவைப்பதில் மிகவும் கவனம் செலுத்தினார். ஆசிரிய வருகை, படிப்பித்தல், அடுத்த வேலைகள் என்பவற்றை மிக உன்னிப்பாக அவதானித்துத் தன் சிறந்த, ஏற்ற நடைமுறைகளாற் திருத்தினார். பாடசாலைக்கு அமைச்சரை அழைத்தபோதும், இஸ்லாமியர்களின் வஞ்சகத் தன்மையை அறிந்தும் எதிராது இறைவிட்ட வழியெனத் தன்கடமைகளைச் செய்தார். அதனால் கல்வி அமைச்சர் முதலில் பள்ளிவாசலுக்குச் செல்லாது பாடசாலைக்கே சென்றார். நேர்மையுடனும் நம்பிக்கையுடனும் நல்லமனதுடனும் நல்ல காரியத்தைத் தொடங்கினால் அது நினைத்தபடியே நடந்தேறும்.

திரு.முத்தையா அவர்களின் சமய சமூகப் பணிகள் இலந்தைகட்டி ஞானவைரவர் கோவிலில் ஆரம்பித்தது. அது நாவலப்பிட்டியிலேயே மிகவுந்தேவையாக இருந்தது. ஏழைகளுக்கு உதவுதல் குடும்பப் பண்பு. அந்த இரத்தத் தொடர்பு திரு.முத்தையாவின் இரத்தத்திலும் மிகவுன்றியிருந்தது. 1939ஆம் ஆண்டு நாவலப்பிட்டியைத் தளமாகக்

கொண்டு மலைநாட்டுத்தமிழர்களுக்கு ஏற்படும் பிரச்சினைகளைத் தீர்த்தல், நல்ல வாழ்வுக்கான ஆலோசனைகளை வழங்குதல், திருமுறை ஓதல், கூட்டுப் பிரார்த்தனை, நற்சிந்தனைகள் என்பவற்றில் கூடிய கவனமெடுத்ததன் மூலம் ஆன்மீக வளர்ச்சியை உருவாக்கினார். இவர்களிடையே ஒற்றுமையை வளர்த்தல், குடிப்பழக்கத்தை நிறுத்துதல், சமய அறிவை உண்டாக்கிக் கிறிஸ்தவ மதத்திற் சேராது தடுத்தல் என்பவற்றில் அக்கறை செலுத்தினார். சைவப் பிரசங்கங்கள் செய்தார். இந்து வாலிபர் சங்கம் உண்டாக்கிச் செயலாளராக இருந்து பலநல்ல காரியங்களைச் சாதித்தார். ஒவ்வொரு தோட்டத்திற்கும் பொறுப்பாக இளைஞர்களைத் தெரிந்து பயிற்சியளித்துத் தத்தம் தோட்டங்களில் ஒற்றுமையையும், சமூக, சமய தேவைகளையும் சேர்ந்து செய்யும் பக்குவத்தையும் உண்டாக்கினார்.

சமய பாட வகுப்புகள் நடத்தப்பட்டுப் பேச்சுப் போட்டிகள், கட்டுரைப் போட்டிகள், கவிதைப் போட்டிகள், பஐனைப் போட்டிகளுடன் மாலை கட்டுதல், கோலம் போடுதல் என்பவற்றிலும் போட்டிகள் நடாத்திப் பரசுகள் வழங்கினார். தைப்பொங்கல், வருடப்பிறப்பு, தீபாவளி ஆகிய தினங்கள் பெருவிழாக்களாகப் பெரியோர்களின் பேச்சுகளுடன் நிகழ்ந்தன. நவராத்திரி, சிவராத்திரி, திரு வெம்பாவை என்பன உரியமுறைப்படி பஐனை என்பவற்றுடன் சிறப்புறும். இவ்விழாக்களில் முப்பத்தைந்துக்கும் மேற்பட்ட தோட்டங்கள் பங்குகொள்ளும். சைவத்தையும் தமிழையும் வளர்த்த ஆறுமுகநாவலர் வழிநின்று தொண்டு

கள் பல புரிவதற்கு நல்ல தளமாக அமைந்தது நாவலப் பிட்டியாகும். திரு.முத்தையா ஆசிரியர்களின் அயராத உழைப்பால்

1. இந்து சமயத்தொண்டர் படை ஒன்று உருவாகியது.
2. பல ஆடவர்கள் குடிப்பழக்கத்தை விட்டு குடும்ப நலன்களில் அக்கறை கொண்டனர்.
3. சண்டைகள் நீங்கி ஒற்றமை மேலோங்கியது.
4. அந்தர் யோகப் பயிற்சியில் பலர் நாட்டங் கொண்டனர்.
5. சைவசமய உணர்வு வளர்ந்தது.
6. கோயில்களில் தமிழில் அர்ச்சனை செய்யும் முறை கொண்டுவரப்பட்டது.
7. தமிழ் மொழிப்பற்றுத் தலையெடுத்தது.
8. பிறமதமாற்றங்கள் மறைந்தன.

இப்பெரியார் கல்வியை அளித்ததோடு இடையிடையே பொருட்கொடையுஞ் செய்தார். முதலில் இலந்தை கட்டி ஞான வைரவர் ஆலயத்தில் உயிர்பலியை நீக்கியவர். தொடர்ந்து பல பலியிடும் ஆலயங்களிலும் அப்பலியை நீக்கினார். 1983இல் ஏற்பட்ட இனக் கலவரத் தால் நாடுதிரும்பிய மக்களுக்கு வழியில் நின்று உதவியவர் சைவப் பெரியார் திரு.முத்தையா அவர்களே. இவர் சமய, சமூக பற்றுள்ள துறவி. இவருக்குக் கூட்டுப்பிரார்த்தனை செய்வதில் மிகுந்த ஆர்வம். அதனை வளர்ப்பதில் பெருமுயற்சி எடுத்தார். தான் சென்ற இடங்களாகிய யாழ்ப்பாணம், வவுனியா, மலைநாடு, கொழும்பு, மட்டக்களப்பு, இந்தியா, இந்தோனேசியலா, மலேசியா, சிங்கப்பூர், கனடா, சுவிற்சலாந்து என்ற

இடங்களிலெல்லாம் கூட்டுப் பிரார்த்தனை செய்து வளர்தார்.

‘பாதயாத்திரை’ இவரது அடுத்த சமயநெறி. ‘ஆன்மா சிவத்தை நோக்கிச் செல்வது’ என்பது அதன் கருத்து. நாயன்மார்கள் காட்டிய வழியை மேற்கொண்டவர் இவர். கதிர்காமம், முனிஸ்வரம், கேதீஸ்வரம், கோணேஸ்வரம்,, கீரிமலை, மாவிட்டபுரம் என முன்பு பக்தர்கள் பாத யாத்திரை மேற்கொண்டு வழிபாடாற்றினர். போக்குவரவு வசதிகள் ஏற்படாமையால் இவ்வழிபாடு குறைந்தது. எனினும் பாதயாத்திரை வழிபாட்டைப் பஜனையோடு மேற்கொள்ளவேண்டுமென வழிபடுத்தியவர் திரு.முத்தையா ஆசிரியர் அவர்கள். இந்தப் பாதயாத்திரை வழிபாட்டில், சாதி, சமய, வேறுபாடுகள் இன்றி இறைவன் முன் எல்லோரும் ‘சமமென்று’ எண்ணவைத்தார். ஊரூராகப் பஜனை செய்யவும் வழிப்படுத்தினார். அத்துடன் பாதயாத்திரையில் ஒருவர்க்கொருவர் உதவுதல், விட்டுக் கொடுத்தல், பகிர்ந்துண்ணல், சேர்ந்துறங்கல், ஒற்றமை என்பவற்றையும் ஏற்படுத்தும் என்பதனையும் உணர வைத்தார். திருவண்ணாமலை தேரோடும் வீதியைச் சுற்றி ஒரு நாள் அறுபத்தைந்து குழுக்கள் திருப்புகழைப் பாடி வந்ததைக் கண்ட முத்தையா ஆசிரியர் அவர்கள் இலங்கையிலும் அவ்வாறு செய்யவேண்டுமென விரும்பினார். 1954இல் இலந்தைகட்டி ஞானவைரவர் ஆலயத்திலிருந்து நல்லூர் வரை பாதயாத்திரை பஜனையுடன் நடந்தது 1964இல் நயினாதீவிலிருந்து நல்லூர் பாதயாத்திரை நடைபெற்றது. 1984இல் சாவக்கச் சேரியிலிருந்து கச்சாய் வீரபத்திரர் கோயிலுக்குப்

பாதயாத்தரையும், 1986இல் புன்னாலைக் கட்டுவன் ஆயாக்கடவையிலிருந்து சுன்னாகம் சிவன் கோவிலுக்கும் பாதயாத்திரை மேற்கொள்ளப்பட்டது. மீசாலை தட்டங்குளம் பிள்ளையார் கோயிலிருந்து கச்சாய் வீரபத்திரர் கோயில்வரை பாதயாத்திரை 14 நாள்கள் நடைபெற்றன.

1948ஆம் ஆண்டு நாவலப்பிட்டியில் ஆரம்பித்த 'ஆத்மஜோதி' என்ற சஞ்சிகை இன்று இலங்கை, தமிழ்நாடு, சிங்கப்பூர், மலேசியா, இந்தோனேசியா, கனடா முதலாய நாடுகளிலும் முத்தையா ஆசிரியர்களின் சீடர்கள் வதியுமிடங்களிலும் பிரபலமாகியுள்ளது. திருமுத்தையாவின் விருப்பை இராமச்சந்திரா நிறைவேற்றினார் 'அதுவே' ஆத்மஜோதியாக மிளிர்வது.

திரு.முத்தையா ஆசிரியர் அவர்கள் மனிதத் தேவையறிந்து அதற்கேற்ப எழுதுபவர்.

அவர் எழுதிய நூல்கள் அகரவரிசையில்:

1. இந்தோனேசியாவில் இரண்டுவருடங்கள்.
2. இலங்கையில் ஓர் இல்லற ஞானி
3. இளைஞர்களுக்கு ஏற்ற இந்தோனேசியக் கதைகள்
4. ஈழத்துச் சித்தர்கள்.
5. ஏழாலை
6. கந்தனே கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வம்
7. சிவபால யோகேஸ்வரர்
8. தத்துவக் கதைகள்
9. தரிசனம்
10. திருமுறைக்காட்சிகள்

11. திருமுறைச் செல்வம்
12. நிழலின் பின்னே மனிதன்
13. பன்னிருமாத நினைவுகள்
14. மாணவருக்கேற்ற மாண்புறு கதைகள்
15. முப்பெருஞ் சித்தர்

இவற்றுள் தத்துவக் கதைகள், ஏழாலை, ஈழத்துச் சித்தர்கள், கந்தனே கலியுகத்தில் கண்கண்ட தெய்வம் ஆகிய நூல்கள் இலங்கை அரசின் சாகித்திய மண்டலப் பரிசு பெற்றவை.

இவர் சிறந்த பேச்சாளர். இவரின் பேச்சில் இலகுவான சொற்பிரயோகமும், சிறிய வசனங்களும் தொடர்புடைய உதாரணங்களும் பொருத்தமான கதைகளும் நகைச்சுவையும், தெளிவும் அழுத்தமம் இருக்கும். இவர் அனைத்துலக நாடுகளுக்குச் சென்று தன் பேச்சுக் கருத்துக்கள் மூலம் ஈழத்து நாவலர் பரம்பரையினரின் திறத்தை நிலைநாட்டியுள்ளார்.

இவர் பலதீவுகளைக் கொண்ட இந்தோனேசியா விலும் பேசி கோயில் இருக்கவேண்டியதன் அவசியத்தையும் அதன் நிர்வாக முறைகளையும் விளக்கியுள்ளார். இந்தோனேசியாவில் ஆறு சமயப் பள்ளிகளை அங்குள்ள ஆர்வலர்களின் உதவியுடன் தோற்றுவித்தார். ஓரளவு தமிழ் தெரிந்த ஆசிரியர்களையும் நியமித்துத் தமிழையும் சமயத்தையும் வளரச்செய்தார். இந்தோனேசியர்கள் திரு. முத்தையா அவர்களைச் சுவாமி என அழைப்பதோடு அவர் தரிசனம் பெற வரிசையில் நின்று பூசிப்பர். இவர் காவியுடை அணியாததன் காரணம் தான் மக்களின்றும்

வேறுபடாதவன் என்பதனாலேயே. “உயர்வான பணிக்கு வேடங்கள் முக்கியமல்ல” என்பது அவர் கொள்கை. இவர் ஓர் அந்தர்யோகி. இவ் பலமகான்களைக் கண்ட மகான்.

திரு.முத்தையா அவர்கள் பிறந்த நாட்டிலுள்ள சிவனடியார்களுடன் இணங்கி நடந்தும் தனிப்பட்ட யாத்திரைகள், பஜனைக் கோஷ்டிப் பங்களிப்பு, சர்வதேசம் மகாநாடுகளிற் கலந்து கொண்டமையாலும், அவ்வப்போது பலமகான்களைத் தரிசித்தமையாலும் ‘மகாத்மா’ நிலையை எய்தியுள்ளார் என்பது அவரது சொற்களாலும் செயல்களாலும் அறிய முடிகின்றது. இவர் அனாதைகளின் தந்தை. இவர் அற்புதபாகர். இவர் சீவனைச் சிவமாக்கித் தெய்வசிந்தனையையே வாழ்க்கையாகக் கொண்டவர். சிவத்தை உள்ளத்தில் எப்போதும் பூசிப்பவர். இறைவனின் சக்தியைப் பெற்றவர். அதனால் அற்புதங்களைக் காண்பவர்.

சுவாமி முத்தையா அவர்களைப் பட்டங்களும் பதவிகளும் பாராட்டுகளும் தேடி வந்தன. தன்னலமற்ற சேவையைச் சமுதாயம் விரைவில் உணரும். சமயம், தமிழ்ப் பணிக்குத் தன்னையே அர்ப்பணித்த பிரமச்சாரி இவர். இவர் விருப்பு வெறுப்பற்ற உள்ளப் பக்குவம் உடையவர். அன்பினால் இறைவனை வழிபடுபவர். அவர் ஆத்மா இறையடியைச் சென்றடைந்துள்ளது.

செவாலியர், கலாநிதி

ச.அடைக்கலமுத்து

1918

பேரறிஞர் தனிநாயக அடிகளார் பிறந்த இடமாகிய நெடுந்தீவிலே 1918.09.15 அன்று பிறந்தவரே திரு. அடைக்கலமுத்து அவர்கள். இவர் தனது இடைநிலைக் கல்வியைக் கொழும்புத்துறை கத்தோலிக்க சாதனா பாடசாலையிற் பெற்று பின் சிரேட்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் திறமைச் சித்தியும் பெற்றார். அப்பாடசாலை அதிபராகத் திகழ்ந்த அருட்சகோதரர் பேதுருப் பிள்ளை அவர்கள் தமிழ் இலக்கண இலக்கியங்களில் பாண்டித்தியம் பெற்றவராக இருந்தார். “சின்னப் பவணந்தி முனிவர்” என்று போற்றப்படத்தகவரான அவர், நன்னூலில் கரைகண்டவராக விளங்கினார். இத்தகைய அதிபரிடம் கல்விபெறும் பேற்றினைப் பெற்றுக் கொண்ட திரு.அடைக்கலமுத்து அவர்களுக்கு இப்பேறுதான் எதிர்கால உயர்வுகளுக்கு அசைக்க முடியாத அத்திவாரமாக அமைவதைக் காணலாம்.

சிரேட்ட பாடசாலைத் தராதரப் பரீட்சையிற் தேர்ச்சியடைந்த திரு அடைக்கலமுத்து அவர்கள் கொழும்புத்துறையில் அமைந்திருந்த கத்தோலிக்க ஆசிரிய கலாசாலையிற் சேர்ந்துகொண்டு பயிற்சி பெற்றார். அக்கலாசாலையின் அதிபராக விளங்கியவர் வணக்கத்திற்குரிய கலாநிதி ஜே.எமிலியானுஸ் பிள்ளை அவர்கள். இளம்பராயத்திலே விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாகத் தேர்ச்சியடைந்த அடிகளாரி

டமும், அங்கு விரிவுரை யாளராகப் பணியாற்றிய புலவர் மணி சோ.இளமுருகனாரிடமும் பாடங்கேட்கும் பாக்கி யத்தைத் திரு அடைக்கலமுத்து அவர்கள் பெற்றிருந்தார் கள். ஏற்கனவே அவர் பெற்றிருந்த அறிவு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கல்லூரியில் மேலும் வளர்ச்சியடைந்தது.

பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியராக வெளியேறிய திரு.அடைக் கலமுத்து அவர்கள் 'கல்வியில் மேம்பாடடைய விரும்பிக் காவிய பாடசாலையிற் சேர்ந்து, நாவலர் பரம்பரையினரான பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்களிடம் கல்வி கற்கலானார். பண்டிதமணி அவர்களுடைய அருடபார்வை அடைக்கலமுத்து அவர்களை ஆட்கொண்டு உளம் நிறைத்து நின்றது. நாவலர் கழகமும் திரு அடைக்கல முத்துவின் ஆர்வமறிந்து அவரின் அறிவுப்பசியைப் போக்கி உயர்வளித்தது. வித்துவ சிரோமணி ந.சுப்பையாபிள்ளை, வித்துவான் க.வேந்தனார், வித்துவான் க.சி.நடராசா, வித்துவான் க. கார்த்திகேசனார் ஆகியோர் திரு.அடைக் கலமுத்து அவர்களைச் சான்றோனாக்கிய பேரறிஞர்கள் ஆவர். மகா வித்துவான் சி.கணேசையர் அவர்களிடமும் பாடங்கேட்ட அடைக்கலமுத்து அவர்கள் இத்தனை பேரறி ஞர்களிடம் கல்விகற்கும் பெரும் பேற்றினைப் பெற்றமை எம்பெருமானின் பெருங்கொடையேயாகும். சமூகத் தோடொட்டி நோக்கும்போது அவர் மிகவும் புண்ணியஞ் செய்து வந்தவர் என்பதை உணரலாம்.

சாந்துணையும் கற்றிடவேண்டுமென்னும் வள்ளுவர் வழிநின்று கற்றிடும் பணியைச் சிரமேற்கொண்ட அடைக்கலமுத்து அவர்கள் பேராதனைப் பல்கலைக்

கழகத்திற் சேர்ந்து தமிழ் வித்துவான் கற்கைநெறியினை மேற்கொண்டார். இங்கே பேராசிரியர் க.கணபதிப்பிள்ளை, அறிஞர் வி. செல்வநாயகம், கலாநிதி சு.வித்தியானந்தன், கலாநிதி ஆ.சதாசிவம் ஆகியோரிடம் கல்வியறிவைப் பெற்றதன் மூலம் தன் கல்வியின் ஆழத்தையும், அகலத்தையும் பெருக்கிக் கொண்டார். திரு. அடைக்கல முத்து அவர்களுடன் பலதமிழ்ப் பேரறிஞர் களும் பங்கு கொண்டு வித்துவான் கற்கைநெறியினை மேற்கொண்டதுடன் அவர்கள் அனைவரும் நண்பர்களாயினர். இவர் அறிஞர்களால் சொல்லின் செல்வன், பாவேந்தர், அமுதசாகரன், தமிழ்க்கங்கை எனப் போற்றப்படுபவர்.

வித்துவான் அடைக்கலமுத்து அவர்களது பேரறிவியற் பெற்ற அறுவடைகள்:-

1. மாதா அஞ்சலி,
2. நெஞ்சே நினை 1975,
3. இவ்வழிச் சென்ற இனிய மனிதன்
4. காக்குங் கரங்கள்
5. 1991 அமுதுவின் கவிதைகள்
6. 1997,2002,2005 அன்பின் கங்கை அன்னை திரேசா முறையே மூன்ற பதிப்புகள்.
7. மடுமாதா காவியம்,
8. இளவாலை ஆலய வரலாறு,
9. அமுதுவின் கவிதைகள், திருத்திய பதிப்பு 2002, 2004
10. இந்த வேலிக்குக் கதியால் போட்டவர்கள் என்பனவாகும்.

வித்துவான் அடைக்கலமுத்து அவர்களின் தமிழ்த் தொண்டினைப் பாராட்டிக் காலத்துக்குக் காலம் பட்டங்கள் வழங்கப்பெற்றுச் சிறப்பிக்கப்பட்டுள்ளார். அவ்வாறு அவர் பெற்ற பட்டங்கள்:-

1. சொல்லின் செல்வன் - யாழ்.தமிழ் இலக்கியக் கழகம்
2. புலவர் மணி - இளவாலை ப.மா.சங்கம். லண்டன்
3. செந்தமிழ்த் தென்றல் - இலண்டன் தமிழ் மன்றம்
4. முப்பணிவேந்தன் - பேராசிரியர் கலாநிதி வண S.J.இமானுவேல் - இலண்டன் அக்கிரன் பட்டின மண்டபம்
5. கவியரசர் - பேராசிரியர் கலாநிதி, அ. சண்முகதாஸ், இலண்டன் ஈலிங் அம்மன் கோவில்.
6. தமிழ்க்கங்கை - கலாநிதி அ.பி.ஜெயசேகரம் ஜேர்மன் நாட்டுத் தமிழ்ப்பணிமன்றம்.
7. பாவேந்தர் - பாப்பரசர் ஜோன் போல் II
8. மதுரகவி - யாழ்ப்பல்கலைக்கழகத்துணைவேந்தர் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன்.
9. மகாகவி - இலண்டன் மா.எ.சங்கம்
10. கலாபூஷணம் - இந்து கலாசார அலுவலகம் கொழும்பு
11. செவாலியர் - பரிசுத்த பாப்பரசர் ஜோன் போல் II
12. கௌரவ கலாநிதி - யாழ்.பல்லைக்கழகம்.

தமது பதினேழாவது வயதில் 'பாதுகாவலன்' என்ற வார இதழுக்குக் கட்டுரைகள் எழுதத் தொடங்கிப், படிப்படியாக வீரகேசரி, தினகரன் முதலிய பத்திரிகைகளுக்கான சிறப்புக் கட்டுரைகளாக வளர்ச்சியடைந்து பின்னர் பிரபல எழுத்தாளராக, நாடறிந்த எழுத்தாளராக உயர்ந்து நிற்கும் கலாநிதி செவாலியர் அடைக்கலமுத்து அவர்கள் பல்வேறு அமைப்புக்களாலும், மன்றங்களாலும் பாராட்டிப் போற்றப்பட்டுள்ளார். அவ்வாறு போற்றி விருதுவழங்கப் பெற்ற நிகழ்வு ஒன்று.

1991 பெப்ரவரி மாதம் கனடாவில் ரொறன்ரோ மாகாணத்தில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழர் தகவல் நிறுவனமானது ஒவ்வொரு ஆண்டு நிறைவிலும் எழுத்துத் துறை உட்படப் பல்வேறு துறைகளிலும் சிறப்புற்று விளங்குவோருக்கு விருது வழங்கிக் கௌரவிப்பதை வழக்கமாக்கியுள்ளது. அவ்வகையில் அந்நிறுவனமானது தனது பதினைந்தாவது ஆண்டின் நிறைவின்போது விருது வழங்குவதற்காகத் தெரிவு செய்தோர்களுள் கலாநிதி, செவாலியர், ச.அடைக்கலமுத்து அவர்கள் முக்கியமானவர். ஆண்டு நிறைவு குறித்து வெளியிடப்பட்ட பதின்மரிலே அப்பெரியோரின் புகைப்படத்தோடு கூடிய சுருக்கமான வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவரிடம் நிறைந்த கல்வியறிவும், பண்பும், ஒழுக்கமும், சேவையும், இனவுணர்வும் ஒருங்கே அமைந்துள்ளன. சகலதுறைகளிலும் முன்னணியில் திகழ்ந்து வரும் பெரியார் ச.அ.அடைக்கலமுத்து அவர்களுக்கு தமிழர் தகவலின் வாழ்நாள் முழுவதுமான விருதுடன் தங்கப்பதக்கமும் சூட்டப்பட்டது.

அவர் பாடிய பாடல்களில் சில.

ஈழத்துச் சான்றோர் நூலையும் பாடியவரையும்
பாராட்டிப்பாடியது.

நாட்டினிலே முதறிஞர் வரலாறு கண்டோம்
நாடுவிட்ட படலத்தில் பிறநாடு வந்தோம்
கேட்டபல செய்திகளின் வேர்வீழுகும் அறிந்தோம்
கேளாத வரலாற்றின் கிளைநதிகள் எந்த
மேட்டினிலே உற்பத்தி யானதெனத் தெரிந்தோம்
விரிந்தபல வரலாறு காலத்தால் சிதையாத
தேட்டமிது என்றவரும் சந்ததிகள் சொல்லும்
சிந்தையிலே சந்தனத்தைப் பூசிவீடும் தென்றல்.

பாக்காட்டில் கண்டெடுத்த பாவலர்கள் சரிதம்
பார்த்தவீழி பசிமறந்து காத்துவந்த பெருமை
சாக்காட்டை அறியாத இலக்கியங்கள் தோற்றம்
தமிழ்புகழ் பிறமொழியில் தளிர்க்க வரலாறு
தீக்காட்டில் அரசபடை தமிழ்நூல்கள் எரித்துச்
சிந்தையொடு சிலைகளுமே வெந்துருகச் செய்து
பூக்கூடை போலிந்தச் சான்றோர்கள் வாழ்வு
பொங்குதமிழ் ஈழத்தின் சங்கொலியாய்க் கேட்கும்.

அருத்தது:

தமிழ்நாடும் ஈழத்துச் சான்றோரும் என்ற நூலுக்கும் அதன் ஆசிரியருக்கும் பாடிய முல்லை மாலையில் உள்ளது.

விண்முட்டும் புகழ்சுமந்து ஈழநாட்டின்
 வேரினிலே பால்வார்த்த சான்றோர் தங்கள்
 பண்முட்டும் வரலாற்றைப் பதிய வில்லை
 பாவியவள் காலமகள் கழித்தேவிட்டாள்
 மண்பட்ட வரலாறு தேடித்தேடி
 மணிபொறுக்கி ஈழத்துச் சான்றோர் என்ற
 பொன்பெற்ற நூலொன்றை ஆக்கித் தந்தான்
 புகழ்பூத்த வித்துவான் செபரத்தினமே.

செந்தமிழின் சுனையினிலே நாள்தோறும் முழுகி
 தீஞ்சுவையின் காவியங்கள் உரைநடையும் பழகி
 விந்தைபெறும் தமிழ்நாடு சென்றிட்ட சான்றோர்
 வெளியிட்ட பதிப்போடு விளக்கவுரை ஆய்ந்து
 அந்தமிலா அவர்பணிகள் திருவுரைகள் கவிதை
 அந்தாதி உரைவளமும் அச்சினிலே கொண்டு
 பந்தலிலே பாகற்காய் என்றிருக்கக் கண்டு
 பால்தேனாய்ச் சுவைத்திடவே நூலெழுதினாரே.
 என்பனகொண்டு அவர்தம் ஆற்றல் வெளிப்படை
 யாகும்.

கலாநிதி க.செ.நடராசா

1919

வயல்களும், தோட்டங்களும், வான்பயிர்களும் வளங்கொழிக்க முக்கனிகள் வரவேற்க முத்தமிழும் எப்பக்கமும் முரசடிக்க வாழும் பண்புடை மக்களையுடைய நாவற்குழியூரில் அறம் பல இயற்றிய கனகசபை செல்லப்பாவும் மங்கை நல்லாள் அன்னம்மாவும் சேர்ந்து செய்த தவப்பயனாகப் பிறந்தார் க.செ.நடராசா அவர்கள். முதல் மூன்று சகோதரர்களும் மறைந்துவிட மனம், மிக நொந்த நிலையில் 1919ம் யூன் மாதம் 30ஆம் நாள் பிறந்தார் க.செ.நடராசா அவர்கள். இவர் கருவிலேயே திருவுடையவராகத் திகழ்ந்தார்.

இவர் சிறுவனாக இருக்கும்போதே தமிழ்ப்பற்றும், சமூகப்பற்றுமுடையவராகத் திகழ்ந்தார். இவருடைய கவிதைத்தொகுதி 'சிலம்பொலி'யாகும். 1940ல் இளைஞர் சமூகசேவை அமைப்பை நண்பர்களுடன் சேர்த்து உருவாக்கினார். அச்சபை மூலம் நற்பணிகள் பல செய்தார். பலையோலைச் சுவடிகளின் கண்காட்சி ஒன்றினை நடாத்தி மாணவர் மத்தியில் தமிழில் புத்துணர்ச்சியை ஏற்படுத்தியவர்.

1946ஆம் ஆண்டு விபுலானந்த அடிகளாரின் தலைமையில் ஆரம்பமான இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழ்மாணவர்களில் முதலாமவராகத் தோற்றினார். அவருடன் தங்கராணி நவரத்தினமும் இடம்பெற்றார். பதினாறு மாணவர்கள் வித்துவான் பட்டப்படிப்பை

மேற்கொண்ட போதும் பட்டப்படிப்பைப் பூரணப்படுத்தி வெளியேறியவர்கள் நடராசனும் தங்கராணியுமேயாவர்.

பட்டத்தாரியாகப் புறப்பட்ட நடராசனுக்குக் கொழும்பு நோயல் கல்லூரியிலும், செல்வி தங்கராணி நவரத்தினம் கொழும்பு மெதடிஸ்த பெண்கள் பாடசாலையிலும் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் வாய்ப்புக் கிடைத்தது. அவர்கள் அவ்வாய்ப்பைச் செவ்வனே பயன்படுத்தித் தமிழையும் தமிழ் மாணவர்களையும் நன்னெறிப்படுத்தினர். பின்னர் விடாமுயற்சி கொண்ட நடராசன் அவர்கள் இலண்டன் இளமாணிப் பட்டத்தினையும் பெற்றார். சுவாமி விபுலானந்தரிடம் பெற்ற இலக்கண இலக்கிய அறிவாற்றலை மாணவர்களிடத்தும் மக்களிடத்தும் வளர்த்துவிட்டார். பல்வேறு கவியரங்குகளை நடாத்திச் சோபிக்கச் செய்தவர்.

இவர் தங்கராணியெனும் நல்லாளை இல்லத்தரசியாக்கி இல்லறத்தை இனிதேயாக்கி இன்தமிழை வளர்த்தனர். காலத்தின் தேவையில் மகிழ்நன், வத்ஸலா என்னும் பிள்ளைகளுக்குப் பெற்றோராயினர். சமூகத்தின் தேவையையுணர்ந்து பிள்ளைகளைக் கல்வியில் மேம்பாடடையச் செய்தனர்.

இவரின் தமிழிலக்கிய ஆய்வுப் பணிகளைப் பாராட்டிய இலங்கை அரசு 'முத்தமிழ் வித்தகர்' என்னும் பட்டம் வழங்கி கௌரவித்தனர். இவர் இலங்கை ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபனத்தில் தமிழ்ச் சேவைப் பணிப்பாளராகச் சிறப்பாகப் பணியாற்றினார். அது மட்டுமல்லாது இலங்கை வானொலி நிலையப் பயிற்சிக்கல்லூரியின் பணிப்பாளராகவும் சேவை செய்ததுடன் சில வருடங்கள் ஒலிபரப்புக் கூட்டுத்தாபன இயக்குநர் சபையின் உறுப்பினர்களில் ஒரு

வராகவும் இருந்து தமிழுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் சேவைகள் செய்தார். இலங்கை வானொலித் தமிழ் பிரிவானது சேவை ஒன்று சேவை இரண்டு என்றும், தேசிய சேவை, வர்த்தக சேவை என்றும் இருந்த வேளையில் இரு பிரிவுகளும் இணைந்த தமிழ்ச்சேவைக்குப் பணிப்பாளராகவும் இருந்து தமிழ் நிகழ்ச்சிகளின் தரத்தை உயர்த்தினார். ஏறக்குறைய முப்பது ஆண்டுகள் சேவையாற்றினார்.

கொழும்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தின் தலைவராகவும் சிலகாலம் இருந்து நல்லபல செயல்களைச் செய்தவர். இவரால் எழுதப்பெற்ற வையா பாடல் உரைகள் தமிழ் இலக்கிய வரலாறு ஆகிய நூல்கள் சங்க வெளியீடுகளாக வந்தள்ளன. 1979இல் வெளியான இலக்கிய வரலாறு எனும் நூல் வரலாற்று நூல்களில் முதன்மையானது என்பது ஆய்வாளர் கருத்து. அனைத்துலகத் தமிழாராய்ச்சி மகாநாடுகளிலும், ஆய்வரங்குகளிலும் இவரது கட்டுரைகள் பெரும் வரவேற்பைப் பெற்றுள்ளன.

இவர் கனடா தேமதுரம் வானொலியில் தமிழை இலக்கணப் பிழையின்றி எழுதுவது பற்றித் தொடர் உரை ஆற்றியுள்ளார். 1994ஆம் ஆண்டு ஜனவரி 30ஆந் திகதி தமிழர் தகவலின் மூன்றாவது ஆண்டுமலர் வெளியீடு ரொறன்ரோ நகர மண்டபத்தில் நடைபெற்றபோது கலாநிதி க.செ.நடராசா அவர்கள் மலரை வெளியிட்டு வைத்துச் சிறப்புரை ஆற்றினார். இவரது ஆழமான கருத்துக்களும் இலக்கியச் சுவையும், இலக்கண விளக்கங்களும் எல்லோர் மனதையும் ஆனந்தத்தில் ஆழ்த்தியது. ஆண்டவனாலும் பொறுக்கமுடியாத அவரின் பேச்சுவன்மையை இறுதியாக்கிவிட்டது. இவரால் எழுதப்பெற்ற விமர்சனக் கட்டுரை

முதற்கட்டுரையாக மலரில் வெளியாகியது. புலம்பெயர் மக்களின் பல்துறைப் பணிகளை மேற்கொண்ட போதும் அதனை செவ்வனே நிறைவு செய்ய முடியாத துர்ப்பாக்கிய நிலை ஏற்பட்டமை வேதனையளிப்பதாகவுள்ளது.

நல்லன எண்ணி நல்லவைகளைச் செய்துவந்த மாமனிதர் இவர். இவரின் பேச்சும் மூச்சும், வழுவிலாத் தமிழ் எழுத்தும், சிறப்பான பேச்சும் வளரவைத்தல் என்பதே. எனவே அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய தமிழராகிய நாம் இலக்கணப் பிழையின்றிப் பேசவும், எழுதவும் செய்வதாகும். அதுவே அவருக்கும், தமிழுக்கும் நாம் செய்யும் நன்றிக் கடனாகும். இவருடன் நெருங்கிய தொடர்புடைய அறிஞர்களில் (ஈழத்துப் பூராடனார்) இலக்கிய மணி க.சா.செல்வராசா கோபால், கவிஞர் கந்தவனம், க.தெ.சண்முகராசா, இரா. சம்பந்தன், க.சிறீபத்மநாதன், ப.விக்கினேஸ்வரன், சொ.கணேசநாதன், சின்னையா சிவநேசன், புலவர்மணி ஏ.பெரியத் தம்பிப்பிள்ளை என்போர் குறிப்பிடக் கூடியவர்கள்.

இவரின் பாடல்கள் சில:

மலரதன் அழகுக் காக

மணவினை மாலைக்காக

பரிமள மிகுதற் காக

அலரதைப் பறித்தென் அற்ப

ஆசையின் பலிய தாக்கக்

குலமலர் வாட்டம் முள்ளின்

குத்தல்கள் தாங்கமாட்டேன்.

(கவிக்கற்பரசியில்)

போர்த் தொழில் புறக்கணிப்போம்
 பொன்னுல காக்க வேண்டில்
 ஆர்த்தெழு படையி லிங்கே
 ஆருமே சேர மாட்டோம்
 கார்த்திகை தீப மன்ன
 காந்தியின் வழி நடந்து
 நேர்த்தியைக் காண்போமென்று
 நிச்சயம் முடிவு செய்வோம்.

தகைமை கொண்ட சோ சோழர்
 தங்குலத் துதித்த நாம்
 தாள் மடித்துக் கைகுவித்துத்
 தலை வணங்கி நிற்பதா
 சிகைகள் போல தாயினும் நம்
 ஜென்மபூமி வேறொரு
 சீமையாளர் கைக்கொடுத்துச்
 சீரழிந்து வாழ்வதா.

பேரறிஞர் முருகவே.பரமநாதன்

1924

பேரறிஞர் பரமநாதன் அவர்கள் பருத்தித்துறையைச் சேர்ந்த வல்லிப்புரத்திலே 1924.01.30ஆந் திகதி பிறந்தார். வல்லிபுரம் எனும் கிராமம் வரலாற்றுப் புகழ் கொண்ட நகரமாகும். சிங்கை ஆரியச் சக்கரவர்த்திகள் நல்லூரைத் தலைநகரமாகக் கொள்ளுமுன் வல்லிபுரத்தையே தலைநகராகக் கொண்டு ஆட்சிசெய்தனர் என்பது வரலாறு. இது சிங்கை நகர் எனவும் வழங்கப்பட்டுள்ளது. வரலாற்றுப் புகழ்மிக்க வல்லிபுரத்திலே பிறந்த பரமநாதன் அவர்கள் தனது ஆரம்பக் கல்வியைப் புற்றளைமகாவித்தியாலத்தில் கற்றுக் கனிட்ட தராதரப் பரீட்சையில் திறமைச் சித்தியையும் சிரேட்ட தராதரப் பரீட்சையில் சாதாரண சித்தியையும் பெற்றார். இவர் செய்த புண்ணியத்தால் பேரறிஞர் கந்தமுருகசேனரிடம் தமிழ்மொழியை ஆழமாகக் கற்றிடும் பேற்றினையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

ஆங்கில மொழிக் கல்வியையும் அறியும் ஆவல் கொண்ட பரமநாதன் அவர்கள் கரவெட்டி விக்கினேஸ் வராக் கல்லூரியிற் சேர்ந்து கற்றுக்கொண்டார். ஆசிரியர் பயிற்சிக்கான பரீட்சைக்குத் தோற்றிச் சித்தியடைந்தார். ஆசிரியர் பயிற்சியினை வழங்கிவந்த பரமஸ்வரா ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிற் சேர்ந்து பயிற்சிபெற்றார். அவ் வேளை அக்கலாசாலை அதிபராக இருந்தவர் கலாநிதி.கு. சிவப்பிரகாசம் எனும் பேரறிஞராவார். அங்கு விரிவுரையாளர்களாகக் கல்வியயலாளர் க.சிதம்பரப்பிள்ளை. பண்டித

மணி நவந்தகிருஷ்ண பாரதியார், பண்டிதர் சோ.இளமுருகனார் ஆகியோர் கல்விப்பணியாற்றினார்கள். ஏற்கனவே கந்தமுருகேசனாரிடம் பெற்றுக்கொண்ட தமிழறிவோடு பயிற்சிக் கலாசாலையிலே அறிஞர் பெருமக்களின் போதனையின் பலனாகத் தாமும் பேரறிஞராகிடும் தகைமையைப் பெற்றுக்கொண்டார். 1949ஆம் ஆண்டு பெப்ரவரியில் ஆசிரியப்பணியை கண்டியில் ஆரம்பித்தார். கண்டியில் பதினைந்து ஆண்டுகளும் யாழ்ப்பாணத்தில் இருபது ஆண்டுகளும் சேவைசெய்து ஓய்வு பெற்றார்.

1960.9.12 அன்று ஊரெழுவைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரும் சிங்கள மகாவித்தியாலய ஆங்கில ஆசிரியையுமான திருப்பதி என்னும் மங்கைநல்லாளைத் திருமணஞ் செய்தார். பேரறிஞர் பரமநாதனும் திருப்பதி அம்மையாருந் செய்த அருந்தவப் பயனாகச் சித்திரா, சுபத்திரா என்னும் பெண்பிள்ளைகளும் சரத்சந்திரா, இரவிச்சந்திரா என்னும் ஆண்பிள்ளைகளும் பிறந்தனர். பிள்ளைகள் நால்வரும் பெற்றோரைப் போலவே நல்ல கல்விமான்களாகிச் சேவை செய்கின்றனர்.

பேரறிஞர் பரமநாதன் அவர்கள் இலங்கையில் வாழ்ந்த காலத்திலேயே எழுத்துப்பணியை ஆரம்பித்தார். வல்லிப்புரத்தான் தலபுராணம், வல்லிப்புரமாயவன் பிள்ளைத் தமிழ், நவநாதசித்தர், ஆழ்கடலான் முதலிய பத்து நூல்களை அவர் வெளியிட்டுள்ளார். தவத்திரு சபாரத்தின சுவாமிகளைக் குருநாதராகக் கொண்ட பரமநாதனின் படைப்புக்களில் பெரும்பாலானவை சமய அடிப்படையிலான நூல்களாகவே இருக்கக் காண்கின் றோம். இவர் இலங்கை வானொலி ஒலிபரப்பிற் பங்கேற்ற சமய,

தமிழ் நிகழ்ச்சிகள் பலரது பாராட்டையும் பெற்றுக் கொண்டன.

1997.04.20 இல் கனடாவுக்கு வந்து சேர்ந்த திரு.பரம நாதன் அவர்களுடைய பேராற்றல் பல அமைப்புக்களாலும் பயன்கொள்ளப்பட்டன. அதனால் அவருடைய ஆக்கங்கள் பத்திரிகைகளையும், சஞ்சிகைகளையும், விசேட மலர்களையும் அலங்கரிக்கத் தொடங்கின. சமய விழாக்கள், தமிழ் விழாக்கள், நூல்வெளியீட்டு விழாக்கள் என்பன இப்பெரியாரின் சொற்பொழிவுகளால் நிறைந்து காணத் தொடங்கின. “நினைக்க நினைக்க வடிவேலாவா. பன்னிருத்திருமுறை விழுமியம், ஈழத்துச் சித்தர் குடைச் சுவாமிகள், ஆழ்கடலான் இரண்டாம் பதிப்பு, ஈழத்துச் சித்தர்களும் சுவாமிகளும் முதலிய நூல்கள் வெளியிடப்பட்டு அறிஞர்களுக்கு அறிமுகமாயின. “நினைக்க நினைக்க” எனத் தலைப்பிட்டு அவரால் எழுதப்பட்ட அவருடைய வாழ்க்கைச் சரிதம் ஓர் அருமையான படைப்பு. “ஒருவருடைய வாழ்க்கைச் சரிதம் உள்ளதை உள்ள படியே சத்தியவாக்காக அமைந்தால் -அ.து அறிஞர்களுக்குப் பெருவிருந்தாகவே அமையும் என சர்வபள்ளி இராதாகிருஷ்ணன் அவர்கள் கூறியுள்ளார்கள்.

இருபத்து நான்கு அத்தியாயங்களைக் கொண்ட ‘வேலவா வடி வேலவா’ என்னும் படைப்பிலே இருபத்து நான்கு அத்தியாயங்களும் ஒன்றில் ஒன்று சாராமல் தனித்தனி விடயங்களாய் அமைந்து அரும்பெரும் விடயங்களைச் சிறிது சிறிதாகக் கூறுவதாய் அவற்றைப் மெள்ள மெள்ளப் புரிந்து கொள்ள வைப்பதாய் இருப்பதைப் பலரும் பாராட்டினர். அவரின் படைப்புகள் யாவும் அநுபவப் பிழிவுகளே.

இவர் 'ஆழ்கடலான்' 'இளம்பிறையான்' 'சிங்கை ஆழியான்' என்னும் புனைப்பெயரிலும் எழுதி வருகின்றார். இவற்றின் சிறப்பினைமதித்துக் கௌரவப் பட்டங்கள், விருதுகள் என்பன வழங்கப்பட்டன. பண்டிதர், இலக்கிய கலாநிதி மு.கந்தையா அவர்கள் பரமநாதன் அவர்களுக்கு 'புலவர்' பட்டம் வழங்கிச் சிறப்பித்தார். கனடா இந்து சமயப் பேரவை கவிநாயகர் கலாநிதி வி.கந்தவனம் அவர்களின் தலைமையில் பரமநாதன் அவர்களுக்குப் 'பேரறிஞர்' என்னும் பட்டம் சூட்டிப் பெருமைப்படுத்தினர். மூதறிஞர் கந்தமுருகேசனார் நூற்றாண்டு விழாவினர் அவ்வறிஞரின் மாணவரான பேரறிஞர் பரமநாதன் அவர்களுக்கு "வித்துவசிரோமணி" பட்டம் வழங்கிப் பெருமைப்படுத்தினார். தமிழர் தகவல் நிறுவனத்தினர் 2005ஆம் ஆண்டில் நடத்திய கௌரவிப்பு விழாவிலே பேரறிஞர் பரமநாதன் அவர்களுக்கு விருது வழங்கித் தங்கப் பதக்கத்தினையும் சூட்டிப் பெருமைப் படுத்தினர். உதயன் பத்திரிகை நடத்திய கவிதைப் போட்டிகளில் ஒருதடவை முதற்பரிசையும் அடத்த தடவை மூன்றாம் பரிசையும் பெற்றுக்கொண்டார். தமிழர் செந்தாமரை நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் முதலாம் பரிசையும், முழக்கம் பத்திரிகை நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் முதலாம் பரிசையும், கனடாத் தமிழ் எழுத்தாளர் இணையம் நடத்திய கவிதைப் போட்டியில் இரண்டாம் பரிசையும் பெற்றுத் தம் சிந்தனையில் இளமைத் துடிப்போடிருப்பது மெச்சற்குரியது. வின்சன்ட் சேர்ச்சில் கல்லூரியில் நடைபெற்ற விழாவிலே சிறப்புச் சொற்பொழிவாற்ற வேண்டி ஏற்பட்டபோது பேரறிஞர் தம் பேச்சிலே வீரம், காட்சி, கல்வி ஆகியவற்றை வலியுறுத்திச் சிறப்பாக

பேசினார். கணீரென்ற குரல், இலக்கணச் சுத்தமான தமிழ் நடையும் ஆற்றொழுக்ககெனப் பேச்சும், சமூகமளித்த அனைவரையும் இன்பவெள்ளத்தில் ஆழ்த்தியது. அவரின் பாடல்களிலிரண்டைப் பயன்பெறத் தருகின்றேன்.

உதயன் பத்திரிகையில் 2002 ஆம் ஆண்டு நடைபெற்ற விதைப் போட்டியில் முதற்பரிசு பெற்றது.

மென்காற்றில் மெல்லனவே சலசலக்கும்

மேபீளையே! மேன்மைமிகு கனடாக்கொடியில்
நின்போக்கில் அசைந்தாடிக் கடலலைபோல்

நீள்கரம்நீவி நிறலிடுவாய் நிற்பெருமை
தென்நாட்டுத் தீந்தமிழில் வடித்திடவே

தெம்மாங்கு தான்தருவாய் இந்நாட்டில்
உன்பெருமை உலகெலாம் செவீமடுக்க

உயர்தமிழில் உரைத்திடுவேன் ஓர் கவிதை.

நாம் வாழும் இம்மண்ணின் திசையனைத்தும்
பார்க்கின்ற நயனங்கள் கண்கொள்ளா
தாம்படிக்கே காட்சிதந்து களித்திடுவாய்!

தகத்தகவெனத் தளிரீன்று நனிபூத்தே
வேம்பெருஞ்சை மாற்றியுடன் மனோலயத்தை
வேணுமட்டும் விதைத்திடுவாய் மேபீள்தாயே!
நாமிமல்லாம் நலங்கிடவே நிற்புகழை
நாளெல்லாம் நயந்திடவே கவிதருவாய்.

ஈழத்துப் பூரடனார்
கலாநிதி க.தா.செல்வராசகோபால்

1928

கலாநிதி செல்வராசகோபால் மட்டக்களப்பைச் சேர்ந்த செட்டிபாளையம் என்னும் ஊரில் 1928.12.13 இல் பிறந்தார். தேற்றாதீவில் பிறந்த பெண்ணணங்கைத் திருமணஞ்செய்து நன்மக்களைப் பெற்று இனிதே இல்ல வாழ்வில் ஈடுபட்டிருந்ததோடு தமிழைப் பல்வேறு துறைகளில் வளர்ப்பதிலும் பேரார்வங் கொண்டிருந்தார்.

முப்பத்து நான்கு ஆண்டுகள் ஆசிரியராகப் பணியாற்றிய செல்வராசகோபால் அவர்கள் தமிழ்மொழியோடு, ஆங்கிலம், சிங்களம், சமஸ்கிருதம் ஆகிய மொழிகளிலும் ஆற்றல் பெற்றுள்ளார். பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியரான இவர் தமது உறவினர்களான கணபதிப் பிள்ளைப் புலவர், சின்னவப்புலவர் ஆகியோரிடமும் புலவர்மணி பெரியத் தம்பிப்பிள்ளை அவர்களிடமும் தமிழறிவை வளர்த்துக் கொண்டார்.

மருதானை தொழில்நுட்பக் கல்லூரியில் தட்டெழுத்து, சுருக்கெழுத்து, அச்சுக்கலை ஆகியவற்றை முறையாகக் கற்றுக்கொண்டார். கோமியோபதி மருத்துவம், ஓவியம் ஆகியவற்றிலும் தராதரம் பெற்றிருந்தார். இவ்வாறு செல்வராசகோபால் அவர்கள் பலகலைகளிலும் ஆர்வம் பெற்றிருந்தமை அவருடைய உன்னத வளர்ச்சிக்குப் பேருதவியாக அமைந்திருந்தது.

1956இல் தேற்றாதீவில் அவரால் நிறுவப்பட்ட மனோகரா அச்சகமும் அதனோடிணைந்து ஆரம்பிக்கப்பட்ட ஜீவா பதிப்பகமும், செல்வராசகோபால் அவர்களுடைய உயர்ச்சிக்கு இடப்பட்ட உறுதியான அடித்தளங்களாகும். அவர் கற்றுக்கொண்ட கலைகளும், பெற்றுக்கொண்ட கல்வியும் முதலீடுகளாகக் கொள்ளப்பட்டு ஆற்றல் நிறை துணைவியாரதும், கலைவளங்கொண்ட மக்கட் செல்வங்களதும் ஆக்கபூர்வமான, ஒத்துழைப்பினையும் ஆதாரமாகக் கொண்டு தொடக்கப்பட்ட அச்சகப்பணி வெற்றி நடைபோட்டது. ஏராளமான நூல்கள் வெளியிடப்பட்டன. கிழக்கிலங்கையில் மனோகரா அச்சகமும் ஜீவாபதிப்பகமும் மதிப்புக்குரிய இடத்தைப் பெற்றுக் கொண்டன.

1985இல் கனடாவிற்குக் குடும்பத்துடன் இடம் பெயர்ந்து வந்த செல்வராசகோபால் அவர்கள் தமது இரத்தத்தோடு கலந்துவிட்ட அச்சக்கலையை முன்னெடுத்து செல்லலானார். அவருடைய மூத்த மகனான ஜோர்ஜ் இதயராஜ் தனது தம்பியாரான தலாநிதி வெஸ்லி இதய ஜீவகருணா என்னும் பொறியியலாளருடன்சேர்ந்து மின்கணனித் தமிழ் அச்சமைப்பைக் கொண்டு ரொறன்ரோ நகரமத்தியில் 'றிப்ளக்ஸ்' அச்சகத்தை நிறுவினார். இது அமெரிக்கக் கண்டத்தில் முதன்முதலில் ஆரம்பிக்கப்பட்ட மின்கணனித் தமிழ் அச்சகமாகும். இதன் வளர்ச்சிக்குச் செல்வராசகோபால் அவர்களுடன் குடும்ப உறுப்பினர்கள் அனைவரும் பங்களிப்புச் செய்து வருவதனால் இவர்களுக்கு 'றிப்ளக்ஸ் குடும்பம்' எனும் காரணப்பெயர் ஏற்பட்டது. மேற்படி மின்கணனித் தமிழ் அச்சகமான றிப்ளக்ஸ்சிலே முதன்முதலாக நூறுவீதம் கொம்பியூட்டரில்

தமிழ் எழுத்துக்கள் கோர்க்கப்பட்டு பிழை திருத்தமும் மாதிரி அமைப்பும் சீர்செய்யப்பட்டு அச்சிடப்பட்டு வெளி வந்த முதல்நூல் என்னும் பெருமையை “பெத்தலகேம் கலம்பகம்” என்னும் கிறிஸ்தவ . பிரபந்தம் பெற்றுக் கொண்டது. இச்சாதனையை றிப்ளக்ஸ் குடும்பத்தினர் 1986 சித்திராப் பெளர்ணமியன்று நிகழ்த்தியமை குறிப்பிடத் தக்கது.

பழைமை வாய்ந்த மகா காவியங்களாகிய ‘ஹோமரின் ஒடிஸ்சியை’ விருத்தப் பாவாகவும் ‘கிலியட்டை’ வெண்பாவாகவும் தமிழாக்கம் செய்துள்ளார். செல்வராச கோபால் அவர்கள் ஆதி கிரேக்க துன்பியல் நாடகங்களாகிய ‘அரிஸ்ரபாண்’, ‘மெனாண்டரின்’ ஆகிய நூல்களையும் தமிழாக்கஞ்செய்து அதனை படைத் துள்ளார். பரணி, கலம்பகம், குறவஞ்சி, பிள்ளைத்தமிழ், கோவை, பள்ளு, அம்மாளை, சதகம், மாலை, புராணம், கதை குறள், வெண்பா, கலிப்பா, கீதை, உலா என முப்பத்தாறு பிரபந்த நூல்களை யாத்துத் தந்துள்ளார் செல்வராசகோபால் அவர்கள் .கிழக்கிழங்கை மட்டக்களப்பு மாநிலத் தமிழறிஞர்களின் தமிழ்ப் பங்களிப்புப் பற்றி பன்னிரெண்டு நூல்களையும் படைத்துள்ளார்.

இவற்றை விட இலக்கிய நூல்கள், கற்பித்தல் நூல்கள், எழுத்தறுப்பு நூல்கள், நாடகத் தமிழ்நூல்கள் என ஐம்பதிற்கு மேற்பட்ட நூல்கள் அவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன. இவற்றுடன் ஒன்பது காண்டங்களைக் கொண்ட மூவாயிரம் பக்கங்களில் ‘தமிழழகி’ என்னும் சிறந்ததொரு காவியத்துடன் இயேசுபுராணம் என்னும் இயேசு பாவியம் கைக்கிளையும் - இரண்டு பாகங்கள், ‘வயலும் வாரியும்’

‘மல்லிகைப் பந்தல்’ ஆகிய காவியங்களும் செல்வராச கோபால் அவர்களால் ஆக்கப்பட்டுள்ளன. 2001 ஆம் ஆண்டு ‘கிழக்கிலங்கை மண்ணின் புகழ்பூத்த மைந்தர்கள்’ என்னும் சிறந்ததொரு நூலினை பலபேரறிஞர்களின் உதவியுடன் வெளியீடு செய்துள்ளார். இப்பணியின் முதலாம் பாகமாக வெளியிடப்பட்ட மேற்படி நூலில் சிலைவடிவம் பெற்ற செம்மல்கள், கலாநிதிகள், பேராசிரியர்கள், வித்துவான்கள், பண்டிதர்கள், புலவர்கள், எழுத்தாளர்கள், கவிஞர்கள், கலைஞர்கள் எனப் புகழ்பூத்த கிழக்கிலங்கை மைந்தர்கள் அறுபத்து மூன்றுபேர்களது வாழ்க்கைக் குறிப்புகள் இடம்பெற்றுள்ளன. ‘கிழக்கிலங்கை மண்ணின் புகழ்பூத்த மைந்தர்கள்’ என்னும் நூலின் இரண்டாம் பாகத்தில் நூற்றுநாற்பத்தைந்து தமிழர்களுடன் இருபத்தாறு இஸ்லாமிய அறிஞர்களும் அடங்குவர். இந்நூல் பல அறிஞர்களின் ஆதரவுடன் 2003 ஆம் ஆண்டில் செல்வராச கோபால் அச்சிட்டு வெளியிட்டார். இதுவரை இவர் வெளியிட்ட நூல்கள் நூற்றைம்பதைத் தாண்டிவிட்டது. விரைவில் இத்தொகை இருநூறாகலாம். இதன் மூலம் ‘கின்னஸ்’ சாதனையாகவும் அமையலாம்.

அவர்தன் படைப்புகளில் சிலவற்றைத் தமிழ்நாடு, மலேசியா, இலங்கை முதலிய தமிழர் வாழும் நாடுகளின் பல்கலைக்கழகங்களுக்கும், தமிழ்நூல் நிலையங்களுக்கும், புகழ்பெற்ற கல்லூரிகளுக்கும் தமிழ் அறிஞர்களுக்கும் அனுப்பி வைப்பார். இவர் சமூகப்பணிகளிலும் ஈடுபாடு கொண்டிருந்தார். உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டியக்கத்தின் பிரதித்தலைவராகத் திகழ்ந்த இவர் கனடாவில் தமிழ்ப் பண்பாட்டு இயக்கத்தை ஆரம்பித்த பெருமைக்குரியவராகத் திகழ்கின்றார். இப்போ காப்பாளராகவும் கடமை புரிகின்றார்.

திரு.செல்வராசகோபால் அவர்களது தமிழ்ப் பணியையும் சமூகப்பணியையும் பாராட்டி ஏராளமான பட்டங்களும் பரிசில்களும் வழங்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றுள் ஒருசில பின்வருமாறு.

1. மட்டக்களப்புக் கலாசாரப்பேரவை - இலக்கியமணிப் பட்டம்.
2. உலகத்தமிழ் பண்பாட்டியக்கம் - தமிழ்நெறிப் பாவலர்
3. மட்டக்களப்பு ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலை - பனுவல் பாரி
4. ரொரன்டோ சேக்கம் - சமூகசேவை விருது
5. ரொரன்டோ ராவ்பகதூர் தாமோதரனார் மன்ற விருது
6. கனடிய அரசின் நற்குடிமகனுக்கான சான்றிதழ்
7. கிரேக்க இலக்கிய மன்றின் விருது.
8. கிழக்கிழங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தின் கௌரவ இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம்.

இவர் விரும்பித் தன்கிராமத்தோடொட்டிச் செய்தவை:

நாட்டுக் கூத்து வசந்தன் கூத்து நாட்டார் பாடல்கள், கதைப்பாடல்கள், அம்மாளை, ஊஞ்சல் எனப் பல்வேறு நாட்டார்பாடல்கள், இலக்கியங்கள் சென்னைப் பல்லைக் கழகத்தின் சிறப்புநிலைப் பேராசிரியரும் உலகின் மிகச் சிறந்த அகராதியியல் அறிஞருமாகிய வ.செய்தேவன் அவர்கள் அறிஞர் ஈழத்துப் பூராடனாரின் 'நீரர்'நிகண்டு பற்றி வியந்து "இருபதாம் நூற்றாண்டு நிகண்டு

நூல்களுள் 'நீரர்' நிகண்டுக்கு ஒரு சிறந்த இடம் உண்டு என்பது அவரின் புகழ்மொழியாகும். அத்தகைய நிகண்டு நூலைப் படைத்தவர் பெருமைக்குரிய ஈழத்துப் பூராடனார் ஆவார்.

தமிழ் மண்ணையும் மொழியையும் கிறித்தவ திருமறையையும் இனிதே இணைத்து வளர்த்த இவரின் வாழ்வும் பணியும் பலருக்கு முன்னோடியாகவும் வழிகாட்டலாகவும் அமைந்துள்ளது. தமிழ் கூறும் சர்வதேச மட்ட நல்லுலகில் ஒரேயொரு பெரியவர்தான் மூன்று தமிழ் அறிவுப் பெரியார்களின் ஞாபகார்த்த சிறப்பு விருதுகளைப் பெற்றுள்ளார்.

ஆறுமுக நாவலர் விருது, சி.வை.தாமோதரம் பிள்ளை விருது, விபுலானந்த அடிகளார் விருது.

மும்மூர்த்திகள் என அழைக்கப்படும் அறிஞர்களின் விருதுகளைப் பெற்றவர் எமது அறிவுக்கடல் ஈழத்து பூராடனார் ஐயா அவர்கள்.

உலகத் தமிழ்ப் பண்பாட்டியக்கம் அரசியல், சாதி, சமயம், நாடு, பிரதேசம் கலப்பில்லாத தமிழ்ப்பண்பாடு பேணிக்காக்க நாற்பத்திரண்டு நாடுகளில் கிளைகள் அமைத்துத் தொண்டு புரிகின்றன. அதில் இவர் ஆற்றிய ஆக்கங்கள், செய்த பணிகள், கொண்ட முயற்சிகள் தொண்டுகள், மாநாடுகளை வழிநடத்தியமை, எழுதிய கட்டுரைகள், ஆட்சிக்குழு உறுப்பினராக இருந்து வழிநடத்தியமை என்பன இவரின் அறிவாற்றலையும், தன்னலங்கருதாச் சேவையையும் ஆளுமையையும் வெளிப்படுத்துகின்றன.

பூராடனார் நான்கு முகங்களையுடைய (நான்முகன்) படைப்பாளியாவார். மின்கணனி அச்சமைக்கும் அச்சத் தொழிலின் முன்னோடி, கவிதை ஆக்கம், கட்டுரை ஆக்கம், கிறிஸ்தவ ஆக்கம் என்னும் நான்கு முகங்கள் கொண்டவர். இருமதங்களையும் இணைக்கும் பாலமாக அமைந்து தொழிற்பட்டவர். கிழக்கிலங்கைப் பல்கலைக் கழகத்தின் கௌரவ இலக்கிய கலாநிதிப் பட்டம்பெற்ற இவர் அரைநூற்றாண்டுகாலம் நாட்டார் கலைக்கு விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்த முயன்றார்.

இவருடைய உயர்ச்சிக்கு இவரது விடாமுயற்சியும், தூய குருபக்தியும், கல்வியில் அவர் கொண்டுள்ள பற்றுறுதியும். பணிவுடைப் பண்புமேயாகும். அவருடைய பாடலில் ஒன்று.

கற்றகுழு மங்கலனார் காவியனும் மாநகரில்
வாய்த்த கமலப்பூவில் வந்த வரலாறு
அயோத்தியிலிருந்து அழகுள்ள மங்கலனார்
இராவணனாராண்ட இலங்கைக்கு வந்தார்
வந்தபின் கந்தாணை, கபடாலை மின்னேரி
வாகனேரி, கோமாரி, வதனைவளி, நாவலூர்
சந்தம் மிகுந்தருளும் உகந்தமலை முருகவேள்
தங்கிவளர் கதிரமலை வலமைமாகாமம் என்று

குழந்தைகளையும் புவர் மறந்துவிடவில்லை. 'பாலர் பாச்சாம்' என்ற தொகுப்பில் இருபத்து நான்கு பாடல்கள் பாடியுள்ளார். அவற்றுள் இரண்டு.

ஒன்றே உலகில் தெய்வம்
ஒன்றே சாதி என்போம்
இன்றே எவரும் எங்கள்
இனிய நண்பர் என்போம்

உலகம் எங்கள் வீடு
உற்றார் அதிலே வாழ்வோர்
பலரும் எங்கள் சோதரர்
பகை இலாது வாழ்வோம்.

பிள்ளைக்கவி திரு.வ.சிவராச சிங்கம்

1931

“எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்” என்ற சிறப்பினையுடைய இயல்பினைப் பெற்ற மக்கள் செறிந்து வாழும் கரவெட்டி எனுமூரில் வல்லிபுரத்தான் அருள்பெற்று வாழும் சிதம்பரநாதர் அவர்களும் வல்லிபுரம் பார்வதிப் பிள்ளையும் செய்த அருந்தவத்தால் 1931.04.01 இல் பிறந்தவர் வல்லிபுரம் சிவராசசிங்கம் அவர்கள். இவர் ஆரம்பத்திலேயே கல்வியில் ஆர்வமுடையவராய் இருந்தமை கண்டு பெற்றோர் உவகை அடைந்தனர்.

இவர் தன் ஆரம்பக் கல்வியைக் கரவை மாணிக்க வித்தியாலத்திலும் இடைநிலைக் கல்வியை விக்னேஸ் வராக் கல்லூரியிலும் தொடர்ந்து உயர்தரக் கல்வியை யாழ் இருதயக் கல்லூரியிலுங் கற்று ஆசிரியர்களாலும் சக மாணவர்களாலும் பெற்றோர்களாலும் நன்கு மதிக்கப்பட்டதோடு அவர்களின் அன்பையும் ஆசியையும் பெற்றார். படிக்கும்போதே மற்றவர்களுக்கு உதவுவதிலும் அக்கறையாக இருந்தார். வயோதிபர்களிடம் பக்தியும், மரியாதையும் உடையவராவார்.

இவர் பட்டப்படிப்பினை மட்றாஸ் பல்கலைக்கழகம் மட்டத்திலுள்ள திருச்சிராப்பள்ளி தூயவளனார் கல்வி - சென்னை ஜோசேப் கல்லூரி (மட்றாஸ் பல்கலைக் கழகத் திற்குச் சமமான) பயிற்சியையும் சென்னை கிறிஸ்தவ கல்லூரியிலும், சிரம்பூர் கல்லூரி (கல்கத்தா பல்கலைக் கழகத்துக்குச் சமமான) யிலும் கற்று ‘B.A.Hons English’

பட்டதாரியானார். படிக்கும்போது எல்லோருடனும் அன்பாகவும் பண்பாகவும் நடந்து அனைவரின் அன்பையும் நட்பையும் பெற்றுக்கொண்டார். தான் கற்ற ஆங்கிலக் கல்வியைத் தன்தாய் நாடாகிய இலங்கை மாணவர்களுக்கு அளித்து அவர்களையும் நாடளாவிய ரீதியில் நல்ல ஆங்கில அறிவுள்ள மேதைகளாக்க வேண்டும் என்ற பெருவிருப்பம் உந்த யாழ்ப்பாணம் வந்து தான் பிறந்த மண்ணாகிய வடமராட்சியில் கடமைசெய்ய விரும்பினார். அவர் எண்ணியபடி அவருக்கு ஆசிரியப்பணி செய்யம் வாய்ப்பும் கிடைத்தது. 'ஆசிரியத் தொழில் என்பது எல்லோருக்கும் கிடைக்கக் கூடிய ஒன்று அல்ல. அதுவும் தவமுடையார்க்கே ஆகும். இவர் அத்தகு தவஞ் செய்தமையால் அப்பணி செய்யும் வாய்ப்புந் தகுதியும் வாய்த்தது.

'எழுத்தறிவித்தவன் இறைவனாவான்' என்ற கூற்றை ஏற்ற இவரும் ஆசிரியத் தொழிலை விருப்போடு ஏற்று 1956 இல் யாழ் இடைக்காடு இந்துக்கல்லூரியில் கடமையாற்றினார். மாணவர்களின் கல்வியிலும் அவர்களின் எதிர்காலத்தைக் கருத்திற் கொண்டு தன் கடமையைச் செவ்வனே செய்தார். ஐந்து ஆண்டுகள் நிறைவுற்றவேளை யாழ் நடேஸ்வராக் கல்லூரிக்கு மாற்றம் பெற்றார். அங்கேயும் மாணவர்களுக்குத் தமிழ் அறிவோடு ஆங்கில அறிவிலும் நல்ல தேர்ச்சியடைய வழி காட்டினார். இரண்டு ஆண்டுகள் அங்கே சேவை செய்து நிறைவுபெறும் வேளை யாழ் நெல்லியடி மத்திய மகாவித்தியாலயத்திற்கு மாற்றப்படார். அங்குள்ள அதிபர், ஆசிரியர்கள் மாணவர்கள் அன்போடு அவரை வரவேற்றனர். ஆங்கில அறிவை

மாணவர்களிடையே திறம்பட வளர்த்து அவர்களின் எதிர்காலம் எங்கு சென்றா லும் சோபிக்கக் கூடியதாக ஆக்கினார். பலமாணவர்கள் உள்நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் சிறப்பாகத் தொழில்புரிய ஆங்கிலக்கல்வி உதவியமை அறிந்து மிகவும் மகிழ்ந்தார். அங்கேயும் அவரது ஆசிரியச் சேவை ஐந்து ஆண்டுடன் முடிவடைய அவர் கற்ற கல்வியின் உயர்வினை அறிந்த அரசினர் அவரை அரசகரும திணைக்களத்தில் மொழிபெயர்ப்பாளராக நியமித்தனர்.

பின்னர் இவரின் திறமை காரணமாக கண்காணிப் பாளர், உதவி ஆணையாளர் ஆகிய பதவிகளில் 1969-1991 வரை பணி புரிந்தார். இச்சேவைக்காலப் பகுதியில் சட்டவியல், கலைச்சொற்தொகுதி - (ஆங்கிலம், சிங்களம், தமிழ்) ஆகிய பல்கலைச் சொற்களின் தொகுப்புக்குத் துணை நிற்கின்றார். Establishment Code முதலாம் நிர்வாக நூல்களை மொழிபெயர்த்தமை இவரின் முக்கிய பணிகளாகக் கொள்ளத்தக்கன. இம்மொழிபெயர்ப்பினால் ஆங்கிலம் சிங்களம் தெரியாதவர்களும் அந்நூல்களை வாசித்துப் பெரிதும் பயன்கொள்ளக்கூடியதாக இருந்தது. இவர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக்கழகத்திலும் ஆங்கில இலக்கியக் கல்வி வருகை விரிவுரையாளராகச் சில ஆண்டுகள் பணியாற்றித் தமிழ்ப் பிள்ளைகள் ஆங்கில இலக்கியத்தையும் நயந்துகற்றுத் தேற வழி செய்துள்ளார்.

இவர் ஆங்கிலத்தில் புலமை பெற்றிருந்த போதும் தமிழ் இலக்கியப் பணிகளையும் மேற்கொண்டுள்ளார். இவருடைய கவிதைப் படைப்புக்கள் பல நூல்வடிவம் பெற்றுள்ளன.

1. நயினை நாகபூசணி அம்மை பிள்ளைத்தமிழ் (இந்நூல் பாடல் நயங்களை) மெச்சிய இலக்கிய கலாநிதி பண்டிதமணி சி.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள் “பிள்ளைக்கவி” என்று பாராட்டியுள்ளார்.
2. கொக்குவில் கிருபாகர சிவசுப்பிரமணியர் பிள்ளைத்தமிழ்
3. கரவெட்டி கனகை விநாயகர் பிள்ளைத் தமிழ்
4. வல்லிபுரமாயன் கோவை
5. தெகிவளை நெடுமால் கோவை
6. மணிஐயர் பிள்ளைத்தமிழ்
7. திருவாசக சுவாமிகள் பிள்ளைத்தமிழ்

இவர் செய்த உரைநூல்கள்

1. கந்தபுராணம் - சூரபன்மன் வதைப்படலம் - தெளிவுரை
2. தச்சைச் சிலேடை வெண்பா - இந்தநூலை எழுதியவர் க.கணபதிப்பிள்ளை அவர்கள். சிலேடை ரத்தினம் எனப் போற்றப்படுபவர்.
3. யார்க்கரு அந்தாதி - இந்நூலும் க.கணபதிப்பிள்ளை ஆசிரியர் எழுதியதே.
4. நாவலன் கோவை - நூலாசிரியர் கந்த முருகேசனார்.

இவர் எழுதிய ஆங்கில நூல்கள்

1. English through Tamil (A Self Study Language Course)
2. Glimpses of English Literature (in print)

தமிழ்- ஆங்கில அகராதி (மாணவர் உபயோகத்திற்கு கந்தது) அண்ணளவில் எண்ணாயிரஞ் சொற்கள் கொண்டது.

இவர் தான்கற்ற கல்வியை நாட்டுக் களிப்பது மூலம் நல்ல சேவையினைச் செய்து வருகின்றார். பொதுச் சேவைகளிலும் முன்னின்று உழைப்பவர்.

வித்துவான் க. செபரத்தினம்

1931

கிழக்கில் கடலும் கடல் சார்ந்த நெய்தல் நிலமும், நடு வண் வயலும் வயல்சார்ந்த மருதநிலமும் மேற்கில் காடும் காடு சார்ந்த முல்லை நிலமும் எனப் பண்டைத் தமிழகத்தின் நானிலப்பண்புகள் அமையப்பெற்றதும் ஆயமட்டக்களப்பு மாநிலத்திலே செந்தமிழ் பேசிப் பயின்று வரும் பண்பட்ட தமிழ் மக்கள் செறிந்து வாழும் ஊராகிய தம்பிலுவில் என்னும் ஊரில் பவுல் கனகரத்தினமும் எஸ்தர் சின்னாச்சி அம்மையாருஞ் செய்த அருந்தவப்பயனாக 1931.06.28 இல் பிறந்தவர் வித்துவான் க.செபரத்தினம் அவர்கள். இவருக்குச் சகோதரர்கள் ஐவர். நால்வர் மூத்தவர்கள். இளையவர் தங்கை. இவருக்குத் தாயார் சொல்லிக் கொடுத்த கதைகளும், பாராட்டுகளும் பிற்காலத்தில் மிகப் பயனுள்ளவையாக அமைந்தன. தந்தையார் ஆசிரியப் பணி புரிந்ததனால் அவரின் வழிகாட்டல் களும், சைவசமயியாயிருந்து போதகரின் போதனைகளால் கிறீஸ்தவராகமாறிய கனகரத்தினம் அவர்கள் வேதாகமத்திற் கூறப்பட்டுள்ள பத்துக் கற்பனைகளையும் ஆண்டவராகிய இயேசுநாதர் இரண்டு கற்பனைகளுக்குள் அடக்கினார். அதில் ஒன்று உன்னிடத்தில் நீ அன்பு கூருவது போல் பிறனிடத்திலும் அன்பு கூருவாயாக! என்பது இரண்டாவது “உன்னை கர்த்தரிடத்தில் உன்முழு இருதயத்தோடும் உன் முழு ஆத்மாவோடும் அன்புகூருவாயாக” என்பது இக்கூற்றுக்களை முழுமையாகக் கடைப்பிடித்தவர் தந்தையார். மகன் வித்துவான் க.செபரத்தினமும்

சகோதரர்களும், குடும்பங்களும் அவ்வழிகளையே பின்பற்றினர்.

எண்ணையும், எழுத்தையும் ஐயம் திரிபற உணர்ந்த ஒருவனாலேயே அவற்றை ஏனையவர்களுக்கு விளக்கமாக அறிவிக்க முடியும். எனவே கற்றல், கற்பித்தல் தொடர் முயற்சி என்பதும், அ.து ஒரு சந்ததியிலிருந்து, அடுத்த சந்ததிக்குக் கொடுக்க வேண்டிய அழியாத செல்வம் என்பதையும் நன்குணர்ந்த பெற்றார் தம் மகனையும் சிறந்த கல்விமாணாக்க வேண்டிய வழிமுறைகளைக் கடைப்பிடித்தனர். தந்தையார் கற்பித்த தம்பிலுவில் மெதடிஸ்த தமிழ்க் கலவன் பாடாசலையில் ஆரம்பக் கல்வியைப் பெற்றார். மேற்பிரிவில், அதேபாடசாலையில் அவருடைய அக்கா ஆசிரியையாகப் பணிபுரிந்ததனால் அவரிடம் படிக்கும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். பின்னர் ஆங்கில மொழிக் கல்வியைப் பெறுவதற்காக மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த மத்தியகல்லூரிக்குச் சென்றார். இரண்டாம் உலகயுத்தங் காரணமாக விடுதியிற் கொடுக்கப்பட்ட உணவு போதாமையால் செல்லமாக வளர்ந்த இவரால் சமாளிக்க முடியாதுபோகவே தனது ஊருக்குத் திரும்பிச் சென்று எட்டாம் வகுப்பிற் சேர்க்கப்பட்டார். அப்போது அப்பாடசாலை அதிபராக இருந்த பா.நீருபசிங்கம் தமிழ்மொழி கற்பிக்கும் பாட ஆசிரியராகவும் இருந்ததால் இலக்கண, இலக்கியங்களில் நல்ல அறிவைப் பெற்றார். நன்னூற் சூத்திரங்களெல்லாம் மனப்பாடஞ் செய்யப்பட்டன. அங்கே சி.த.ப பரீட்சையிற் தேர்ச்சிப் பெற்று மீண்டும் ஆங்கிலமொழியில் ஆசையேற்பட்டதால் திரும்பவும் மட்டக்களப்பு மெ.ம.கல்லூரியிற் சேர்க்கப்பட்டு 7ஆம் வகுப்புத்

தொடக்கம் கற்க ஆரம்பித்து ஒவ்வொரு வகுப்பிலும் சிறந்த மாணவனாகத் தோற்றிச் சி.பா.த.ப.பரீட்சையிலும் தோற்ற விஞ்ஞானப் பிரிவில் கற்றபோதும் அதனை நிறைவு செய்ய முடியாத பொருளாதாரக் கஷ்ட சூழ்நிலையால் தந்தையாரின் ஆலோசனைப்படி 1949இல் நடைபெற்ற ஆசிரியர் கலாசாலைப் புகுமுகப் பரீட்சையிற் தோற்றிச் சித்தியடைந்து 1950 ஜனவரியில் யா/நல்லூரில் நடைபெற்றுக் கொண்டிருந்த ஆ.ப.கலாசாலையிற் சேர்ந்து பயிற்சிபெற்றார். அவ்வேளை பண்டத்தரிப்பு செல்லத்துரை ஆசிரியர், ஈச்சமோட்டை சச்சிதானந்தசிவம், இராசகோபால் முதலிய எழுத்தாளர்களின் நட்பையும் பெற்றார்.

பயிற்சி முடிந்ததும் மட்டக்களப்பு மெதடிஸ்த ம.கல்லூரியில் பெரிதும் மதிக்கப்பட்ட அதிபர் சோமநாதருடன் ஆசிரியராகப் பணிபுரியும் வாய்ப்பைப் பெற்றார். தொடர்ந்து விடாமுயற்சியால் ஆங்கில சி.த.ப. பரீட்சையிலும் திறமை சித்தியடைந்தார். பட்டப்படிப்பை இந்தியாவிற் பெறப் பண வசதி தடையாய் இருந்ததால் அதைவிடுத்து பேராதனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் வித்துவான் கற்கை நெறியைப் பலசிரமங்கள் பட்டும் மேற்கொண்டார். அதற்காக வித்துவான் என்.எம்.ஸே. வேதநாயகம் அவர்களிடம் சமஸ்கிருத மொழியையும், திரு.சில்வா அவர்களிடம் சிங்கள மொழியையும் கற்றுப் போட்டிப் பரீட்சையிலும் சித்தி அடைந்து வித்துவான் கற்கை நெறியை மேற்கொண்ட போது அங்கே சிங்களம் சமஸ்கிருதம் ஆகிய பாடங்களுக்குப் பதிலாகப் புவியியல், சரித்திரம் ஆகிய பாடங்கள் சேர்க்கப்பட்டதோடு ஆங்கிலம் கட்டாய பாடமாக்கப்பட்டிருந்தது. இம்மாற்றம் பின் பேருதவியாக இருந்தது.

இவருடைய அறிவு ஆழமும் அகலமும் அடைய உதவியவர்கள் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களான க.கணபதிப்பிள்ளை முதுநிலை விரிவுரையாளர் வி.செல்வநாயகம், கலாநிதி.சு.வித்தியானந்தன், கலாநிதி ஆ.சதாசிவம் ஆகியோராவர். 'கல்விக்குக் கரையில்லை' என்ற உண்மையையும் அறிந்துகொண்டார்.

நல்லறமாம் இல்லறத்தை மேற்கொள்வதற்காகப் பெற்றோர் விருப்பப்படி சீனித்தம்பி அழகம்மா என்னும் பெற்றோரின் மகளாகிய நேசம்மா என்பவரைத் திருமணஞ் செய்து வைக்கப் பெற்றோர் விரும்பினர். திருமணம் செங்கலடியிலுள்ள மெதடிஸ்த தேவாலயத்திலே 1959.08.15 இல் நடைபெற்றது. இவர்களுக்கு ஆண்மக்கள் இருவரும் பெண்பிள்ளைகள் இருவருமாக நான்கு பிள்ளைகளைப் பெற்றனர். மூத்தவர் சாமுவேல் அமுதநாதன் இளைவர் ஜோன் ஆனந்தநாதன். மூத்த மகன் ஆண்டவரின் ஊழியராகவுள்ளார். மூத்த மகன் தெய்வப்பணியை மேற்கொண்டார். இளைய மகன் கற்கை நெறியை மேற்கொண்டு சிறந்த பொறியியலாளராகவுள்ளார். மகள் மேரி தவச்செல்வி அவர்கள் இவரும் நன்குபடித்துப் பலதடைகளிடையேயும் யாழ். பல்கலைக்கழகச் சித்த வைத்தியத்துறையிற் சேர்ந்தும் போர்ச்சூழலால் அதனையும் விடுத்துப் பின் விஞ்ஞானப் பட்டதாரியாசிரியராகப் பணியாற்றுகின்றார். றூத் தவநளினி என்பவர் இளையமகள். இவரும் நன்கு கல்விகற்றுப் பெற்றோரின் விருப்பப்படி விஞ்ஞானம் படித்து அது கைக்கொடுக்காததால் கலைப்பட்டதாரியாகும் முயற்சி நடைபெற்றபோது திருமணம் நிறைவாகியது.

இவர்கள் அனைவரும் பெற்றோரின் வார்த்தைகளுக்குக் கீழ்ப்படிந்து சமூகத்தின் பிரதிநிதிகளாகவும் கல்விமான்களாகவும் திகழ்கின்றனர். அறிவிலும், ஆற்றிலும் மிகவும் கூடியவர்களாக இருந்தும் பெருமை கொள்ளாது பொறுமையாகவும், எல்லாவற்றிலும் பங்கு கொண்டு இறைவனின் பிள்ளைகளாக நடந்து கொள்கின்றனர். இவ்வாறு இவர்கள் நடந்து கொள்ளப் பெற்றோர் செய்த தவப்பயனும், அறப்பயனும், பெயருமே காரணமெனலாம். வள்ளுவர் வாய்மொழியாக உரைத்த அன்பு, நாண் ஒப்புரவு, கண்ணோட்டம் வாய்மை எனும் ஐந்து இயல்புகளையும் திரு.க.செபரத்தினம் தம்பதியரிடமும் அவர்தம்பிள்ளைகளிடமும் காணலாம். நேசம்மாவின் ஆசிரியப்பணியும் சேவையே கருத்தாகவும், கல்வியே கடவுளின் அருளாகவுங் கொண்ட இவர்களிடம் மேற்கூறிய ஐந்து குணங்களையும் வித்வான் செபரத்தினத்திடமும் காணமுடியும். இவர் தனது மாணவர்களிடமும் நண்பர்களிடமும் கொண்டிருக்கும் கரிசனையும் அன்பும், தீமைகளை நாணச்செயும் வகையில் நன்மை செய்ய வேண்டும் என்ற நல்லுணரவுடன் செயற்படுந் திறனும், தனது ஆழ்ந்த கிறிஸ்தவ நம்பிக்கையும் தனது மொழிக்கு தமிழ் இனத்திற்கும் தம்மாலான உதவிகளைச் செய்ய வேண்டுமென்ற ஒப்புரவு உணர்வும், வருந்தித் துன்புறும் எம்மின மக்களுக்கும், கிழக்கு மாகாண மக்களுக்கும், தமது பழைய மாணவர்களுக்கும் அவர்கள் குடும்பங்கள் மீதும் கொண்டிருக்கும் இரக்கம் நிறைந்த கண்ணோட்டமும் இதற்குச் சான்றுபடும். வாய்மை இவரது தனிப்பட்ட பண்புகளில் ஒன்று என்பது அவருடைய பேச்சிலும், எழுத்திலும் எப்போதும் வெளிப்படும்.

இவருக்குக் கல்வியூட்டிய ஆசிரியர்களையும் பேராசிரியர்களையும் தன்மனதில் மிகவுயர்ந்த இடத்தில் வைத்தே மதிப்பார். அவர்களை நன்றியுணர்வுடன் என்றும் நினைவு கூருவார். இவரின் பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர்களான பேராசிரியர் வி.செல்வநாயகம் பேராசிரியர் சு.வித்தியானந்தன் ஆகியோரைத் தனது வழிகாட்டிகளாகவும் தமிழியல் ஆய்வுப் பணியில் தனக்கு ஊக்கமும், உற்சாகமும் கொடுத்த பேரறிஞர்களாகவும் நினைவு கூருவார். சிறுகதை நூல்களையும் பல கட்டுரைகளையும் எழுதியுள்ளார். எனினும் காலத்தால் அழியாது நின்று நிலைக்கக் கூடிய நூலாக அவர் ஈழத்தமிழ்ப் புலமைத் தளத்தில் தடம் பதித்துச் சென்ற பேரறிஞர்களின் வாழ்வையும் பணியையும் வகுத்தும் பிரித்தும் மதிப்பீடுசெய்து பாரிய ஆய்வுத்தேடல் வழியாக “ஈழத்துச் தமிழ்ச் சான்றோர்” என்ற அரிய நூலை எழுதி வெளியிட்டுள்ளார். தமிழ்ப் பேரறிஞர்களின் வாழ்வு, குடும்பம், சமூகப் பின்னணி, வரலாற்றில் நேர்மையுடனும் சமூகக் கட்டமைப்புகளுடனும் புறநிலைப்படுத்தப்பட்ட புலமை ஆய்வுநோக்குடனும் விரித்து வியந்தும், விமர்சித்தும், விளக்கியும் செய்து தமிழுலகிற்கு அளித்துள்ளார். இதனைத் தொடர்ந்து ‘தமிழ்நாடும் ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர்களும்’ என்ற நூலை எழுதித் தந்துள்ளார்.

எவ்வளவு படித்தாலும் பெருமைகொள்ளான். சலிப் படையான். அவருடைய பேச்சும், எழுத்தும் கேட்போரையும் வாசிப்போரையும் பிணைக்கும் சக்தியுடையது. சித்தத்து உறையும்படியான கதைகளை ஆக்கிப் பல பரிசுகளையும் பெற்றவர். அதனால் எப்பொழுதும்

தமிழ்மக்களின் இதயத்தில் குடிபுகுந்து நினைக்குந்தோறும் மணம்பரப்பும் முல்லையாக உள்ளார். நேசம்மாவெனும் நல்லாளும் ஆசிரியப் பணிபுரிந்ததனால் இருவரும் சேர்ந்து தமிழை வளர்த்தனர்.

மாசில்லாத மாணிக்கங்களான இவ்வாசிரியத் தம்பதிகளின் வாக்கினைத் தெய்வ மந்திரசக்தியுள்ளதென மக்கள் எண்ணி மதித்தனர். பணிகள் பலதெய்ததன்மூலம் பைந்தமிழை வளர்த்ததோடு நற்பண்பையும் வளர்த்தனர். எனினும் இவருக்கு விபுலானந்த அடிகளாரின் தொடர்பு ஏற்படாதமை வேதனையளித்தது. விபுலானந்த அடிகளாரை அறியவேண்டிய வகையில் அறியவில்லையே என வருந்தினார். அதன் பின்னர் அவரது நினைவுநாளைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடியதுடன் சிலையும் வைக்க முன்னின்றுழைத்தார்.

இவர்கள் 1996.06.24இல் கனடாசென்றனர். கனடா வில்வாழும் தமிழ் அன்பர்கள் 2003.07.19. இல் 'சுவாமி விபுலானந்தர்' என்ற அமைப்பு விபுலானந்த அடிகளாரின் நினைவு நாளிலே மாபெரும் விழா ஒன்றினை நடாத்தி அதிலே அடிகளாரை மையப்படுத்தும் புத்தகக் கண்காட்சியும் 'விபுலம்' என்னும் சிறப்புமலரும் வெளியிடப்பட்டது. 2004.07.18இல் திரு.க.செபரத்தினம் தலைமையில் ஐம்பத்தேழாவது ஆண்டுவிழா நடைபெற்றது. அவ்வரங்கில் அடிகளாரின் படைப்புகளை நூல்வடிவாக்கிய அருள் செல்வநாயகம் அவர்கள். கனடாவில் 2002 இல் 'ஈழத்துத் தமிழ் சான்றோர்' என்ற நூலையும் எழுதி வெளியிட்டார். அதில் விபுலானந்த அடிகளாரைப் பற்றிய கட்டுரைகள் இடம்பெற்றுள்ளன.

இவர் கிறிஸ்தவ சமய வழிபாடுகளில் அருளுரைகள் வழங்கியுள்ளார். கனடாவிலும், ஸ்கொத்லாந்திலும் தமிழ்ச் திருச்சபைகளில் அருளுரை வழங்கியுள்ளார். இலங்கையிலும் தொடர்ந்து கனடாவிலும் இவரது கட்டுரைகள் வெளிவந்துள்ளன.

1962 இல் இவர் எழுதிய 'வாழையடிவாழை' என்னும் புலவர் சரிதநூல் வெளியிடப்பட்டது. 1967இல் பல அறிஞர்களின் ஒத்துழைப்போடு 'மட்டக்களப்புத் தமிழ்ச் சங்கத்தை உருவாக்கினார்.' அதில் பொதுச் செயலாளராகவும் கடமையாற்றினார். இவ்வாறு பல சமூக சேவைகளிலும் தொடர்ந்து ஈடுபட்டார். இவர் இலங்கை சாகித்திய மண்டல உறுப்பினராகவிருந்து பல ஆக்கவேலைகள் செய்துள்ளார். பிரசைகள் குழு, சுவாமி விபுலானந்தர் சிறுவர் நிலையம் என்பவற்றிலும் இணைந்து பணியாற்றினார். மொழிபெயர்ப்பு நூலான 'கரடி' மூலம் பலரின் பாராட்டைப் பெற்றார். 'நாவலர், மகாகவிபாரதியார், விபுலானந்த அடிகளாரின் பன்முகப்பணிகள், நல்லைநகர் நாவலரும் காரைநகர் வித்தகரும் 'அறிவொளி பரப்பிய' புலவர்மணி, 'தமிழ் தந்த புலவர்மணி', என்னும் கட்டுரைகள் எழுதிப் பல பெரியார்களின் பாராட்டைப் பெற்றுள்ளார். கனடாவிலும் உதயன், செந்தாமரை ஆகிய பத்திரிகைகளில் இவரது கட்டுரைகள் வெளிவருகின்றன.

1962 இல் 'வாழையடி வாழை' 'புதினம்'

1964 இல் விபுலானந்த அடிகளாரின் வாழ்வும் வளமும்

2002 இல் 'ஈழத்துத் தமிழ்ச் சான்றோர்'

2005 இல் 'தமிழ்நாடும் ஈழத்துத் தமிழ் சான்றோரும்'

2005 'கவிஞர் கந்தவனத்தின் கவிதை வளம்' கிழக்கிலங்கை மண்ணின் புகழ்பூத்த மைந்தர்கள்' வாழ்க்கை குறிப்புகள் - 2 ஆம் பகுதி

2008 இல் நயனங்கள் பேசுகின்றன' (16 சிறுகதைகளின் தொகுப்பு)

என்பன இவரால் எழுதப்பட்ட நூல்களாகும்.

இவர் பெற்ற பட்டங்கள் 'தமிழ் ஒளி' 'கௌரவ இலக்கிய முதுமாணி' என்பன.

இவர் பெற்ற பரிசீல்கள்

- * கனடா உதயன் பத்திரிகை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் முதலாம் இடம் பெற்று தங்கப் பரிசும் பாராட்டுப் பத்திரமும் (1998)
- * 1999 இல் நடத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் நான்காமிடத்தில் சான்றிதழும் தங்கப்பதக்கமும், செந்தாமரை நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் பாராட்டும் பணப்பரிசும் பெற்றார். இலண்டன் 'புதினம்' 2005 இல் நடத்திய சிறுகதைப் போட்டியில் 50000 ஆயிரம் பணப்பரிசு முதலாம் பரிசாக வழங்கியது.

இவரும் இவரது குடும்பமும் நாட்டுக்குச் செய்யும் சேவைகள் மேலும் தொடரவேண்டும்

கலாநிதி கவிஞர் வி.கந்தவனம்

1933

மருதநில வளமெலாம் மலிந்து நிறைவாக எங்கும் பச்சைப் பசேலெனக் காட்சிதரும் நுணாவிலூரில் வேண்டும் வரமளிக்கும் அம்பாளின் அருளும் ஈஸ்வரன் அருளும் பெற்ற வேலுப்பிள்ளை விநாயகரும் அவர் துணைவி தம்பியையா சின்னம்மாவும் செய்தவப்பயனால் 1933 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசிமாதம் இருபத்தெட்டாம் நாள் பிறந்தவர் கலாநிதி கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள். உடன்பிறந்தவர்கள் பசுபதி, மார்க்கண்டு கணபதிப்பிள்ளை என்போர். 'தந்தை தாய் செய்த தவப்பயனைத் தனயனில் அறியலாமே' என்ற வாக்கை மெய்ப்பிப்பவராக விளங்கினார்கள் கலாநிதி கந்தவனம் அவர்களும் சகோதரர்களும்.

இவர் தனது ஆரம்பக் கல்வியை நூணாவில் கணேச வித்தியாசாலையிலும் இடைநிலைக் கல்வியை இறிபேக் கல்லூரி சாவக்கச்சேரி (1946-1952) யிலும் கற்று அதிபர் அலுவலக உதவியாளராகப் பணிபுரிந்தார். (1953) அவ் வேளையில் அவரின் கடமையுணர்வையும் எல்லோரையும் நேசிக்கும் பண்பையும் உதவும் மனப்பான்மையையும் கண்டு பலரும் மெச்சினர். பின்னர் சென்னைப் பல்கலைக் கழகத்தில் பட்டம் பெற்றார். (1954-1958) 1974இல் ஆசிரியர் ஆலோசகர் தராதரச் சான்றிதழ் பெற்றார். இவர் சிறந்த ஆசிரியராகையால் ஏனைய ஆசிரியர்களையும் சிறந்த ஆசிரியப்பணியை மேற்கொள்ள வழிகாட்டினார். 1977-1978 இல் நாடகக் கல்வித் தராதரப் பத்திரம் பெற்றார்.

முத்தமிழையும் வளர்ப்பதில் முழுமூச்சாகச் செயற்பட்டு வெற்றி கண்டார். 1981இல் உயர்தர ஆங்கிலக் கல்வி தராதரம் பெற்றார். அதனால் மாணவர்களுக்கு ஆங்கில அறிவையும் வளர்த்தார்.

இவர் 1959இல் புனித தோமையார் கல்லூரி மாத்தளையில் ஆசிரியராக நியமனம் பெற்றார். அதனைத் தொடர்ந்து பாடப்புத்தக சபையிலும் கல்வியமைச்சின் வேண்டுகலினால் சேவையாற்றிப் பெரும்பயன் மாணவர்கள் அடையச் செய்தார். பின்னர் இவரின் ஆளுமை, கடமையுணர்வு, எடுத்த கருமத்தை இனிதே முடிக்கும் சிறப்பு, அனைவரையும் அணைத்து நடந்து காரியங்களைச் சாதிக்கும் சக்தி என்பவற்றைக் கண்ட கல்வி அமைச்சு இவரை வசாவிளான் மத்தியமகா வித்தியாலயத்திற்கு மாற்றியது. அங்கே அவர்தன் கடமையிற் கண்ணாயிருந்து திறம்படச் சேவையாற்றியப் பேரும் புகழும் பெற்று எல்லோராலும் சிறந்த செயல்வீரனெனப் போற்றப்பட்டார்.

1973இல் வவுனிக்குளம் மகாவித்தியாலய அதிபராக யோகபுரத்திலும் 1973-1975 இல் அளவெட்டி அருணோதயாக் கல்லூரியிலும் தன்சேவையைத் திறம்பட ஆற்றி மாணவர், ஆசிரியர், ஊர்மக்கள் ஆகியோரின் அன்பையும் ஆசியையும் பெற்றார். 1975 - 1979 இல் வயாவிளான் மத்திய மகா வித்தியாலய உப அதிபராக நியமனம் பெற்றுக் கல்வியிலும் கலைகளிலும் மேலோங்க வைத்தார்.

1980-1982 ஆகிய ஆண்டுகளில் தென்னாபிரிக்கா விலுள்ள உயர்பாடசாலைகளில் முது ஆங்கில ஆசிரிய ராகப் பணியாற்றி அவர்களின் அன்பையும் நன்மதிப்பையும் பெற்றார். 1983-1988 வரை தென்னாப் பிரிக்காவிலுள்ள சென்கத் பேட்ஸ் உயர்பாடசாலை திரான்ஸ்கி, ஆகியவற் றின் துறைத்தலைவராகத் தென்னாபிரிக்கக் குடியரசு நியமித்தது. எல்லோரும் மெச்சும்படியாகச் சேவை செய்து நற்புகழ் பெற்றார்.

கவிஞர் கந்தவனம் அவர்கள் தன்வாழ்க்கைத் துணைவியாக 1964இல் இளையப்பா தவமணி என்பவரைத் திருமணஞ் செய்து சீருஞ் சிறப்புமாக வாழ்ந்தனர். அம்மையார் குரும்பசிட்டியைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவரா தலால் அவர் திருமணத்தின்பின் குரும்பசிட்டியையே வாழ்விடமாகக் கொண்டனர். வாழ்வு வளம்பெற வாணி யெனும் மகளும் வாரணன் என்னும் மகனும் பிறந்தனர். தந்தை தாயாரின் விருப்பப்படி கல்வியிலும், பண்பு, ஒழுக் கம், கலாச்சாரம் பேணல் சமூகத்தொண்டு, பெரியோரை மதித்துப் பேணல் ஆகியவற்றிலும் சிறந்து விளங்கு கின்றனர்.

இவர் தன்கடன் பணி செய்து கிடப்பதே என்ற எண்ணத்துடன் 1988 தொடக்கம் கனடாவில் வாழ்ந்து வருகின்றனர். 'கற்றோர்க்குச் சென்ற இடமெல்லாம் சிறப்புண்டு' என்பதனை அவரின் வாழ்வியல் வரலாறு

கொண்டு அறியலாம். இவர் ஈழநாடு கூட்டுறவு இதழ்கள் நடத்திய கவிதைப் போட்டிகளில் முதன்மைப் பரிசுகள் பெற்றவர். கவியரங்குகள் பல நடத்தியதன் மூலம் தமிழ்ப் பாச்சுவையை மக்களிடையே வளர்த்தவர். 'கவியரங்கிற் கோர் கந்தவனம்' என இரசிகமணி கனக செந்திநாதரிடம் பட்டம் பெற்றவர். மாத்தளை இலக்கிய வட்டம், யாழ் இலக்கிய வட்டம் என்பவற்றை நிறுவியதுடன் எட்டு ஆண்டுகள் யாழ் இலக்கிய வட்டத்தின் தலைவராகவும் இருந்து நன்கு செயற்படுத்தியவர். நல்ல பல அறிஞர்களை ஒன்றுசேர்த்து இயங்கவைத்த பெருமைக்குரியவர்.

1988 ஆண்டு தொடக்கம் கனடாவில் வாழுமிவர் இங்குள்ள எழுத்தாளர் இணையத்தின் தலைவராகவும் செயற்படுகின்றார். ஆத்மஜோதி தியானநிலையத் தலைவராகவும், சமூக, சமய இலக்கிய அமைப்புகள் பலவற்றின் காப்பாளராகவும் செயற்பட்டு நன்னெறிப்படுத்துகின்றார். இலக்கியம், கவிதை, புவியியல் பாடப்பயிற்சி என முப்பதுக் குமதிகமான எண்ணிக்கையில் நூல்களை ஆக்கியுள்ளார். சுன்னாகம் தனலக்குமி புத்தகசாலையிற் தொடங்கி, கனடா, ஜேர்மனி, பிரித்தானியா நாடுகளிலும் சென்னை காந்தளகத்திலும் இவரின் நூல்கள் பதிப்பாகியுள்ளன. இவரது '12 Short Stories Lasting Light' ஆகிய ஆங்கில நூல்களைக் கனடிய பாடப்புத்தக சபை மேல்நிலை வகுப்புப் பாடநூலாக்கியுள்ளது. ஆத்ம ஜோதி காலாண்டி

தழின் ஆசிரியரும் இவரே. பல நாடகங்களில் நடத்தார். சிறுவர் நாடகங்கள் எழுதியுள்ளார். 'புத்திமான் பலவான்' என்ற இவரது நாடகம் அகில இலங்கை நாடகப் போட்டியில் முதற்பரிசைப் பெற்றது.

இத்தகைய அரும்பெரும் தொண்டினைச் செய்யும் பெரியார் தமிழுக்கும் தமிழ் மக்களுக்கும் தம்மாலான உதவிகளைச் செய்து வருகின்றார். 'தோன்றிற் புகழொடு தோன்றும்' என்ற வாக்குக்கு இலக்கணமாக வாழ்கின்றார்.

இவர் இதுவரை அறுபது நூல்கள் எழுதியுள்ளார். இவராற் படைக்கப்பட்ட பலநூல்களைச் சென்னைக் காந்தளகம் அச்சகம் வெளியிட்டுள்ளது. நூல்கள் யாவும் படிப்போர் யாவரும் பயன்பெறும் வகையில் எழுதப்பட்டுள்ளது.

இவருக்கு 1973 இல் கவிமணி என்ற விருதும் 1993இல் கவிநாயகர் என்ற விருதும் 1994 இல் மதுரகவி என்ற விருதும் 2000 ஆம் ஆண்டில் இலக்கிய வித்தகர் என்றவிருதும் 2001 இல் திருவருட் கவி என்ற விருதும் 2003 இல் சைவதூரந்தரர் என்ற விருதும் 2005 இல் சிவத்தமிழ்ப் புரவலர் என்ற விருதும் 2007இல் திருநெறிய பாவலர் என்ற விருதும் 2007 இல் சிவநெறிச் செம்மல் என்ற விருதும் கிடைத்துப் பாராட்டும் வழங்கப்பட்டது.

கவிஞரின் சில பாடல்கள்

“ அறிவினைத் தீட்டி யுள்ள
 அன்பினை யூட்டி நல்ல.
 நெறிகளைக் காட்டி நீதி
 முறைகளை நாட்டி வாழ்வில்
 உறுபயன் விளைக்க வல்ல
 இறையருள் காட்டி இன்ப
 நிறைபுகழ் நாட்டை யன்றோ
 நிறுவநாம் பாடு கின்றோம் ”

உவமைகளில் சிறப்பும் பாடல்.

“ வம்பலரும் பேராத
 ணைப்பொலிவு போன்று
 மாண்புமிகு சிவனொளியின்
 வல்லநிலை போன்று
 கெம்பியெழும் மாவலியின்
 கிளர்ச்சியினைப் போன்று
 கீர்மலை யூற்றுத் தரும்
 குளிர்ச்சியினைப் போற்றிப்
 வம்புவியை யாளவொரு
 பாட்டுவர வேண்டும்”

**பண்டிதர்,
கலாநிதி ம.செ.அலெக்ஸ்சாந்தர்
1934**

இப்பெருமகன் 1934 ஆம் ஆண்டு ஐப்பசி மாதம் 19ஆம் திகதி யாழ்ப்பாணத்திலே பிறந்தார். ஆரம்பக் கல்வியை அமெரிக்க மிஷன் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலை யிலும் ஆங்கில மொழி மூலமான உயர்கல்வியைப் புனித பத்திரிசியார் கல்லூரியிலும் பெற்றுக் கொண்டார். அங்கு சிரேஷ்ட பாடசாலைத் தராதரப் பத்திரப் பரீட்சையில் எல்லாப் பாடங்களிலும் திறமைச் சித்தியுடன் முதலாம் பிரிவில் தேறினார். அதனைத் தொடர்ந்து இலண்டன் கல்விப் பொதுத் தராதரப் பத்திர உயர்தர பரீட்சையிற் தேர்ச்சியடையும் நோக்குடன் ஸ்ரான்லி கல்லூரியிற் சேர்க்கப்பட்டார். உயர்தர பரீட்சையிற் தேர்ச்சியடைந்த பின்னர் கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலா சாலையிற் சேர்ந்து பயிற்றப்பட்ட தமிழாசிரியராக வெளியேறினார்.

மலையகப் பகுதியில் ஆசிரியராகப் பணியாற்றத் தொடங்கிய அலெக்ஸ்சாந்தர் அவர்கள் விசேட ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சியைப் பலாலி ஆசிரியர் கலாசாலையிற் பெற்றுக்கொண்டார். தமிழ்மொழியில் இயல்பாகவே அவர் கொண்டிருந்த பற்றினால் அம்மொழியில் உயர்கல்வியை மேற்கொண்டு பாலபண்டிதர் பண்டிதம் ஆகிய தேர்வுகளிலும் சித்தியடைந்தார். 1970 ஆம் ஆண்டு வெளிவாரித் தேர்வில் பட்டதாரிப் பட்டத்தையும்

பெற்றுக்கொண்டார். 'கல்விக்குக் கரையில்லை' என்பதனை நன்குணர்ந்திருந்த திரு.அலெக்சாந்தர் அவர்கள் வாழ்நாள் முழுவதும் நீடித்த கல்வியிலே ஆழமான பற்றுறுதி கொண்டிருந்தார். இலங்கைத் திறந்த பல்கலைக் கழகத்திலே பயின்று கல்வி டிப்ளோமாப் பட்டத்தினையும் பெற்றுக்கொண்டார். முதுமாணிப் பட்டப் படிப்பிற்காகத் தமது பெயரைப் பதிவு செய்து கொண்ட திரு. அலெக்சாந்தர் அவர்கள் முதலாம் பகுதியிற் சித்தியடைந்த போதிலும் நாட்டுச் சூழ்நிலையால் இரண்டாம் பகுதிப் பரீட்சைக்குத் தோற்ற முடியாது போய்விட்டது.

1973இல் ஆசிரியர் கலாசாலை விரிவுரையாளராகத் தெரிவுசெய்யப்பட்ட திரு.அலெக்சாந்தர் அவர்கள் மட்டக்களப்பு, அளுத்தம, கொழும்புத்துறை, பலாலி ஆகிய இடங்களிலுள்ள ஆசிரியப் பயிற்சிக் கல்லூரிகளில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியுள்ளார். அவர் தமிழாசிரியர் பயிற்சியினைப் பெற்றுக் கொண்ட கொழும்புத்துறை ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றியமையையும் தாம் விசேட ஆங்கில ஆசிரியர் பயிற்சியைப் பெற்றுக்கொண்ட பலாலி ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் ஆங்கில மொழியுடான பயிற்சிக்குரிய விரிவுரையாளராக நியமிக்கப்பட்டமையையும் நினைவுக் கூர்ந்து மகிழ்ச்சியடைவார்.

1983இல் பிரதிக் கல்விப் பணிப்பாளராகப் பதவி உயர்வு பெற்ற திரு. அலெக்சாந்தர் அவர்கள் தேசிய கல்வி நிலையத்தில் தமிழ்மொழி மூலக் கற்பித்தலுக்குத் தேவையான நூல்களை ஆக்குங் குழுவின் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். வித்துவான் சி.குமாரசுவாமி, கலாநிதி

துரைராசா, கலாநிதி சொக்கலிங்கம், (சொக்கன்) திரு.வே.சுப்பிரமணியம் (முல்லைமணி) திரு.வை.கா.சிவப் பிரகாசம் (வைகாசி) முதலிய அறிஞர் பெருமக்களைக் கொண்ட குழுவானது 22வெளியீடுகளை வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1987ஆம் ஆண்டில் யாழ்குடாநாடு முழுவதற்குமான தொலைக்கல்வி ஆசிரியர்க்குரிய முழுநேரத் தொலைக்கல்விப் பணிப்பாளராக நியமிக்கப்பட்டு 1993 ஆம் ஆண்டுவரை அப்பணியினைச் செவ்வனே செய்தார். ஐக்கிய நாடுகளின் கல்வி, விஞ்ஞான பண்பாட்டு அமைய வழிகாட்டலுடன் அவர் ஆற்றிய பணியினால் அறிஞர்களின் பாராட்டுதலைப் பெற்றுக்கொண்டமை குறிப்பிடத்தக்கது.

1993 ஆம் ஆண்டு கனடாவுக்கு வந்து சேர்ந்த திரு.அலக்ஸ்சாந்தர் அவர்கள் ஒன்ராறியோ ஆசிரியர் தகைமையைப் பெற்றுத் தமது ஆசிரியப் பணியினைச் செவ்வனே நிறைவேற்றினார். தமிழ்க்கலை தொழில் நுட்பக் கல்லூரியின் நிர்வாக அதிபராக விளங்கிய திரு.சு.இராசரத்தினம் அவர்கள் அலெக்ஸ்சாந்தரின் வியத்தகு திறமையை நன்கு பயன்படுத்திக் கொண்டார். தமது நிருவாகத்திலிருந்த தமிழ்க்கலை தொழில் நுட்பக்கல்லூரியின் உயர்வகுப்புத் தமிழ்ப் பிரிவுக்குத் தலைவராக்கியதுடன் அவரின் ஆலோசனைகள் பலவற்றையும் நடைமுறைப்படுத்தினார்.

ரொறன்ரோ கல்விச்சபை புலம்பெயர்ந்து கனடாவில் குடியேறியுள்ள தமிழ் மாணாக்கருக்கேற்ற தமிழ்ப் பாடநூல்களையும் ஆக்குவதற்கென அதிபர், பொன்.

கனகசபாபதி அவர்களின் தலைமையில் நியமிக்கப்பட்ட குழுவில் திரு.அலெக்சாந்தர் அவர்கள் முக்கிய உறுப்பினராகச் செயற்பட்டார். முதலாந்தரம் தொடக்கம் ஏழாந்தரம் வரையிலான வகுப்புகளுக்குரிய பாடநூல்களை மேற்படி குழு ஆக்கிக் கொடுத்தமை நன்றியுடன் குறிப்பிடப்படக்கூடிய ஒன்றாகும்.

அவ்வாறே ஒன்றாறியோ மாகாண கல்விச் சபையால் முதலாம் வகுப்புத் தொடக்கம் மூன்றாம் வகுப்பு வரைக்குமான தமிழ்ப்பாட நூல்களை எழுதுவதற்கு 1977 இல் தெரிவுசெய்யப்பட்ட குழுவின் தலைவராகத் திரு.அலெக்சாந்தர் அவர்கள் நியமிக்கப்பட்டார். புலம்பெயர்ந்து வந்த தமிழ் மாணவர்கள் இலகுவான முறையிற் கற்பதற்குக் கனடாவின் பொதுப்பாடத் திட்டத்துக்கமைய மிகவுஞ் சிறந்த நூல்களை மேற்படி குழு தயாரித்து வெளியிட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது. 'மொழியும் சமயமும்' திரு அலெக்சாந்தரின் இரண்டு கண்கள், மொழி வளர்ச்சிக்கு எவ்வாறு உழைத்தாரோ அவ்வாறே சமயச் செயற்பாடுகளிலும் பங்கேற்று உழைத்துள்ளார். அவருடைய உரையாடலின்போது 'இயேசுவே இரக்கமாயிரும்' என்னும் சொற்றொடர் பயன்படுத்தப்படுதலை அவதானிக்கலாம். கடவுளுக்குப் பயந்து நடப்பவரான அலெக்சாந்தரின் உயர்வுக்கு அவருடைய பெற்றோரின் தெய்வபக்தியும் அவரது தெய்வ பக்தியுமே முக்கிய காரணமாகும்.

ரொறன்ரோவில் கத்தோலிக்க மாதாந்த தமிழ் வெளியீடான 'அன்பு மக்களே' எனும் சஞ்சிகையின் பிரதம ஆசிரியராக எவ்வித ஊதியமும் பெறாது பணியாற்றி

யுள்ளார். பத்திரிகை வெளியிடும் அலுவலகத்தில் சில மணித்தியாலங்கள் பணியாற்றுவதில் மகிழ்ச்சியடைவார்.

கல்வித் தேடலில் தம்மை முழுமையாக ஈடுபடுத்தி ஓய்வின்றி உழைத்துவரும் அலெக்ஸ்சாந்தர் அவர்களின் கல்விப் பணிகளைப் பாராட்டும் வகையில் தமிழர் தகவல் நிறுவனத்தினர் தமது பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவிலே அவருக்கு விருது வழங்கி தங்கப் பதக்கம் அணிவித்து சிறப்புச் செய்தனர். 2003 இல் தமிழர் தகவல் நிறுவனத்தினர் தாம் நடாத்திய கனடா தின விழாவிலே அவர் தமிழ்ப் பணிகளைப் பாராட்டித் திருவள்ளூர் சிலை வழங்கிக் கௌரவித்தனர்.

இவர் நீண்ட காலம் ஆசிரியப் பணியையும் தமிழ்ப் பணியையும், சமய, சமூகப் பணியையும், அவருடைய கல்வித்தகமைகளையும் அறிந்து வியந்து அமெரிக்க உலகப் பல்கலைக்கழகமானது 'தமிழ் கல்விக் கலாசார கலாநிதி' பட்டத்தினை வழங்கிக் கௌரவித்தது. கலாநிதிப் பட்டம்பெற்ற அலெக்ஸ்சாந்தரை அவருடைய நண்பர்கள், மாணாக்கர், உறவினர்கள் ஒன்று சேர்ந்து மாபெரும் பாராட்டுவிழாவெடுத்து அதில் 'அலெக்ஸ்சாந்தர்' என்னும் பெயரில் மலரொன்றும் வெளியிடப்பட்டது. அவ்விழாவில் கலாநிதி அலெக்ஸ்சாந்தரால் எழுதப்பட்டு அகிலன் அசோஷியேற்ஸ் நிறுவனத்தினரால் செம்படம்பர் 2003இல் வெளியிடப்பட்ட 'வெற்றி பெற' என்ற நூல் வெளியீடும் இடம் பெற்றது. 'வெற்றி பெற' என்னும் நூலானது பண்டிதர், கலாநிதி அலெக்ஸ்சாந்தரின் பதினாறு கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலாகும். இவர் பொறுமை, மகிழ்ச்சி, சாந்தம், மனிதநேயம், ஆழமான சமய

நம்பிக்கை, ஆழந்தகன்ற அறிவுடைமை ஆகியவற்றின் மொத்த வடிவம்.

இவர் 'கம்பனும் புகழேந்தியும் 'கலந்த கலாநிதி' என்று ஈழத்துப் பூராடனாராலும், வெண்பாவிலும், கவிதை எழுதுவதிலும் சிறப்பாற்றல் உடையவர். வெண்பாவைப் பொறுத்தமட்டில் இவர் ஓர் 'காளமேகமென' அதிபர் பொ.கனகசபாபதி அவர்களாலும் விதந்தோதப்பட்டவர்.

அவரின் பாடல் சில.

“ உத்தமரே வாழ்விலே ஓங்கும் தமிழ்மொழியில்
மெத்த உழைக்கின்ற வித்துவனே ~ நித்தியமும்
சால்பு படைத்த தமிழ்அறவோர் தம்வாழ்வை
மேலெழுதி வைத்ததுவே மேல்.

கந்த வனக்கவிஞர் கூறுகவி ஆய்ந்துமே
செந்தமிழில் வித்வான் செபரத்னம் ~ நந்தவனக்
காட்சியாய் நாமெல்லாம் காணவே நூல்தருதல்
தேட்டம் கவிஞனுக்கே தேர்ந்து.”

கலாநிதி நாகராஜ ஐயர் சுப்பிரமணியன் 1942

முன்னர் வவுனியா மாவட்டத்திலுள்ளதும் தற்போது முல்லை மாவட்டமாக விளங்குவதுமாகிய முள்ளிய வளைக் கிராமத்தைச் சேர்ந்த திரு.ஜெ. நாகராஜ ஐயருக்கும் அம்மை நீலாம்பாளுக்கும் இரண்டாவது மகனாக 1942.12.25இல் பிறந்தார். இவருடைய பெற்றோர்கள் தஞ்சை, திருச்சி, மாவட்டங்களைச் சார்ந்தவர்கள். 1930இல் ஈழத்தில் வந்து குடியேறி வாழ்ந்தவர்கள்.

இவர் முள்ளியவளையிலுள்ள சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலை மற்றும் வித்தியானந்தக் கல்லூரி ஆகியவற்றிலே தமது ஆரம்பக் கல்வியையும் இடை நிலைக் கல்வியையும் கற்றார். பின்னர் பேராதனையிலுள்ள இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்தில் தமிழைச் சிறப்புப் பாடமாகக் கற்று 1969இல் இளங்கலை சிறப்புப் பட்டதாரியானார். தொடர்ந்து அதே பல்கலைக்கழகத்தில் ஈழத்து தமிழ் நாவல்கள் என்ற தலைப்பில் ஆய்வு நிகழ்த்தி 1972இல் தமிழில் முதுகலைமாணிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். சில ஆண்டுகளின் பின்னர் யாழ்ப்பாணப் பல்கலைக் கழகத்தின் தமிழ்த் துறையில், 'தமிழ் யாப்பு வளர்ச்சி' என்ற தலைப்பில் ஆய்வு நிகழ்த்தி 1985இல் கலாநிதிப் பட்டத்தையும் பெற்றுக் கொண்டார். கி.பி.11ஆம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் 19ஆம் நூற்றாண்டின் இறுதி வரையான காலப்பகுதியின் தமிழ் யாப்பு வளர்ச்சியை

நன்கு ஆய்வுசெய்து எழுதப்பட்ட கலாநிதிப்பட்ட நூலானது தேர்வாளர்களால் விதந்துரைக்கப்பட்ட சிறப்புடையதாகும்.

ஈழத்தில் கந்தபுராண படன கலாசாரத்தினூடாகக் கல்வித்துறையில் புராண படன மரபை அடிபதித்தவர் புராணப்பயன் அதாவது புராணங்களைப் படித்துப் பொருள் விரித்துரைத்தல் என்ற செயன்முறையூடாக உருவாக்கம் பெற்ற சிந்தனையைத் தூண்டியவர். இந்த அடிப்படையில் முளைவிட்ட தேடலூக்கத்தின் மூலம் தமிழின் பண்டைய இலக்கியப் பரப்பின் பெரும்பாகத்தைப் பதினைந்து வயதுக்குள்ளாகவே படித்துவிட்டார்.

பல்கலைக்கழக நிலையில் நவீன ஆய்வியல் துறைகளுடன் கொண்ட தொடர்பின்மூலம் சமயம், தத்துவம், இலக்கியம், மற்றும் கலைசார் துறைகள் ஆகிய வற்றைப் புறநிலையாக நின்று வரலாற்று முறையில் அணுகுவதற்கும், மதிப்பிடுவதற்குமான திறனாய்வியல் ஆளுமையை, இவர் வளர்த்துக் கொண்டார். ஆய்வாளர் என்ற நிலைக்கு அப்பால் கவிதை, சிறுகதைகள் என்ப வற்றைப் படைப்பதிலும், சமய, இலக்கியத்துறைகளில் சொற்பொழிவுகள் ஆற்றுவதிலும் இவர் ஈடுபாடுகொண்டார். கேட்போரைப் பிணிக்குந்தகையது அவருடைய பேச்சு.

பேராதனையிலுள்ள இலங்கைப் பல்கலைக்கழகம் களனியில் நடைபெற்ற வித்தியாலங்காரப் பல்கலைக் கழகம் ஆகியவற்றில் தமிழ்த் துறைகளில் 1970 தொடக்கம் 1975 வரை தற்காலிக துணைவிரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார். 1975இல் இளந்துணை நூலகராகப் பணியிற் சேர்ந்தார். 1978ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில்

தமிழ்த்துறையின் துணை விரிவுரையாளராகப் பணிமாற்றம் பெற்றார். தொடர்ந்து தமிழ்துறையிலே 24 ஆண்டுகள் பணியாற்றும் வாய்ப்பைப் பெற்ற இவர் படிப்படியாக உயர்நிலைகளை எய்தி, அத்துறையின் தலைவராகவும், இணைப்பேராசியராகவும் திகழ்ந்து 2002 பெப்ரவரியில் விருப்பநிலை ஓய்வு பெற்றார்.

திரு.சுப்பிரமணியம் ஐயா அவர்கள் யாழ்ப்பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்த்துறையில் பணியாற்றிய காலத்தில் பல்கலைக்கழகத்தின் கல்விசார் செயற்பாடுகளில் ஆர்வமுடன் செயற்பட்டதோடு தமிழ், இந்துநாகரிகம், நுண்கலை ஆகிய துறைசார்ந்த பாடத் திட்ட வளர்ச்சியிலும் தனிக்கவனஞ் செலுத்தினார். முதுகலை, முதுதத்துவ மாணி கலாநிதிப் பட்டங்களுக்கான ஆய்வுகளையும் நெறிப்படுத்தினார். பல்கலைக்கழக மாணவர்களின் கலை இலக்கியச் செயற்பாடுகளுக்கான ஆலோசகராகவும், வழிகாட்டியாகவும் இருந்துள்ளார்.

இவர் சமூக மட்டத்திலும் சமயம், தத்துவம், கலை, இலக்கியம் ஆகிய பண்பாட்டுத் துறைசார்ந்த சிந்தனைகளை, முன்னேற்றும் செயற்பாடுகளில் ஊக்கமெடுத்துள்ளார்.

இவர் யாழ்ப்ப. மாவட்டத்திலுள்ள ஆலயங்களில் சொற்பொழிவாளராக வலம்வந்ததோடு புராண மரபு, பக்தி இலக்கியம், சமய தத்துவம் ஆகியவற்றை விரித்துரைப்பதில் ஆழ்ந்த அறிவுடையவராகத் திகழ்ந்தார். சமய நிறுவனச் சார்பு என்றவகையில் மாவிட்டபுரம் ஆதீனம், நல்லூர் ஞானசம்பந்தர் ஆதீனம், தெல்லிப்பழை துர்க்கா

தேவி தேவஸ்தானம் முதலியவற்றில் சமய நிலைப்பட்ட செயற்பாடுகளில் இணைந்து செயற்பட்டுள்ளார். கலை இலக்கியத் துறையில் திறனாய்வுச் செயற்பாட்டில் தனிக் கவனம் செலுத்திய இவர் யாழ்.. இலக்கிய வட்டம், முத்தமிழ் வெளியீட்டுக் கழகம் என்பவற்றுடன் இணைந்து செயற்பட்டதுடன் கலை இலக்கியக்களம் என்ற நிறுவனத்தைத் தோற்றுவித்து வழிநடத்துவதிலும் பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்.

அனைத்துலகத் தமிழ் ஆராய்ச்சி மன்றத்தின் இலங்கைக் கிளையின் செயற்குழுவில் உறுப்பினராகவும், இலங்கை சாகித்திய மண்டலத்தின் தமிழிலக்கியக் குழுத் துணைத்தலைவராகவும் திகழ்ந்துள்ளார்.

1960ஆம் ஆண்டு யா/பல்கலைக்கழகத்தில் பணியாற்றிய காலப்பகுதியில் தமிழகத்திலுள்ள பல்கலைக் கழகங்கள், உயர்கல்வி நிறுவனங்களுடன் தொடர்புகளை ஏற்படுத்திக் கொண்டார். சென்னைப் பல்கலைக்கழகம், மதுரை காமராசர் பல்கலைக்கழகம், கொடைக்கானலிலுள்ள அன்னை தெரஸா மகளிர் பல்கலைக்கழகம், கோவை பாரதியார் பல்கலைக்கழகம் மற்றும் உலகத் தமிழாராச்சி நிறுவனம் சென்னை, புதுச்சேரி, மொழியியல் பண்பாட்டாய்வு நிறுவனம் ஆகியவற்றின் ஆய்வரங்குகள் பலவற்றில் பங்குபற்றித் தமது ஆளுமையை விரிவுபடுத்திக் கொண்டார்.

பணிநிலை ஓய்வின்பின் தமிழகத்திலே சென்னையில் வசித்துப் பின் கனடாவாசியாகியுள்ளார். அங்கு அவர் ரொறன்ரோ ஸ்காபரோவை வதிவிடமாகக் கொண்டுள்ளார்.

அங்கே நடைபெறும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் இந்து சமயப் பேரவையில் நடைபெறும் தமிழ்ப் பண்பாட்டு நிகழ்வுகள் இந்துசமயப் பேரவையின் சமயப்பணி கலைதொழில் நுட்பக் கல்லூரியின் கல்விச் செயற்பாடுகள் ஆகியவற்றில் முக்கிய பங்களிப்பாளராகத் திகழ்கின்றார். தற்போது 2011 இல் கனடா தொழில்நுட்பக் கல்லூரியின் உயர்கல்விப் பீடத்தின் இயக்குநராகவும் பொறுப்பேற்றுள்ளார். இலக்கிய வரலாறு, திறனாய்வு, சமயம், தத்துவம், ஆகிய ஆய்வுத் துறைகள் சார்ந்து நூற்றுக்கு மேற்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகளும், முன்னுரைகள், அணிந்துரைகள், மதிப்புரைகள் என்பனவும் எழுதியுள்ளார். இலங்கை ஞானம் இதழில் தமிழில் இலக்கியத் திறனாய்வியல் என்ற தலைப்பிலும் கனடா தாய்வீடு இதழில் இன்றைய நோக்கில் பண்டைய தமிழில் இலக்கியங்கள் என்ற தலைப்பிலும் கட்டுரைத் தொடர்களை எழுதி வருகின்றார். 6 தனி நூல்களும் தொகுப்பு நூல்கள் 3ம் இவரால் வெளியிடப்பட்டுள்ளன.

இவர் எழுதிய இலக்கிய நூல்கள்:

1. ஈழத்துத் தமிழ் நாவல் இலக்கியம்.
2. இந்தியச் சிந்தனை மரபு
3. தமிழ் ஆய்வியலில் கலாநிதி க. கைலாசபதி
4. நால்வர் வாழ்வும் வாக்கும்
5. கந்தபுராணம் - ஒருபண்பாட்டுக் களஞ்சியம்
- 6,7. கலாநிதி நா.சுப்பிரமணியனின் ஆய்வுகள் - பார்வைகள் - பதிவுகள், தொகுதி-1, தொகுதி 2.
8. காலத்தின் குரல்
9. திறனாய்வு நோக்கில் தமிழுண்பன் கவிதைகள் என்பன நூல்களாக அமைந்துள்ளன.

இவர் பெற்ற பரிசுகள்:

1. 1968இல் பேராதனைத் திருமுருகன் ஆற்றுப்படைக்கு பேராதனைப் பல்கலைக்கழக இந்துமாமன்றம் தங்கப்பதக்கம் அளித்துக் கௌரவித்தது.
2. 1978இல் நல்லை ஞானசம்பந்தர் ஆதீனம் - சமயச் சொற்பொழிவுசார் கௌரவம்
3. 1985இல் கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வினைச் சிறப்புறு நிறைவு செய்தவர்களுக்கு தம்பிமுத்துப்பிள்ளை, கனகசுந்தரம் பிள்ளை நினைவு ஆய்வியல் பரிசு.
4. 1992 இல் தமிழகம் - திருக்குறள் விருது.
5. கனடா - ஸ்ரீவித்யா பூண் விருது.
6. தமிழர் தகவல் விருது. கல்விசார் பன்முகப் பணிகள் சார் கௌரவம்.
7. இலக்கியப் பேரறிஞர் விருது - வரசித்தி விநாயகர் - ரொறன்ரோ
8. புராண போதகர் கனடா - இந்து சமயப் பேரவை.

இவரது ஆளுமைக்குத் துணைநின்றோர்:

1. கந்தபுராணப் புலமை - தந்தையார் ஜெகதீஸ்வர ஐயர் நாகராஜ ஐயர்.
2. இலக்கிய பார்வை, ஆய்வுத்திறன் - பேராசியர்கள் க.வித்தியானந்தன் (1924-89) க.கைலாசபதி (1933-82) கா.சிவத்தம்பி (1932)இந்தியச் சமய மரபு, தத்துவமரபு என்பவற்றைச் சுவைபட உரைக்க உதவியவர் பேரறிஞர் திரு.கி,இலக்குமணன்.

கலாநிதி சுப்பிரமணியனின் வாழ்க்கைத் துணையாகவும் ஆய்வுத்துணையாகவும் அமைந்தவர் கௌசல்யா அவர்கள். 1972ஆம் ஆண்டு இவர்கள் திருமணம் நிறைவாகியது. இவ்வம்மையார் இசையியல், அரங்கியல், இதழியல், மக்கள் தொடர்பியல் ஆகியவற்றில் திறமைப் படைத்தவர். குடும்ப நிர்வாகத்தையும், ஆராய்ச்சியையும் இரு கண்களாக கருதுபவர். இசைத்துறையில் கலாநிதிப் பட்டம் பெற்ற இவர் தனது துணைவரின் ஆய்வுச் செயற்பாடுகள் அனைத்துக்கும் உந்துசக்தியாக இருந்து வருகின்றார். இவரது நூலாக்கங்கள் துணைவியாரான கௌசல்யா அம்மையாராலேயே பதிப்பிக்கப்பட்டன.

இவருடைய ஆளுமை வளர்ச்சியில் மனைவியோடு பிள்ளைகளும் அவர்கள் துணைவர்களும் பெரும் பங்காற்றி வருகின்றனர். கணனிப் பொறியுக்கத்தின் வசதி வாய்ப்புக்களைப் பயன்கொண்டு நூல்கள், கட்டுரைகளைச் செப்பஞ்செய்து வெளிவர ஆவன செய்ய உதவியவர்கள் இவர்களே. இவ்வசதி வாய்ப்புக்கள் இல்லையானால் ஆக்க முயற்சிகள் இலகுவானதாக அமையாது. இவர்களின் தொழில்நுட்பநிலையிலான ஒத்துழைப்புக்கள் மற்றும் அறிவியல்சார் ஆலோசனைகள் ஆகியனவே அறுபத் தொன்பது வயதிலும் வயதை நினையாது ஆய்வுலகுடன் நெருக்கமான தொடர்பைப் பேணி நிற்பதற்கு முக்கிய அடிப்படைக் காரணங்களாகும்.

இவர்கள் குடும்பமே ஒரு சிறந்த பல்கலைக் கழகமாகும். விடாமுயற்சியும், அயராத உழைப்பும், தொண்டு மனப்பான்மையும் உடைய இவர்கள் குடும்பம் என்றும் கலைகள் பல வளர ஆவன செய்ய இறைவன் ஆசிகிடைக்க வேண்டும்.

திரு.வெ.கனகசபாபதி

சீரணியம்மன் - திருவருள் பாலிக்கும் சிறப்பு மிக்க சண்டிலிப்பாய் எனுமூரில் தவநலை நின்று தாரணி போற்றும் பொன்னையா வெனும் புண்ணியனும் அணங்கெனும் தகை ஆச்சிமுத்துவும் செய் அருந்தவத்தால் சண்டிலிப்பாய் மக்கள் நலம் பெறப் பிறந்தவர்தான் கனகசபாபதி என்னும் நன்மகன். இவர் ஆரம்பத்திலேயே கல்வியில் ஆர்வம் உடையவராய் ஆரம்பக்கல்வியை ஆலங்குழாய் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலும் பின்னர் இடைநிலைக் கல்வியை இந்து ஆங்கிலப் பாடசாலையிலும், கற்றுக் தனக்கென ஒரு சிறந்த மாணவன் என்ற பெயரையும், கல்வியில் முதல்வன் என்ற பெயரையும் நிலைநிறுத்திக் கொண்டார்.

உயர்கல்வியை ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியிலும் தொடர்ந்தார். இந்தியப் பல்கலைக்கழகத்தில் சிறந்த விலங்கியல் பட்டத்தாரியானார். இலங்கையிற் பிறந்த ஒரு வன் இந்தியப் பல்கலைக்கழகத்தில் புலமைப் பரிசு பெறுதல் என்பது சாதாரணமானதன்று. மிகவும் திறமையுடையார்க்கே அவ்வாறாய் புலமைப் பரிசில் கிடைக்கும். அத்தகைய பரிசைப் பெற்று இலங்கைக்கே பெருமை தேடித்தந்தவர் இவர். இவர் திறமையைக் கண்ட தெ.து.ஜெயரத்தினம் இவரை தன் தெல்லிப்பழை மகாஜனாக் கல்லூரிக்கு உதவியாசிரியராகத் தேர்ந்து கொண்டார்.

நேரிய தோற்றமும் நிமிர்ந்த பார்வையும், உண்மை நிறை உள்ளமும், அயர்விலாக் கடமையுணர்வும், பார

பட்சம் பாராது புள்ளியிடலும், மாணவர் நிலையறிந்து மகிழ்ந்து கல்வியூட்டலும், எப்பொழுதும் கருணையோடு பார்க்கும் பார்வையும் எல்லோரையும் வசீகரிப்பதாய் அமைந்தன. “கண்டிக்கத் தெரியாதவனுக்குக் கருணை காட்டவும் முடியாது” வேண்டிய இடத்துக் கண்டிப்பார். இது அவர்கள் நன்மைக்காகவே அமையும். தான் கற்ற கல்வியை மற்றைய மாணவர்களும் கற்று, நாட்டுக்கு நன்மை செய்யவேண்டுமென எண்ணி அயராது உழைத்தவர். மாணவர் நலனில் அக்கறையும் எடுத்த கருமத்தை நிறைவாகச் செயற்படுத்துதலில் உறுதிப்பாடும், நம்பிக்கையுங்கொண்டவர். ஆளுமையும் ஆற்றலும் கொண்ட இவர் இன்கலைப்பிரியராகவும் எளிமையான வராயுமிருப்பவர்.

இலக்கியங்களை ஆய்வு செய்து நிறைவு காண்பவர். வாசிப்பதைப் எப்பொழுதும் மகிழ்வாகக் செய்பவர். ஆசானாய்க் கடமையாற்றும் போதும் அதிபராகக் கடமை புரியும் போதும் ஒவ்வொரு மாணவனதும் உயர்வில் தன்னாலான அக்கறைகாட்டி உயர வைப்பவர். தன்அன்பால் அனைவரையும் பிணைப்பவர். கடமையில் கண்ணானவர். நடுநிலை தளம்பாதவர்.

அதிபராகப் புத்தூர் சோமஸ்கந்தாலிலும், மகாஜனாக் கல்லூரியிலும் தன் கடமைக் காலத்தில் எண்ணற்ற மாணவர்களை ஏற்ற ஏற்ற துறைகளில் பல்கலைக்கழகஞ் செல்லத் தன்னாலான முயற்சிகளை மேற்கொண்டு நிறைந்த பயனையுங் கண்டவர். காணுமிடமெல்லாம் கந்தோர்கள், வைத்தியசாலைகள், தொழிற்சாலைகள், பாடசாலைகள் என எல்லா இடங்களிலும் தன் மாணவர்கள் தொழில்புரிவதைக் கண்டு மகிழ்பவர். நன்மாணாக்

கர்கள் உருவாக அயராது உழைத்த உத்தமர். அதி
காலையிலேயே கல்லூரிக்குச் சென்று ஐயந்திரிபைப்
போக்கி நிற்பவர். எந்த இடத்திலும் எந்தக் கேள்வியையுங்
கேட்கலாமெனக் கூறி அவ்வாறே விடையுஞ் சொல்லிக்
கொடுப்பவர். 'தானங்களிலெல்லாஞ் சிறந்ததானம் கல்வித்
தானமே' என்பதை தன் கடமையாகக் கொண்ட பெரியார்.

இத்தகைய பண்பாளர் தன் இல்லத்தரசியாக அமிர்த
கௌரி எனும் நல்லாளைத் துணையாக்கினார். நாடு
நலம் பெற நன்மக்கள் நால்வரைப் பெற்றனர். மணி
வண்ணன், மாறன், மணிமொழி, மணிவிழி என்பது
அவர்கள் திருநாமங்கள். அவர்களும் அம்மையப்பரின்
ஆசைப்படியே அனைத்துக் கலைகளையுங் கற்றுத்
தம்மாலான தொண்டினைப் புரிகின்றனர்.

ஆசான் பொ.கனகசபாபதி அவர்கள் நைஜீரியா
சென்று நல்ல தொழில்புரிந்து இருண்ட கண்ட மக்கள்
மனதிலும் ஒளிவீசச் செய்தார். தமிழனாகப் பிறந்த
காரணத்தால் நைஜீரியாவிலிருந்து கனடா வந்தார்.
மீண்டும் தமிழ்ப் பணியும், சமூகப் பணியும் தொடர்ந்து
செய்தார். இக்காலகட்டத்தில் துணைவியை இழந்து
தனிமரமானார். அதனால் உடல்நலம் பாதிப்புற்றது. எனி
னும் உள வலிமையை விடாது எடுத்த தொண்டுகளைத்
திறம்படச் செயற்படுத்துகிறார். கல்விச்சபை, கலாச்சாரப்
பணிகளிலும் அயராது உழைக்கின்றார். நாடிழந்து,
சொத்திழந்து, உறவிழந்து புலம்பெயர்ந்து வந்தவர்
களுக்கும் இங்குள்ளவர்களோடு சேர்ந்து தம்மாலான
உதவிகளைச் செய்கின்றார். கன்னல் தமிழைக் கவின்பட
வளர்ப்பதில் கண்ணாகவுள்ளார். கனடாவிலுள்ள

மாணவர்களுக்கும், விலங்கியல்பாடம் தேவைப்பட்டோர்க்கும் வகுப்புகள் உண்டாக்கி உயர்வான கல்வியை உளமார அளிக்கின்றார்.

“ஆண்டவன் படைப்பில் அனைவருஞ் சமமே” என்னும் கோட்பாட்டைக் கொண்டவர். கல்வியைக் கண்போல எண்ணிக் கல்விக் குறைபாடுடையோர்க்கு அறிவுக் கண்ணைத் துலங்கவைத்து வாழ்வழிகாட்டுபவர். புலம் பெயர் தமிழர்தம் பொழுதினைச் செவ்வனே பயன்கொண்டு நல்லபடிய வாழ தாமும் தம்மோடொத்தவர்களையும் சேர்த்து வழிகாட்டுகிறார். வாழ்க தமிழர்கள் அவரது பணி வளர்க. அவரது எண்ணங்கள் நிறைவேற வேண்டும். சாதிமதம் பாராது ஏழைச்செல்வம் பாராது கல்வியெனும் அழியாத செல்வத்தை அனைவருக்கம் ஒருமனதாகக் கொடுக்கும் உத்தமர். ஆளின் உயரம்போல் அன்பிலும் பண்பிலும் உயர்ந்தவர் இவர்.

திருமதி வள்ளிநாயகி இராமலிங்கம் (குறமகள்)

ஈழவளநாட்டின்தலையாக உள்ள யாழ்ப்பாணத்துத் துறைமுகங்களில் சிறந்த பொருளீட்டும் துறையாக விளங்கிய காங்கேசன்துறையைப் பிறப்பிடமாகக் கொண்டவர் திருமதி வள்ளிநாயகி அவர்கள் இவருடைய தந்தையார் சின்னத்தம்பி. தாயார் செல்லமுத்து. இவருடைய கணவர் இராமலிங்கம் அவர்கள். இவர் தபாலதிராகத் தொழில் புரிந்தவர். இவர்களின் இறைபக்தியால் டாக்டர் சகிலா, ஆசிரியை கலைவாணி, பொறியியலாளர் துளசிராம், வீராங்கனை குகபாலிகா ஆகியோரைக் குழந்தைச் செல்வங்களாகப் பெற்றனர். திருமதி வள்ளி நாயகி அவர்களின் சகோதரர்கள் தில்லைநாயகம், கோகிலா, அகிலா, விமலா, நவந்தன் ஆகியோராவர். இவர் சிறுவயதிலேயே தமிழார்வம் கொண்டவராக திகழ்ந்தார். சிரேட்ட பாடசாலைத் தராதரப் பரீட்சையிற் சித்தியடைந்ததைத் தொடர்ந்து 1954இல் கோப்பாய் அரசினர் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையிற் சேர்ந்து கொண்டார். அப்பயிற்சிக் காலத்தில் கலாசாலை மாணவரிடையே நடத்தப்பட்ட சிறுகதைப் போட்டியில் 'குறமகள்' எனும் புனைப்பெயரில் இவர் எழுதிய சிறுகதை முதற் பரிசினைப் பெற்றுக் கொண்டது. அதனைத் தொடர்ந்து 'குறமகள்' என்னும் புனை பெயர் வளப்பமாகியது. எனினும் 'சத்தியபிரியா', 'ராசாத்திராம்', 'கோமகள்', 'பத்தினி', 'பிரியதர்சனி', 'காங்கயி', 'சக்திக்கனல்', 'லங்காராணி' எனும் புனைபெயர்களையும் அவ்வப்போது பயன்படுத்தியுள்ளார். சிறுகதையுடன்

குறுநாவல், நாவல், கவிதை, கட்டுரை, ஆய்வுக்கட்டுரை, நாடகம், நாட்டிய நாடகம் எனப் பல்வேறு துறைகளிலும் அவருடைய தமிழாட்சி வெளிப்படத் தொடங்கியது.

தமது கல்வித் தகமைகளையும் மேம்படுத்திட எண்ணி வள்ளிநாகி அவர்கள் தமிழ்நாடு சென்று பட்டப் படிப்பை மேற்கொண்டார். கலைப்பட்டதாரியாகத் தாய்நாடு திரும்பிய அவர் ஆசிரியையாக பணியாற்றத் தொடங்கினார். பட்டப்பின் படிப்பாகிய கல்வி டிப்ளோமா பட்டத்தினை இலங்கைப் பல்கலைக்கழகத்திலே பயின்று பெற்றுக் கொண்டதோடு நாடக டிப்ளோமாப் பட்டத்தினையும் பெற்றுக்கொண்டார். இதன் மூலம் நாடக டிப்ளோமாப் பட்டம் பெற்ற முதலாவது தமிழ்ப் பெண் என்னும் சிறப்பினையும் பெற்றுக் கொண்டார்.

திருமதி வள்ளிநாயகி அவர்கள் எவ்வாறு, எழுத்துத் துறையில் புகழ்க்கொடி பரப்பினாரோ அவ்வாறே அவர் பேச்சுத்துறையிலும் புகழ்க்கொடி நாட்டலானார். காத்திரமானதும் கனதியானதுமான எழுத்துக்களால் அனைத்து வாசகர்களையும் வசீகரித்து நின்ற வள்ளிநாயகி அவர்கள் தனது வசீகரமான பேச்சாற்றல் மூலமும் சபையோரைக் கவர்ந்து கொண்டார். பெண்கள் சமூக அந்தஸ்துப் பெற்று கல்விநிலையிலும் மேம்படவேண்டுமென அயராது உழைத்த வள்ளிநாயகி அவர்கள் தாமே சிறந்த உதாரணமாகவும் வாழ்ந்து காட்டினார். காந்தீய அடிப்படையில் ஆரம்பித்த சமூகசேவையைக் காங்கேன்துறை எல்லைக்குள் குறுக்கிக் கொள்ளாமல் பரந்தனில் அன்னை கஸ்தூரிபாய் நிலையத்தினை நிறுவி அதனூடாகவும், யாழ்ப்பல்கலைக்கழகப் பெண்கள் ஆய்வு வட்டத்தினூடாகவும் விரிவாக்கினார்.

கனடாவுக்குப் புலம்பெயர்ந்து வந்த பின்னரும் தெற்காசியப் பெண்கள் நிலையத்துக்கூடாக அவர் சமூக சேவையாற்றி வந்துள்ளமை பெருமைப்படக்கூடியதே. பயிற்றப்பட்ட ஆசிரியையாகப் பணியாற்றத் தொடங்கிய வள்ளிநாயகி அவர்கள் கல்வித் தகைமைகளைப் பெற்றுக் கொண்டதன் மூலம் அளுத்தகம் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும், கோப்பாய் ஆசிரியப் பயிற்சிக் கலாசாலையிலும் விரிவுரையாளராகப் பணியாற்றினார்.

இவர் தெல்லிப்பழை 'கலை இலக்கியக் களகத்திலும்' பிரதம உறுப்பினராக இருந்து பல நற்சேவைகளைச் செய்துள்ளார். திரு.எஸ்.பொன்னுத்துரை, திரு.கனக செந்தி நாதன், திரு.சு.வேலுப்பிள்ளை (சு.வே) திரு.இ.நாகராசன், ஆகியோருடன் சேர்ந்து "மத்தாப்பு" என்னுங் குறுநாவல் ஒன்றினை எழுதினார்கள். மத்தாப்பின் ஐந்து நிறங்களில் ஒவ்வொருவரும் ஒவ்வொரு நிறத்தில் ஒவ்வொரு அத்தியாயத்தினை எழுதி நாவலை வளர்த்துச் சென்று முடிவடைவதாக அ.து அமைந்திருந்தது. புகழ் பெற்ற மூத்த எழுத்தாளர்களுக்கு ஈடுகொடுத்துத் தனது அத்தியாயத்தினை நேர்த்தியாக எழுதிய வள்ளிநாயகி பெற்ற வாழ்த்துக்கள் அதிகம்.

“இலக்கியப் பொன்மகள்” என்று போற்றப்படும் திருமதி வள்ளி நாயகி அவர்களின் படைப்புகள் பலவெளி வந்துள்ளன. அவருடைய சிறுகதைத் தொகுப்புக்களாகக் 'குறமகள் கதைகள்' 'உள்ளக்கமலமடி' எனும் இரண்டு நூல்களும், கவிதைத் தொகுப்புகளாக 'ஈழத்து ரோஜா' 'மாலை சூட்டும் நாள்' என்னம் இரண்டு நூல்களும் கட்டுரைத் தொகுப்பாக 'இராமாயணம்' எனும் நூலும்

‘ஆய்வு’ எனும் நூலும் வெளிவந்துள்ளன. திருமதி வள்ளிநாயகி அவர்களின் ஆய்வு நூலின் வெளியீட்டு விழாவையிட்டு 2007 இல் தமிழர் தகவல் இதழில் நூல் வெளியீடுபற்றிய சிறப்பு நிகழ்வுகளில் திருமதி வள்ளிநாயகி அவர்களுக்கு ‘ஈழத்து ஓளவை’ ‘முத்தமிழ் வித்தகி’ ‘இலக்கிய வித்தகி’ என்னும் விருதுகள் வழங்கப்பட்டுள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கதாகும். 20.12.2003 இல் நடைபெற்ற ‘கனடா தமிழ் எழுத்தாளர் இணையத்தின்’ பத்தாவது ஆண்டு நிறைவு விழாவின்போது திருமதி வள்ளிநாயகி அவர்களும் கௌரவிக்கப்பட்டார். கிறியேசன் நிறுவனம் 11.11.2006 இல் நடத்திய 2006 ஆம் ஆண்டிற்கான நாடகப் பெருவிழாவிலே தங்கப் பதக்கம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார். பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை எழுதிய ‘இருபதாம் நூற்றாண்டில் வாழ்ந்த ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு’ என்னும் நூல் வெளியீட்டின்போது நூலின் அறிமுகவுரையினைத் திருமதி வள்ளிநாயகி ஆற்றி நூலுக்குப் பெருமையாக்கினார்.

அவருடைய பாடல்கள் சில.

“ஆயிரம் வருஷங்கண்ட
 அற்புத மக்கள் தெய்வம்
 மாருதப் புரவீ கவல்லியோடு
 மாவைக் கந்தனும் வந்துசேர
 பயிரம் பணுவல் பலகாண்
 பண்டிதர் சிந்தை யிவதித்து
 மாபெரும் மாற்றங் கண்டே
 மந்திரக் கோவி லாச்சே.”

‘நம் குலதெய்வம்’

‘தெளிந்தோரிற் தோன்றும் செழுங்கண்ணித் தேனே
 நலந்தோர் நலம்நாடும் நங்காய் ~ மொழிகேர்
 வளங்கூர்ந்த வண்டமிழால் வாழ்த்தியுணைப் போற்ற
 உளங்கூர்ந்த கல்விதா ஓர்ந்து’

நாலொன்று யாத்துமே நம்முன்னே வைத்திடுவேன்
 மாலொன்று மின்றி மலரவே ~ மேலொன்றும்
 கேட்பேன் கலைமகளே கைக்கூப்பித் தாழ்சீரத்தால்
 காட்டு அருளைக் கனிந்து’

‘நம் குலதெய்வம்’,

திரு.தில்லையம்பலம் விசுவலிங்கம்

பி.எஸ்.சி (இலங்கை)

1937

செல்வந்தர்களும், சைவச்சான்றோர்களும், கல்வி மான்களும், வள்ளல்களும், தொண்டர்களும் நிறைந்து வாழும் காரைநகரில் இலகடி, வலந்தலை என்ற இடத்தில் திரு.சின்னத்தம்பி தில்லையம்பலமும் தாயார் இராசம்மா தில்லையம்பலமும் செய்த அருந்தவத்தால் 1937-12-16இல் பிறந்தவர் திரு.தில்லையம்பலம் விசுவலிங்கம் அவர்கள். இவருக்கு திரு.தி.சிவசம்ப (அமரர்) திரு.தி.தேவராசா (அமரர்) திரு.தி.தர்மலிங்கம் (அமரர்) என்னும் ஆண் சகோதரர்களும் திருமதி நாகேஸ்வரி மகேசன், திருமதி இரத்தினேஸ்வரி திருவாதிரை, திருமதி இராஜேஸ்வரி கணேசமுர்த்தி ஆகிய பெண் சகோதரிகளும் உடன் பிறந்த வர்களாவர். அனைவரும் தமிழ், சைவம் ஆகிய இரண்டையும் வளர்ப்பதில் பேரார்வம் உடையவர்கள்.

இவர் தமது ஆரம்பக் கல்வியை (பாலர்- 5ம் வகுப்பு) இலகடி, காரைநகர் தமிழ்க் கலவன் பாடசாலையிலும் ஆறாம் வகுப்பு முதல் S.S.C வகுப்புவரை காரைநகர் இந்துக் கல்லூரியிலும், HSC+UE உயர் பாடசாலை கல்விப் பத்திரம் + பல்கலைக்கழகப் புகுமுக வகுப்பு, விஞ்ஞானப் பிரிவு வரை சுன்னாகம் ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரியிலும் கற்றார். இவர் கற்ற பாடசாலைகள், கல்லூரிகளில் சிறந்த மாணவன் என்ற முத்திரையை பதித்துக் கொண்டார். தொடர்ந்து பல்கலைக்கழக புகுமுகம் பரீட்சையில் கூடிய புள்ளிகள் பெற்று இலங்கை

- கொழும்புப் பல்கலைக்கழகத்தில் தூய கணிதம், பெளதிகம், இரசாயனம் ஆகிய பாடநெறிகளை மேற் கொண்டு விஞ்ஞானப் பட்டதாரி (B.Sc.Ceylon) ஆனார்.

‘ஆசிரியர் சேவையே அனைவரையும் வாழ வைக்கும்’ சேவையெனத் தலைமேற்கொண்டு ‘எழுத்தறி வித்தவன் இறைவன் ஆவான்’ என்ற கூற்றை உளத்திருத்தி ஆசிரியப் பணியை மேற்கொண்டார். 1963-1964 இல் புனித ஆன்ஸ் கல்லூரி குருநாகலிலும் 1964-1980 ஆம் ஆண்டுகளில் புனித பெனடிக்ற் கல்லூரி, கொழும்பிலும் சேவையாற்றினார் 1980 மே - 1980 ஆகஸ்ட் சென் யோன்ஸ் கல்லூரி - யாழ்ப்பாணத்திலும் கடமைபுரிந்தார். பொறுமையும் தன்னடக்கமும் புன்சிரிப்புக் கொண்ட இவர் மாணவர்களின் எதிர்காலம் ஒளிபெறவேண்டிய அனைத்துத் துறையிலும் ஏற்றவகையில் உதவியளித்தார். பாரபட்சம் பாராது அனைவரையும் மதித்தார். துன்புறும் மாணவர் களையும் தட்டிக் கொடுத்து முன்னேற்றினார். தொடர்ந்து அமைதியாகச் சேவை செய்து முடியாத காரணத்தால் நைஜீரியா சென்றார். அங்கே 1980யூலை 1988 DOCEST கணித தலைமை விரிவுரையாளராகக் கடமையாற்றினார். (Principal Lecturer in Mathematics) பின்னர் தலைவர், கணிதத்துறை Head, Department of Mathematics போர்ணோ விஞ்ஞான, கல்வி பொறியியல் தொழில்நுட்பக் கல்லூரி (Borno College of Science, Education and Technology Nigeria (Bocest) ‘கற்றவர்க்கு சென்ற இட மெல்லாஞ் சிறப்புண்டு’ என்பதை தன் தொழிற் திறமையாலும் சாந்த குணத்தாலும் கடமையுணர்வினாலும் நிறுவிப் புகழ் பெற்றவர் இப்பெரியார். இவர் தாம் சென்ற

இடமெல்லாம் சைவசமய, தமிழ் வகுப்புகள் நடத்தியும் அவ்வப்போது சைவ, தமிழ் விழாக்கள் எடுத்தும் தமிழையும்கூட சைவத்தையும் வளர்ப்பதில் முழுமுச்சாகப் பாடுபட்டார்.

இவர் மங்கையர்க்கரசியார் போன்ற பண்பும் பக்குவமும் பகுத்தறிவும் பாடநூலாறிவும் பசிப்பிணிபோக்கும் உளங்கொண்ட வடிவழகாம்பாள் என்னும் மங்கை நல்லாளை இல்லத்தலைவியாகக் கொண்டு இல்லறத்தில் நல்லறம் இயற்றி வரும் வேளையில் செல்வத்துட் சிறந்த செல்வங்களாகிய திருமதி. வாசுகி சக்திகணபதி, திரு.வி.விசுவபாரதி, திரு.வி.வடிவானந்தன் ஆகிய மக்களைப் பெற்றனர். பிள்ளைகளும் கல்வியிலும் குணத்திலும் பெற்றோரைப் போலவே நடப்பதுடன் அவர்கள் விருப்பமாகிய சைவம், தமிழ் வளர்த்தல் ஆகிய பணிகளிலும் ஈடுபட்டு வருகின்றனர். தாய் தந்தையின் விருப்பை நிறைவேற்றும் பிள்ளைகளாகத் தம் கடமைகளோடு சமய, தமிழ்ப் பணிகளையும் செய்ய உறுதுணையாக உள்ளனர். பத்து வருடங்களுக்கு மேலாகத் தொடர்ந்து வெளிவரும் 'அன்புநெறி' எனும் இதழ் வெளிவரக் காரணமாயிருப்பவர்களுள் பொறுப்பாகச் செயற்பட்டு வெளிவரச் செய்பவர்திருமதி. வ.விசுவலிங்கம் அவர்களே. சரஸ்வதி துணையோடு அவர் செயல் திறம்பட நிகழ்கின்றது. இவர்கள் இருவருஞ் சேர்ந்து பல பொதுப்பணிகளைச் செய்து வருகின்றனர். சைவசமய, தமிழ் வகுப்புகள் நடத்தித் தமிழ் மாணவர்களின் தமிழ்பேச்சு, வாசிப்பு, கட்டுரை, கவிதை ஆக்கங்கள், நடிப்பு நடனம் ஆகியவற்றில் திறமைகளை வளர்த்து எங்கள் சமூகம் எங்குசென்றாலும் நன்றாக வாழவேண்டும் என்ற குறிக்கோளுடன் தம்மைப் போன்ற

உள்ளம் படைத்த ஆசிரிய அன்பர்களின் துணையையும் பெற்று அயராது சேவைசெய்து வருகின்றனர். இவர்களின் அயராத பணியால் கனடாவிலும் நம்மாணவர்கள் பல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்குகின்றனர்.

1988 செப்ரெம்பரில் கனடா வந்த இவர்கள் இங்கே யும் திருவள்ளுவர் கல்விக்கழகத்தில் அதிபராக இருந்து பலநற்காரியங்களைச் செய்து வருகின்றார். “யான்பெற்ற இன்பம் பெறுக இவ்வையகம்” என்ற பெருநோக்கோடு கணிதம், பௌதீகம், இரசாயனம், ஆங்கிலம் ஆகிய பாடங்களைப் பாலர் வகுப்பு முதல் பதின்மூன்றாம் வகுப்புவரை (OAC) கற்பிக்கின்றார். அதன்மூலம் புலம்பெயர்ந்து ஆதரவற்று வந்த எம் சிறார்கள் சிறந்த கல்வியைப் பெற்று எதிர்கால வாழ்வைச் சிறப்பாக அமைக்க இவர் பெரிதும் உதவுகின்றார். இப்பணிகளுடன் பொதுப்பணிகளிலும் முன்னின்று உழைக்கின்றார். ஈழத்துச் சிதம்பரத் திருத்தொண்டர் சங்கம் - கனடாவில் செயலாளராகவும், ஸ்கந்தவரோதயக் கல்லூரி பழைய மாணவர்கள் சங்கச் செயலாளராகவும் பின்னர் தலைவராகவும் இருந்து பல முன்னேற்றச் செயல்களைச் செய்து வருகின்றார். 1995ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் கனடா சைவ சித்தாந்த மன்றத் தலைவராக இருந்து நெறிப்படுத்துகின்றார். ‘அன்புநெறி’ பத்திரிகையின் நிர்வாக ஆசிரியராக இருந்து பத்திரிகை தரமாகவும் ஒழுங்காகவும் வருவதற்கு அயராது உழைக்கின்றார். 1995 ஆம் ஆண்டுமுதல் சைவசமய குரவர் பாடசாலையில் ஆசிரியராக, அதிபராக, தலைவராக இருந்து மாணவர்களின் எதிர்காலமும் கல்வியூட்டலும் திறம்பட நடைபெறத் தன்னாலான அனைத்து

முயற்சியுள் செய்து வருகின்றார். இவர் மட்டுமல்லாது இவர் துணைவியாரும் சகல விடயங்களிலும் ஒத்துழைப்பு நல்கி நம் பிள்ளைகளின் எதிர்காலம் சிறப்புற அமையத் தம்மாலான முயற்சிகளை சோராது அயராது செய்து வருகின்றனர்.

இவர் பெற்ற கௌரவப்பட்டங்கள்:-

- 1997 - ' சிவநெறிச் செல்வர் ' - மெய்கண்டார் ஆதீனம் லண்டன் தவத்திரு சிவநந்தி அடிகள்.
- 2003 - ' தமிழர் தகவல் ' விருது
- 2004 - கனடா இந்து சமயப் பேரவை
- 2006 - கனடா தமிழ் ஈழச் சங்கம் விருது
- 2006 - உலகச் சைவப் பேரவை நடத்திய மாநாடு களில் சிட்னியில் விருது
- 2010 - ' சிவநெறிக் காவலர் ' ரொறன்றோ வரசித்தி விநாயகர் ஆலயம் அளித்த விருது

இவரின் வெளியீடுகள்:-

இலங்கையில் ஆசிரியரின் கணித நூல்கள்

1. G.C.E. Advanced Level Vectors- 1974
2. க.பொ.த.ப.உயர்தரம்(காவிகள்) 1975
3. G.C.E.Advanced Level Revisioin Course in pure Mathematics - 1 (Algebra 4 Calculas) 1977
4. க.பொ.த.ப.உயர்தரம், மீட்டல் தொகுதி தூய கணிதம் - I (1978)

5. G.C.E.Advanced Level Revisioin Course in pure Mathematics - II 1978
(3 D Gemometry, Trignometry, & Coordinate Ge-ometry)
6. க.பொ.த.ப.உயர்தரம், மீட்டல் தொகுதி தூய கணிதம் - II (1978)(முப்பரிமாண கேத்திர கணிதம், திரிகோண கணிதம்)
7. G.C.E.Advanced Level Revisioin Test paper in pure Mathematics - I+II with Model Answers and Scheme of Correction 1978.
8. தூய கணிதம் மீட்டல் வினாத் தாள்களும், மாதிரி விடைகளும், திருத்த அமைப்பும் (1978)
9. G.C.E.Advanced Level Revisioin Course in Applied Mathematics - I (1979) (Statics, Hydrostatics)
10. க.பொ.த.ப.உயர்தரம், மீட்டல் தொகுதி பிரயோக கணிதம் - I (1979) நிலையில், நீர் நிலையியல்)
11. G.C.E.Advanced Level Revisioin Test papers in Ap-plied Mathematics - II (1979) (Dymmics)
12. க.பொ.த.ப.உயர்தரம், மீட்டல் தொகுதி பிரயோக கணிதம் - II (இயக்கவியல்)
13. G.C.E.Advanced Level Revisioin Test papers in Ap-plied Mathematics -I+ II with Model Answers and Scheme of Correction (1979)
14. பிரயோக கணிதம் மீட்டல் வினாத்தாள்களும் மாதிரி விடைகளும் விடை திருத்த அமைப்பும். (1979)

நைஜீரியாவில்:-

15I.I.M.B.Special Mathematics in Vector (1985)

தமிழ் சைவ சமய வெளியீடுகள்:-

நைஜீரியாவில் (1) 1981, சைவநெறித் தோத்திரத் திரட்டு (அன்னை நினைவாக) (2) மகாகவி சுப்பிரமணிய பாரதியார் நாள் மலர் (1983) 1984 தெய்வப் புலவர் திருவள்ளுவர் நாள்மலர்.

கனடாவில்:- சிறப்பு நினைவு மலர்:

1. அதிபர் திரு .வி.நாகலிங்கம்
2. அதிபர் நா. சபாரத்தினம்
3. டாக்டர் நா. திருஞானசம்பந்தர்.
4. டாக்டர் நா. திருஞானசம்பந்தர்

தோத்திரத்திரட்டு, நினைவு வழியாடு:

அதிபர். திரு.வி.நாகலிங்கம், திருமதி முத்துமாரி நாகலிங்கம், திரு.சி.சுப்பிரமணியம் (Orator) சைவப் பெரியார், பண்டிதமணி, கலாநிதி. மு.கந்தையா.

அன்புநெறி இதழ்கள் - சிறப்பு இதழ்கள்:

திருவருட் செல்வர் விழா மலர்கள், திருவாசக விழா மலர்கள், தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி பவளவிழா மலர் - செப்டம்பர் 1982 அன்புநெறி இதழ்கள் வெளியாகியுள்ளன.

அன்புநெறி இணைப்பு இதழ்கள்:

- (1) சற்குருசிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமி ஜெயந்திமலர் (ஆங்கிலம்) ஜனவரி (2001)
- (2) வைத்தீசுவரர் மலர் (செப்ரெம்பர் 2001)
- (3) சற்குரு சிவாலய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் நினைவு மலர் (நவம்பர் 2002)
- (4). சைவசிந்தாந்த மன்றம் கனடா: சைவசிந்தாந்த மன்றம் தொடங்கிய டிசம்பர் 1995 இல் இருந்து வருடாவருடம் ஒழுங்காக செய்துவரும் மன்றப் பணிகள்:-
 1. சைவசமய கூட்டு வழியாடு.
 2. சைவ சமய குரவர் பாடசாலை வகுப்புகள்
 3. அன்புநெறி சஞ்சிகை என்ற திங்கள் இதழை மாதந்தோறும் வெளியிட்டு வருதல்
 4. நாயன்மார்கள் அருளாளர்கள் குருபூசைகள், சைவப்பெரியார் நினைவு வழிபாடுகள்,
 5. திருவாசக விழா (டிசம்பரில்)
 6. திருவாசக முற்றோதல்
 7. திருவருட் செல்வர் விழா. (ஆகஸ்டில்)
 8. போட்டிகள், சைவசமயம், பண்ணிசை, தமிழ்மொழி பரீட்சைகள்.
 9. ஒவ்வோராண்டும் நவம்பர் மாதத்தில் நடைபெறும் கொழும்பு விவேகானந்தா சபை, யாழ்ப்பாணம் சைவ பரிபாலன சபை என்பன நடத்தும் சைவசமய பாடப்பரீட்சைக்கு மன்றமாணவர் தோற்றுதல்.

10. பரிசளிப்பு விழா
11. சிவராத்திரி வழிபாடு
12. நவராத்திரி, கலைமகள் வழிபாடு
13. தைப்பொங்கல், சித்திரை புதுவருடப் பிறப்பு, ஆடிப்பிறப்பு, தீபாவளி, பண்டிகைகளில் சிறப்ப வழிபாடு
14. சமூகப் பணிகள்

இவற்றைவிடச் சிறப்பு நிகழ்ச்சிகளாகப் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளையும் நடத்தி வருகின்றனர்.

1. சைவசமயப் பெரியார்களின் வருகையும், வரவேற்பும் சொற்பொழிவுகள், நடத்தல்,
2. நூல்கள் வெளியிடுதல்,
3. திருவுருவங்கள் வரவேற்பு (யோகர் சுவாமியின் சிலை, ஆறுமுக நாவலர் சிலை)
4. நிதி சேகரித்து அறக்கொடை அளித்தல்.
5. திருமுறைகள் ஓதல்
6. சைவசமய குரவர் நால்வர், சேக்கிழார் சிலைகள் பெற்றமை.
7. பிறந்தநாள் வழிபாடுகள்
8. நினைவு வழிபாடுகள்.
9. நுண்கலை வகுப்புகள் நடத்தியமை
10. நூலகத்திற்கு நூல்கள் சேகரித்தல்.

அன்புநெறி சிறப்பு, இணைப்பு இதழ்கள் வெளியிட்டமை:

1. கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி பவள விழா. அன்புநெறி இதழ் ஜனவரி 2000
2. Anpuneri Supplement Issue - Satguru Sivaya Subramuniaswami's Seventy fifth Jeyanthi - January 2001.
3. வைத்தீஸ்வரர் மலர் - செப்ரம்பர் 2001
4. சற்குரு சிவாய சுப்பிரமணிய சுவாமிகள் நினைவு மலர்
5. தவத்திரு சிவயோக சுவாமிகள் குருபூசை - ஏப்பிரல் 2003, சற்குரு போதிநாத வேலன் சுவாமி வரவேற்பு மலர்
6. கலாநிதி சிவத்தமிழ்ச் செல்வி முத்துவிழா மலர் - ஜனவரி 2005.
7. கயிலைக் குருமணி திருப்பெருந்திரு சாந்தலிங்க இராமசாமி அடிகளார் முத்துவிழா மலர் ஒக்ரோபர் 2005
8. பத்தாண்டு நிறைவு மலர் - ஆகஸ்ட் 2006 என்பன வெளியிடப் பெற்றன.
9. கலாநிதி சிவத்தமிழ்செல்வி தங்கம்மா அப்பாக்குட்டி அவர்களின் நினைவு அஞ்சலி வழிபாடு மலர் + அபிராமி அந்தாதி (பூன் 2008)

திரு. தில்லையம்பலம் விசுவலிங்கம் அவர்களால் தொகுத்தும் பதிப்பித்தும் வெளியிடப்பட்ட சைவ சித்தாந்த மன்றவெளியீடுகள்:-

1. சைவசமயக் கூட்டுவழிபாட்டு மலர்
2. அபிராமி அந்தாதி (மூலம்)
3. திருவாசகத் தொகுப்பு
4. சைவநெறி ஒன்று முதல் பத்துவரை
5. திருக்குறள் சைவநூலா 6. திருவாசகம் (முழுவதும்) 1996
7. யோகர் சுவாமிகள் வாழ்க்கை வரலாறும் நற்சிந்தனையும் (மார்ச் 1996)
8. திருக்குறள் விருந்து விளக்கவுரை
9. சிவபுராண தத்துவம்.
10. தவத்திரு ஆறுமுகநாவலர் -1998
11. பஞ்ச புராணத்திரட்டு.
12. சைவசமயக் கூட்டுவழிபாட்டு மலர்-2
13. விநாயகர் நான்மணிமாலை - சுப்பிரமணிய பாரதியார் - 1999
14. சுந்தரமூர்த்தி நாயனார் தேவாரங்களின் தொகுப்பு.
15. தமிழ் பாடநூல் - பாலர், முதலாம், இரண்டாம் வகுப்புக்களுக்கு,
16. முருகன் தோத்திர திரட்டு.

17. சக்தி தோத்திரத் திரட்டு
18. சேஷத்திரத் திருவெண்பா
19. அபிராமி அந்தாதி(மூலமும் உரையும்)
20. சைவத்திருமுறைத் திருமணம்.
21. The Saivaite Hindu Thamizh Wedding Ceremony.
22. முருகன் தோத்திரப்பாடல்கள்
23. ஆறுமுகநாவலர் கல்வி மரபும் இன்றைய தேவையும் (2003)
24. சித்த யோகசுவாமிகள்.
25. The Arumuganavalar (ஆறுமுகநாவலர் - ஆங்கிலம்) 2004.
26. சிந்தாந்த செழும் புதையல்கள்
27. Saiva Siddhantha the Treasure Trove.
28. திருவாசகத் தொகுப்பும் நடராஜப் பத்தும்,
29. சைவச் சிறுவர் பேச்சும் நடிப்பும்.
30. பஞ்சபுராணத் தோத்திரத் திரட்டு (பத்துத் தொகுப்புகள்) யூன் 2006)
31. பன்னிரு திருமுறைத் தோத்திரத்திரட்டு (பத்து தொகுப்புகள்) (ஆகஸ்ட் 2006)
32. பன்னிரு திருமுறை அருளாளர் வரலாறு. (ஆகஸ்ட் 2007)

33. அகத்தியர் தேவாரத் திரட்டு (2007)
34. நால்வர் வரலாறு ஓர் ஆய்வு (2008)
35. கவிநாயகர் கலாநிதி.வி.கந்தவனம் - பவள விழா வழிபாட்டு, வாழ்த்து மலர் 2008
36. சைவ சமய சாரம் (2009)
37. சைவபோதம் முதற்புத்தகம். ஆகஸ்ட் 2010
38. வாழும் வாசகம் (ஜனவரி 2011)
39. திண்ணபுர அந்தாதி மூலமும் உரையும் (2011)
40. விநாயகர் தோத்திரத் திரட்டு யூலை (2009)
41. ஸ்ரீலக்ஷ்மி ஆறுமுக நாவலர் அவர்களின் சைவ வினாவிடை (நவம்பர் 2007)
42. திருக்குறள் - அறத்துப்பால் (மூலமும் கருத்துரையும்) ஏப்ரல் 2008.

இவர்கள் குடும்பம் மேற்கூறியது போன்று தொடர்ந்து சேவை செய்ய இறையாசி கிடைக்க வேண்டும்.

புலவர் ம.பார்வதி நாதசிவம்

1936

புலவர் ம.பார்வதிநாதசிவம் அவர்கள் 1936.01.14 இல் குருகவி மகாலிங்கசிவம் அருமைமுத்து தம்பதிகளின் நான்காவது மகனாகப் பிறந்தவர். இவர் பிறந்த இடம் மாவிட்டபுரம். இவர் பிறந்த குடும்பமோ தொடர்ச்சியான இலக்கியப் பாரம்பரியத்தைக் கொண்ட குடும்பம். இவரது தந்தையார் பண்டிதர் ம.வே.மகாலிங்கசிவம் பன்னிரண்டாவது வயதிலே பழனிப்பதிகம் பாடியதால் குருகவி எனப் போற்றப்பட்டவர். சிறந்த கவிஞராகவும், நகைச்சுவைப் பேச்சாளராகவும் விளங்கியவர். கோப்பாய் ஆசிரியர் பயிற்சிக் கலாசாலையில் இருபது வருடங்கள் தமிழ்ப்பாட விரிவுரையாளராக விளங்கியவர்.

மகாலிங்கசிவத்தின் தமையனார் பண்டிதர் ம.வே.திருஞானசம்பந்தபிள்ளை ஈழத்தின் ஆரம்பகால நாவலாசிரியராகவும், சிறுகதை எழுத்தாளராகவும் இந்து சாதனம் பத்திரிகை ஆசிரியராகவும், நாற்பதுக்கு மேற்பட்ட நூல்களைப் பதிப்பித்த பதிப்பாசிரியராகவும் சரஸ்வதி விலாச சபை மூலம் நாடகங்களை எழுதி நடித்தவராகவும் விளங்கியவர்.

இவரது பேரனார் ம.க.வேற்பிள்ளை அவர்கள் உரையாசிரியர் எனப் போற்றப்பட்டவர். திருவாதவூரடிகள் புராணம், அபிராமி அந்தாதி, புலியூர் அந்தாதி முதலிய நூல்களுக்கு உரை எழுதிப் புகழ் பெற்றவர். ஈழத்தின்

பெருமை கூறும் ஈழ மண்டல சதகத்தை இயற்றித் தமிழக அறிஞர்களிடம் பிள்ளைக்கவி என்ற பட்டத்தைப் பெற்றவர்.

இத்தகைய அறிஞர்குலத்தில் பிறந்த பார்வதிநாத சிவம் தனது ஆரம்பக்கல்வியை வீமன்காமம் மகாவித்தி யாலயத்திற் கற்றார். இங்கு இலக்கண வித்தகர் நமசிவாய தேசிகரிடம் கற்கக் கிடைத்த வாய்ப்பு இவருக்குத் தமிழார் வத்தை ஊட்டியது. பின்னர் மகாஜனக் கல்லூரியில் இடை நிலைக் கல்வியைத் தொடர்ந்தபோது கவிஞர் செ.கதிரேசர் பள்ளையின் வழிகாட்டல் இவரைக் கவிதைத்துறையில் பிரகாசிக்கச் செய்தது. இவர் எஸ்.எஸ்.ஸி வகுப்பில் கற்கும்போதே இவரது கவிதைகள் வீரகேசரி, சுதந்திரன் ஆகிய பத்திரிகைகளில் வெளிவரத் தொடங்கிவிட்டமை குறிப்பிடத்தகதாகும். இவரது பிரசுரமான முதலாவது கவிதையான 'வெய்யோன்' எனும் கவிதையிலுள்ள

வானத்தைப் பொன்னாக்கி விடுவோமென்று

வானவர்கள் செய்த ஒளி மருந்தோ? அன்றி
வானத்தின் திலகமோ? மரங்கள் தந்த

மலர்கட்கு வண்ணமிடும் கலைஞனோ நீ?
வானத்தே நின்றுபொன் அம்பினாலே

வையத்தின் இருள்கடியும் வீரன்தானோ?
நானிலத்தே ஏழைகட்கும் செல்வந்தர்க்கும்

நடுநலைமை வகிக்கவைத்த பொன்வீளக்கோ

எனும் பகுதி இவரது இளமைப்பருவக் கவித்து வத்துக்குச் சான்றாகின்றது.

பாடசாலைக் கல்வியை முடித்துக் கொண்ட இவர் 1957 ஆம் ஆண்டில் அண்ணாமலைப் பல்கலைக்கழகத்தில் புலவர் பட்டக்கற்கை நெறியைத் தொடர்ந்து புலவர் பட்டத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார். 1961 இல் நாடு திரும்பி மருதனார் மடம் இராமநாதன் கல்லூரியில் இயங்கிய இராமநாதன் அக்கடமியிலும் பின்னர் கண்டி புனித அந்தோனியார் கல்லூரியிலும் தமிழ் ஆசிரியராகப் பணிபுரிந்தார்.

1977இல் இடம் பெற்ற இனக்கலவரத்துடன் ஆசிரிய பணியை விட்டுத் திரும்பிய புலவர் அதன் பின்னர் பத்திரிகைத் துறையுடன் தன்னை முழுமையாக இணைத்துக் கொண்டார். ஏற்கனவே கலைக் கண்காணிப்பு ஆகிய பத்திரிகைகளிற் பணியாற்றிய புலவர் 1979 இல் ஈழநாடு பத்திரிகையில் சேர்ந்து உதவியாசிரியராகவும் பதவி உயர்வு பெற்றார்.

1989இல் முரசொலி பத்திரிகையில் இணைந்த புலவர் சிறிது காலம் உதவியாசிரியராகவும் பின்னர் வாரமலர் ஆசிரியராகவும் பணியாற்றினார். முரசொலி நிறுத்தப்பட்ட தன் பின்னர் 1992இல் உதயன் பத்திரிகையில் இணைந்து 2002 வரை ஏறத்தாளப் பத்தாண்டுகள் பணியாற்றி ஓய்வுபெற்றார்.

மகாகவி உருத்திரமூர்த்தி அவர்களால் 'எமது எதிர் கால எதிர்பார்ப்பு' என்று நம்பிக்கையுடன் கூறப்பட்ட புலவர் பார்வதிநாதசிவம் இதுவரை

- * காதலும் கருணையும் - 1972
- * இரு வேறு உலகம் - 1980

- * இன்னும் ஒரு திங்கள் - 1988
- * இரண்டு வரம் வேண்டும் - 1985
- * பசிப்பிணி மருத்துவன் - 2001
- * மானங்காத்த மறக்குடிவேந்தன் - 2001

என்னும் ஆறு கவிதை நூல்களை வெளியிட்டுள்ளார். இவற்றுடன் கட்டுரைத் தொகுப்பான தமிழ்ச் செல்வம் 2009இல் வெளியிடப்பட்டது.

காவியங்களைவிடத் தனித்தனித் தலைப்புகளில் அமைந்த கவிதைகள் சமகாலச் சமூகத்தில் காணப்பட்ட நல்ல விடயங்களையும், சீர்கேடுகளையும் நகைச்சுவை உணர்வோடு கூறுவனவாக அமைந்தமை சமூகத்தில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தின எனலாம்.

காதலும் கருணையும் எனும் தொகுப்பில் இடம்பெற்ற அபூர்வ வைத்தியர் எனும் தலைப்பில் அமைந்த

நாடியைப் பார்த்தாரில்லை

நயனத்தைப் பார்த்தாரில்லை

மாடியைப் பார்த்தவாறே

மருந்தினை எழுதித்தந்தார்

நாடியைப் பார்த்தத் தந்தால்

நன்றென்றேன் அருகில் நின்ற

லேடியைப் பார்க்க வேண்டும்

லேட் இன்னை செல்செல் என்றார்.

எனும் கவிதைப் பகுதி மருத்துவர் சிலரிடம் காணப்படும் குறைபாட்டை நகைச்சுவையுடன் இயல்பாகச் சித்திரிக்கின்றது.

பார்வதிநாதசிவம் போல ஒரு வரம்பிற்குள் நிற்கும் அதேவேளை காலப்போக்கில் நின்று விலகித் தனித்து நிற்காமல், இயன்றளவில் அதை அனுசரித்தும் செய்யுள் இயற்றுவோர் பொதுவாகப் பயன்படுத்தும் யாப்பு அமைதிகளைக் கொண்டு உணர்வுபூர்வமான எளிமைத் தன்மையுடன் புலவர் பாடுவது கவனிக்கத்தக்கது என்று பேராசிரியர் க.கைலாசபதி குறிப்பிட்டமை இங்கு கவனிக்கத்தக்கது.

1966 ஆம் ஆண்டு இளவாலை மயிலங்கூடலைச் சேர்ந்த ஆசிரியையான பரமேஸ்வரியைத் திருமணம் செய்த புலவருக்குப் பாரதி, மகாலிங்கசிவம், இளங்கோ, பாலமுரளி என்னும் நான்கு பிள்ளைகள் உள்ளனர். நால்வருமே பட்டதாரிகள், ஆசிரியர்கள். அதேவேளை தந்தையைப்போன்று கவிதைத்துறையிலும், பத்திரிகைத்துறையிலும் சிறப்பாக இலக்கியத்துறையிலும் ஈடுபாடு உடையவர்களாயிருப்பதுடன் தந்தைவழி நாலாவது தலைமுறையிலும் இலக்கியப் புலமை தொடர்வதை நிரூபித்துக் கொண்டிருக்கின்றார்கள்.

2011 இல் புலவர் அவர்களுக்கு பவளவிழா மலரும் வெளியிடப்பட்டுப் பவளவிழாவும் கொண்டாடப்பட்டமை குறிப்பிடத்தக்கது,

கலாபூஷணம், பண்டிதர், சைவப்புலவர் சீர்தரங்கம் அப்புத்துரை அவர்கள்

கலாபூஷணம் பண்டிதர் சி.அப்புத்துரை ஐயா அவர்களது “ஈழத்துத் தமிழ்ப்புலவர் வரலாறு” என்ற நூலின் மூன்றாம் பாகம் சம காலத்தைய ஆளுமைகளைத் தழுவினெழுந்துள்ளது. தனியாள் வரலாற்றினை மரபு வழியான தமிழ்ப் புலமை வழிநோக்கும் பதிவுகள் நூலில் இடம் பெற்றுள்ளன. தமிழியல் மரபும் நூலாசிரியருக்குரிய தேடல் முயற்சியும் ஆக்கங்களிலே ஒன்றிணைந்துள்ளமை குறிப்பிடத் தக்கது.

ஆக்கம் நெடுங்கோட்டு நிலையிலிருந்தாலும் வாசிப்பின்போது நிகழும் இடைவினை அதாவது நூலியத்துக்கும் வாசகருக்குமிடையே நிகழும் இடைவினை அல்லது ஊடாட்டம் இந்த எழுத்தாக்கத்தைப் “பரிமாற்ற நிலைக்கு” இட்டுச் சென்றுவிடுகின்றது. சமகாலத்தைய புலவர்களை அறிந்தும் பழகிய நிலையிலுமுள்ள வாசகருக்கு அந்தப் பரிமாற்ற நிலை மேலும் பல பரிமாணங்களுடன் இயக்கப்படசூழிய வாய்ப்புக்கு இட்டுச் செல்கின்றது. சமகாலத்தவர் பற்றிய நூலில் இடம் பெறும் இச்செயற்பாடு “நிகழ்நிலைப் பரிமாற்றம்” எனப்படும்.

புலவர்கள் பற்றிய பதிவுகள் தமிழியற் பதிவுகளாக எழுவதனால் தமிழின் சமகால வளர்ச்சி பற்றிய ஆய்வுகளுக்கும் மீள்வாசிப்புகளுக்கு முரிய ஆவணப்படுத்தலாகவும் அமைகின்றது. மரபு வழித்தமிழ்ப் புலமையாளர் ஒருவரால் தரப்படும் ஆவணமாக இருக்கும் நிலையில் அதன் தனித்துவம் மேலும் கவன ஈர்ப்பைப் பெறுகின்றது.

அறிவு என்பது தகவலில் இருந்து ஆரம்பிக்கின்றது. தகவலை ஒழுங்கமைத்தல் அறிவு நோக்கிய நகர்ச்சியாகின்றது. புலவர்களின் பங்களிப்பை வரன்முறைப்படுத்தித் தொகுத்தமைத்திருத்தல் அறிகைத் தொழிற் பாட்டினர் அழப்படையான நியமப்படுத்தலாகின்றது.

பேராசிரியர் சபா. ஜெயராசா